ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1974

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
21
ΙΟΥΝΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.5'. Δύσις ἡλ. 7.48'.
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 32.4, ἐλαχ. 21.8. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 761.4

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΕΩΣ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, ὅπως περιοδεύων εἰς τὴν νέαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα, ἐκθέσῃ τὰς γνώμας του ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ὁποία αὕτη διεμορφώθη μετὰ μίαν τριετίαν Βενιζελικῆς διακυβερνήσεως, ἀσχέτως τῆς ἀφορμῆς, ἡ ὁποία τὴν προεκάλεσε, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄκαιρος, οὐδὲ ἄσκοπος. Ὡς σήμερον ἔχουν τὰ τοῦ Κοινοβουλίου, μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν μετὰ δυσφορίας ἀντιμετωπίζοντα πᾶσαν ἐναντίωσιν εἰς τὰς γνώμας του, ἕτοιμον δὲ ν' ἀποχωρήσῃ τῆς συνεδριάσεως διὰ νὰ δείξῃ τὴν (ἂς τὸ εἴπωμεν) περιφρόνησίν του πρὸς τοὺς ρήτορας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ μὲ τοὺς φίλους του ἑτοίμους νὰ πνίξουν εἰς τὸν θόρυβον τῶν φωνῶν των πᾶσαν ἀντικυβερνητικὴν ἐκδήλωσιν, ὁ πολιτικὸς ἀγὼν δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ ἀπροσκόπτως. Χωρὶς δὲ νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὰ ἄλλα κόμματα θ' ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς Βουλῆς, ὡς τὸ Προοδευτικόν, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ προσπάθεια διαφωτίσεως τοῦ Λαοῦ μὲ πολιτικὰς περιοδείας τῶν ἀρχηγῶν, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως χρήσιμος, κυρίως διότι θὰ συντελέσῃ ἵνα οἱ κατὰ τῆς κυβερνήσεως δικαίως ἐξανιστάμενοι συσπειρωθοῦν περὶ πολιτικοὺς ἐγνωσμένης συνέσεως, ὅπως ὁ κ. Τσαλδάρης, ὁ κ. Καφαντάρης ἢ ἄλλος τις. Αὐτὴ ἡ τακτικὴ τῆς παθητικῆς ἀνομονῆς, τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν μέχρι τοῦδε τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ἀπὸ κανένα ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, ὡς ἡμεῖς, φοβοῦνται μήπως ἡ λαϊκὴ δύναμις, ἡ ἐγκαταλείπουσα σήμερον τὸν κ. Βενιζέλον, λάβῃ νέους καὶ ὅλως ἐπικινδύνους προσανατολισμούς. Αἱ μᾶζαι ἔχουν καταστῆ ἀπὸ ἐτῶν εὐδημαγώγητοι, δημοκόποι περιέρχονται τὴν ὕπαιθρον κηρύττοντες τὴν ἀνάγκην τῆς σεισαχθείας, τὰ κοινοβουλευτικὰ κόμματα διαβάλλονται ἢ συκοφαντοῦνται, διαβάλλεται ὁλόκληρον τὸ ἀστικὸν καθεστὼς ἕνεκα τῶν ἀστοχιῶν τοῦ κ. Βενιζέλου. Καθῆκον τοῦ κ. Καφαντάρη σήμερον, τοῦ κ. Τσαλδάρη αὔριον, εἶναι νὰ πείσουν τὸν Λαὸν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα πολιτικὰ προγράμματα ὀλιγώτερον μεγαλοπρεπῆ ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅτι ὑπάρχουν προσωπικότητες ἄξιαι τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὅτι ἡ πτῶσις τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν πρόκειται νὰ εἶναι, ὅπως ἐνομίσθη, ἢ ὅπως νομίζεται, κοσμοϊστορικὸν γεγονός.... Καθῆκον τῶν ἀντιπολιτευομένων ἀρχηγῶν εἶναι ν' ἀσκήσουν ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ τὴν μᾶλλον λεπτομερῆ καὶ τὴν μᾶλλον αὐστηρὰν κριτικὴν τῶν κυβερνητικῶν πράξεων μιᾶς τριετίας. Καθῆκον τῶν ἀντιπολιτευομένων ἀρχηγῶν εἶναι νὰ πληροφορήσουν τὸν κόσμον ὅτι δὲν δύναται ὁ κ. Βενιζέλος νὰ δικαιολογήσῃ ὅλας του τὰς ἀποτυχίας ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως. Διότι ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Βενιζέλου, εἶναι ἀποτυχία γενικωτέρας φύσεως. Ἀποτυχία εἰς τὴν ἐκλογὴν προσώπων. Ἀποτυχία εἰς τὴν συγκρότησιν ἐπιτελείων. Ἀποτυχία εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῆς Ἑλληνικῆς δυναμικότητος.

Ἡ κατὰ τὴν τριετίαν αὐτὴν δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπῆρξεν ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ 1917—1920. Ὅπως δὲ ἐκείνη θ' ἀπέληγεν ἀναποφεύκτως εἰς τὴν καταστροφὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέληξεν, οὕτω καὶ ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς σήμερον θ' ἀγάγῃ εἰς συμφοράς, ἐὰν δὲν ὑπάρξουν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ θέσουν τέρμα εἰς τὰς φαντασιοκοπίας τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ πολιτικὴ τῶν ἀλλεπαλλήλων παραγωγικῶν δανείων εἶναι μία πολιτική, ἡ ὁποία, συνεχιζομένη, θὰ ἔφερεν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι τὴν χώραν εἰς τὰς μεγαλυτέρας τῶν στενοχωριῶν καὶ ἴσως ἀκόμη εἰς συμφοράς. Ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι κατωτέρα πάσης κριτικῆς. Διοικητική της πολιτικὴ δὲν....ὑπάρχει. Καὶ ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς κυβερνητικῆς τριετίας, οὐδὲν ἄλλο σχεδὸν θὰ εἴχαμεν νὰ ἐγγράψωμεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ κ. Βενιζέλου παρὰ τὸ σύμφωνον μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ ἄλλα τινὰ.... πλατωνικὰ σύμφωνα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμφωνίας μὲ τὴν Τουρκίαν, δὲν νομίζομεν ὅτι οἱ ἐνθουσιασμοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου δικαιολογοῦνται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει βεβαίως ἀνάγκην πολιτικῆς σταθερότητος — σταθερότητος κυβερνητικῆς καὶ οὐδεὶς ἐχεφρόνων θὰ ἐζήτει τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἂν εἶχε λόγους σοβαροὺς νὰ φοβῆται τὴν ἐπακολούθησιν ἀκυβερνησίας. Ἀλλ' ἡ κυβερνητικὴ σταθερότης εἶναι μία φράσις κενὴ ἐννοίας, ὅταν οἱ ὑπουργοὶ παύωνται ἢ μετατίθενται ὡς παλαιοὶ δημοδιδάσκαλοι, ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δέχεται τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅταν λογοδοτῇ πρὸς τοὺς συλλόγους τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν καὶ ὅταν πυροβολισμοὶ ὁμίλου μεθυόντων προκαλοῦν ἐπιφυλακὰς καὶ ἄλλα χειρότερα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ περιοδεῖαι τῶν ἀξίων τοῦ ὀνόματος πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἡ ἐπαφή των πρὸς τὸν Λαόν, θὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁ κίνδυνος...τοῦ χάους εἰς τὴν πρώτην λιποθυμίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς διασπάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησεν ὁ ἐκ Κρήτης...... πολυμήχανος Ὀδυσσεύς, προκαλέσας τὸ γνωστὸν θλιβερὸν ἐπεισόδιον, δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ της.

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΣΥΝΙΣΤΑ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΕΦΕΤΑΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΔΙΟΤΙ ΑΠΕΡΡΙΨΑΝ ΤΗΝ ΕΦΕΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

ΥΠΕΒΑΛΕΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐπερώτησις τοῦ Λαϊκοῦ βουλευτοῦ κ. Γιαννοπούλου σχετικῶς μὲ τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν τῶν ἐφετῶν Αἰγαίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διότι ἀπέρριψαν οὗτοι τὴν ἔφεσιν τοῦ κ. Β. Καραπαναγιώτη κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου Μυτιλήνης, δι' ἧς ἠθωώθη ὁ δημοσιογράφος ὁ ἀναγράψας τὴν γνωστὴν περὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ εἴδησιν.

Ἡ ἐπερώτησις αὕτη κατατεθεῖσα ἀπὸ καιροῦ παρέμενε μέχρι τοῦδε ἐκκρεμὴς διότι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δὲν εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ καταθέσει τὸν ζητηθέντα σχετικὸν φάκελον. Ἤδη κατατεθέντος τοῦ φακέλου ἡ ἐπερώτησις θὰ ἀχθῇ εἰς συζήτησιν.

Εἰς τὸν κατατεθέντα φάκελον περιλαμβάνεται μακροσκελὴς ἔκθεσις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γεωργιάδου.

Περιοριζόμενος ὁ κ. Γεωργιάδης εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου δι' ἧς ἀπηλλάγησαν μὲν οἱ ἐφέται Αἰγαίου, ἐπεβλήθη δὲ μόνον ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως εἰς τὸν εἰσαγγελέα, συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως ἐν τῇ τελικῇ ἀποφάσει του περὶ πειθαρχικῆς διώξεως τῶν ἐφετῶν Αἰγαίου, μὴ βασισθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀλλὰ ποιούμενος χρῆσιν τοῦ ἐκ τοῦ νόμου δικαιώματος ἀναθεωρήσῃ αὐτὴν καὶ τιμωρήσῃ πειθαρχικῶς τοὺς ἐφέτας καὶ τὸν εἰσαγγελέα Ἐφετῶν.

Ποία θὰ εἶνε ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐν προκειμένῳ δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΜΑΓΙΑ

Τὰ εὐχαριστήρια, τὰ συνήθως δημοσιευόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν περίεργον ἔκτασιν. Πρό τινος καιροῦ λόγου χάριν ἐδημοσιεύθη εἰς ἐπαρχιακὸν φύλλον εὐχαριστήριον πρὸς ἕνα ράπτην διὰ τὴν ἄμεμπτον καὶ καλλιτεχνικὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχεν ἀναθέσει ὁ εὐχαριστῶν πελάτης. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἔφθασεν ἡ ἡμέρα νὰ ἐκφράζωνται εὐχαριστήρια καὶ πρὸς τὶς μάγισσες: «Ἐκφράζω, γράφει κάποιος κάτοικος χωρίου τῆς Ἀττικῆς, τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν κυρίαν Εὐαγγελίαν ἢ Ἑλένην ἐκ Σμύρνης, μάγισσαν, ἡ ὁποία ἔσωσε τὴν σύζυγόν μου ἐκ βεβαίας καταστροφῆς, ἀπαλλάξασα ταύτην ἐκ τῶν φρικωδῶν βασανιστηρίων τὰ ὁποῖα ὑπέφερεν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ δέκα μῆνας. Τὰ βασανιστήρια ταῦτα προήρχοντο ἀπὸ διάφορα μάγια, τοποθετημένα εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας μας ὑπὸ κακοβούλων ἐχθρῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἡ κυρία Εὐαγγελία ἢ Ἑλένη ἀνεῦρεν ὑπὸ τὰ ὄμματα ὅλων σχεδὸν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος. Τὰ μάγια ἦσαν 13 καρφιὰ πατώματος, μία ἐνδυμασία τῆς συζύγου μου, μία κλειδαριὰ καὶ μία ἁλυσίδα ἥτις περιέσφιγγε πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐντὸς δοχείου ἐκ κασσιτέρου. Μόλις τὰ μάγια ἀνεκαλύφθησαν, ἡ ἀτυχὴς σύζυγός μου ἔγινε ἐντελῶς καλά, κατῆλθε τῆς κλίνης της καὶ ἤρχισε νὰ περιπατῇ, δι' ὃ καὶ εὐχαριστῶ τὴν εὐεργέτιδά μου ἡ ὁποία ἀφιλοκερδῶς ὑπηρετεῖ τὸν κόσμον, προσποριζομένη τὰ πρὸς τὸ ζῆν δι' ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς ἀγαλματοποιοῦ.»

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ μάγια ὑπάρχουν, ὅπως ὑπάρχουν καὶ τὸ μπρόκολα. Τὰ μάγια αὐτά, χρησιμοποιούμενα καταλλήλως, εἶνε ἱκανὰ νὰ ἐπιφέρουν πολλὰ καὶ διάφορα ἀποτελέσματα, εἶνε δὲ τελείως πλέον βεβαιωμένον σήμερον ὅτι ἐὰν οἱ ἀτυχεῖς θνητοὶ ὑφίστανται βασανιστήρια, τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ὀφείλονται εἰς τὴν μαγείαν καὶ εἰς τίποτε ἄλλο. Πράγματι ἔχομεν μάγια διὰ τοὺς ἐρωτευμένους, μάγια διὰ τὰς ἀπίστους συζύγους, μάγια διὰ τοὺς δέρνοντας τὴν γυναῖκά τους, μάγια ἄλλα διὰ τοὺς ξανθούς, τοὺς μελαχροινούς, τοὺς ψηλούς, τοὺς κοντούς, τοὺς παχεῖς, τοὺς ἰσχνούς, τοὺς νέους, τοὺς γέρους, τοὺς μεσοκόπους, τοὺς ἔχοντας κάλους, τοὺς πάσχοντας ἀπὸ δυσκοιλιότητα καὶ ἀναρίθμητα ἄλλα εἴδη. Τὸ κάθε τι ἔχει τὴν μαγείαν του. Θέλει ἡ κόρη νὰ ἀναγκάσῃ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της νὰ τὴν ἀγαπήσῃ, θέλει ἡ σύζυγος νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν παρεκκλίναντα σύζυγόν της ὑπὸ τὴν συζυγικὴν στέγην, θέλει ἡ γειτόνισσα νὰ κάμῃ τὸν γείτονά της νὰ συχαθῇ τὴν γυναῖκα του, θέλει ἡ λεχῶνα νὰ γεννήσῃ ἀρσενικὸ παιδί, θέλει ἐπὶ τέλους ὅ,τι δήποτε ὁ οἱοσδήποτε, δὲν χρειάζονται παρὰ καρφιά, κλειδαριές, ἁλυσίδες, πόμμολα, σκαντζόχοιροι, ἀλεπότομαρα, οὐρὲς ποντικῶν, μυιγοπόδαρα καὶ ἀλογοτσιμπιτές, ἀρκεῖ πάντα ταῦτα νὰ ἀναμιγνύωνται καὶ νὰ τοποθετοῦνται καταλλήλως ἐκεῖ ποὺ πρέπει, ἄλλοτε εἰς τὴν γέμισιν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν χάσιν τοῦ φεγγαριοῦ. Ἡ τοιαύτη τρομερὰ καὶ ἀκατανίκητος δύναμις τῆς μαγείας, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἐβασάνιζε φρικτὰ μέχρι τοῦδε τὴν ταλαίπωρον ἀνθρωπότητα. Ἐπὶ τέλους ὅταν τρώγῃ κανεὶς πολλὰ ἀγγούρια καὶ προσβάλλεται ἀπὸ βαρυστομαχιά, παίρνει ἕνα καθάρσιο καὶ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ βάσανον. Ὅταν ὅμως εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας του τοποθετήσουν κρυφίως ἐντὸς δοχείου ἐκ κασσιτέρου καρφιά, κλειδαριές, ἁλυσίδες, κηλεπιδέσμους καὶ σαρδελλοκούτια, ὅπως ἐπιτύχουν ὡρισμένον ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον συνηθέστατα ἐπιτυγχάνουν, ποία θεραπεία ὑπάρχει τοῦ κακοῦ;

Εὐτυχῶς λοιπὸν ὅτι ἀνέτειλεν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν ὁρίζοντα ἡ κυρία Εὐαγγελία ἢ Ἑλένη, ἐκ Σμύρνης. Ἔκρυψαν καρφιά; Τὰ εὑρίσκει. Ἔθαψαν κλειδαριὲς καὶ ἁλυσίδες, καὶ τσουκάλια καὶ τηγάνια καὶ καβουρντιστήρια; Τὰ ξεθάπτει. Τοιουτοτρόπως τὰ μάγια ἐξουδετεροῦνται. Ὁ μαγεμμένος ξεμαγιεύεται, ὁ πάσχων θεραπεύεται, ὁ βασανιζόμενος ἀπαλλάσσεται τῶν βασανιστηρίων καὶ ἡ ἐπὶ τῆς κλίνης ἐπὶ δυὸ ἔτη καὶ δέκα μῆνας σύζυγος ἐγείρεται καὶ περιπατεῖ.

Τὸ δὲ περισσότερον εὐχάριστον εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶνε ἡ ἀφιλοκέρδεια τῆς κυρίας Εὐαγγελίας ἢ Ἑλένης, ἐκ Σμύρνης. Οὔτε ζητεῖ, οὔτε λαμβάνει τίποτε διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρει. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε πτωχή, ἀναγκάζεται διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀγαλματοποιοῦ, χωρὶς νὰ δύναται αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ἀτυχὴς νὰ ἀνεύρῃ ποῖος τῆς ἔβαλεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπιτιοῦ της τὸν ντενεκὲ μὲ τὰ καρφιὰ καὶ τὶς κλειδαριὲς καὶ ἔφερεν εἰς αὐτὰ τὰ χάλια τὴν Ἑλληνικὴν ἀγαλματοποιίαν.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΙΓΚΑΛ

ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΝ ΡΟΤΣΙΛΔ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΡΟΖΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗΝ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Ἡ ἄφιξις τῶν δύο Ρότσιλδ δὲν θὰ εἶχε ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἂν ὁ πλοῦτος καὶ μόνον ἀπετέλει τὸν μόνον κοινωνικὸν τίτλον των. Ἀμφότεροι ὅμως ἔχουν ἐνδιαφέροντα πνευματικά, ἐνδιαφέροντα ποὺ συγκινοῦν ἕνα πλῆθος κόσμου, καὶ ἴσως τὸ ἐκλεκτότερον μέρος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀπὸ ἐτῶν ὁ πατὴρ Ρότσιλδ γράφει θεατρικὰ ἔργα καὶ ἀπὸ τοῦ 1920 ὁ υἱὸς Ρότσιλδ ἀσχολεῖται συστηματικὰ μὲ τὴν μηχανικὴν τοῦ Θεάτρου.

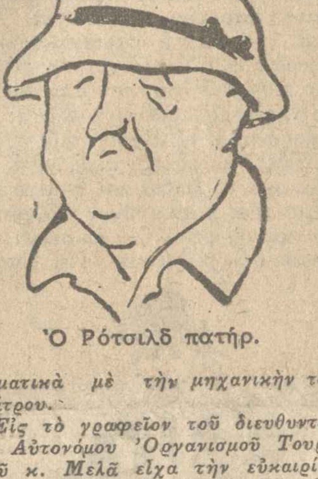

Ὁ Ρότσιλδ πατήρ.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Μελᾶ εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσω μὲ τὸν υἱὸν Ρότσιλδ.

Εἶνε ἕνας νέος μᾶλλον ξανθός, μὲ ζωηρὰν ἔκφρασιν, μὲ μίαν ἀφέλειαν σχεδὸν παιδικὴν καὶ μὲ παρρησίαν ὄχι συνήθη. Δὲν γνωρίζει τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς κοσμικῆς ζωῆς. Ὅταν ὁμιλῇ διὰ πνευματικὰ ζητήματα, διὰ πράγματα εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων ἔχει ἀφιερώσει τὴν ζωήν του, δὲν ἔχει κρυφὰς σκέψεις. Λέγει καθαρὰ τὴν γνώμην του, λέγει ὅσας ἰδέας ἐμόρφωσεν ἡ μακρὰ μελέτη καὶ ἡ πεῖρα. Ἕνας νέος μόλις τριάντα ἐτῶν ἔχει εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μηχανικὴν τῶν θεάτρων πεῖραν κάθε ἄλλο παρὰ συνήθη. Εἶνε ὁ δημιουργὸς τοῦ μεγαλυτέρου καὶ πλέον συγχρονισμένου τεχνικῶς θεάτρου τῆς Γαλλίας. Δι' ἐξόδων του καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του ἔγινε τὸ θέατρον «Πιγκάλ» καὶ τὴν πεῖράν του τὴν ἔχει κυριολεκτικῶς καὶ μεταφορικῶς ἀκριβοπληρώσει.

Ἡ συνομιλία μας διὰ τὰ τεχνικὰ προβλήματα τοῦ Θεάτρου, ἡ ὁποία ἤρχισεν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Τουρισμοῦ, ἐσυνεχίσθη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον.

— Θ' ἀπορήσετε ἴσως—μοῦ εἶπε—διὰ τὸ ἐνδιαφέρον μου. Ἀλλὰ ὅταν συνέλαβα μαζὶ μὲ τὸν πατέρα μου τὴν ἰδέαν νὰ προικίσωμεν τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν μὲ θέατρον πληροῦν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, εἴχομεν καὶ οἱ δύο ἰδέας αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀπὸ τότε οὐσιαστικῶς μεταβληθῆ. Ὁμιλῶ διὰ τὴν περίοδον ποὺ ἠκολούθησε τὸν πόλεμον. Καὶ οἱ δύο ἀπεδίδαμε τότε ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν μηχανικήν. Ἐπιστεύαμεν ὅτι ἕνα θέατρον διὰ νὰ συναγωνισθῇ τὰ ποικίλα ἄλλα θεάματα πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τέτοιο μηχανικὸν ἐφφέ, ὥστε νὰ καταπλήξῃ τὸ κοινόν. Αἱ ἰδέαι αὐταὶ ἐτονώθησαν σημαντικῶς κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου τῶν Γερμανικῶν θεάτρων. Ἡ μηχανικὴ τοῦ Θεάτρου εἶνε ἔργον Γερμανικὸν καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι αἱ τελειοποιήσεις αἱ μηχανικαὶ ποὺ ἐπραγματοποίησαν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὸν τομέα τῆς σκηνῆς εἶνε ἀναμφισβητήτως ἀξιοθαύμαστοι. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν λοιπὸν αὐτῶν τῶν ἰδεῶν κατέστρωσα τὰ σχέδια τοῦ «Τεάτρ Πιγκάλ». Ἠθέλησα νὰ εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς μηχανικῆς καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν ἦτο δυνατὸν διὰ παρόμοιον ἔργον νὰ μὴ χρησιμοποιήσω τὴν ἀναμφισβήτητον Γερμανικὴν πεῖραν. Εἰργάσθησαν ὅλαι αἱ τεχνικαὶ κορυφαὶ καὶ ὅταν ἦσαν ὅλα ἕτοιμα εἶχα πιστεύσει ὅτι εἶχα κάμει μέγαν ἆθλον. Φαντασθῆτε τὴν ἀπογοήτευσίν μου ὅταν ἀντελήφθην ὅτι εἶχα ὑπολογίσει κακῶς.

— Διατί;

— Εἶχα δώσει εἰς τὴν μηχανικὴν τοῦ Θεάτρου τὴν πρωτεύουσαν θέσιν ποὺ ἔχει μόνον τὸ ἐμπνευσμένον ἔμψυχον ὑλικόν του. Ὁμιλῶ πάντοτε διὰ τὸ δραματικὸν θέατρον, διὰ τὸ θέατρον τῆς πρόζας. Καταδικάζω ἀπολύτως τὴν ἰδέαν τῆς πολλαπλῆς χρησιμοποιήσεως τῶν θεάτρων καὶ πιστεύω ὅτι ἕνα θέατρον δι' ἕνα καὶ μόνον θεατρικὸν εἶδος πρέπει νὰ προορίζεται. Νομίζω πῶς διαφορετικὸν πρέπει νὰ εἶνε τὸ θέατρον τὸ ὁποῖον θὰ στεγάσῃ δραματικὸν θίασον, διαφορετικὸν ἐκεῖνο ποὺ θὰ στεγάσῃ ἐλαφρὸν μουσικὸν θέατρον καὶ διαφορετικὸν ἐπίσης ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ στεγάσῃ μελόδραμα. Ἕνα θέατρον κατάλληλον δι' ὅλα ὁμοῦ εἶνε κάτι δι' ἐμὲ τερατῶδες. Ἂν λοιπὸν ἐντοπίσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας εἰς τὸ δραματικὸν θέατρον, ἡ ἀτομική μου πεῖρα μοῦ λέγει ὅτι συμφέρει πολλαπλῶς ἡ ἀποφυγὴ πολυπλόκων σκηνικῶν μηχανισμῶν, ἡ χρησιμοποίησις ἁπλῶν τεχνικῶν μέσων καὶ ἡ προσπάθεια νὰ δημιουργηθῇ ἔμψυχον ὑλικόν, νὰ ἐμφανισθοῦν ἀξιόλογα ἔργα καὶ μὲ αὐτὰ τὰ δύο κυρίως στοιχεῖα νὰ καλλιεργηθῇ τὸ γοῦστο τοῦ κοινοῦ. Διὰ τὸ Ἐθνικόν σας Θέατρον λ. χ. δὲν θὰ συνεβούλευα ποτὲ νὰ ἀκολουθήσετε τὸν δαπανηρὸν καὶ πολύπλοκον δρόμον ποὺ ἠκολουθήσαμεν εἰς τὸ Τεάτρ Πιγκάλ. Καίτοι, καθὼς μοῦ ἐξηγήσατε, ἀκολουθήσατε τὸ σύστημα τῶν τριῶν σκηνῶν, τῆς κυρίας ἡ ὁποία θὰ κατέβαινῃ ἐν εἴδει ἀσανσὲρ καὶ τῆς πλαγίας καὶ ὀπισθίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔρχωνται ὡς καρέττα, ἀντιλαμβάνομαι ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν δαπάνην ποὺ σᾶς στοιχίζει αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἐξοδεύετε ἐλάχιστα καὶ ὅτι ἡ δαπάνη μιᾶς περιστροφικῆς σκηνῆς, τὴν ὁποίαν διὰ λόγους χρήσεως κυρίως, θὰ προετίμων ἐγὼ νὰ μὴ εἶνε παρὰ κατ' ἐλάχιστον καὶ μὴ ὑπολογίσιμον ποσὸν

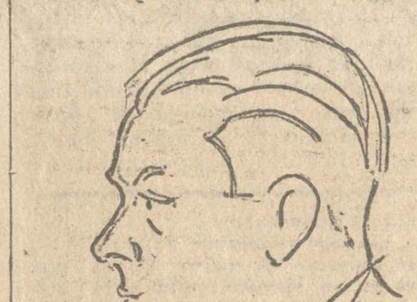

Ὁ υἱὸς Ρότσιλδ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Ταξειδιωτικὲς ἐντυπώσεις

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὣς τὴν Βιέννην

Πενῆντα ὡρῶν σιδηροδρομικὸ ταξεῖδι διὰ μέσου τεσσάρων Κρατῶν

Τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς «Πρωΐας»
κ. Κ. Θ. Παπαλεξάνδρου

Ἄλλοτε, ἡ ἀναχώρηση τῶν τραίνων, μὲ τ' ἀλλεπάλληλα κτυπήματα τῆς μικρῆς καμπάνας τῶν σταθμῶν, ἔπαιρνε κάποια δραματικότητα καὶ στὰ πιὸ κοντινὰ ταξείδια. Ἐκτυποῦσε πρῶτα μιὰ φορὰ τὸ καμπανάκι, εἰδοποιῶντας τοὺς ἐπιβάτες νὰ καταλάβουν τὶς θέσεις τους. Οἱ δικοί τους ἀνέβαιναν κι αὐτοὶ στὸ βαγόνι, ἐπαράστεκαν στὴν τακτοποίηση τῶν ἀποσκευῶν, ἐδιάλεγαν τὴ θέση κ' ἔμεναν ὡς ποῦ ν' ἀκουσθῇ τὸ δεύτερο καμπάνισμα. Τότε ἄρχιζαν οἱ ἀποχαιρετισμοὶ καὶ οἱ τελευταῖες παραγγελίες, βιαστικά, σπασμωδικά, στὴ σκαλίτσα τῶν βαγονιῶν. Μὲ τὴν τρίτη γρήγορη κωδωνοκρουσία οἱ ταξειδιῶτες ἔτρεχαν στὰ παράθυρα καὶ οἱ δικοί τους παρατάσσονταν στὴν ἀποβάθρα γιὰ τὸν κατευοδισμό.

Δὲν ξεύρω γιὰ ποιὸ λόγο καταργήθηκεν ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία. Μὰ καλύτερα ἔτσι. Τὰ πράγματα ἁπλοποιήθηκαν. Δὲν ὑπάρχει πιὰ καμπανάκι, δὲν ἀκούεται κανένα σφύριγμα, τίποτε. Τὸ τραῖνο στὴν ὡρισμένη του ὥρα ξεκινᾶ κι ὡς ποῦ νὰ τὰ καλοκαταλάβῃ κανεὶς βρίσκετ' ἔξω ἀπὸ τὸ σταθμό, ἡ στροφὴ τοῦ τραίνου κρύβει γρήγορα τὸ μαντῆλι ποῦ κουνιέται στὴν ἀποβάθρα καὶ οἱ εἰκόνες ποῦ περνοῦν ἀπανωτὲς ἐξατμίζουν γρήγορα τὴ συγκίνηση τοῦ χωρισμοῦ. Μόνο νὰ κοιτᾶ κανεὶς μπροστὰ σὰν ταξειδεύῃ.....

Τὸ καλοκαίρι εἶνε προτιμότερο νὰ πάρῃ κανεὶς τὸ ντιρὲκτ ποῦ φεύγει στὰς 8 παρὰ 10΄ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἔτσι γλυτώνει τὴ ζέστη τοῦ πρώτου ἀπογεύματος, ποῦ εἶνε ἀπελπιστική, γιὰ ὅσους ταξειδεύουν μὲ τὸ τραῖνο τοῦ Σεμπλὸν—τῆς 1 καὶ 20΄—ὡς ποῦ νὰ περάσουν τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ τὴ Θεσσαλία, μάλιστα μέσα στὸ βελουδοντυμένο κουτάκι τοῦ βαγκὸν-λί. Μὲ τὸ ντιρὲκτ νυκτώνεται λίγο πρὸ τῶν Θηβῶν καὶ ξημερώνεται στὰ Τέμπη. Ἐν τῷ μεταξύ, στὸ διάστημα τῆς νύχτας, τὸ τραῖνο σκαρφαλώνει στὶς κακοτοπιὲς τῶν Ἑλληνικῶν βουνῶν. Ξαπλωμένος στὴν κοκέτα τοῦ βαγκὸν—λὶ νοιώθει κανεὶς ἕνα ἀπροσδιόριστο δέος. Πότε ἀκούει τὸ βαρὺ ἀγκομαχητὸ τῆς ἀτμομηχανῆς ποῦ ἀνεβαίνει ἀργὰ - βαρειὰ τὶς ἀνηφοριές, σέρνοντας μὲ δυσκολία τὴ σειρὰ τῶν βαγονιῶν ποῦ τρίζουν οἱ ἁρμοί τους, πότε ξυπνᾶ τρομαγμένος ἀπὸ ἕνα διαπεραστικὸ σφύριγμα, ἢ ἀπὸ κραυγὲς συνθηματικὲς κάπου ποῦ διορθώνουν τὴ γραμμή, πότε κουνιέται στὴν κοκέτα σὰ μωρὸ στὴν κούνια μὲ τὶς ἀπότομες στροφὲς τοῦ τραίνου, πότε τὸν ξεκουφαίνει ὁ ἦχος τῶν βαρειῶν σιδερικῶν στὸ πέρασμα τῶν γεφυριῶν, ἢ ὁ πολλαπλασιαζόμενος ἀπὸ τὴν ἀντήχηση θόρυβος τῶν τροχῶν μέσα στὰ τοῦνελ καὶ πότε σὰν σὲ ἐφιάλτη αἰσθάνεται νὰ πέφτῃ, νὰ πέφτῃ στὰ τάρταρα, ὅταν τὸ τραῖνο παίρνῃ τὴν κατηφοριὰ καμμιᾶς πλαγιᾶς. Ὁ σύντροφος τοῦ ταξειδιοῦ, πρώτη φορὰ περνῶντας αὐτὴ τὴ γραμμή, μ' ἐξύπνησε, μὲ διάφορα προσχήματα, δύο - τρεῖς φορές... Σὰν ἐκόντευε νὰ ξημερώσῃ καὶ ἡ πορεία τοῦ τραίνου ἔστρωσε πιὰ στὸ Θεσσαλικὸν κάμπο, μοῦ ἐξομολογήθηκε πῶς τὸν εἶχε πιάσει φόβος τὴ νύχτα. Καλὰ ποῦ δὲν ἔβλεπε κι ὅλας ἀπὸ ποῦ ἐπερνούσαμε...

Μὲ τὴν αὐγὴ μπαίνομε στὰ Τέμπη. Διαδρομὴ σύντομη, ἀλλὰ ὑπέροχη, αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἰδίως. Ἀριστερά μας μεγαλοπρεπής, ὁλόρθος ὁ Γέρω—Ὄλυμπος, δεξιὰ θολὸς ὁ Πηνειὸς ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς βροχῆς τῆς προηγούμενης ἡμέρας καὶ λίγο πιὸ πέρα ὀρθώνεται στητὸς ὁ Κίσσαβος μὲ δασωμένες ἀπότομες πλευρές. Στὴ μέση ἡ στενὴ κοιλάδα τῶν Τεμπῶν κατάφυτη. Πλατάνια πανύψηλα, θεριεμένα ἀπὸ τὴ νότη, λεῦκες, ροδοδάφνες, φουντωμένος κισσὸς κι ὁλάνθιστη ἀγράμπελη, ἰτιές, ὀπωροφόρα λουσμένα ὅλα στὴν πρωϊνὴ δροσιά.

Σὲ λίγο μπαίνομε στὸν κάμπο τῆς Κατερίνης καὶ γιὰ λίγην ὥρα δεξιά μας ἁπλώνεται ἡ θάλασσα, χρυσωμένη ἀπὸ τὸν ἥλιο ποῦ ἀνατέλλει. Τὴν ἀποχαιρετοῦμε γιὰ πολλὲς ἡμέρες. Ἀρχίζουν μετὰ οἱ βαλτωμένοι κάμποι. Τὰ σπαρτὰ ἕτοιμα γιὰ θέρισμα. Κ' ὕστερα ὁ Ἀλιάκμων, παραπάνω ὁ Ἀξιός, ἡ Θεσσαλονίκη στὰς 8 καὶ 15΄. Τὸ τραῖνο σταθμεύει τέσσερες ὧρες. Ἔχει κανεὶς τὸν καιρὸ νὰ κάμῃ ἕνα γῦρο στὴν πόλη. Καλύτερα καὶ νὰ γευματίσῃ σὲ κανένα ἑστιατόριο. Μετὰ τὴ Θεσσαλονίκη ἀρχίζουν οἱ ξένες κουζίνες στὸ βαγκὸν - ρεστωρὰν τῶν τραίνων. Φαγητὰ ἀνυπόφορα γιὰ ἕναν Ἕλληνα. Ἀπαραίτητος καὶ ἡ προμήθεια ἑλληνικῶν τσιγαρέττων. Πέντ' ἓξ πακέττα τὰ περνᾶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς τελωνειακοὺς ἐλέγχους στὰ σύνορα καὶ καλὰ εἶναι ν' ἀρχίσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀργότερα νὰ καπνίζῃ τὰ διάφορα ἄχυρα τῶν ξένων μονοπωλίων.

Στὰς 12 καὶ 15΄ τὸ τραῖνο ἀφήνοντας τὸ σταθμὸ τῆς Θεσσαλονίκης ξαναπαίρνει, γιὰ λίγα λεπτά, τὴν ἴδια γραμμή, σὰ νὰ γυρίζῃ πίσω 'στὰς Ἀθήνας κ' ὕστερα στρίβει πρὸς βορρᾶν, ἔχοντας δίπλα του τὸν Ἀξιό, ποῦ μᾶς συντροφεύει ὡς ἐπάνω στὴ νότια Σερβία.

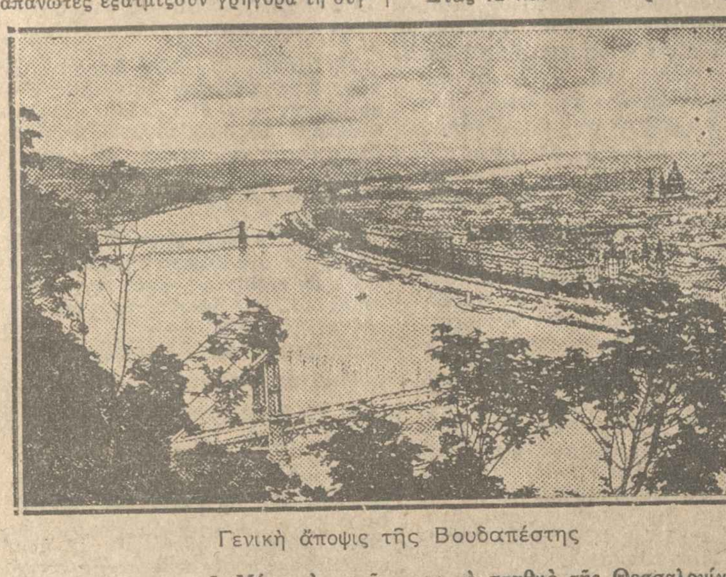

Γενικὴ ἄποψις τῆς Βουδαπέστης

....Εἰδομενή. Ὁ μεθοριακὸς ἑλληνικὸς σταθμὸς καὶ 10 λεπτὰ πιὸ πάνου ὁ σερβικὸς σταθμὸς τῆς Γευγελῆς. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὅλη αὐτὴ ἡ ἔκταση ἦταν γεμάτη συρματοπλέγματα, χαρακώματα, λείψανα τοῦ πολέμου. Τώρα κανένα πιὰ ἴχνος δὲ φαίνεται. Τὸ ἀλέτρι ἰσοπέδωσε τὰ προχώματα. Ὅσο βαστᾶ ἡ μέρα δὲ χάνουμε ἀπὸ τὰ μάτια μας τὸν Ἀξιό. Πότε δεξιά μας, πότε ἀριστερά τονὲ βλέπομε ὁρμητικό, θολὸ νὰ κυλᾶ πρὸς τὰ κάτω. Στὶς ὄχθες του ἡ καλλιέργεια ὄχι πολὺ ἐπιμελημένη. Ἀπορεῖ κανεὶς πῶς τόσον εὔφορα ἐδάφη μένουν σχεδὸν ἀκαλλιέργητα. Λείπουν τὰ ἐργατικὰ χέρια στὴ Νότια Σερβία; Δεξιὰ κι ἀριστερὰ βουνὰ μὲ πλούσια βλάστηση. Καθὼς περνᾶ τὸ τραῖνο διακρίνει κανεὶς τὰ ἴχνη τῶν περσινῶν μεγάλων σεισμῶν. Σπιτάκια πεσμένα, σταθμοὶ μὲ τοίχους ραγισμένους, πληγὲς ποῦ δὲν ἐπουλώθηκαν ἀκόμα... Καὶ οἱ παραμικρότεροι ὅμως σταθμοὶ περιποιημένοι, ἀνθοστόλιστοι, φρεσκοβαμμένοι. Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ διορθώνεται ὅπου ἔχει παλιώσει καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄχθη τοῦ Ἀξιοῦ, ἀριστερὰ καθὼς τὸν ἀνεβαίνομε, συνεργεῖα στρώνουν ἁμαξιτὸ δρόμο. Περνοῦμε τὰ Βελεσσά, κατόπι τὰ Σκόπια, τὸ Κουμάνοβο, πόλεις τουρκικὲς πρὸ τοῦ 1912, ποῦ ἀκόμα καὶ τώρα διατηροῦνε τὸ χαρακτῆρά τους. Στοὺς σταθμοὺς κίνηση ζωηρή. Ἐκεῖ γίνεται, καθὼς φαίνεται, ὁ βραδυνὸς περίπατος τῶν κατοίκων.

Ἔχει πέσει πιὰ ἡ νύχτα καὶ ὁ σερβιτόρος τοῦ βαγκὸν - ρεστωρὰν κτυπᾶ τὸ κουδοῦνι γιὰ τὸ δεῖπνο. Ποιὸς ξέρει τί περίεργα μαγειρικὰ παρασκευάσματα μᾶς μέλλονται πάλι. Εὐτυχῶς τὸ κυριώτερο πιάτο εἶναι πάντα τὸ ψητό.... Ἀλλὰ νερό; Ζητεῖτε καὶ σᾶς φέρνουν μιὰ μποτίλλια μεταλλικοῦ νεροῦ, εἶδος σέλτς, εἶδος κα-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Σεβόμεθα βαθύτατα τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς κινίνης καὶ τρέφομεν ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἐκπορευθεῖσα ἐκ τῆς κρίσεως δικαστηρίου ἀποτελουμένου ἀπὸ δικαστὰς ἀπολαύοντας μεγίστου κύρους καὶ τῆς ἀμερίστου ἐκτιμήσεως τοῦ νομικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινωνίας διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν των ἐμβρίθειαν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν των εὐσυνειδησίαν, προεδρευομένου δὲ ἀπὸ Πρόεδρον τῆς δικαστικῆς καὶ ἠθικῆς περιωπῆς τοῦ κ. Πετὲν, ἀποτελεῖ ἀπολύτως ἀκριβοδικαίαν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν πολύκροτον ὑπόθεσιν. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς λόγῳ ἀμφιβολιῶν ἀθωώσεως τοῦ κ. Γαλοπούλου καὶ τῶν λοιπῶν χημικῶν καὶ ἂν ἀκόμη τὸ δικαστήριον ἀνεύρισκε κατὰ τὴν διαδικασίαν στοιχεῖα ἐπιτρέποντα ἀθώωσιν αὐτῶν πλήρη, ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης παραμένουν οὗτοι, ἰδίως ὁ κ. Γαλόπουλος, ἔνοχοι. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἔχομεν ἀπόλυτον ὄχι σεβασμὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ πεποίθησιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου. Καὶ χαίρομεν εἰλικρινῶς, διότι ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, διακεκριμένης ἱκανότητος, μὲ παρελθὸν πλῆρες δημιουργικῆς δράσεως, δὲν ἀπεδείχθη ἔνοχος δόλου καὶ αἰσχροκερδείας ἐναντίον τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἡ Κοινὴ Γνώμη δὲν συγχωρεῖ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ὅτι ἐξ ἀμελείας του, ἀφοῦ ὁ δόλος ἀπεκλείσθη, ἀφῆκε νὰ διαπράττεται ἐπὶ διάστημα ἀρκετὸν ἔγκλημα κατὰ τῆς ὑγείας κατὰ τῆς ζωῆς πληθυσμῶν ὁλοκλήρων. Ἂς μὴ παραπονεθῇ διὰ τὴν αὐστηρότητα ταύτην ὁ κ. Γαλόπουλος. Ἀκριβῶς διότι ἡ ἱκανότης του ὑπῆρξε καὶ παραμένει ἀναμφισβήτητος, ἡ ἀντίληψίς του πανθομολογουμένη, ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ ἀμέλειά του κρίνεται ὑπὸ τῆς Κοινῆς Γνώμης αὐστηρότερον καὶ καταδικάζεται βαρύτερον. Ἐλαφρυντικὰ διὰ τὴν ἀμέλειαν αὐτὴν θὰ ἐχώρουν ἴσως προκειμένου περὶ ἄλλων μὴ συγκεντρούντων τὰ διανοητικά, ἐπιστημονικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ προσόντα τοῦ κ. Γαλοπούλου.

……

Ο ΔΑΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ *Ὁ κυβερνήτης τῆς Δανικῆς πλωτῆς Σχολῆς Δοκίμων, μαζὶ μὲ τὸν ἐν Πειραιεῖ Πρόξενον τῆς Δανίας, ἀνελθόντες εἰς τὸ Τατόϊ, κατέθηκαν στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', τοῦ γεννηθέντος βασιλόπαιδος τῆς Δανίας καὶ κατελθόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βασιλεύσῃ καθ' ἣν ἐποχήν, νεανίας δεκαοκταέτης, ἦτο καὶ ἐκεῖνος δόκιμος τοῦ Δανικοῦ Ναυτικοῦ. Ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος, ἐὰν ὑπῆρξε μόνον ἐπὶ 18 ἔτη πρίγκηψ τῆς Δανίας, ὑπῆρξε βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 50 ὁλόκληρα ἔτη καὶ ἔζησεν ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα, ὡς πρῶτος Ἕλλην μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας, τὰς ἐναντιότητας καὶ τοὺς θριάμβους τῆς θετῆς του πατρίδος. Πρὸ πάντων ἔπεσεν, ὑπὸ τὴν σφαῖραν ἑνὸς δολοφόνου, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, μόλις ἡ Μακεδονία ἀνεκτήθη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου ἀρχιστράτηγος ἦτο ὁ υἱός του καὶ διάδοχός του Κωνσταντῖνος. Ἡ Ἑλλάς, ὅμως, τῆς σήμερον, δὲν αἰσθάνεται καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσῃ ἕναν στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ ἄλλοτε βασιλέως της...*

……

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁπλῖται ἐπιτίθενται ληστρικῶς ἢ ἐκβιαστικῶς ἐναντίον νυκτερινῶν περιπατητῶν τοῦ ἄλσους τοῦ Λυκαβηττοῦ —ζευγῶν ἰδίως. Ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμεν πόσον τοῦτο εἶνε ὑποβιβαστικὸν διὰ τὴν στολὴν καὶ πόσον ἐπιτακτικὴ εἶνε ἡ ἀνάγκη ὅπως συλληφθοῦν κάποτε οἱ κακοήθεις αὐτοὶ δρᾶσται καὶ τιμωρηθοῦν παραδειγματικῶς. Πρὸ πάντων, ὅμως, ἐπιβάλλεται νὰ φροντίσῃ ἡ ἀστυνομία νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ ἄλσος αὐτό, τὸ τόσον πολυσύχναστον τώρα, ἀπὸ τὴν μάστιγα αὐτήν. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο εὔκολον, διότι θὰ εἶχον οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν βοήθειαν

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας,,

Ὁ Κὰρλ Μπρούγκμαν καὶ ἡ νέα Ἑλληνικὴ

Τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ φιλονικία Χατζιδάκι—Κρουμπάχερ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς νέας ἑλληνικῆς γραφομένης ἐδῶ καὶ εἰκοσιπέντε τόσα χρόνια, ἔδωκε ἀφορμὴ στὸν Κάρολο Μπρούγκμαν, ἕναν ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἀντιπροσώπους τῆς Γερμανικῆς γλωσσολογίας, νὰ διατυπώσῃ σχετικῶς τὶς γνώμες του (1906) σὲ μιὰ μικρή, μὰ περιεκτικὴ καὶ διαφωτιστικὴ μελέτη του: «Γραπτὴ καὶ δημοτικὴ καὶ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα στὴν Ἑλλάδα». Ἀξίζει ν' ἀνθολογήσουμε ἀπ' τὴ μελέτη αὐτὴ μερικὲς χρήσιμες καὶ καλὰ διατυπωμένες ἀλήθειες.

Στὰ πολιτισμένα ἔθνη, παρατηρεῖ ὁ Κάρολος Μπρούγκμαν ζῇ δίπλα στὰ τοπικὰ ἰδιώματα καὶ μιὰ γλῶσσα κοινὴ ποῦ συνήθως ἔχει βγῆ ἀπ' τὰ σπλάχνα τους. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ κοινή; Ἕνας, νὰ ποῦμε, γλωσσικὸς κανόνας πρὸς τὸν ὁποῖον συμμορφώνεται, ὅσο μπορεῖ, τὸ σύνολο τοῦ λαοῦ ὅταν γράφῃ, καὶ οἱ γραμματισμένοι μιλῶντας (ἢ γράφοντας). Ὑπάρχουν ὅμως διαβαθμίσεις στὴν προσπάθεια προσεγγίσεως πρὸς αὐτὸν τὸν ἰδεατὸ κανόνα.

Ὅταν γράφεται φαίνεται πιὸ ὁμοιόμορφη καὶ ὁμαλὴ αὐτὴ ἡ κοινὴ γλῶσσα. Στὴν περίπτωσι τούτη ὁ κύκλος ποῦ παραχωρεῖ ὁ κόσμος στὰ τοπικὰ ἰδιώματα ἢ στὴν ἀτομική του...αὐθαιρεσία εἶναι περιωρισμένος πολύ. Μπορεῖ ἴσως ἡ Κρινὴ (=τύποι ἀρεστοὶ τῆς ὁμιλουμένης ποὺ ἀνεγνώρισε μέσῳ τῆς γραφῆς ἡ κοινωνία ὡς πρότυπο γιὰ τὴ γενικώτερη συνεννόησι), μπορεῖ ἴσως ἡ Κοινή, μὲ τὸ πέρασμα τῶν καιρῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ν' ἀλλάξῃ κατὰ βάθος. Τί μ' αὐτό! Γιὰ κεῖνον ποῦ γράφει ὑπάρχει ἡ ἐπιρροὴ τοῦ σχολείου ποῦ σ' ὅλη τὴ ζωὴ τοῦ λέει: "Ἔτσι πρέπει νὰ γράφῃς. Καὶ κάθε ὁμόγλωσσος προσέχει νὰ μὴν ξεφύγῃ πολὺ ἀπ' τοὺς κανόνες τῆς γραφομένης.

Ὅσο ὅμως κι ἂν ὁ γραμματισμένος ἀγωνίζεται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴ γλωσσικὴ νομοθεσία ποῦ κυβερνάει τὴ γραφομένη, δύσκολα κατορθώνει νὰ τὴν προσεγγίζῃ. Πάντοτε ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα τῆς πατρίδας του, πρῶτα- πρῶτα ἡ διάλεκτος τοῦ τόπου του τὸν παρασύρει λίγο-πολύ, ἴσως περισσότερο ἀπ' ὅ,τι φαντάζεται. Στὴν καθημερινή του ὁμιλία ἀπομακρύνεται περισσότερο ἀπ' τὴ γραφομένη. Ὅταν ὅμως ρητορεύῃ τὴν πλησιάζει. Ἀλλὰ καὶ τότε θὰ παρατηρήσῃς διαφορὲς λόγου: Ἀλλοιῶς ρητορεύει πρὸς τοὺς γραμματισμένους, ἀλλοιῶς πρὸς τοὺς ἁπλοϊκούς.

Ἡ ζωντανὴ γλῶσσα ἑνὸς λαοῦ ἀλλοιώνεται διαρκῶς, ἐκτυλίσσεται, μεταμορφώνεται. Δὲ συμβαίνει τὸ ἴδιο μὲ τὰ γραπτὰ ἰδιώματα. Ἡ γραπτὴ γλῶσσα εἶναι συντηρητική. Καὶ ἡ δύναμίς της βασίζεται στὴν προσκόλλησι στὸ πρότυπο ποῦ ἀναγνωρίστηκε ὡς ἰδεατὸς κανόνας: Ἀλλ' ἂν ἡ γραπτὴ θέλῃ νὰ μείνῃ πιστὴ στὸν προορισμό της ὡς μέσου ποῦ διευκολύνει τὴ συνεννόησι, ὡς κοινωνικοῦ ὀργάνου καὶ νὰ στυλώσῃ τὸ κῦρος της, ὀφείλει νὰ περιορίζῃ λίγο-λίγο τὴν ἀπόστασι ποῦ τὴ χωρίζει ἀπ' τὴ λαϊκὴ γλῶσσα — τὴ γλῶσσα ποῦ ἀδιάκοπα μεταμορφώνεται. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ πρέπει νὰ πετάῃ μέρος τοῦ πλούτου της — πρέπει ν' ἀντικαθιστᾷ τὰ νεκρὰ μὲ τὰ ζωντανὰ στοιχεῖα. Ἡ φροντίδα γιὰ τὴν προσέγγισι γραπτῆς καὶ ὁμιλουμένης ἀνήκει στοὺς λογογράφους. Αὐτοὶ ἔχουν τὴν ὑποχρέωσι νὰ τὴν ἀναμορφώνουν, νὰ τὴ συγχρονίζουν. Ἂν παραμελήσουν τὴν ἐκτέλεσι αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος, ὅπως συμβαίνει σ' ἐποχὲς σφοδρῶν ἀνταγωνισμῶν τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ σ' ἐποχὲς ποῦ εἶναι ξεπεσμένη ἡ διανοητικὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους, τότε ἀνοίγεται χάσμα — τί χάσμα; βάραθρο— ἀνάμεσα στὰ δυὸ γλωσσικὰ εἴδη. Καὶ τὸ βάραθρο αὐτὸ ἐμποδίζει τὴν ἐθνικὴ προκοπή. Ὁ κάτω λαὸς παύει νὰ ἐννοῇ τὴ γραπτὴ γλῶσσα, μὰ καὶ οἱ μορφωμένοι δὲν κατορθώνουν νὰ συνδεθοῦν «ἐσωτερικῶς» μαζί της — νὰ τὴν αἰσθανθοῦν. Σιγοπεθαίνοντας ἐξακολουθεῖ ἡ γραπτὴ αὐτὴ νὰ χρησιμεύῃ γιὰ τὴν παράστασι ποικίλων ἐννοιῶν, ὡς ὑπαλληλικὸ ὄργανο νὰ ποῦμε, ὡς ὄργανο ἐπιστημονικό, ἀνίκανο ὅμως νὰ συγκινήσῃ μὲ ὅση τέχνη κι ἂν τὸ παίξῃς. (Τὸ λογοπαίγνιο εἶναι τοῦ Μπρούγκμαν). Ὡς γλῶσσα τῆς ποιήσεως εἶναι κακόφωνη, κακορίζικη. Τὸ λαϊκὸ σύνολο, ὁλόκληρη ἡ ἐθνικὴ ζωὴ ἐπηρεάζεται ἄσχημα ἀπὸ μιὰ τέτοια γλῶσσα.

Σὲ τέτοιες περιστάσεις ἕνα ἔθνος ποῦ αἰσθάνεται ζωτικοὺς χυμοὺς μέσα του καὶ φοβᾶται τὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν πολιτισμένων λαῶν, ἀποτινάζει τὰ παλιὰ νεκρὰ στοιχεῖα καὶ προσπαθεῖ νὰ συνδεθῇ μὲ τὴ φυσικὴ γλῶσσα τῆς ἐποχῆς του. Αὐτὸ ἔγινε στὴν Ἰταλία μὲ τὸ Δάντη. Αὐτὸ ἔγινε στὴ Ρωσσία ὅπου, ὡς τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος γράφανε τὴν πεθαμένη Ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα καὶ ὅπου ὁ Λομονοσὼφ καὶ ὁ Καραμζὶν ἐπιβάλανε τὴ μητρική τους γλῶσσα καὶ προετοίμασαν τὴν ἀναγέννησι τοῦ 19ου αἰῶνος.

Εἶναι καταπληκτικὸ πῶς ἕνας λαὸς Εὐρωπαϊκὸς ἀνεξάρτητος, φιλόδοξος τοῦ ὁποίου ἡ γραπτὴ γλῶσσα ἐδῶ καὶ 1500 χρόνια χωρίστηκε ἀπ' τὴ ζωντανὴ γλῶσσα τῆς ὁμιλίας — πῶς αὐτὸς ὁ λαὸς δὲ θέλει νὰ συμπλησιάσῃ τὴ γραπτή του γλῶσσα πρὸς τὴν ὁμιλουμένη.

Ὁ Ἑλληνικὸς μεσαίωνας φτάνει ὡς τὰ 1821. Μόλις τὸ ἔθνος θεμέλιωσε δικό του κράτος, πρώτη φροντίδα του ἦτανε νὰ δανειστῇ τὸν Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό. Ἀλλὰ τὸ μάτι τοῦ Γένους, ποῦ πολεμοῦσε, δὲν κοίταζε πρὸς τὴ σύγχρονη Δύσι μόνο: Κοίταζε καὶ πρὸς τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ἀπ' ὅλα τοῦ πολιτισμοῦ τὰ δῶρα, ἡ γραπτὴ γλῶσσα τοῦ θύμιζε τὸ δοξασμένο παρελθόν. Σ' αὐτὴν δὲν ἔβλεπε μόνο τὸ ἴδιο ἀλφάβητο, ἀλλὰ καὶ τὶς ἴδιες λέξεις καὶ τοὺς ἴδιους τύπους. Στὶς ἀπέραντες ἐποχὲς τῆς ἐθνικῆς καὶ διανοητικῆς φτώχειας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ διαμελισμοῦ, ἡ γλῶσσα αὐτὴ διατηρήθηκε κυρίως ὡς γλῶσσα τοῦ κλήρου. Λίγα χρόνια πρὶν ἀπ' τὴν Ἐπανάστασι, ἡ γλῶσσα αὐτὴ ἁπλοποιήθηκε κάπως ἀπ' τὸν Κοραῆ. Κλαδεύτηκαν μερικοὶ κλασσικοὶ σχηματισμοὶ ξένοι πρὸς τὸ λαό, τὸ ἀπαρέμφατο καὶ ὁ μονολεκτικὸς μέλλων παραμερίστηκαν — ἀλλαγὴ ὅμως ριζικὴ δὲν ἔγινε. Ἀργότερα, ὅσο τὸ ἔθνος προχωροῦσε στὸν Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό, τόσο ἡ γλῶσσα του ὀπισθοχωροῦσε πρὸς τὴν ἀρχαία. Κατὰ τὸ 1880 βρέθηκαν μερικοὶ ἐπιστήμονες ποῦ εἶπαν: «Μὴ περαιτέρω».

Τέτοιες ἀρχαιοπληξίες δὲν ἔλειψαν οὔτε στοὺς πολιτισμένους λαοὺς τῆς Εὐρώπης — οὔτε στοὺς Γερμανούς. Ἀλλὰ πουθενὰ δὲν εἶχαν τέτοια συστηματικότητα, τόσην ἔκτασι.

Τὰ νέα Ἑλληνικὰ ἰδιώματα διαφύλαξαν τὸ παλιό τους ὑλικό. Ἐν τούτοις μὲ τὴν ἐξάπλωσι τῆς παιδείας λέξεις ἀπ' τὴν ἐπίσημη γραπτὴ μπῆκαν στὴν ὁμιλία. Μ' αὐτὸ ὅμως δὲ στένεψε τὸ χάσμα: Ἡ καθαρεύουσα, ὅπως βασιλεύει στὰ γραφεῖα, στὸν Τύπο, στὴν ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἑνιαία: Ποικίλλει. Ὁ καθένας ἔχει καὶ δικό του τρόπο ποῦ τὴ γράφει: Ἔπειτα πάρα πολλοὶ τύποι της ζοῦν μόνο στὸ χαρτί. Κι αὐτοὶ οἱ γραμματισμένοι μιλῶντας μεταχειρίζονται τὴν ἁπλή.

Οἱ συντηρητικοὶ (καθαρολόγοι) στὴν Ἑλλάδα δὲ νομίζουν πῶς χωράει παραλληλισμὸς ἢ σύγκρισις τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος μὲ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα ἄλλων τόπων. Ἐν τούτοις, ἀναφέρουν τὸ παράδειγμα τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς πεδινῆς Γερμανίας γιὰ νὰ δείξουν πῶς δίχως ζημία τοῦ πολιτισμοῦ μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ κάποια πλατύτερη διαφορὰ δημοτικῆς καὶ γραπτῆς. Ἀλλὰ ὁ παραλληλισμὸς αὐτὸς θἄπρεπε νὰ λείψῃ. Σ' αὐτοὺς τοὺς τόπους κανεὶς δὲν περιφρονεῖ τὴ δημοτική του. Στὴν Ἑλβετία μάλιστα ὄχι μονάχα στὰ σαλόνια παρὰ καὶ σὲ πολιτικὰ σωματεῖα μιλοῦνε τὴ διάλεκτό τους τὰ «Ἀλεμανικά». Δυσκολεύει, βέβαια, αὐτὴ ἡ διγλωσσία τὴ μόρφωσι τῶν παιδιῶν στὴν Ἑλβετία ἢ τὸ Μεκλεμπούργκο — ὡστόσο κανεὶς δὲ σκέπτεται μὲ τὴ διάλεκτό του ν' ἀντικαταστήσῃ τὴ γραπτὴ «ἀνωγερμανική». Ἡ ἀνωγερμανικὴ ἔχει ἀδιαφιλονίκητο κῦρος, εἶναι πανγερμανική, δὲν εἶναι ἡ γλῶσσα ἑνὸς νομοῦ. Ἡ Ἑλληνικὴ γραπτὴ (ἡ καθαρεύουσα) δὲ μιλιέται καὶ δὲ μιλήθηκε ποτὲ πουθενά: Καὶ πρὶν κηρυχθῇ ἀπαραίτητη πρέπει νὰ μᾶς δείξῃ τὶς περγαμηνές της ὡς γλώσσης τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

Δὲν μπορεῖς ὅμως νὰ ἰσχυρισθῇς πῶς ἡ καθαρεύουσα δὲν εἶχε μαζὶ μὲ τὰ δυσάρεστα — καὶ τὰ καλά της. Μήπως ἡ Λατινικὴ στὸ μεσαίωνα δὲν εἶχε χρησιμεύσει ὡς γλῶσσα μεταδόσεως ἰδεῶν; Ἡ καθαρεύουσα ἔφερε ἀπ' τὴ δύσι στὴν Ἑλλάδα πολλὰ μορφωτικὰ δῶρα. Ἀλλὰ μερικὲς πληγὲς τῆς Ἑλλάδος δὲ θὰ γιατρευτοῦν ὅσο βασιλεύει ἡ διγλωσσία.

Ὁ Χατζιδάκις θέλει νὰ σταματήσῃ ὁ ἐξαρχαϊσμὸς τῆς γραπτῆς. Ἀλλὰ συγχρόνως πιστεύει πῶς πρέπει ν' ἀφήσουμε τὰ πράματα στὸ σημερινό τους δρόμο, ἀφοῦ ἡ πελώρια πλειοψηφία τοῦ λαοῦ καταδίκασε τοὺς «προοδευτικούς». Τὸ ζήτημα ἔχει λυθῆ καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ ἐννοήσουμε πῶς γεννήθηκε ὁ σημερινὸς τύπος τῆς γραπτῆς.

«Φοβοῦμαι, γράφει ὁ Μπρούγκμαν, πῶς ὁ Χατζιδάκις δὲν καλοκατάλαβε τὴ διαφορὰ γραπτῆς καὶ δημοτικῆς. Τὴ δημοτικὴ τὴν ἀφίνουμε νἀκολουθήσῃ τὸ δρόμο της — δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ἀλλοιῶς. Ἡ γραπτὴ ὅμως χρειάζεται τὴ φροντίδα μας. Εἶναι μηχανισμὸς πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν. Ἔχει κι ὁ κάτω λαὸς τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ εἶναι προσιτά, μέσα στὸν κύκλο τοῦ κατορθωτοῦ, τὰ ἀγαθὰ τοῦ μηχανισμοῦ αὐτοῦ. Ἀφοῦ τὸ γλωσσικὸ σύστημα στὴν Ἑλλάδα εἶναι σακάτικο, ὅπως τὸ μισοπαραδέχεται κι ὁ Χατζιδάκις, πρέπει ὅλοι νὰ πασχίσουν πῶς νὰ τὸ μεταρρυθμίσουν.» Τὸ ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν κατόχων τῆς γραπτῆς, ποῦ εἶναι μία ἐθνικὴ μειοψηφία προτιμάει τὴν

Η Καθημερινή 5-6-31

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἰαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

τῶν περιοίκων, οἱ ὁποῖοι κάτι γνωρίζουν περὶ τῶν ἐκβιαστῶν αὐτῶν.

* * *

ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ Ἡ σημερινὴ ρουμανικὴ Κυβέρνησις καὶ ἰδίως ὁ κυριώτερος αὐτῆς παράγων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀρτζετοϊάνου, ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ γαλλικὰς ἐφημερίδας ὡς γερμανόφιλος καὶ τείνουσα ν' ἀποσπάση τὴν Ρουμανίαν ἀπὸ τὸν πατροπαράδοτον προσανατολισμόν της πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ὁ κ. Ἀρτζετοϊάνου, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἀπὸ συντάκτην τοῦ «Ἀντεβέρουλ», ἀπήντησε τὰ ἑξῆς λίαν χαρακτηριστικά:

«Τὸ νὰ θεωροῦμαι ἐγὼ ὡς ἐχθρὸς τῆς Γαλλίας, ἐγώ, ὁ ὁποῖος διήνυσα τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς μου εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἶμαι τόσον διαποτισμένος ἀπὸ τὴν γαλλικὴν μόρφωσιν, εἶνε παιδαριῶδες. Τὸ νὰ κατηγοροῦμαι ἐπὶ γερμανοφιλίᾳ εἰς τὴν πολιτικήν μου ἐκδήλωσιν δὲν εἶνε ἁπλῶς παιδαριῶδες, ἀλλ' εἶνε ἠλίθιον καὶ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ λέγοντες ταῦτα δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰ τριγύρω μας ἐξελισσόμενα γεγονότα, διότι, κατὰ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν, θὰ ἔπρεπε τότε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς γερμανόφιλος καὶ ὁ κ. Μπριάν, ὁ ἡγέτης τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς Εὐρώπης πρὸς τὸ Λοκάρνο καὶ ὁ δώσας εἰς ἡμᾶς τὸ παράδειγμα τῆς συνεννοήσεως μας μὲ τὴν Γερμανίαν διὰ τὴν σύναψιν μιᾶς ἐμπορικῆς συμβάσεως...»

Αἱ δηλώσεις αὐταὶ εἶνε εὐφυέσταται πράγματι καὶ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ γεγονότα. Εἶνε ζήτημα, ἐν τούτοις, κατὰ πόσον οἱ Γάλλοι θὰ εὕρουν τὰς δηλώσεις ταύτας ἱκανοποιητικάς. Μεταφραζόμεναι εἰς τὸ πεζὸν σημαίνουν ὅτι ἡ Ρουμανία δέχεται νὰ πωλῇ εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐσοδείας της, καὶ εἰς καλὰς τιμάς. Τοῦτο δὲ θ' ἀναπτύξῃ ἀκριβῶς τὰς στενὰς ἐκείνας οἰκονομικὰς σχέσεις μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρουμανίας, τὰς ὁποίας ἀκριβῶς ἐπιθυμεῖ διὰ παντὸς τρόπου νὰ ματαιώσῃ τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί.

* * *

ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ *Οἱ δύο νέοι παιδικοὶ κῆποι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, κατὰ τὴν διασταύρωσίν της μὲ τὴν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρας, ἀποτελοῦν, ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, νέον τίτλον πολιτισμοῦ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν. Καὶ ἀρκεῖ νὰ συγκριθῇ τὸ χαρωπόν, ὡραῖον, κατ' ἐξοχὴν πολιτισμένον θέαμα τῶν δύο αὐτῶν παιδικῶν κήπων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπὸ κηπουρικῆς ἀκόμη ἀπόψεως εἶνε ὡραιότατοι, πρὸς τὸν χαρκελοβριθῆ κῆπον τοῦ Μουσείου, παραδοθέντα εἰς ἐκμετάλλευσιν, διὰ νὰ κρίνῃ κανεὶς ἐὰν πρέπῃ νὰ ὑπαχθοῦν οἱ κῆποι τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἑταιρείας Κήπων καὶ Δενδροστοιχιῶν ἢ ὅπως ἄλλως λέγεται.*

* * *

ΠΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣΤΑΣΙΟΝ; Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ Γερμανία θὰ ζητήσῃ συγκεκριμένως ὄχι τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ σχεδίου Γιούγκ, τὴν ὁποίαν ἀντιλαμβάνεται δυσχερεστάτην, ἀλλὰ χρεωστάσιον, διὰ νὰ δυνηθῇ, ἀπαλλασσομένη ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη τῆς καταβολῆς τῶν ἐπανορθώσεων, νὰ ὀρθοποδήσῃ οἰκονομικῶς. Καὶ εἶνε ἐξ ἴσου πιθανόν, ὅτι ἐν τέλει τὸ χρεωστάσιον τοῦτο θὰ τῇ παραχωρηθῇ, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι οἱ πιστωταί της θὰ εὑρεθοῦν πρὸ τοῦ διλήμματος, ἢ νὰ τὸ παραχωρήσουν, ἢ νὰ ἴδουν τὴν Γερμανίαν δηλοῦσαν ἀδυναμίαν πληρωμῆς. Καὶ διὰ μὲν τοὺς ἰσχυροτέρους καὶ πλουσιωτέρους πιστωτὰς τῆς Γερμανίας τὸ πρᾶγμα ἐνδέχεται νὰ μὴν εἶνε καταθλιπτικῶς στενόχωρον. Διὰ κράτη, ὅμως, μικρὰ ὡς ἡ Ἑλλάς, μὲ μεγίστας ἤδη ἐπιβαρύνσεις τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Καὶ νομίζομεν ὅτι, ἐὰν παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Γερμανίαν χρεωστάσιον, θὰ ἦτο ἀπολύτως δίκαιον νὰ παραχωρηθῇ ἰσόχρονον χρεωστάσιον καὶ ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς εἰσπραττομένας γερμανικὰς ἐπανορθώσεις διὰ τὰ πολεμικά μας χρέη.

* * *

ΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Νομίζομεν ὅτι δὲν συντρέχει κανεὶς λόγος ἀπολύτως διὰ νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ καὶ φέτος ἡ ἀπὸ ἐτῶν καθιερωμένη εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Πειραιῶς ἀργία τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς τούτους μῆνας. Ἡ αἴθουσα ἀποσκευῶν ἐπιβατῶν θὰ μένῃ, ἐννοεῖται, ἀνοικτὴ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ἐπιβατῶν. Ἀλλ' αἱ ἀποθῆκαι ἐκτελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, αἱ πνιγηρόταται καὶ πλήρεις ἀπεριγράπτων ἀποπνοιῶν ἐκ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, δὲν ἐπιτρέπουν, ἀτιμωρητὶ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ὑπαλλήλων, τὴν ἀπογευματινὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ καύσωνος. Ἐὰν ἡ πρωϊνὴ ἐργασία ἀρχίζῃ ἀπὸ τῆς 7.30΄ καὶ διεξάγεται ἄνευ διακοπῆς μέχρι τῆς 1.30΄ μ.μ., ὑπερεπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐκτελωνισμοῦ ἐμπορευμάτων, ὅπως ἔχει ἐκ τῆς μακροχρονίου πείρας καταδειχθῇ, χωρὶς νὰ παρίσταται καμμία ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄσκοπα μαρτύρια οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι.

καθαρεύουσα, δὲν εἶν' ἐπιχείρημα γιὰ νὰ τὴν κρατήσουμε. Ριζικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ γραπτοῦ λόγου χρειάζεται. Τὸ «πολὺ ἀργά» δὲν ἔχει τὴ θέσι του. Δόξα στὸν Ψυχάρη ποῦ πρότεινε αὐτὴ τὴν ἀναμόρφωσι. Μὰ ἡ θεραπεία τῆς ἀρρώστιας, ὅπως τὴ φαντάστηκε, δὲν εἶναι ἡ σωστή. Ἡ θεωρία τῶν ριζοσπαστῶν ποῦ ξεγράφουν μὲ μιὰ μονοκοντυλιὰ τὴν καθαρεύουσα ὡς γραπτὴ καὶ βάζουν στὴ θέσι της τὴν ἁγνὴ δημοτικὴ ἀποτελεῖ λάθος. Οἱ ριζοσπάστες αὐτοὶ εἶναι ὑπερβολικοί· τὸ παρακάνουν. Ἔχουν τόσο προχωρήσει τὰ πράματα ποῦ ἡ ἀναμορφωτὴ δὲ μπορεῖ νὰ προσφύγῃ στὸ ἀδούλευτο ὑλικό. Σ' ἕναν αἰῶνα μέσα ἡ γραπτὴ εἶχε σημαντικὴ ἐπίδρασι ποῦ δὲν τὴ σβύνεις μὲ μιᾶς. Χρειάζεται κάποιος συμβιβασμός. Ἡ καθαρεύουσα πρέπει νὰ κατεβῇ πολλὰ σκαλοπάτια κάτω. Στὸ φθογγολογικό, στὸ τυπικό, καὶ στὰ κυριώτερα τοῦ συντακτικοῦ πρέπει ὁ κόσμος ν' ἀκολουθήσῃ τὴ ζωντανὴ δημοτική: Ἔτσι ἡ γραπτὴ θὰ ζωντανέψῃ ὀργανικῶς. Ὡς πρὸς τὸ λεξιλογικὸ θησαυρὸ δὲν πρέπει ἡ διανοητικὴ ἐργασία ποῦ ἀποθηκεύθηκε στὴν καθαρεύουσα νὰ μείνῃ ἀχρησιμοποίητη. Πρέπει ὅμως νὰ βάλουμε κατὰ μέρος ὅλους τοὺς περιττοὺς ἀρχαϊσμούς.

Στὴν Ἑλλάδα μερικοὶ πιστεύουν πῶς ἡ καθαρεύουσα θ' ἀπορροφήσῃ μὲ τὸν καιρὸ κάθε τοπικὸ ἰδίωμα — κάθε διάλεκτο καὶ θἄχουμε κάποτε μονογλωσσία. «Πῶς αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβῇ ἂν ὁ κόσμος ἀποβλέπει σταθερὰ πρὸς ἕνα τέτοιο σκοπό, κανεὶς δὲν ἀντιλέγει. Καὶ δὲν ἀντιτάσσω ὡς ἐπιχείρημα πῶς ἂν αὐτὸ συμβῇ, ὁ κόσμος θὰ ἰδῇ φαινόμενο ποῦ δὲν εἶδε ποτὲ ἄλλοτε. Πρέπει ὅμως νὰ καταλάβουμε καλὰ πῶς γιὰ νὰ φτάσουμε σ' αὐτὸ τὸ τέρμα χρειάζεται δουλειὰ αἰώνων, ἐκτὸς ἂν ἀπὸ σήμερα μάντριζαν τοὺς χωριάτες στὶς πολιτεῖες καὶ τοὺς ἔπιεζαν νὰ μιλοῦν θέλοντας καὶ μὴ τὴν καθαρεύουσα».

Ἀξίζει τὸν κόπο μιὰ τέτοια προσπάθεια; Ἀξίζει νὰ περιμένουμε αἰῶνες κ' αἰῶνες τὴ λύσι τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος; Καὶ δὲν πρέπει νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς ὅτι μέσα σὲ 1500 χρόνια καθαρογλωσσίας μεγαλύτερης ἢ μικρότερης δὲ σημειώθηκε ἕνα λογοτεχνικὸ ἔργο τῆς προκοπῆς στὴν Ἑλλάδα;

Ἡ Γερμανικὴ ἐπιστήμη μὲ τὸ Μπρούγκμαν, τὸν Κρουμπάχερ, τὸν Τούμπ, καταδίκασε τὴν καθαρεύουσα δικαιώνοντας τὴν προσπάθεια ποῦ γίνεται γιὰ τὴν ἀναμόρφωσι τοῦ γραπτοῦ λόγου. Ἐξ ἴσου αὐστηρὴ γιὰ τοὺς καθαρολόγους καὶ τὸν Ψυχάρη μᾶς ἔδειξε τὸ σωστὸ θεωρητικὸ δρόμο: Ἀναμόρφωσις τῆς γραπτῆς. Εἴτε ἀπλοποιῶντας ριζικῶς τὴν καθαρεύουσα, εἴτε ἀπαλλάσσοντας τὴ δημοτικὴ τῶν λογοτεχνικῶν βιβλίων ἀπὸ στοιχεῖα ἀγροτικά, ἰδιωματικὰ ἢ κακαίσθητα, πρέπει νἄχουμε σταθερὸ κριτήριο τὴ συνηθισμένη λαϊκὴ γλῶσσα τῆς Ἀθήνας, ἐκείνη ποῦ μιλοῦμε μεταξύ μας, ὅταν μιλοῦμε χωρὶς ἐπιτήδευσι — ἢ ἐπίδειξι φτηνῆς σοφίας.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἁμαρτωλὲς

Ἡ φτωχὴ τροττέζα, ποῦ ἀνεβοκατεβαίνοντας τὸ πεζοδρόμιο προσπαθοῦσε νὰ βρῇ τὸ κομμάτι τοῦ πολυπικροῦ ἐπιουσίου, ἄφησε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ χαρακτηριστικό της ὕφος, κι' ἐπῆρε μίαν ἔκφρασι εἰλικρινὰ ἄθωας ἐπιθυμίας, μπροστὰ στὸ θέαμα τεσσάρων ξανθῶν ξένων θαλασσινῶν, περαστικῶν γιὰ λίγο ἀπ' τὴν ζεστὴ Ἀθήνα.

—Χαχά !... ἐκάγχασε κάποιος. Τῆς μύρισαν κορῶνες !... Κύττα πῶς φερμάρει τοὺς Δανούς !...

Ἀλλὰ ἡ μικροῦλα δὲν ἐφέρμαρε. Ἀντιπαρῆλθε μελαγχολικά, καὶ ξανάρχισε τὴν αἰώνια βόλτα της.

—Ξέρεις, μοῦ εἶπε κάποτε κάπου κάποια ξένη ἁμαρτωλή... Μὴ θαρρεῖς πῶς ἔρχομαι γιατὶ ἔχεις παράδες... Μ' ἀρέσει, γιατὶ δὲν μοιάζεις σὰν τοὺς ἄλλους τοῦ τόπου μας... Δὲν εἶσαι ξανθός, ξεθωριασμένος, ὅπως ἐκεῖνοι... Ἔπειτα, μιλᾶτε ἀλλοιώτικα ἐσὺ κι' ὁ φίλος σου. Κι' ἡ ὁμιλία σας ποῦ δὲν καταλαβαίνω, μ' ἀρέσει... Μοῦ φαίνεται πῶς νοιώθω κάτι ἄλλο, πῶς δὲν εἶνε ἡ συνηθισμένες κουβέντες ποῦ ἀκούω κάθε μέρα... Ἔπειτα, θὰ φύγῃς !... Δὲν θὰ ξαναϊδωθοῦμε... Δὲν θὰ μὲ βλέπεις, κάθε τόσο, σὲ πιὸ κακὲς στιγμές, καὶ δὲν θὰ ντρέπωμαι...

Ἡ καϋμένη ἡ μικροῦλα εἶχε ὡραῖα λόγια, γιὰ ἕνα κακὸ ἐπάγγελμα, καὶ ὡραία ψυχή, γιὰ ἄσχημους ἀνθρώπους.

—Δὲν ξέρεις ἄλλη δουλειά; τὴν ρώτησα ἀμὰ κάποτε...

—Πῶς... Ἤμουν μοδίστρα...

—Καὶ γιατὶ δὲν ἐξακολουθοῦσες;...

—Ὦ !... Ἅμα χάσῃ κανεὶς τὰ νερά του... Ἔπειτα ποιὸς μὲ θέλει πιά;... Τὰ σπίτια ποῦ ἔραβα, δὲν θὰ ἤθελαν νὰ μὲ ἰδοῦν! Ράβω καμμιὰ φορὰ τὰ δικά μου !... Εἶπε γελῶντας...

Ὅταν ἔφυγα μοῦ ζήτησε τὴν διεύθυνσί μου. Ἕνα-δυὸ Χριστούγεννα πῆρα δυὸ κάρτες. Πέθανε; Ζῇ; Τί κάνει ἡ φτωχὴ ἁμαρτωλή; Ψάχνει πάντα νὰ βρῇ κάτι καινούργιο σὲ κανένα περαστικὸ ξένο, ἢ βρῆκε ἀνοικτὴ στὸ τέλος κάποια θύρα, ποῦ δὲν διώχνει κανένα ἁμαρτωλό;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοσήτων

Κάποια ἀσυνήθιστος κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὸν ἥσυχον κῆπον τοῦ «Πτὶ Παλαί». Πολύχρωμα βενετσιάνικα φαναράκια τοποθετοῦνται ἐπάνω εἰς τὰ παλαιὰ του δένδρα, ἡ πρασιὲς ἔχουν γεμίσει μὲ τραπεζάκια, εἰς τὸ μέσον ἐστήθη μία πίστα ἀπὸ παρκέτο διὰ χορόν. Εἴμεθα εἰς παραμονὰς γεγονότων, ἢ μᾶλλον ἀρχίζουν σήμερον τὸ βράδυ μὲ τὸν χορὸν τοῦ Τζόκεϋ μετὰ τὸ Γκρὰν-Πρί. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰργάσθη ἐπιτροπὴ ὁλόκληρος κυριῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς πριγκηπίσσης Ντεμίντωφ. Πῶς νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ αὐτῆς;

* * *

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα γεγονότα καὶ εὐτυχῆ μάλιστα πρόκειται νὰ ἐξελιχθοῦν τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ ἀνάκτορον. Δύο γάμοι ἀπὸ τοὺς λεγομένους μεγάλους, ἀφοῦ ἐκτὸς πλείστων κεκλημένων θὰ παρευρεθῇ καὶ ὅλη ἡ ἐπισημότης. Πρόκειται περὶ Ἑλληνοαμερικανίδος πριγκηπίσσης τῶν... δολλαρίων διὰ τὸ «τρουσσώ» τῆς ὁποίας ἀπεστάλη εἰς Παρισίους ἔκτακτος ἀπεσταλμένος, ὁ διευθύνων ἕνα τῶν μεγαλυτέρων μας ραπτικῶν οἴκων, περὶ τῆς θυγατρὸς Ἕλληνος διπλωμάτου ἀναμενομένου κατ' αὐτὰς ἐκ Παρισίων.

* * *

Τὸ Γκόλφ κάθε ἀπόγευμα μεταξὺ πέντε καὶ ὀκτὼ εἶνε τὸ «ραντεβοῦ» πολλῆς κομψότητος. Χθὲς μάλιστα ἔγιναν καὶ μάτς ἐσωτερικὰ θέσαντα ἀντιπάλους τοὺς ὑπανδρευμένους γκολφιστὰς ἐναντίον τῶν ἀνυπάνδρων διαιρεθέντας εἰς δύο ὁμάδας. Ἡ τύχη ηὐνόησε τοὺς τελευταίους. Οἱ πρῶτοι ἂς παρηγορηθοῦν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι... κερδίζουν ἀλλοῦ.

Ὁ μπλαζέ

Ὁ τάφος τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, προτείνει ὅπως ἐντὸς τοῦ τάφου ἀποτεθοῦν ὀστᾶ τῶν πεσόντων εἰς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς ἐκστρατείας ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν. Ἡ τελικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ ληφθῇ εἰς σύσκεψιν, ἥτις θὰ συγκροτηθῇ πιθανὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἔρχεται τὸ Ἱπποδρόμιον Πιεραντόνι

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς γραμμῆς φθάνει αὔριον Δευτέραν ἐκ Μασσαλίας τὸ μέγα Ἱπποδρόμιον «Πιεραντόνι», τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ εἴδους του. Περιλαμβάνει ἀρτιώτατον σύνολον ἠθοποιῶν ἐκ τῶν καλυτέρων, ἤτοι ἀκροβάτας, σχοινοβάτας, κωμικούς, κλόουν, τζόκεϋ κλπ. ὡς καὶ μπαλέττο ἐκ 18 χορευτριῶν.

Τὸ Ἱπποδρόμιον Πιεραντόνι, τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος εἶνε γνωστότατος ἐν Ἑλλάδι, θὰ ἐγκατασταθῇ προσωρινῶς εἰς τὸν Πειραιᾶ δι' ὀλίγας μόνον παραστάσεις, ἀνερχόμενον κατόπιν εἰς Ἀθήνας.

Τὸ Παιδικὸ θέατρο

Ἡ χθεσινὴ παράστασις τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης»

Εἰς τὸν μικρόν μας μαθητικὸν κόσμον δὲν ἠμποροῦσε νὰ δοθῇ ὡραιοτέρα διασκέδασις, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἀπὸ τὴν χθὲς τὸ ἀπόγευμα δοθεῖσαν παράστασιν εἰς τὸ θέατρον «Κυβέλης». Ἐχάρηκαν καὶ διεσκέδασαν τόσον τὰ παιδάκια τῆς πλατείας ὅσον καὶ

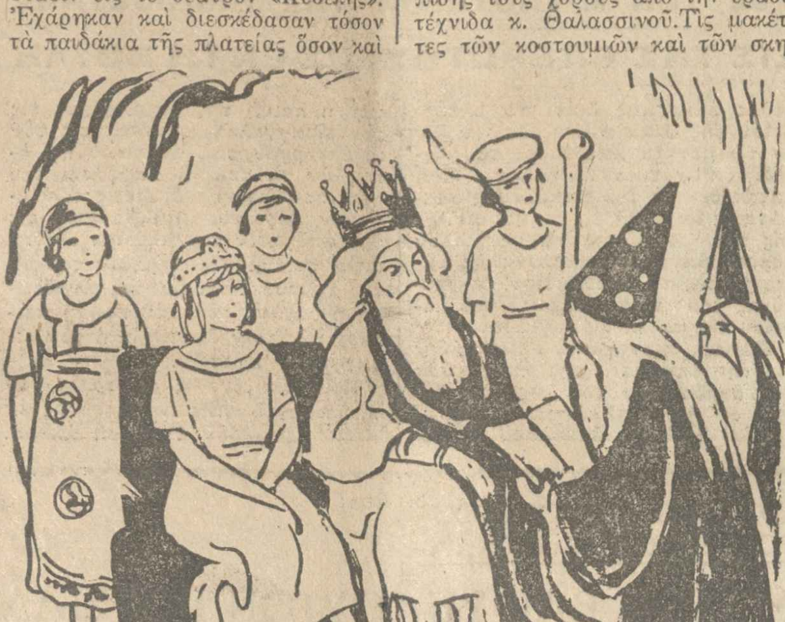

Ἡ μικρὴ Μάρω Γ. Μαργαρίτη (βασιλοποῦλα) καὶ ὁ νεαρὸς Ἀλέκος Ἀντωνόπουλος (βασιληᾶς) στὴν κωμῳδία «Ὁ Σαρλὼ στὴν χώρα τῶν παραμυθιῶν».

ἐκεῖνα ποῦ ἐξετέλεσαν τὸ πλουσιώτατον πράγματι πρόγραμμα. Τὸ θέαμα παντοῦ ἦτο θελκτικόν. Στὴν πλατεῖα τὰ παιδάκια, ντυμένα μὲ τὰ κυριακάτικά των, προσέχουν μὲ ὕφος, σὰν νὰ παίζουν καὶ αὐτὰ κάποιον ρόλον, τὸν ρόλον τοῦ θεατοῦ. Εἰς τὰ παρασκήνια οἱ μικροσκοπικοὶ πρωταγωνισταὶ καὶ κομπάρσοι μὲ ὕφος πεπειραμένων ἠθοποιῶν, βαμμένοι μὲ πολλὴν τέχνην καὶ ντυμένοι μὲ πολλὴν κομψότητα ἀνάλογα μὲ τοὺς ρόλους των, ἀνυπομονοῦν νὰ βγοῦν στὴν σκηνή, ἐκνευρίζονται, ἀλλὰ ἡσυχάζουν μὲ τὸ αὐστηρὸ βλέμμα τῆς μαμᾶς, ποῦ ἡ παρουσία της πίσω ἀπὸ τὶς κουΐντες εἶνε ἀπαραίτητος. Αἱ μικραὶ πρωταγωνίστριαι φουρκίζονται, διότι ἡ ζέστη χαλάει τὸ μακιγιάζ τοῦ προσώπου των καὶ θὰ φαίνωνται ἄσχημες στόν... κόσμο. Εἶνε ἕτοιμες νὰ δείξουν ὅλα τὰ καπρίτσια τῶν μεγάλων ἐξ ἐπαγγέλματος συναδέλφων των, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἡ παρουσία τῆς μαμᾶς, καὶ ἡ διπλωματία τῆς κ. Ζούζουλα καὶ τῆς δ. Ρόζας Ράδου, σώζουν τὴν κατάστασιν καὶ ἡ παράστασις ἀρχίζει.

Ἡ παράστασις ἀναμφισβητήτως δὲν εἶνε ἀπὸ τὶς συνηθισμένες παιδικὲς παραστάσεις. Ἡ «Παιδικὴ Ἀδελφωσύνη» τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, τὴν διωργάνωσε τόσον συστηματικὰ καὶ ἐπρόσεξε τόσον πολὺ εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας, ὥστε θὰ μποροῦσε νὰ ἐνδιαφέρῃ σοβαρὰ καὶ τὸν πιὸ ἄκεφο ἐνήλικο θεατή. Ὅλα τὰ παιδάκια ἔχουν διδαχθῆ τοὺς ρόλους των ἀπὸ εἰδικὸ διδάσκαλο τὸν κ. Θάνο Τράγκα, ἐπίσης τοὺς χοροὺς ἀπὸ τὴν ἐρασιτέχνιδα κ. Θαλασσινοῦ. Τὶς μακέτες τῶν κοστουμιῶν καὶ τῶν σκηνογραφιῶν τὰς ἐπεμελήθη ἡ συγγραφεὺς τῆς φαντασμαγορικῆς κωμῳδίας δ. Μαρία Καλάρη, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν εἶνε γλύπτης καὶ ζωγράφος ἀπόφοιτος τῆς σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Φλωρεντίας.

Ἡ παράστασις ἀρχίζει μὲ ἕναν ἔμμετρο πρόλογο ὑπὸ τῆς δ. Τζ. Ἐμμανουὴλ καὶ τοῦ μικροῦ Νικ. Συνοδινόν, ποῦ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ πετριὰ ἔξυπνα ριγμένη στὸν κῆπο τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, γιὰ ν' ἀπαλλάξῃ τὸ παιδικὸ θέατρο ἀπὸ τὴν φορολογία. Ἔρχεται κατόπιν ἡ φαντασμαγορικὴ κωμῳδία «Ὁ Σαρλὼ εἰς τὴν χώραν τῶν παραμυθιῶν», ποῦ ἀπὸ τὸν τίτλο της καταλαβαίνει κανεὶς τί περίπου συμβαίνει. Βασιλοποῦλες, βασιλῆάδες, μάγισσες, ἀκόλουθοι καὶ ὁλόκληρο τὸ ζωϊκὸ καὶ φυτικὸ βασίλειο τῶν παραμυθιῶν δέχονται γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Σαρλὼ στὴ χώρα των. Τὸν Σαρλὼ

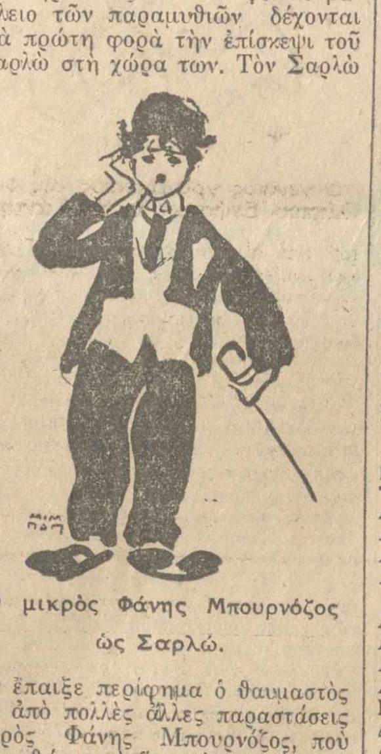

Ὁ μικρὸς Φάνης Μπουρνόζος ὡς Σαρλώ.

τὸν ἔπαιξε περίφημα ὁ θαυμαστὸς καὶ ἀπὸ πολλὲς ἄλλες παραστάσεις μικρὸς Φάνης Μπουρνόζος, ποῦ κατορθώνει μὲ ἕνα τίποτε νὰ προκαλῇ τὸ γέλιο μεγάλων καὶ μικρῶν. Ὅλοι ἔπαιξαν προσεκτικὰ καὶ ὡραῖα. Ἡ Μάρω Μαργαρίτη (βασιλοποῦλα), ὁ Ἀλ. Ἀντωνόπουλος (βασιληᾶς), ὁ Δορὴς Γ. Ράλλης (κῆρυξ), αἱ μικραὶ Χριστίνα Μαλανδρίνου, Καμπίτογλου, Δημητριάδου, Ντὲ Πιάν, Γκισερλῆ, Ἠλία, Μπούρα, Νικολούδη, Φουστέρη, Λύτρα, Μουρτζινάκη, Καρώνη, Γούναρη, Κορονιωτάκη, Βελέντζα, Βεναρδῆ, Λαζαρίδου, κ. ἄ. Ἀπὸ τὰ κοριτσάκια αὐτὰ πολλὰ ἐχόρεψαν μὲ τέχνη ἀληθινῆς μπαλλαρίνας.

Μετὰ ἐπαίχθηκε χαριτωμένα ἡ παντομίμα «Τὸ ὄνειρο τῆς Ἀννετούλας» γραμμένη ἀπὸ τὴν δ. Τζ. Ἐμμανουήλ, ποῦ ἐβραβεύθηκε στὸν παιδικὸ θεατρικὸ διαγωνισμό. Ὕστερα ἐξετελέσθησαν διάφοροι σκηναὶ κατὰ μίμησιν τῶν Μίκυ Μάους ἀπὸ τὴν δ. Σόνια Κουρτίδου καὶ τὴν δ. Καίτη Γκαρπολᾶ, μὲ πολλὴν χάρι καὶ μπρίο.

Ἡ ὡραία ἑορτὴ ἐτελείωσε μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ὕμνου τῆς Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης (στίχοι τῆς κ. Ε. Ζ. καὶ μουσικὴ κ. Α. Ζωρᾶ), συνοδείᾳ μικρᾶς ὀρχήστρας. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν χθεσινὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης» ἠμποροῦμε νὰ περιμένουμε πολλὰ ἀπὸ τὸ «Παιδικὸ Θέατρο» ποῦ χάρις στὴν δική της πρωτοβουλία θ' ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΩΣ ΤΗΝ ΒΙΕΝΝΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

θαρκτικοῦ, ἀηδέστατο στὴ γεύση. Ἐπιμένετε νὰ σᾶς φέρουν νερὸ σκέτο, νεράκι τοῦ Θεοῦ. Ἀδύνατον.

— Γκαρσόν, χρέωσε τὸ λογαριασμό μας μὲ τὴν ἀξία ὁποιου μεταλλικοῦ νεροῦ θέλεις, φέρε μας ὅμως λίγο νερὸ σκέτο καὶ κρύο... Πρὸς Θεοῦ!

Πείθεται μὲ πολλὴ δυσκολία καὶ ὁ καφὲς σερβίρεται συνοδευμένος μ' ἕνα ποτηράκι τοῦ κρασιοῦ νερὸ ζεστό. Ἐπιπλέον μᾶς εἰδοποιοῦν ὅτι παραπάνω θὰ λείψῃ καὶ ὁ καφές.

— Ἴσως στὸ Βελιγράδι πιῆτε τὸν τελευταῖον τούρκικο καφέ. Παραπάνω θὰ πίνετε μόκα, δηλαδή... τσιχώριο. Μαυροζοῦμι.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ λογαριασμοῦ στὸ βαγκὸν-ρεστωρὰν γίνεται στὸ νόμισμα τοῦ τόπου ποῦ περνᾷ τὸ τραῖνο. Ὅσοι δὲν ἐπρονόησαν νἄχουν ἀπ' ὅλα τὰ νομίσματα; Ἀλλάζει ὁ σερβιτόρος, ἀλλὰ σ' ὁποια τιμὴ βαστᾶ ἡ ψυχή του.

Περνοῦμεν ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ρίστοβατς καὶ πᾶμε γιὰ τὴ Νίσα, τὸ μεγαλύτερο κόμβο τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν τῆς Νότιας Σερβίας. Ἐδῶ χωρίζουν ὅσα βαγόνια προορίζονται γιὰ τὴ Σόφια.

Ὁ κοντυκτὲρ τοῦ βαγκὸν-λι, στρώνοντας τὶς κουκέτες μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ θἄμαστε στὸ Βελιγράδι. Τὸ τραῖνο θὰ μείνῃ ἐκεῖ μιὰ ὥρα περίπου καὶ θἄχομε τὸν καιρὸ νὰ βγοῦμε μιὰ μικρὴ βόλτα.

— Ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ πιῆτε καὶ καφὲ—τιούρκ.

Εὐχαριστοῦμε, παρακαλῶντας τον νὰ μὴν παραλείψῃ νὰ γεμίσῃ τὶς καραφίτσες τῆς καμπίνας μὲ νερό.

Μέσα στὸν ὕπνο μας, σὰν ὄνειρο ἀκοῦμε τὶς φωνές, τὰ σφυρίγματα, τὸ θόρυβο τῆς μανούβρας. Περνοῦμε τὴ Νίσα. Κάτι βαγόνια ἀφήσαμε κάτι ἐπήραμε καὶ τραβοῦμε γιὰ τὸ Βελιγράδι. Στρωτὴ πορεία, χωρὶς πολλοὺς τρανταγμούς. Σημεῖο πῶς ἡ γραμμὴ εἶναι καλή, περνοῦμεν πεδιάδες. Ξυπνοῦμε μὲ τὴν ἀπαντοχὴ τοῦ Βελιγραδίου. Μισοκοιμισμένοι ἀκόμα, καθὼς ἀνοίγομε τὰ παράθυρα τοῦ βαγονιοῦ στὸν δροσερὸν ἀγέρα θαρροῦμε, πῶς τὰ δένδρα, οἱ σταθμοί, τὰ σπιτάκια ἔρχονται γρήγορα πρὸς ἐμᾶς καὶ περνοῦν καὶ φεύγουν....

Σὲ μιὰ στροφὴ προβάλλει μπροστά μας τὸ Βελιγράδι. Ψηλὰ στὴν κορυφὴ ἀριστερὰ τὸ Σεμλῖνο, ἡ ἀκρόπολη, καὶ παρακάτω ἡ πόλη, στὴ συμβολὴ τῶν δύο ποταμῶν, τοῦ Σαύου καὶ τοῦ Δούναβη. Μπαίνομε σὲ λίγο στὸ σταθμό. Ὡραῖος, μεγάλος, εὐρύχωρος, νοικοκυρεμένος. Πέρασμα ὅλων τῶν τραίνων τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Βαλκανικήν.

Μετὰ μιὰν ὥρα ξεκινοῦμε περνῶντας τὴ γέφυρα τοῦ Σαύου. Δεξιά μας ὁ Δούναβης, πλατὺς σὰ θάλασσα. Τὸν αὐλακώνουν βαποράκια ἐπιβατικὰ καὶ φορτηγὰ ποῦ κατεβαίνουν γρήγορα τὸ ρεῦμα πρὸς τὸ Τοῦρνο Σεβερῖνο ἢ τ' ἀνεβαίνουν μ' ἀγκομαχητὸ τῶν μηχανῶν τους πρὸς τὴ Βουδαπέστη. Ἀφήνομε σὲ λίγο δεξιὰ τὸ Γέρω — Δούναβη καὶ τὸ τραῖνο ρίχνεται μέσα στὶς ἀπέραντες πεδιάδες τῆς Νέας Σερβίας. Κάμπος μπροστά, γύρω, ὡς ποῦ φθάνει τὸ βλέμμα, ὁλόϊσος. Ἕν' ἀπέραντο χαλὶ στρωμένο, δίχως τὸ παραμικρὸ ὕψωμα, ἴσιο σὰν ἐπιφάνεια γαληνεμένης θάλασσας. Τὴ μονοτονία τὴν κόβουν μόνο μερικὰ δένδρα γύρω ἀπὸ τὰ σπιτάκια τῶν χωριῶν καὶ οἱ τόνοι τοῦ πρασίνου συναλλάζονται εὐθυγραμμισμένοι μὲ ἀκρίβεια μαθηματικῆς εὐθείας. Μιὰ λωρίδα βαθὺ πράσινο ποῦ οἱ ἄκρες της χάνονται στὸν ὁρίζοντα δείχνει τὴν καλλιέργεια τῶν καλαμποκιῶν. Μιὰ ἀνοιχτότερα χαράζουν τὰ ὄψιμα σπαρτὰ καὶ τὰ πρώϊμα ποῦ παίρνουν νὰ ὡριμάσουν σκοτώνουν τὸ πράσινο μὲ χρυσαφένιαν ἀπόχρωση. Δὲν βλέπει κανεὶς περνῶντας οὔτε μιὰ πετρίτσα. Γῆ παχειά, εὔφορη, μηχανικὴ καλλιέργεια ἐντατική.

Τὸ τραῖνο γλυστρᾷ μαλακά, γρήγορα στὸν ἀτελείωτον κάμπο.

Δίνει ὁ Θεὸς καὶ τελειώνει τέλος πάντων κάπου ἡ μονοτονία τοῦ κάμπου. Μπροστά μας δεξιὰ πυκνὴ παράταξη δένδρων δείχνει τὴν πορεία τοῦ Δούναβη. Τονὲ ζυγώνομε καὶ τὸν περνοῦμε ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ Νόβισαντ. Ὡραιότατη πόλη πάνω στὸν ποταμό, χωμένη μέσα σὲ δένδρα. Κοπάδια χῆνες πλέουν στὰ τέλματα τοῦ ποταμοῦ. Ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς ἡ φύση ἀλλάζει. Λόφοι δασωμένοι, πλαγιὲς μ' ἀμπέλια, περιβόλια, ὀπωροφόρα. Καὶ πάλι ὁ κάμπος....

Σουμποτίτσα, ἡ παληὰ Μαριαθηρεσιούπολις. Ὁ μεθοριακὸς Σερβικὸς σταθμός. Οἱ συνηθισμένες διατυπώσεις τῶν διαβατηρίων καὶ τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου, ὡς ποῦ νὰ φθάσουμε στὴν Κελέμπια τὸν Οὐγγρικὸ μεθοριακὸ σταθμό.

Τέσσερες ὧρες ἀκόμα, ἀνάμεσα σὲ κάμπους καὶ βουνοπλαγιές, ὡς τὴ Βουδαπέστη, τὴν ὡραιότερη, ὅπως τὴ λένε, Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα. Ἀπὸ τὸ τραῖνο δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν ὀμορφιά της. Ἀναβάλλομε νὰ τὴν ἰδοῦμε στὸ γυρισμό, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὴ Βιέννη μὲ τὸ βαποράκι τοῦ ποταμοῦ. Τὸ σταθμὸ βλέπομε. Ὁ σταθμὸς τοῦ Κέλεντς. Μεγαλοπρεπής, ἀπέραντος, ἀλήθεια αὐτοκρατορικός. Βρισκόμαστε στὴν Πέστη. Ἀπέναντι μόλις διακρίνονται τὰ ὑψώματα τῆς Βούδας.

Μιὰ ὥρα στάθμευση καὶ στὶς 4 ½ τὸ ἀπόγευμα τὸ τραῖνο ξεκινᾷ γιὰ τὴ Βιέννη. Μεγαλύτερη ποικιλία στὸ ἔδαφος. Κάμποι, βουνά, πλαγιὲς συναλλάζονται ὥρα τὴν ὥρα. Οἱ βουνοκορφὲς γύρω μαυροπράσινες μὲ τὴν ἀκόλαστη βλάστησή τους. Ἀκακίες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς γραμμῆς.

Ἐγκισαλόμ. Ὁ μεθοριακὸς σταθμός. Ὁ αὐστριακὸς τελωνειακὸς ὑπάλληλος ἐρωτᾷ μήπως ἔχομε γλυκίσματα καὶ καπνὸ στὶς βαλίτζες. Τόσο μόνο. Τὰ διαβατήρια θεωροῦνται γρήγορα-γρήγορα, στὸ πόδι καθὼς τὸ τραῖνο ἐξακολουθεῖ τὴν πορεία του πρὸς τὴν Αὐστριακὴ πρωτεύουσα, ποῦ σὲ κάμποσην ὥρα ἀρχίζουν νὰ πληθαίνουν μπροστά μας τὰ φῶτά της. Περνοῦμε γέφυρες, κάτω ἀπὸ στοές, μέσα σὲ τοῦνελ, δίπλ' ἀπὸ ἐργοστάσια. Οἱ συχνοὶ τρανταγμοὶ τοῦ τραίνου στὸ ἄλλαγμα τῶν γραμμῶν, οἱ πυκνὲς παρατάξεις τῶν βαγονιῶν μαρτυροῦνε πῶς ἐμπήκαμε στὸ σταθμό. Τὸ τραῖνο κόβοντας τὸ δρόμο του πλευρίζει στὴν ἀποβάθρα. Μᾶς ὑποδέχονται οἱ φωνὲς τῶν κομισσιοναρίων ποῦ ἀπαγγέλλουν τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων ξενοδοχείων.

Πρώτη ἐντύπωση ἀπὸ τὴ Βιέννη τὰ ἄσχημα αὐτοκίνητα. Οἰκτρά, συγκρινόμενα μὲ τ' Ἀθηναϊκά.

— Ἔτσι εἶνε ὅλα;

— Σχεδόν.

Καθὼς μᾶς μεταφέρει τὸ αὐτοκίνητο στὸ ξενοδοχεῖο μᾶς ξαφνίζει ἡ ἐρημιὰ τῶν πλακόστρωτων δρόμων. Ἀραιὰ καὶ ποῦ κανεὶς διαβάτης στὸ πεζοδρόμιο. Καὶ δὲν εἶναι οὔτε δέκα ἡ ὥρα. Στρίβομε ἀπὸ διαφόρους δρόμους, ὄχι πλατεῖς— σὰν τοὺς περισσότερους συνοικιακοὺς τῶν Ἀθηνῶν —ποῦ φαίνονται στενώτεροι ἀνάμεσα στὰ πανύψηλα καὶ πελώρια σπίτια μὲ τοὺς μαυρισμένους τοίχους, ποῦ ρίχνουν σκοταδερὸν ἴσκιο. Σὲ λίγο ξανοίγει μπροστά μας μιὰ πλατειὰ ὁλόφωτη λεωφόρος. Εἶνε τὸ περίφημο Ρίγκ, ὅπου τὰ μεγαλύτερα ξενοδοχεῖα καὶ κέντρα. Τριπλῆ σειρὰ δενδροστοιχίας, διασταυρούμενες γραμμὲς τράμ, κίνησις κόσμου, φῶτα, βιτρίνες πλούσιες, κτίρια ἐπιβλητικά.

Μὲ πόση χαρὰ καὶ ἀνακούφιση ἀντικρύζομε στὴ σάλα τοῦ ξενοδοχείου γνωστὲς Ἀθηναϊκὲς φυσιογνωμίες. Μᾶς ὑποδέχονται μὲ τὴν ἴδιαν ἀγαλλίαση.

— Τί νέα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα;

— Ζέστη.

— Κ' ἐδῶ. Εὐτυχῶς, κάθε ἀπόγευμα βρέχει τακτικὰ καὶ τὸ βράδυ δροσίζει. Ἀλλοιώτικα θἄταν ἀπελπιστικὸ κ' ἐδῶ τὸ κῦμα τοῦ καύσωνος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν πιστεύομε νὰ κουβαλήσατε μαζί σας καὶ τὸ Ἀθηναϊκὸ σας ψαθάκι. Ἐδῶ δὲ φοράει κανένας. Τὶς πρῶτες ἡμέρες ἐμεῖς τὸ φοροῦσαμε. Μᾶς ἐκοίταζαν ὅλοι περίεργα. Ἀναγκασθήκαμε νὰ τὸ πετάξομε. Κ' ἕνα ἄλλο. Προσέχετε στοὺς δρόμους ἐδῶ. Τράμ, αὐτοκίνητα, ἁμάξια, ὅλα πᾶνε ἀριστερὰ καὶ τρέχουν δαιμονισμένα. Καλύτερα νὰ μὴ βγῆτε ἀπόψε. Ξεκουρασθῆτε ἀπὸ τὸ ταξεῖδ.

— Δὲ βαρυέστε! Προτιμοῦμε νὰ πᾶμε σὲ κανένα θέατρο.

— Θέατρο; Τώρα πιά! Μὰ κοντεύει νὰ τελειώσουν. Ἀδιόρθωτοι Ἀθηναῖοι ξενύχτηδες, ἐδῶ τὰ θέατρα ἀρχίζουν στὰς 6½— 8 τὸ ἀπόγευμα καὶ στὶς 10 ½ — 11 τελειώνουν.

— Περίεργος τόπος!

— Τὸ ἴδιο λένε καὶ οἱ Βιεννέζοι ὅταν ἔρχονται στὴν Ἀθήνα....

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τὸ σημερινὸν «Γκρὰν Πρί»

Ἀφίκετο χθὲς ἐξ Αἰγύπτου ἡ καθαρόαιμος φορβὰς «Σάντυ Σάγκα», ἡ ὁποία θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν μεγάλην ἱπποδρομίαν τοῦ «Γκρὰν Πρί».

—Τὸ σουΐπστέϊκ θὰ παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις, διότι ἐπωλήθησαν ἤδη 20.000 δελτία. Ἀπὸ τῆς χθὲς ἑσπέρας ἐσταμάτησεν ἡ πώλησις δελτίων.

—Διεγράφησαν ἤδη οἱ κάτωθι ἵπποι: Ἀπὸ τὴν τρίτην ἱπποδρομίαν ὁ «Σκάρλετ». Ἀπὸ τὴν ἱπποδρομίαν τοῦ «Γκρὰν Πρί» οἱ «Κουνὲν», «Μπριτάνικους» καὶ «Πιπίνα». Ἀπὸ τὴν ἕκτην οἱ «Καουάκεμπ» καὶ «Λὲ Πετὶ» καὶ ἀπὸ τὴν ἑβδόμην οἱ «Σουλτὰν» καὶ «Μπὸμπ Μέλτων».

—Γενομένης τῆς καταμετρήσεως τῶν δελτίων τοῦ σουΐπστέϊκ ἀργὰ τὴν νύκτα διεπιστώθη ὅτι ὁ πρῶτος κερδίζει 1.016.710, ὁ δεύτερος 243.555, ὁ τρίτος 142.350, οἱ λοιποὶ μετέχοντες ἀνὰ 41.167 καὶ οἱ 3 διαγραφέντες ἀνὰ 5.905 δρχ.

Θεατρικά

Ὁ θίασος τῶν «Ἡνωμένων Καλλιτεχνῶν» μετεφέρθη ἀπὸ χθὲς εἰς τὸ θέατρον «Τριανόν», ὅπου θὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του ὁλόκληρον τὸ καλοκαῖρι. Ἐν τῷ μεταξὺ παίζει διὰ τριακοστὴν φορὰν τὶς «Μαιτρέσες τοῦ μπαμπᾶ» μὲ τὴν δ. Ἑλένην Παπαδάκη καὶ τοὺς κ.κ. Λογοθετίδην καὶ Δενδραμῆν.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Μυτιλήνης, κατόπιν λίαν ἐπιτυχοῦς καλλιτεχνικῆς περιοδείας ἡ καλλιτέχνις τραγῳδὸς δ. Ἀγγελικὴ Κοτσάλη.

—Ὁ θίασος τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, περιοδεύων εἰς τὰ πέριξ, δίδει σήμερον δύο παραστάσεις εἰς τὸ «Ἐτουάλ» τῆς Καλλιθέας μὲ τὴν κ. Ἀλίκην, τὰς κυρίας Ἰωαννίδου, Κωσταντοπούλου καὶ τοὺς κ.κ. Γαβριηλίδην, Μουσούρην, Νέζερ, Πλούτην, Χέλμην κ. α.

— Αὔριον εἰς τὴν «Ἀτλαντίδα» πρεμιέρα μὲ τὸ ἔργον τοῦ Ἀνδρέγιεφ «Ἡμέρες ἀπὸ τὴ ζωή μας».

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ - ἑσπεριναί)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (ὀπερέττα Γ. Δράμαλη) «Γυναῖκες—Γυναῖκες».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Μυράτ).— «Ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Βεάκη). «Σπασμένα φτερά».
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχείρ. Μακέδου). «Ζαφειρίτσα» ἐπιθεώρησις.
ΤΡΙΑΝΟΝ (Ἐπιχείρ. Μακέδου). «Ἡ μαιτρέσσες τοῦ μπαμπᾶ».

* * *

ΑΤΛΑΝΤΙΣ (Νέοι Καλλιτέχναι). «Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοποῦλας».
ΕΤΟΥΑΛ. (Ἑταιρ. Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). Ἀπ. «Μπαμπᾶς δίχως παιδί». Ἑσπ. «Ρομάντζο».
ΛΑΪΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ (Παγκράτι). «Καλημέρα Μπίλλ».
ΛΑΟΥ. «Ὅλα μέσα» ἐπιθεώρησις.
ΜΑΝΤΡΑ (Ἀττίκ). «Τραγούδια, σκέτς καὶ διαγωνισμοί».
ΜΟΝ ΜΠΕΓΚΕΝ Ἀπ. «Ἐξωφρενικὸ σπίτι», ἑσπ. «Τὸ κρυφὸ ρομάντσο».
ΟΑΣΙΣ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ Χριστίνα».
ΠΕΡΟΚΕ. (Ἰατρίδης — Μαυρέας —Σύλβας). «Ἡ κατεργάρα».
ΠΟΥΠΕ. (Στάσις Ἀγ. Λουκᾶ). «Ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ «Μπάρυμορ».
ΑΙΓΚΛΟΝ. «Φλεγόμενο μέτωπο».
ΑΙΓΛΗ. «Δρόμος παραδείσου».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Πριγκήπισσα Τρουλαλά».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Βασ. τζαμπαζήδων».
ΑΡΗΣ. «Μιὰ φίλη χρυσή...»
ΑΣΤΡΑ. «Δίχως τέλος».
ΑΥΡΑ. «2 καρδιὲς σὲ βάλς».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Κατηγορ. ἐγέρθητι».
ΔΕΛΦΟΙ «Ρίο Ρίτα».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. «Ἀπολύτρωσις».
ΔΙΑΝΑ. «Ποῖος ὁ ἔνοχος».
ΕΛΛΑΣ. «Ἄστρον εὐτυχίας».
ΕΣΠΕΡΟΣ. (Θ. Ἀργυροπούλου). «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ἡ νύχτα δική μας».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἀπὸ τὸ μέτωπον».
ΚΗΠΟΣ ΜΑΜΟΥ. «Τὰ χείλη σου».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Βασιλεὺς Τζάζ».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τραγούδι φλόγας».
ΚΥΨΕΛΗ. «Ἔρως μεσονυκτίου».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Κιβωτὸς τοῦ Νῶε».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἂν θέλῃς ἔλα....»
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Τὴ νύχτα...»
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Μαργαριτάρι».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἀγάπη σκοτώνει».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἐγὼ τὸν σκότωσα».
ΠΕΤΣΑΛΗ. «Ἀερομαχίαι».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Νῆσος καραβιῶν».

Στὼρ μεταξωτά, φιλέ
εἰς πρωτότυπα σχέδια
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΑΓΟΡΑ
Σταδίου 9
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΜΠΑΝΙΟΥ
Fantaisies
Μάλλινα καὶ βαμβακερὰ
ΜΠΟΥΡΝΟΥΖΙΑ
Mode imprimès
PARASOLS-ΤΕΝΤΕΣ
Ὅλα τὰ εἴδη
SPORT - ΘΑΛΑΣΣΙΑ

ΑΝ ΜΕ ΘΕΛΗΣ
ΕΛΑ ΣΥ....
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΗ
ΣΙΝΕ ΝΕΑΠΟΛΙ
Γωνία Ἀσκληπιοῦ καὶ Βαλτετσίου (Πευκάκια)
ΜΑΙΡΗ ΓΚΛΟΡΥ ΚΑΙ Ο ΖΟΥΛ
Ἀπογευματινὴ 8—10
Βραδυνὴ 10 1)2—12 1)2.

Διαλέξεις

Σήμερον ὥραν 11 ½ π.μ. ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ι. Γεδεὼν ἡ ἑβδόμη διάλεξις ἐπὶ τῇ 1500ῇ ἐπετείῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Θέμα: «Ἡ περὶ Θεοτόκου διδασκαλία μέχρι τῆς Συνόδου. Τὰ πρόσωπα τὰ διακριθέντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Σήμερον ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ στὸ «Γειτονικὸν Κέντρον» Πετραλώνων (Τριῶν Ἱεραρχῶν 52) ἡ κ. Ἀθηνᾶ Καλαμακιώτου.

—Σήμερον 10 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πολιτευτὴς κ. Δ. Στρατηγόπουλος ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης πολιτικῆς καταστάσεως μετὰ τὸ γνωστὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἡ σημερινὴ πατριωτικὴ παράστασις

Τὴν 6ην μ.μ. ὥραν σήμερον δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» μαθητικὴ παράστασις ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος πεσόντων ἀξιωματικῶν ὑπὸ μαθητριῶν τοῦ Α΄ Γυμνασίου Θηλέων (παράρτημα τρίτον). Θὰ παιχθῇ ἡ ἐθνικὴ τραγῳδία τοῦ Περεσιάδου «Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου». Εἰς τὴν παράστασιν θὰ λάβουν μέρος αἱ δίδες Ὀλυμπία Καγγόση, Φιφ Λογοθετίδου, Λουκία Διαμαντοπούλου, Παρασ. Βρεττοῦ, Ἑλένη Βατίστα, Σοφία Γκίκα, Παγ. Παπαδημητρίου, Αἰκατερίνη Κόκοτα, Ἐλευθερία Παρθένη. Ἐπίσης θὰ χορευθοῦν οἱ Χοροὶ τῶν Καρυατίδων καὶ ὁ Μακεδονικός. Κατόπιν θὰ παιχθῇ ἡ κωμῳδία τοῦ κ. Λάσκαρη «Ἀλλοῦ χτυπάει τὸ νερό», εἰς ἣν μετέχουν αἱ δίδες Ἑλένη Κλωνῆ, Σοφία Κακουράτου καὶ Θεοδωρίδου. Τέλος θὰ χορευθῇ ἡ «Σοῦστα» (κρητικὸς χορὸς) ἀπὸ τὰς δίδας Κουράκου—Θεοδωρίδου καὶ θὰ ἀπαγγελθῇ τὸ «Κρῖμα» τοῦ Δροσίνη ὑπὸ τῆς δίδος Ἑλένης Βατίστα.

Τὸν «Χορὸν τοῦ Ζαλόγγου» ἐδίδαξεν ἡ καθηγήτρια τῶν μαθηματικῶν δὶς Μαρίκα Καταμπελέση.

Βεΐκιος διαγωνισμός

Ὑπὸ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου» προεκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν 5ην Ἰουλίου μεταξὺ τῶν ἐξ Ἠπείρου τελειοφοίτων μαθητριῶν τοῦ γυμνασίου ἐπὶ θέματος ἀφορῶντος τὴν θρησκείαν, τὴν οἰκογένειαν ἢ τὴν Πατρίδα. Ἔπαθλον χιλιόδραχμον, χορηγούμενον ὑπὸ τῶν τέκνων Αἰκ. Βεΐκου. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, ὁδὸς Ἰω. Παπαρρηγοπούλου 9, μέγαρον Ἀφθονίδου.

Καλλιτεχνικὸς διαγωνισμός

Κατὰ τὸν προκηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ διαγωνισμὸν διὰ τὸ ἐξώφυλλον τοῦ Δελτίου του, ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἔργων ἔτυχε τοῦ πρώτου βραβείου τὸ σχέδιον τοῦ συνεργάτου τῆς «Πρωΐας» καλλιτέχνου κ. Μίμη Παπαδημητρίου.

ΣΗΜΕΡΟΝ
Η
ΖΑΦΕΙΡΙΤΣΑ
ΣΤΟ
ΜΟΝΤΙΑΛ
Σημ. Τὸ θέατρον ἠνοίχθη ἐντελῶς, λειτουργοῦν καὶ 20 ἀνεμιστῆρες.
ΤΙΜΑΙ ΘΕΣΕΩΝ
36—27—12

ΟΙ ΜΑΙΤΡΕΣΣΕΣ
ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ
ΣΤΟ
ΤΡΙΑΝΟΝ
Σημ. Τὸ «Τριανὸν» ἀνοιχθὲν κατέστη τὸ πιὸ δροσόλουστο καλοκαιρινὸ θέατρο.
ΤΙΜΑΙ ΘΕΣΕΩΝ
36—27—12

Μεταξωτὰ
Ἀπὸ 20—155 δρχ. τὸ ζεῦγος
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
Ἐμμ. Μπενάκη 13α
Ἀδελφοὶ Π. Νίλακη

ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΑΔΦΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ
ΣΤΑΔΙΟΥ 47

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἰατροί

ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΖΩΩΝ, λεωφ. Κηφισίας 97 (ἔναντι Προσφ. Νοσοκομείου). Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερ. ἀσθενεῖς. Δ)τὴς κτηνίατρος Ν. ΣΥΓΚΕΛΑΚΗΣ.

—ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ - ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Χαριλάου Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ, ἐπὶ μακρὸν ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐκπαιδευθέντος εἰς τὰ Ν)μεῖα Necker, St Louis κ.λ.π. Εἰδικὸν Ἠλεκτροθεραπευτήριον. Δέχεται ἀπὸ 9—1 π.μ. καὶ 4—8 1)2 μ.μ., ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια).

Ὁ κ. Θεόδωρος Ν. Ντάβαρης χειρουργὸς-ὀδοντιατρὸς δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἰατρείῳ του Γλάδστωνος 3. (Πλησίον Τερψιθέας) ἐν Πειραιεῖ.

— Δ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΝΙΚΑΣ, ἰατροὶ δερματικῶν καὶ ἀφροδισίων νοσημάτων, ἐν Παρισίοις ἐκπαιδευθέντες, δέχονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη 25 (Προαστείου) Ἰατρεῖον των, 9—12 καὶ 5—8 μ.μ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπητὸν καὶ σεβαστὸν ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΕΥΘΥΜ. Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΝ
Διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

Ἀθῆναι τῇ 21 Ἰουνίου 1931
Ἡ ἀδελφὴ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΡΒΕΛΑ
Οἱ ἀνεψιοὶ
Ἰωάννης Καρβελᾶς, Δέσποινα Καρβελᾶ, Γραμματία Καρβελᾶ
Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι)

ΠΗΓΗ ΔΩΡΩΝ
Ἀφάνταστος πλοῦτος, σερβὶς φαγητοῦ 116 τεμάχια δραχ. 3.000, τεΐου 15 τεμάχια δραχ. 260, σερβὶς παγωτοῦ, γλυκοῦ, φρούτου σερβὶς Ρήνου, σερβὶς ψαριοῦ, ἀφίξεις μεγάλου πλούτου ποτηρικῶν VAL SAINT LAMBERT.
Ἐπισκεφθῆτε μας.
ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
ΛΕΜΟΝΤΖΟΓΛΟΥ
Σταδίου 15β—Παραπλεύρως φαρμ. Μινέρβα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΟΛΥΜΠΟΣ ΠΑΛΑΣ
ΚΗΦΙΣΙΑ
Ἀπὸ σήμερον Κυριακὴν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 7 μ. μ. ΠΛΗΡΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θ. Παπαδοπούλου.
Ὀρεκτικά, Παγωτὰ κλπ. μὲ τιμὰς λογικάς.

MONTRES
D' HAUTE PRECISION
LONGINES
10 GRANDS PRIX
ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΗΝ ΔΑΠΑΝΗΝ ΠΛΕΟΝ ΔΥΝΑΣΘΕ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΗΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ
LONGINES
ΕΡΜΟΥ 19 & ΣΤΑΔΙΟΥ 4α

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ
«ΒΟΥΛΚΑΝΙΑ»
ἀναχωρεῖ ἐκ ΠΑΤΡΩΝ τὴν 15 Ἰουλίου διὰ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Εἰσιτήρια παρὰ τῶν πρακτορείων ταξειδίων καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ἑταιρείας:
ΠΑΤΡΑΙ: Ἁγίου Ἀνδρέου 49
ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου 60β.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη καὶ Λεωφόρος Μιαούλη 40

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
15 Δρχ. τὰ ἑκατὸν
ΑΔΕΛΦΟΙ Β. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ
Ἀθῆναι Στοὰ Ὀρφανίδου 9—10

ΚΟΥΝΟΥΠΙΕΡΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 37

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Γερμανικά. Διδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36 β.

Στὼρ ἡλίου, τεντονόπανα
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ & ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
«ΦΑΛΗΡΙΚΟΝ»
Τηλέφ. Παλ. Φαλήρου 99

ΧΡΟΝΑΤ-ΜΟΣΚΙΤΟ
ΣΑΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΩΝΩΠΩΝ
Πωλεῖται παντοῦ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „ „	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Νέαι ἀντιλήψεις περὶ κάλλους

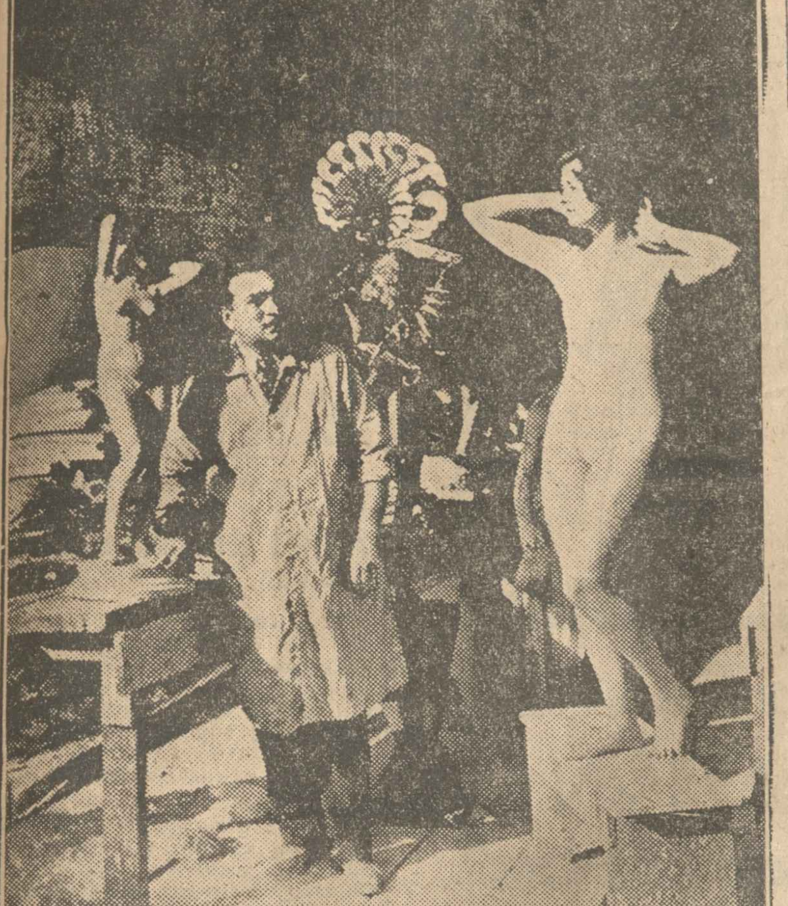

Ἡ περίφημος διὰ τὴν καλλονήν της Ἀμερικανὶς ἠθοποιὸς Ἀλίκη Ἄνταιρ ποζάρουσα εἰς τὸ ἀτελιὲ τοῦ γλύπτου Ἰωσὴφ Ζκόβιτς διὰ τὸ ἄγαλμά του τῆς συγχρόνου Ἀφροδίτης.

Εἰς τὸν Ἱππόδρομον τοῦ Φαλήρου

Ἡ χθεσινὴ Α΄ Ἱππικὴ Ἔκθεσις

Τὰ διανεμηθέντα βραβεῖα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν βραβευθέντων

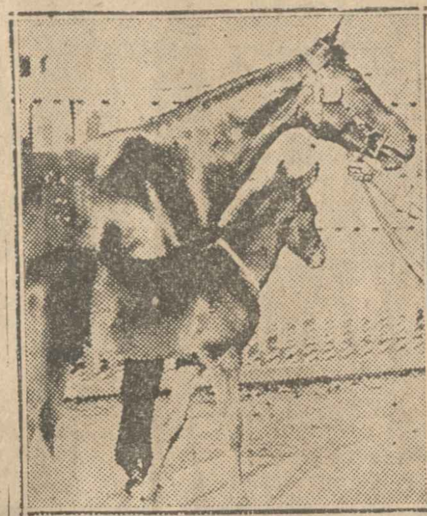

Τὸ βραβευθὲν «Γεράκι» μὲ τὴν μητέρα του (χρυσοῦν βραβεῖον)

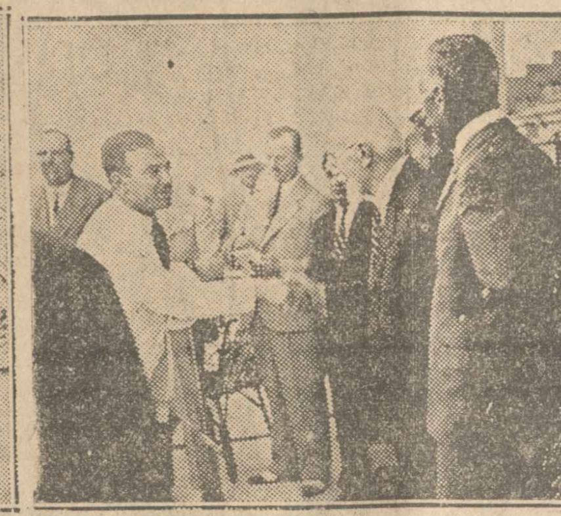

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος συγχαίρων τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν βραβευθέντων ἵππων.

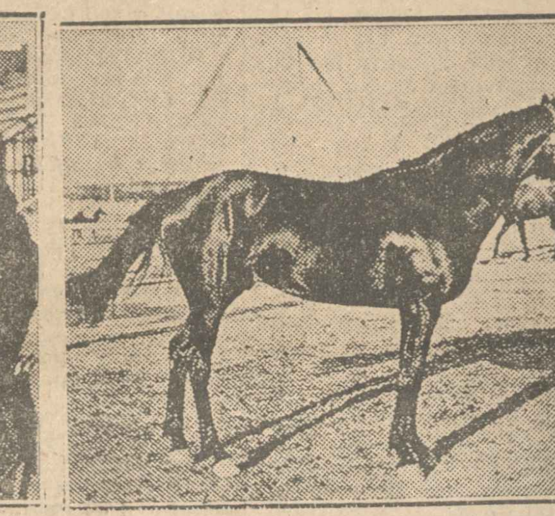

Ὁ «Γκρέκο» τοῦ κ. Βοριαδάκη βραβευθεὶς μὲ χρυσοῦν βραβεῖον.

Τὰ πρῶτα θετικὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπαθείας τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν, κατεδείχθησαν εἰς τὴν πρώτην ἱππικὴν ἔκθεσιν ἑλληνικῶν ἵππων καθαροῦ ἀγγλικοῦ αἵματος, τὴν γενομένην χθὲς εἰς τὸν Φαληρικὸν Ἱππόδρομον.

Ὅταν πρὸ ἑξαετίας συνεστήθη ἡ ἑταιρεία Ἱπποδρομιῶν καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Φίλιππος Ἕνωσις, προεκηρύχθη ἀμέσως τότε ἡ πρώτη ἱπποδρομία δι' ἑλληνικοὺς ἵππους καθαροαίμους μὲ ἔπαθλον δρχμ. 200 χιλ. καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐγίνετο κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1930. Ἡ προκήρυξις ἐκείνη καθώριζε σαφῶς τὸν προγραμματικὸν σκοπὸν τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως. Δηλαδὴ τὴν βελτίωσιν τῆς ἱππικῆς γενεᾶς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἱπποπαραγωγῆς ἐπὶ νέων βάσεων, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως πρὸς τοῦτο τῶν εὐγενῶν καθαρᾶς ἀγγλικῆς καταγωγῆς ἵππων.

Ἡ προκήρυξις ἐκείνη ἐφιλοτίμησε τοὺς φιλίππους μας, πράγματι δὲ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1930, ὁ κ. Ἄγγελος Καμπᾶς, ὁ ἐκ τῶν στυλοβατῶν τῆς ἱπποπαραγωγῆς, ἐκέρδιζε τὴν προκηρυχθεῖσαν ἱπποδρομίαν διὰ τῆς «Βρυσηΐδος» του. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ κ. Καμπᾶ ἡ ἑταιρεία Κωπαΐς, οἱ κ. κ. Ἀλ. Γιαννοῦκος, Ἠλ. Ἐφέσιος καὶ οἱ προπονηταὶ κ. κ. Βαχὰν καὶ Κάβουρας καὶ Βοριαδάκης, εἰργάσθησαν ἐντατικῶς καὶ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε εἰς τὴν χθεσινὴν πρώτην ἔκθεσιν, νὰ παρελάσουν οἱ καλύτεροι 22 ἑλληνικοὶ καθαρόαιμοι ἵπποι. Καὶ ἡ πραγματικὴ καὶ θετικὴ αὐτὴ προσπάθεια τῶν ἀνωτέρω κυρίων ἐβραβεύθη χθὲς ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἀπὸ τῆς 5ης ἀπογευματινῆς ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως ἤρχισε τὸ ἔργον της, ἐξετάζουσα καὶ ἀπονέμουσα τοὺς βαθμοὺς της εἰς τοὺς πρὸ αὐτῆς παρελαύνοντας ἵππους. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται οἱ ἐπίσημοι

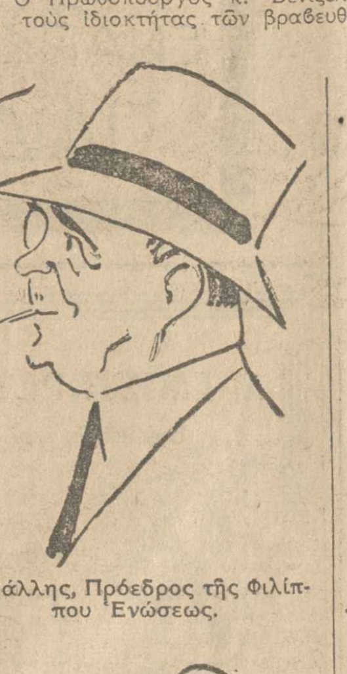

Ι. Ράλλης, Πρόεδρος τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως.

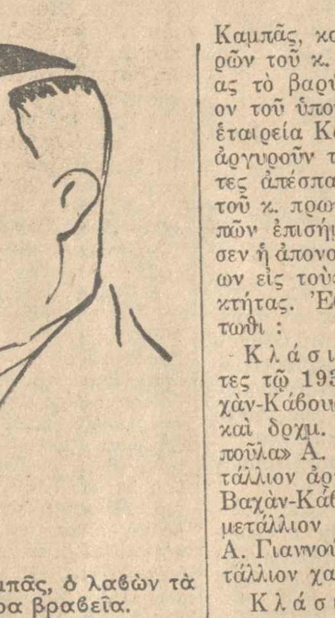

Ὁ κ. Ἀγγ. Καμπᾶς, ὁ λαβὼν τὰ περισσότερα βραβεῖα.

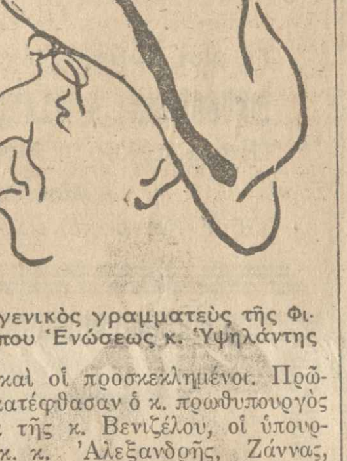

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως κ. Ὑψηλάντης

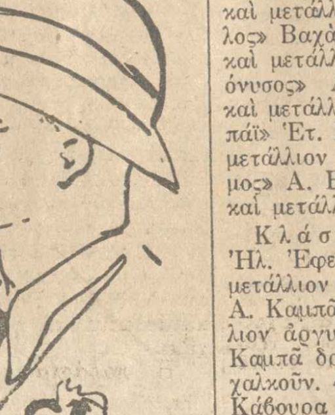

Ὁ κ. Βαχάν, ἐκ τῶν λαβόντων χρυσοῦν βραβεῖον.

καὶ οἱ προσκεκλημένοι. Πρῶτοι κατέφθασαν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς κ. Βενιζέλου, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Ἀλεξανδρῆς, Ζάννας, Παπαδᾶτος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας πόλεων κ. Ρεμαντᾶς, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Καραμάνος, οἱ στρατηγοὶ κ. κ. Σκανδάλης, Τρικούπης, Σοῦτσος, Μελᾶς καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Μετὰ τὴν κρίσιν τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς, οἱ ἵπποι παρήλασαν ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συγκεντρωμένοι εἰς τὴν μεγάλην ἐξέδραν, καὶ ἀμέσως ἤρχισεν ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων.

Πρῶτος καλεῖται ὁ κ. Ἄγγελος Καμπᾶς, καὶ λαμβάνει ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τὸ βαρύτιμον χρυσοῦν βραβεῖον τοῦ ὑπουργείου, δευτέρα δὲ ἡ ἑταιρεία Κωπαΐς ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ἀργυροῦν τοιοῦτον. Οἱ βραβευθέντες ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων. Ἀκολούθως ἤρχισεν ἡ ἀπονομὴ τῶν λοιπῶν βραβείων εἰς τοὺς παραγωγοὺς καὶ ἰδιοκτήτας. Ἐβραβεύθησαν δὲ οἱ κάτωθι:

Κλάσις Α΄ Πῶλοι γεννηθέντες τῷ 1931: 1ον) «Γεράκι» Βαχὰν-Κάβουρα, χρυσοῦν μετάλλιον καὶ δρχμ. 8.000. 2ος) «Ἑλληνοποῦλα» Α. Καμπᾶ δρχμ. 6.000, μετάλλιον ἀργυροῦν. 3ος) «Γλαῦκος» Βαχὰν-Κάβουρα δρχμ. 3.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν. 4ος) «Δωρὶς» Α. Γιαννούκου δρχμ. 2.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν.

Κλάσις Β΄. Πῶλοι ἑνὸς ἔτους, γεννηθέντες τῷ 1930: 1ος) «Δάφνη» Α. Καμπᾶ δρχμ. 10.000 καὶ μετάλλιον χρυσοῦν. 2ος) «Βόλος» Βαχὰν-Κάβουρα δρχμ. 7.000 καὶ μετάλλιον ἀργυροῦν. 3ος) «Διόνυσος» Α. Καμπᾶ δρχμ. 5.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν. 4ος) «Μαγκπάϊ» Ἑτ. Κωπαΐς δρχμ. 3.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν. 5ος) «Ἄνεμος» Α. Βοριαδάκη δρχμ. 2.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν.

Κλάσις Γ΄. 1ος) «Γκρέκος» Ἠλ. Ἐφεσίου δρχμ. 10.000 καὶ μετάλλιον χρυσοῦν. 2ος) «Γοργὼ» Α. Καμπᾶ δρχμ. 7.000 καὶ μετάλλιον ἀργυροῦν. 3ος) «Ζαννίν» Α. Καμπᾶ δρχμ. 5.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν. 4ος) «Ἀστάρτη» Βαχὰν-Κάβουρα δρχμ. 3.000 καὶ μετάλλιον χαλκοῦν. 5ος) «Γύψ» Α. Καμπᾶ δρχμ. 2.000 καὶ μετάλλιον χρυσοῦν.

Κλάσις Δ΄. Ἵπποι τριετεῖς καὶ ἄνω, γεννηθέντες τῷ 1928 καὶ ἐντεῦθεν: 1ος) «Ἀλκυὼν» Α. Καμπᾶ μετάλλιον χρυσοῦν. 2ος) «Βρυσηΐς» Α. Καμπᾶ μετάλλιον ἀργυροῦν. 3ος) «Ἄστρον» Ἠλ. Ἐφεσίου μετάλλιον χαλκοῦν.

Ἕνας πίνακας τοῦ Βὰν-Ντάϋκ

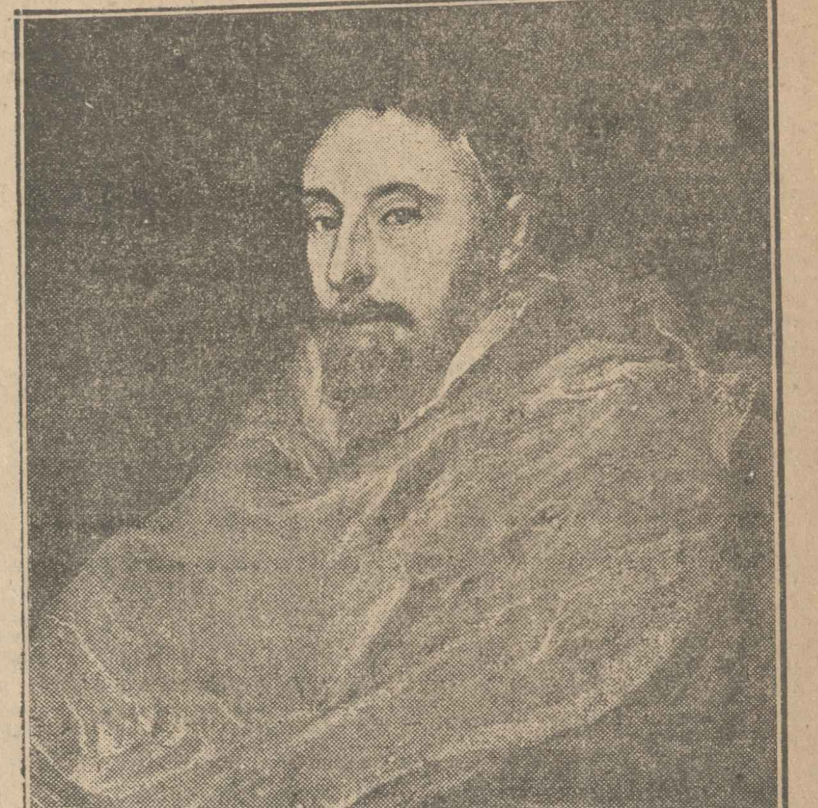

Τὸν πίνακα αὐτὸν ἀπέκτησεν ἐπ' ἐσχάτων ἡ κυβέρνησις τῶν Σοβιέτ. Τὸ γεγονὸς σχολιάζεται ἀπὸ τὸν ἀγγλικὸν Τύπον, ὁ ὁποῖος τὸ ἀπεκάλυψε πρῶτος, ὡς ἐνδεικτικὸν τῆς ἀποφάσεως τῶν Σοβιὲτ νὰ προβοῦν εἰς ἀγορὰν σπουδαίων ἔργων ἐξ Εὐρώπης. Ὁ πίναξ παριστάνει τὸν ἐπίσκοπον Ἀντώνιον Τριέστι.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ συντριβὴ τῆς ἐκστρατείας τῶν Τούρκων τῶν Πατρῶν

Ὁ Μεχμὲτ Πασᾶς καὶ ὁ Γιουσοὺφ ἐκστρατεύουν πρὸς λύσιν τῆς πολιορκίας. — Αἱ πρῶται ἐπιτυχίαι τῶν Τούρκων.— Ἀπελπιστικὴ ἄμυνα.— Ἡ φωνὴ τοῦ Κολοκοτρώνη.— Ὁ στρατηγὸς συγκεντρώνει τοὺς διασκορπισθέντας καὶ ἡ ἧττα μεταβάλλεται εἰς νίκην.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Μετὰ τὴν νέαν διάταξιν τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων περὶ τὰς Πάτρας ὁ Μεχμὲτ πασᾶς ποὺ εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἀρχηγίαν τῶν δυνάμεων τοῦ φρουρίου, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀναποφεύκτους συνεπείας τῆς στενωτέρας πολιορκίας ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ ἐπίθεσιν δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐκάλεσε λοιπὸν τὸν Γιουσοὺφ πασᾶν ποὺ εὑρίσκετο τότε εἰς τὴν Ναύπακτον μὲ τὰς διαθεσίμους δυνάμεις τοῦ ἐκεῖ φρουρίου, καθὼς καὶ τὰς φρουρὰς τοῦ Ρίου καὶ τοῦ Ἀντιρρίου. Συνεκεντρώθη τότε τουρκικὸς στρατὸς κατ' ἄλλους ἐξ ὀκτὼ χιλιάδων καὶ κατ' ἄλλους ἐκ δώδεκα χιλιάδων καὶ τὴν 9ην Μαρτίου κατὰ τὴν χαραυγὴν οἱ δύο πασάδες ἐξεκίνησαν μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς δυνάμεις μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν θέσιν Κυνηγοῦ. Ἔφεραν μαζὶ των πυροβολικὸν καὶ ὀγδοήντα ἱππεῖς. Ἡ θέσις ἐκείνη ἐφυλάσσετο μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν ὑπὸ ἑκατὸν Ἑλλήνων στρατιωτῶν ἐναλλασσομένων κατὰ εἰκοσιτετράωρον ἐκ τῶν διαφόρων σωμάτων. Ἡ ἑλληνικὴ φρουρὰ ἔπηγε καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ὅπως συνήθιζε, χωρὶς νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ θέσις κατείχετο ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἐκεῖνοι τότε ἐνήδρευσαν καὶ ἐκτύπησαν τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας μόλις ἐπλησίασαν καὶ ἐφόνευσαν μάλιστα καὶ τὸν σημαιοφόρον των καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ὑποχωρήσουν. Ὁ Κολοκοτρώνης ἀντιληφθεὶς ἀμέσως τὰ γινόμενα εἰς τοῦ Κυνηγοῦ διέταξε τὸν Πλαπούταν, τὸν Γενναῖον, τὸν Κ. Πετμεζᾶν καὶ τὸν Κανέλλον Δηληγιάννην νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν τῶν Πατρινῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀπεκρούσθησαν εὐκολώτατα ὑπὸ τοῦ πολυαρίθμου ἐχθρικοῦ στρατοῦ. Οἱ Τοῦρκοι ἀνέπτυξαν ἀμέσως τὰς γραμμάς των καὶ ἐκτυποῦσαν πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὅπου ἔβλεπαν σώματα ἑλληνικά, καὶ ὁ Γενναῖος μόλις ἐπρόφθασε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν ληνὸν τοῦ Σαΐταγα, ὅπου εὑρίσκετο ὁ Σέκερης μὲ ὀλίγους Τριπολιτσιώτας. Οἱ Τοῦρκοι κατέλαβαν μερικὰ ὑψώματα ἐπάνω ἀπὸ τὸν ληνὸν αὐτὸν καὶ ἐκτυποῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ τὸν Γενναῖον καὶ τὸν Σέκερην μεταχειριζόμενοι καὶ κανόνια. Εἰς τὸ Γηροκομειὸ ἐπίσης οἱ εὑρεθέντες ἐκεῖ Ἕλληνες ἀπεκλείσθησαν καὶ ἐκτυπῶντο ἀπὸ τοὺς πολυαριθμοτέρους Τούρκους καὶ τὸ πυροβολικόν των. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν κατορθώσει διὰ τῆς ταχείας προελάσεως νὰ προσβάλουν ὅλας τὰς ἑλληνικὰς θέσεις, καὶ ν' ἀπομονώσουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἑλληνικὰ σώματα καὶ ἢ νὰ τὰ συντρίψουν, ἂν ἔμεναν εἰς τὰς θέσεις των, ἢ νὰ τὰ διασκορπίσουν. Καὶ πράγματι, οἱ Τοῦρκοι ἰσχυρότεροι καὶ διότι ἦσαν περισσότεροι καὶ διότι διέθεταν πυροβολικὸν καὶ ἱππικὸν κατώρθωσαν νὰ ἀποδιώξουν τὰ περισσότερα ἑλληνικὰ σώματα, εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας πρὸς τὰ ὀρεινὰ μέρη. Ἔμειναν ἀμυνόμενοι μόνον οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τοῦ Σαΐταγα καὶ εἰς τὸ Γηροκομειό, καθὼς καὶ ὁ Πλαπούτας ποὺ κατώρθωσε νὰ ὀχυρωθῇ εἰς τὸ ἄκρον τῆς πεδιάδος, ποὺ κατελήφθη ὁλόκληρος μέχρι τοῦ ποταμοῦ Λεύκα ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης ποὺ ἐπεχείρησε νὰ καταβῇ ἔφιππος ἀπὸ τὸ Ὀμπλὸν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς βοήθειαν τῶν ἀμυνομένων εἰς τὸ Γηροκομειὸ ἔπεσε χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ εἰς τὴν θέσιν ποὺ εὑρίσκοντο οἱ δύο πασάδες πλησίον ἀσβεστοκαμίνου μὲ τοὺς ἱππεῖς των καὶ παρ' ὀλίγον νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος. Οἱ Τοῦρκοι ἱππεῖς τὸν κατεδίωξαν μέχρι τῆς ὑψηλῆς ὄχθης ἑνὸς μικροῦ ποταμιοῦ, ὅπου ἐκεῖνος ἐπρόφθασε ν' ἀφιππεύσῃ καὶ ἐπέρασεν ἀπέναντι καὶ κατέφυγεν εἰς τοὺς ἐκεῖ πλησίον ὠχυρωμένους Ἕλληνας.

Ἡ ἐπίθεσις ἐξηκολούθει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέχρι τοῦ δειλινοῦ. Ὁ Κολοκοτρώνης ἀπομονωμένος εἰς τὸ Σαραβάλι μὲ τὸν ἐπίσκοπον Ἄρτης Πορφύριον ποὺ εἶχεν ἔλθει διὰ νὰ ζητήσῃ στρατιωτικὴν βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Πελοποννησίους διὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ τὸν Ἀνδρέαν Καλαμογδάρτην καὶ τὸν Παν. Πατρινόν, ἀντελήφθη ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἐπήγαιναν καλά, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζε καὶ ἀκριβῶς τί ἐγίνετο λόγῳ τοῦ διασκορπισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων, ποὺ εἶχαν ἐπιτύχει οἱ Τοῦρκοι. Οἱ σωματοφύλακές του εἶχαν φύγει καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν μάχην ποὺ ἐγίνετο περὶ τὰ δύο ὀχυρώματα διὰ νὰ προκαλέσουν ἀντιπερισπασμὸν εἰς τοὺς Τούρκους.

Ὁ Κολοκοτρώνης δὲν ἠμποροῦσε πλέον νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ Σαραβάλι. Ἀνήσυχος διὰ τὴν ἔκβασιν τῆς μάχης ἤθελε νὰ εὑρεθῇ ἐν μέσῳ τῶν μαχομένων.

—Ἂν τσακίσωμε τοὺς Τούρκους, εἶπεν εἰς τοὺς ὀλίγους ποὺ ἔμειναν εἰς τὸ Σαραβάλι, ἐλᾶτε. Ἂν μᾶς τσακίσουν φύγετε μὲ τὰ μουλάρια. Καὶ ἐγὼ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐδική σας πηγαίνω.

Ἐξεκίνησε μόνος ἔφιππος κατὰ τὸν ποταμὸν Λεύκα χωρὶς νὰ γνωρίζῃ καὶ αὐτὸς ποῦ πηγαίνει. Εἰς τὸν δρόμον συνήντησε τὸν γέρο-Ἀναγνώστην Λεχουρίτην ποὺ τοῦ τὸν ἔστελλεν ὁ Ζαΐμης διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐνίσχυσιν. Ἐπῆρε μαζί του τὸν Λεχουρίτην καὶ ἐτράβηξε πρὸς τὸν Παληόπυργον. Ἐκεῖ εἶδε μικρὰν σημαίαν καὶ εὗρε δεκαπέντε ἄνδρας. Ἦτο ὁ Βαγγέλης Κουμανιώτης μὲ τὴν μικρὰν φρουράν του.

—Τί ἄνθρωποι εἶσαστε ἐκεῖ; τοὺς ἠρώτησε.

—Ἕλληνες, τοῦ ἀπήντησαν.

—Μὲ γνωρίζετε ἐμένα;

—Ὄχι.

—Εἶμαι ὁ Κολοκοτρώνης. Ἀκολουθῆτε με καὶ ἔχει ὁ Θεός.

Ἐπροχώρησε μὲ αὐτούς. Εἰς τὸν δρόμον ἐξετρύπωνε ἄνδρας ἀπὸ τοὺς διασκορπισμένους. Τοὺς ἐφώναζε καὶ τοὺς ἔπαιρνε μαζί του. Τὸν ἀνεγνώριζαν διότι ἐξακολουθοῦσε νὰ φορῇ τὴν κόκκινην στολὴν τοῦ ἀγγλικοῦ ἐπανησιακοῦ τάγματος. Ἡ παρουσία του τοὺς ἐνεψύχωνεν ὅλους. Συνήντησε καὶ τὸν Παρασκευᾶν Πλαπούταν μὲ πενῆντα ἄνδρας. Ἔστειλε τὸν Παρασκευᾶν πρὸς τὸ ἀσβεστοκάμινον ὅπου ἦσαν οἱ πασάδες. Ἐκεῖνος ὅμως ἐδίσταζε.

—Χανόμεθα, τοῦ εἶπε.

—Σᾶς στέλνω μεντάτι—βοήθεια— ἐγώ, ἀπήντησεν ὁ Κολοκοτρώνης.

Δὲν διέθετε δυνάμεις διὰ νὰ στείλῃ βοήθειαν, ἀλλ' ὁ λόγος του ἔφθανε διὰ ν' ἀνακτήσουν τὸ θάρρος των ἐκεῖνοι ποὺ ἐπίστευαν ὅτι εἶχαν ἤδη ἡττηθῆ. Τότε ὁ ἀρχηγὸς ἐπροχώρησε μὲ τὸν Ν. Καραχάλιον καὶ τὸν Φωτάκον πρὸς τὸ ἄκρον τῆς πεδιάδος εἰς τὴν πηγὴν ἄνω τῆς ὁποίας ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων εὑρίσκοντο οἱ καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ ἐφώναξε μὲ τὴν βροντώδη φωνήν του:

—Ποῦ εἶστε μωρὲ Ἕλληνες. Κάτω. Ἐδῶ εἶνε ὁ Κολοκοτρώνης.

Ἤρχισαν τότε νὰ κατεβαίνουν.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κολοκοτρώνη εἰς τὴν ὥραν τῆς μάχης ἔδιδεν εἰς τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς νίκης. Ἐπροχώρησαν τότε ἄλλοι πρὸς τὸ ἀσβεστοκάμινον καὶ ἄλλοι πρὸς τὸν ληνὸν τοῦ Σαΐταγα. Ἐκεῖ ὁ Κολοκοτρώνης ἀνῆλθε εἰς μίαν ὑψηλὴν θέσιν, ἐκύτταξε μὲ τὸ τηλεσκόπιον ποὺ εἶχε πάντοτε ἐπάνω του καὶ κτυπῶν τὰς παλάμας ἐφώναξε:

—Ἐτσάκισαν οἱ Τοῦρκοι. Πάρτε τους Ἕλληνες.

Οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶχαν τσακίσει. ἀλλὰ οἱ εὑρισκόμενοι εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος δὲν ἔβλεπαν τί ἐγίνετο εἰς τὸ ἄλλο. Ἐπίστευσαν λοιπὸν ὅτι οἱ Τοῦρκοι ποὺ εὑρίσκοντο πρὸς τὴν πηγὴν εἶχαν ἀρχίσει νὰ ὑποχωροῦν. Καὶ τὸ ἴδιον ἐπίστευσαν καὶ οἱ Ἕλληνες. Αὐτὸ ἔκαμεν ὁρμητικωτέρους τοὺς τελευταίους καὶ ἔφερεν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς ἐχθρούς. Καὶ μετ' ὀλίγον οἱ ἐκεῖ εὑρισκόμενοι Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν φοβούμενοι ὅτι θ' ἀπεμονοῦντο τῶν ἄλλων. Ἡ ὑποχώρησις ἐγενικεύθη καὶ μετ' ὀλίγον μετεβλήθη εἰς ἄτακτον φυγήν. Οἱ πρὸ ὀλίγων ὡρῶν φεύγοντες Ἕλληνες κατεδίωκαν τώρα τοὺς Τούρκους.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μάχης.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μάχης.

ΤΑΓΓΛΕΦΟΥΤ
Ἐντομοκτόνον Ὑγρὸν
Ἀποτελεσματικὸν καὶ εὔθυνον.
Ἐξολοθρεύει
Κουνούπια
Μυῖγες
Κορέους
καὶ ἄλλα
ἔντομα
TANGLEFOOT
FLY SPRAY
THE TANGLEFOOT CO
ΤΑΓΓΛΕΦΟΥΤ
ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Ὑγιεινῆς
Διαρκὴς παρακαταθήκη
Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία
ΑΘΗΝΑΙ ΑΔΡΙΑΝΟΥ 70 - ΤΗΛ 65-65

Εἰς τὴν Οὐράνιον Αὐτοκρατορίαν

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Μία ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν παραμῦθι τοῦ παληοῦ καιροῦ

49ον

Ἡ Τσέου-Χὶ ἐστάθη μίαν στιγμὴν εἰς τὸ κατῶφλι, λαχανιασμένη. Ἔπειτα ἀποτόμως, ἀφοῦ ἐτόνισε μὲ μίαν βέργαν φτιασιδιοῦ τὴν ἐρυθρὰν ἐλίτσαν, τὴν ὁποίαν ἐζωγράφιζε συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα ὑπὸ τὸ κάτω χεῖλος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κτιρίου. Ὁ Λὶ-Λιὲν-Ὕν δὲν τὴν εἶχεν ἀπατήσει, ὄχι. Πράγματι, τὴν ἀνέμενεν ἐκεῖ ἕνας χαριτωμένος νέος. Εἶχε καθίσει φρόνιμα εἰς μίαν γωνίαν, καί, μὲ ὕφος γαλήνιον, ἐμάσσουσε καρπουζόσπορους, τοὺς ὁποίους εἶχε τοποθετήσει ἐνώπιόν του ὁ Μέγας Εὐνοῦχος, μέσα εἰς ἕνα τάσι, διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ κάμῃ ὑπομονήν.

Μὲ τρυφερὰν συγκίνησιν ἡ Τσέου-Χὶ ἐπρόσεξε τὴν λεπτότητα τῶν χαρακτηριστικῶν του, τὰ μαῦρα φρύδια του τὰ ὁποῖα ἀνήρχοντο κομψὰ πρὸς τοὺς κροτάφους, τὰ ἀμυγδαλωτὰ μάτια του καὶ τὸ στόμα του, ποῦ ἔμοιαζε σὰν κεράσι κάτω ἀπὸ τὸ πονηρὸν μυτάκι του, ποῦ ἦτο ὡραιότατα ζουλιχτό.

Ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ κρανίου του, ποῦ ἦτο φρεσκοξυρισμένον γύρω-τριγύρω, ἐκρέματο ἡ μακρυὰ κοτσίδα του ὡς φείδι μακρουλό, κ' ἔπειτα ἔπιπτε μὲ γυρίσματα ἐπὶ τοῦ μεταξωτοῦ σάκκου του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἦτο καθαρὸς καὶ κομψός.

Τέλος, πλεῖσται ὅσαι λεπτομέρειαι συνεκράτησαν ἀκόμη τὴν προσοχὴν τῆς Τσέου-Χί, ἡ ὁποία διεπίστωσεν ἰδίως μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι τὰ χέρια του ἦσαν πολὺ ἀριστοκρατικά, ὅπως ἐπιβάλλεται εἰς ἕνα λόγιον.

Μόλις ἀντελήφθη ὁ νέος τὴν Τσέου-Χί, ἤρχισε νὰ γλυκοψελλίζῃ:

—Ἀσφαλῶς, βλέπω κάποιο ὄνειρο θεῖον...διότι ἡ ὀμορφιὰ αὐτὴ εἶναι τόσον φωτοβόλος, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Ἐκείνη ὑπεκλίθη μὲ χάριν:

—Χαριτωμένε μου ποιητή, εἶμαι ἡ ταπεινὴ δούλη σας...

Ἔπειτα μὲ μερικὰς φράσεις ἐπιτηδείως ἐκφρασμένας, τὸν συνεχάρη διὰ τὸ ἀξιόλογον τάλαντόν του.

Τοῦτο δὲν ἐξέπληξεν ὑπερμέτρως τὸν νεαρὸν λόγιον, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὸ μετριόφρον ὕφος του, δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς μεγαλοφυΐας του. Καὶ μάλιστα, μὲ τὴν ἀξιολάτρευτον ἀφέλειάν του εὕρισκε φυσικώτατον νὰ αἰσθάνεται μία ὡραία γυναῖκα τὴν ἀνάγκην, ὅπως τοῦ ἀποδείξῃ τὸν θαυμασμόν της.

Χωρὶς λοιπὸν τὸν παραμικρότερον δισταγμόν, ἤρχισε νὰ κάμῃ ἐρωτικὴν ἔφοδον ἐναντίον τοῦ ὀχυροῦ ἐκείνου φρουρίου, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε δὲν ἐζητοῦσε παρὰ νὰ συνθηκολογήσῃ. Τότε, ὁ Μέγας Εὐνοῦχος, ὁ ὁποῖος ἐπρόσεχε ἕως τότε τὰ πάντα, ἀπεσύρθη εὐπρεπέστατα εἰς τὰς ἄκρας τῶν δακτύλων, καὶ μετέβη εἰς τὴν μαρμαρίνην γέφυραν, διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν συναυλίαν τῶν βατράχων, ποῦ ἦσαν σκαρφαλωμένοι εἰς τὰ φύλλα τῶν λωτῶν.

Καὶ ἡ τελευταία ὥρα τῆς νυκτὸς ἐπέρασε, χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ ἡ Τσέου-Χὶ ἀπὸ τὸ περίπτερον τοῦ ἔρωτος.

Ἐπρόβαινεν ἤδη ἡ αὐγή, καὶ τριαντάφυλλα ἔπεφταν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τῶν τοξοειδῶς κυρτωμένων στεγῶν τοῦ Θερινοῦ Ἀνακτόρου.

Ὁ Λὶ-Λιὲν-Ὕν, ἀνήσυχος ἐσυλλογίζετο ὅτι ἡ θεϊκή κυρά του ἐξέθετεν εἰς κίνδυνον τὴν ἀγαθωτάτην φήμην της, ἥτις τῆς ἐχάρισε τὴν προσωνυμίαν τοῦ «γέρο-βούδα», ὁπότε ἡ Τσέου-Χὶ ἐνεφανίσθη ἔξαφνα, ἐλαφρά, ζωηρὰ σὰν πουλὶ ποῦ φτερουγίζει εἰς τὸν δροσερὸν πρωϊνὸν ἀέρα.

Μὲ κίνημα ἱκανοποιήσεως, τοῦ ἔκαμε κίνημα ἀπὸ μακράν, ὅτι ὅλα ἐπήγαιναν θαυμάσια, καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ βῆμα ταχὺ πρὸς τὸ Θερινὸν Ἀνάκτορον.

Τότε ὁ Μέγας Εὐνοῦχος μετέβη ἀξιοπρεπῶς εἰς συνάντησιν τοῦ χαριτωμένου νέου, ὁ ὁποῖος, χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτεύεται κἄν, εἶχε τὴν θαυμαστὴν τύχην ν' ἀρέσῃ εἰς μίαν Αὐτοκράτειραν.

Μὲ ἔξοχον εὐγένειαν, τοῦ προσέφερεν ἕνα φλυτζάνι ἀπὸ τὸ περίφημον ἐκεῖνο τσάϊ, ποῦ ἤξευρε νὰ παρασκευάζῃ τόσον ὡραῖα, ὥστε νὰ καθίσταται ἕνας ἐρωμένος ἐχέμυθος εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ὅταν ὁ ποιητής, ἀφοῦ ὑπέφερεν ἐπί τινας στιγμὰς ἀπὸ τρομακτικὸν κωλικόπονον, ἐξέβαλε τὴν τελευταίαν του πνοήν, ὁ Λὶ-Λιὲν-Ὕν, μὲ μεγάλην ἐπιτηδειότητα, τοῦ προσέθεσε τεραστίαν πέτραν εἰς τὸν λαιμόν, ὅπως κάμνη κανεὶς εἰς τὰ σκυλιὰ ποῦ θέλει νὰ πνίξῃ, καὶ σύρων αὐτὸν ἀπὸ τὰ πόδια μέχρις ἑνὸς φρέατος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐκεῖ κάπου κοντά, τὸν ἔρριψε κατακέφαλα μέσα.

Τότε, ἀπῆλθεν εἰς συνάντησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυρίας του, ἡ ὁποία, διὰ ν' ἀναλάβῃ, ἔπινε γουλιὰ-γουλιὰ μικρὴν κούπαν γεμισμένην μὲ ἠδύποτον ἐκ ρόδων τῶν Ἀκαδημαϊκῶν.

—Ἀληθινά, εἶπε ἀναστενάζουσα, εἶναι κρῖμα νὰ ἐξαφανίζεται ἔτσι ἕνας τόσον χαριτωμένος νέος, ἀλλ' ἦτο ὀλίγον καυχηματίας καὶ δὲν θὰ κατώρθωνε ποτὲ νὰ κρατήσῃ μυστικὴν τὴν καλήν τύχην του.

Καὶ ὁ Λὶ-Λιὲν-Ὕν συγκατένευσε:

—Ἄλλωστε, εἶπε, ὡραιότερος θάνατος δὲν ὑπάρχει δι' ἕνα ποιητήν, παρὰ νὰ θυσιασθῇ εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀγάπης.

(Ἀκολουθεῖ).

ΚΑΒΟΥΡΙΑ
ΤΡΕΙΣ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ
"FANCY GRADE"
ΤΑ ΠΡΟΤΙΜΑ ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Σκοτώνει
ὅλα τὰ
ἔντομα
FLY-TOX

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ 1922

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞ

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Η. ΜΑΛΛΩΣΗ
(ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ)

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ—ΓΟΥΝΑΡΗ

ΣΕΙΣ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΣΕΙΣ...

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Πρὸ ὀλίγου ὁ κ. μάρτυς εἶπεν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Παρασκευόπουλος παρέβη τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ. Καὶ δι' αὐτὸ παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν Γούναρην). Σεῖς, πρὸ παντὸς σεῖς νὰ προσέξετε νὰ μὴ κάμνετε παρατηρήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας. Πρὸ πάντων σεῖς, ἐπαναλαμβάνω τὴν λέξιν, νὰ ἀρκῆσθε νὰ ἐρωτᾶτε τοὺς μάρτυρας καὶ νὰ δέχεσθε τὰς ἀπαντήσεις καὶ τίποτε ἄλλο.

ΖΟΥΡΙΔΗΣ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπεθύμουν νὰ δοθῇ ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ στρατηγὸς Παρασκευόπουλος διέταξε τὴν ἐπιχείρησιν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, διότι ἦτο ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἀρχῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐνέργειά του αὐτὴ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπεδοκιμάσθη.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Εἴπατε κ. μάρτυς, ὅτι ἐπάθατε ἀπὸ ἐξανθηματικὸν τύφον καὶ ἐλείπατε αὐτὸ τὸ διάστημα. Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ βεβαιώσητε, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποσότητα τοῦ ὑλικοῦ;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ. Γνωρίζω τὸ ὑλικὸν αὐτὸ ἀπὸ βεβαιώσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον τώρα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἠμπορεῖτε νὰ βεβαιώσητε, ἂν ἔμεινεν ὑλικὸν πολὺ εἰς τὰς ἀποθήκας Σμύρνης;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ. Ἠμπορῶ μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Νὰ τὸ ὁρίσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ. Ὄχι ἐπακριβῶς, ἀλλ' ἐκ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ αὐτὰ ταῦτα τὰ ὄργανα τῶν γραφείων, βεβαιῶ ὅτι ἔμεινε μεγάλη ποσότης ὑλικοῦ.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Τὸ περισσότερον ὑλικὸν εἶνε αὐτὸ ἢ τὸ ἀπολεσθὲν κατὰ τὴν μάχην, δηλ. μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀφιὸν Καραχισὰρ καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ πυροβολικοῦ ἀπὸ τὸ Σῶμα Τρικούπη κλπ;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πυροβόλα ἀφέθησαν ἐκεῖ, ἀλλὰ τὰ πυρομαχικὰ ἀφέθησαν ἐν Σμύρνῃ, ὡς καὶ βενζίνη καὶ ἄλλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ δέκα λεπτά.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ Μ. ΚΟΙΜΗΣΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Νὰ προσέλθῃ ὁ μάρτυς κ. Κοιμήσης. (Προσέρχεται οὗτος καὶ δηλοῖ, ὅτι ὀνομάζεται Μιλτιάδης Κοιμήσης, γεννηθεὶς ἐν.... κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ἐτῶν 42, ἔγγαμος, πατὴρ 2 τέκνων, ἐπάγγελμα ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ, ἔχων συγγένειαν μετὰ τοῦ κατηγορουμένου κ. Ν. Στράτου, μὴ ἀπαγορευομένην ὑπὸ τοῦ νόμου. (Εἶτα ὁρκίζεται).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῦ ὑπηρετήσατε ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1919 ἕως Αὐγούστου 1922;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1920 μέχρι Δεκεμβρίου 1921 ἔμενον εἰς τὰς Ἀθήνας ἀχρησιμοποίητος. Τὸν Δεκέμβριον 1921 μοὶ ἐδόθη φύλλον πορείας καὶ μετέβην εἰς τὴν Στρατιὰν Θράκης καὶ ἐτοποθετήθην ὡς ἐπιτελάρχης τῆς 7ης Μεραρχίας, ὅπου καὶ ἔμεινα μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνέβησαν τὰ λυπηρὰ καὶ ἀξιοθρήνητα γεγονότα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πότε μετέβητε εἰς εἰς Μ. Ἀσίαν;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Τὴν 23ην Φεβρουαρίου 1922.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί ὑπηρεσίαν ἐκάματε πρὸ τοῦ Νοεμβρίου;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἤμην ὑποδιοικητὴς τοῦ σχολείου τῶν Εὐελπίδων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρὸ τοῦ Νοεμβρίου.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Μάλιστα καὶ μόλις ἤλλαξεν ἡ κατάστασις μὲ μετέθεσαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐννοῶ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Διετέλεσα ἐπιτελάρχης συνεχῶς τῆς 3ης, 11ης, 3ης καὶ τῆς 4ης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπιτελάρχης τριῶν μεραρχιῶν. Εἰς τὴν περίοδον τῆς διασπάσεως τοῦ Βαλκανικοῦ μετώπου.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἐπιτελάρχης τῆς 4ης Μεραρχίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Νὰ μοῦ δώσητε μίαν εἰκόνα τοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920, ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, ἐφοδιασμοῦ, διατροφῆς, στελεχῶν καὶ ἠθικοῦ.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Δηλαδὴ ἀπὸ τῆς 13 Ἰανουαρίου ὅπου ἤμην ἔξω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὄχι, τὸν στρατόν, τὸν ὁποῖον ἀφήσατε, ποῦ ὑπηρετήσατε πρὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἐδῶ εἰς τὸ σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων ὡς ὑποδιοικητής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δύο μῆνας ὑπηρετήσατε;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ὄχι, 6 μῆνας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρὸ τῶν 6 μηνῶν;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἤμην διοικητὴς τῶν Ἐμπέδων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρὸ τῶν ἐμπέδων;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἤμην ἐπιτελάρχης τῆς 2ας Μεραρχίας καὶ τῆς 4ης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δι' αὐτὰς νὰ μᾶς εἰπῆτε.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Καθ' ὅλην τὴν περίοδον αὐτὴν τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ ἦτο ἄριστον, ἡ διατροφὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἡγητόρων ἄξιον παντὸς ἐπαίνου. Οἱ στρατιῶται εἶχον ἀπόλυτον πεποίθησιν διὰ τοὺς ἡγήτορας, τὴν πειθαρχίαν ἀξιοζήλευτον καὶ πάντες ἐνεπνέοντο ἀπὸ τὸν ἱερὸν ζῆλον νὰ κάμουν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ ἐκτελέσουν πρὸς τὴν πατρίδα τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κυβέρνησις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖον στρατὸν εἴχατε κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1922.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Εἰς τὸ τέλος ἀκριβῶς, ὁ στρατὸς ἐστερημένος παντὸς ἠθικοῦ, στρατὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἡ πολιτεία καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶχε καταβάλει προσπάθειαν διὰ νὰ τὸν ἀποσυνθέσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν θέλω τοὺς λόγους.

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Στρατός, ὁ ὁποῖος ἐστερεῖτο πειθαρχίας, δὲν εἶχεν ἠθικόν, στελέχη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνίκανα διὰ διοίκησιν, στρατός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑποφέρει ἀπὸ πεῖναν, ἀπὸ διαφόρους στερήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῦ ἀποδίδετε τὴν μεταβολὴν αὐτὴν τοῦ στρατοῦ, ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικοῦ;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Αὐτὴν τὴν μεταβολὴν τὴν ἀποδίδω εἰς δύο γενικά, κεφαλαιώδη ζητήματα. Πρῶτον τὴν ἀποδίδω εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ Κυβερνήσεις μὲ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἐπρόδιδον τὴν Πατρίδα διὰ νὰ διατηροῦν ἐπὶ τοῦ θρόνου Βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον ἦσαν βέβαιοι, ὅτι ἡ παραμονή του ἐδῶ θὰ μᾶς ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὰς συμμαχίας καὶ θὰ ἤγαγεν ἀσφαλῶς καὶ μοιραίως τὴν πατρίδα εἰς τὴν καταστροφήν καὶ δεύτερον εἰς τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν στελέχη ἐγνωσμένης πολεμικῆς πείρας καὶ διοικητικῆς ἱκανότητος, ἐχρησιμοποιήθησαν δὲ στελέχη, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνίκανα νὰ διοικήσουν. Διὰ τὸ πρῶτον γεγονὸς θὰ σᾶς εἴπω τὰ ἀποτελέσματα καὶ ποῦ στηρίζομεν τὴν κατάπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ στρατοῦ. Εἶχον εὐρέως πιστοποιηθῆ ἐξ ὅλων τῶν δημοσιευομένων εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς προσκειμένας εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν σᾶς ἐρωτῶ ἀκριβῶς. Ἡ διατροφὴ τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἦτο καλή;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ὄχι δὲν ἦτο καλή, ἀλλὰ κακή. Ὑπῆρχον θλιβεραὶ ἡμέραι, καθ' ἃς ἐγὼ ὡς ἐπιτελάρχης τῆς μεραρχίας ἠδυνάτουν νὰ πλησιάσω τὰ τμήματα τῆς Μεραρχίας, λόγῳ τῆς διατροφῆς. Ὑπῆρχον ἡμέραι καθ' ἃς οἱ στρατιῶται ἐκρεμοῦσαν τὶς ρέγκες εἰς τὰ καλάμια καὶ μᾶς τὶς ἔδειχναν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γνωρίζετε, ἂν ἀπέριπτον τὸ συσσίτιόν των;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Διαρκῶς καὶ πάντοτε. Ἰδίως ἕνα ρίζι, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ

Η Καθημερινή 5-6-31

συνηθεστέρα των τροφὴ τὸ ἀπέρριπτον.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Μαρτίου εἴσθε ἐκεῖ;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ναὶ ὡς ἐπιτελάρχης τῆς 7ης Μεραρχίας εἰς Μικρὰν Ἀσίαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ γίνουν αἱ ἐπιχειρήσεις;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἀπολύτως καμμία, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἰουλίου εἴσθε ἐκεῖ;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπῆρχε στρατιωτικὴ ἀνάγκη;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γνωρίζετε, ἂν αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγετε, δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν γνώμην τὴν ἰδικήν σας, ἀλλὰ καὶ ἀντίληψιν τοῦ στρατοῦ;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Μάλιστα, τοῦ πλείστου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπέτυχε καμμιὰ ἐπιχείρησις, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἡ πρώτη τοῦ Μαρτίου;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἀπέτυχε τελείως αὐτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀπέδωκεν ὠφελήματά τινα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Τοὐναντίον ζημίας, διότι ἐζημιώθη τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰς τὸν ἀντίπαλον;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Μάλιστα. Διότι κατώρθωσε νὰ σταθμίσῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ στρατοῦ μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰς τὴν δευτέραν καὶ μεγαλυτέραν ἐπιχείρησιν πρὸς Ἀφιὸν—Καραχισὰρ καὶ Ἐσκὴ — Σεχήρ, ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἀπέδωκεν ὠφελήματα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Κανὲν ἀπολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Βλάβας;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Πολλάς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰς τὸν ἀντίπαλον;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Πολλὰ ὠφελήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖα;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Αἱ ἀπώλειαι, τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ στρατὸς ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ἐπέδρασαν ἠθικῶς μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἠθικὸν μετὰ τὸν Σαγγάριον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπῆρχον ἐλλείψεις μετὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Σαγγαρίου;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ὡς πρὸς τὴν διατροφὴν ὑπῆρχον ἐλλείψεις μεγάλαι, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ διακομιδὴ τῶν τραυματιῶν, ἡ περισυλλογὴ καὶ περίθαλψις ἐγένετο κανονικῶς;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ἀκανονίστως, μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ ἔβλεπέ τις τοιαύτην εἰκόνα, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ συγκινηθῇ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔχετε τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἐγκατελείφθησαν τραυματίαι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀπὸ Ἐσκὴ—Σεχὴρ μέχρι Σαγγαρίου;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Βεβαίως, ἐγκατελείφθησαν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς 3ης Μεραρχίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γνωρίζετε, ἐὰν λόγῳ ἐλλείψεως περιθάλψεως ηὐτοκτόνησαν τραυματίαι;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Δὲν τὸ γνωρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οἱ στρατιῶται τὰ ἐγνώριζον αὐτά, τὰ ὁποῖα λέγετε;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Βεβαίως καὶ παρεπονοῦντο διαρκῶς. Μάλιστα, εἰς ἓν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων παραπόνων του ἦτο, ὅτι ἡ ὑπηρεσία δὲν ἐμερίμνα. «Μᾶς στέλλουν», ἔλεγον, «νὰ πολεμήσωμεν χωρὶς νὰ ἔχουν τὰ μέσα νὰ μᾶς περιθάλψουν».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γνωρίζετε ποία γνώμη ἐπεκράτει μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν διὰ τὴν προέλασιν τοῦ Σαγγαρίου καὶ κατόπιν διὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀπὸ ἀπόψεως σκοπιμότητος τῆς ἐπιχειρήσεως;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Ὅλοι ἐφρόνουν, ὅτι σκοπιμότης δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλ' ὁ ἁπλοῦς λόγος ἦτο νὰ στερεωθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ τότε Βασιλεύς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γνωρίζετε ποίους ἐθεώρουν ὑπευθύνους διὰ τὴν καταστροφήν;

ΚΟΙΜΗΣΗΣ. Γνωρίζω καὶ ἤκουσα νὰ ἀποκαλοῦν προδότας, τὸν τότε Βασιλέα καὶ τοὺς Κυβερνῶντας. Μάλιστα δὲν διστάζω νὰ σᾶς εἴπω, ὅταν ἤθελον νὰ ὑβρίσουν κανένα καὶ νὰ τὸν χαρακτηρίσουν, ὅτι σκέπτεται ἀσκόπως τοῦ ἔλεγον: «σὰν τὸν Γούναρη εἶσαι».

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
JOSEPHINENHÜTTE
23 Φιλελλήνων 23
Μεγάλαι ἀφίξεις τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Παγκοσμίου Μάρκας.
Σερβὶς Ρήνου, Σερβὶς ποτηρικά, Μπὸλ Σαμπάνιας, Σερβὶς Παγωτοῦ, τὰ πιὸ συγχρονισμένα ΔΩΡΑ.
Αἱ τιμαί μας ὅπως πάντοτε πρωτοφανεῖς.
ΔΙΟΝΑΤΟΣ & ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων Τηλ. 74-98

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐθνικοῦ Κτήματος Τατοΐου προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιώματος ρητίνης τοῦ Κτήματος (50 χιλ. ὀκάδων περίπου) σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ Δημοπρατηρίῳ Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων παρὰ τῇ Διοικήσει Δημοσίων Κτημάτων καὶ Διευθύνσει τοῦ Κτήματος.

Τατοΐ τῇ 15 Ἰουνίου 1931
Ὁ Διευθυντὴς
Β. ΔΡΟΥΒΑΣ

ΕΝΤΥΠΑ
μὲ τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνὰς χάρις εἰς τὸ νέον αὐτόματον πιεστήριόν μας, πρώτην φορὰν εἰσαχθὲν ἐν Ἑλλάδι
ΑΔΕΛΦΟΙ Β. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ
Στοὰ Ὀρφανίδου 9—10

Ἀθλητισμὸς

Ἡ σημερινὴ ζωηρὰ ἀθλητικὴ κίνησις

Οἱ ἀγῶνες τῆς Ε.Λ.Π.Α.

Εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ὁ Ἄρης Θεσσαλονίκης συναντᾶται τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥραν 5 1)2 μὲ τὴν Ἕνωσιν Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸ πρωτάθλημα ἐθνικῆς κατηγορίας. Ἡ συνάντησις παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διότι ὁ Ἄρης νικῶν τὴν Ἕνωσιν σταθεροποιεῖ τὴν δευτέραν του θέσιν εἰς τὸ πρωτάθλημα ἐθνικῆς κατηγορίας. Διαιτητὴς θὰ εἶνε ὁ κ. Δούκας.

* * *

Ἡ Ἑλληνικὴ Λέσχη Αὐτοκινήτων καὶ Περιηγήσεων τελεῖ σήμερον τὸ πρωῒ 7 π. μ. τοὺς Δ' ἀγῶνας αὐτοκινήτων ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μενιδίου—Πάρνηθος. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τοὺς ἀγῶνας εἶνε ἐξαιρετικῶς πλουσία, καὶ λαμβάνουν μέρος περὶ τὰ 300 αὐτοκίνητα. Ἀπὸ τὰς ἀνεγνωρισμένας μάρκας ἀναφέρομεν τὴν Μπουγκὰν τοῦ κ. Α. Σταθάτου, προέδρου τῆς Ε.Λ.Π.Α., μίαν εἰδικῶς ἀφιχθεῖσαν Φιάτ, τὴν Μπέντλεϋ τοῦ κ. Ριτσάρδη, τὸ Μόρρις τοῦ κ. Γούντ καὶ ἄλλας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων θὰ λειτουργῇ εἰδικὴ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μεταξὺ ἀφετηρίας καὶ τέρματος.

Αἱ διάφοροι ἐπιτροπαὶ τῶν ἀγώνων ἀπετελέσθησαν ἀπὸ τοὺς ἑξῆς: Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ ἐπιβλέπῃ τὴν τήρησιν τῶν διεθνῶν κανονισμῶν καθηγητὴς Μπένσης, πρόεδρος, Σιμόπουλος, Ντὲν καὶ Μπονισέλ. Ἀλυτάρχης τῶν ἀγώνων ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ὅλην τὴν ἐποπτείαν ὁ κ. Λ. Πτέρης καὶ γραμματεὺς τῶν ἀγώνων ὁ κ. Δ. Κασσαβέτης. Χρονομέτραι οἱ κ. κ. Ψαλλίδας, Ι. Ψύχας καὶ Παυλίδης. Ἔφορος ἀφίξεως ὁ κ. Μπαχάσυερ. Ἔφοροι στροφῶν. Ὑπαξιωματικοὶ τῆς ἀεροπορίας βοηθούμενοι ὑπὸ μελῶν τῆς Ε.Λ.Π.Α. καὶ προσκόπων.

Ἡ Ε.Λ.Π.Α. διέθεσεν ἐπίσης εἰδικὸν αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον θὰ ρυμουλκῇ ὅσα ἀπὸ τὰ μετέχοντα αὐτοκίνητα ὑποστοῦν βλάβην καὶ θὰ καθαρίζῃ τὸν δρόμον ἀμέσως διὰ τὰ ἄλλα.

Κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς θὰ ὑπάρχουν 3 νοσοκομειακοὶ σταθμοὶ ὑπὸ τοὺς ἰατροὺς κ. κ. Πορτοκάλλην, Θεοδωρίδην καὶ Παπαπολύμερον ὡς καὶ αὐτοκίνητον-χειρουργεῖον ὑπὸ τὸν χειροῦργον κ. Καραγιαννόπουλον.

Ἡ διαδρομὴ ὡρίσθη εἰς δώδεκα χιλιόμετρα καὶ ἡ ἐκκίνησις τῶν αὐτοκινήτων θὰ γίνεται ἀπὸ τὸ 15ον χιλιόμετρον κάθε 5 λεπτά. Τέρμα θὰ εἶνε τὸ 27ον χιλιόμετρον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Πάρνηθος.

Τὰ μετέχοντα αὐτοκίνητα διηρέθησαν εἰς τέσσαρας τύπους.

* * *

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος θὰ λάβῃ χώραν τὸ ἀπόγευμα μία ἐνδιαφέρουσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις, μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῶν Χανίων Κρήτης «Ἰωνία» καὶ τῆς ΑΒ τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς τὸ μὰτς προσεκλήθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων. Σημειωτέον ὅτι διὰ πρώτην φορὰν Κρητικὴ ὁμὰς δίδει συνάντησιν ἐν Ἀθήναις.

* * *

Σήμερον τὸ πρωῒ εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Ἐθνικοῦ θὰ γίνουν αἱ τελικαὶ συναντήσεις τοῦ πρωταθλήματος τῆς παιδιᾶς βόλεϋ-μπόλλ. Ὁ Πανελλήνιος θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν Νὴαρ Ἦστ καὶ ὁ Πανιώνιος τὸν Ἐθνικόν. Ἀμφότεραι αἱ συναντήσεις προβλέπονται πεισματώδεις.

* * *

Εἰς τὸ Στάδιον τελοῦνται τὸ ἀπόγευμα τὰ ἀγωνίσματα τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν ἐσωτερικῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων τοῦ Πανιωνίου Γ. Σ. εἰς τοὺς ὁποίους συμμετέχουν πολλοὶ ἀθληταί. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα:

Α' κατηγορία. Δρόμοι 100 μ. (Χάντικαπ), 800 μ. καὶ 200 μ. μετ' ἐμποδίων, ἅλμα εἰς μῆκος καὶ σφαιροβολία.

Β' κατηγορία. Δρόμος 100 μ. καὶ 1000 μ., μῆκος καὶ ἐπὶ κοντῷ, σφαιροβολία, ἀκόντιον.

Γ' κατηγορία. Δρόμος 500 μ., ὕψος, λίθος.

Δ' κατηγορία. Δρόμος 60 μ., μῆκος, λίθος (καὶ τριαγμὸς μὲ τὰ τρία ἀγωνίσματα).

* * *

Σήμερον ἀρχίζουν εἰς τὰ ἀσκητήρια ἀντισφαιρίσεως τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ. οἱ προκηρυχθέντες ἀγῶνες τέννις μὲ Χάντικαπ, συμμετοχὴ 60 καὶ πλέον παικτῶν τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου. Εἰς τὸν νικητὴν τῶν ἀγώνων θ' ἀπονεμηθῇ εἰδικὸν κύπελλον.

* * *

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Ὀλυμπιακὸς Πειραιῶς ἀντιμετωπίζει διὰ τὸν προτελευταῖον ἀγῶνα τοῦ πρωταθλήματος τὸν Π.Α.Ο.Κ. Λέγονται πολλὰ καλὰ διὰ τὴν τελευταίαν ὁμάδα, ἀλλὰ φανταζόμεθα ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς θὰ τελειώσῃ τὸ πρωτάθλημα χωρὶς ἧτταν...

* * *

Οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες πάλης διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος ἥτις θὰ ἀγωνισθῇ ἐναντίον τῆς τουρκικῆς κατὰ τὴν προσεχῆ ἑλληνοτουρκικὴν παλαιστικὴν συνάντησιν, θὰ τελεσθοῦν αὔριον καὶ ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Ἐθνικοῦ Γ. Σ.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Δὲν μποροῦσε νὰ σκεφθῇ. Τὸ μυαλό του σταματοῦσε μονάχα σ' ἕνα πρᾶγμα: νὰ εἶναι ἕτοιμος ν' ἀντιμετωπίσῃ ὅλα. Νὰ ξυρίσῃ τὸ μουστάκι του... ν' ἀλλάξῃ τὸ ὄνομα στὸ διαβατήριό του καὶ στὰ ἄλλα χαρτιά. Προνοητικῶς εἶχε πάρει μαζί του φεύγοντας ἕνα μπουκαλάκι ἀπὸ τὸ ὑγρὸ ἐκεῖνο, ποὺ σβύνει τὴ μελάνι.

...Ν' ἀγοράσῃ ζαμπόνι....μπανάνες... σοκολάτα.... ὥστε νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ μπαίνῃ σ' ἑστιατόρια καὶ παινδοχεῖα, ὅπου μπορεῖ ν' ἀνακαλυφθῇ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία.

Θεέ μου! μὰ τόσον τρελλὸς ἦταν; Νάχῃ στὰ χέρια του δυὸ ἑκατομμύρια ἑξακόσιες χιλιάδες φράγκα καὶ νὰ τὰ πετάξῃ μὲ μιὰ χειρονομία;

Γιατί τὸ ἔκανε; Γιατί;.... γιατί; Ὅλη τὴ νύχτα πηγαινορχόταν μέσα στὴν κάμαρά του γιὰ νὰ βρῇ τὸ γ ι α τ ὶ τὸ ἔκανε....Ἐσταμάτησε. Ἀποτόμως ἔμαθε....

Ὅσον προσπαθοῦσε νὰ σώσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἡ Πέτρα ἦταν δίπλα του καὶ τὸν ἐνέπνεε. Ὅταν ὅμως ἠθέλησε νὰ κερδίσῃ τὶς πεντακόσιες χιλιάδες γιὰ τὸν Λίνκολν τότε ἐπῆλθε ἡ καταστροφή... γιατὶ ἤθελε τὸ θάνατο τοῦ Λίνκολν... γιὰ νὰ μείνῃ ἡ Μπρίττα ἐλεύθερη... δική του! Ἡ Πέτρα πρὶν αὐτοκτονήσῃ τοῦ ἔγραψε.... ὄχι αὐτή! ὄχι τὴ Μπρίττα Μάνγκεν! Τὸν εἶχε ἱκετεύσῃ, ἀλλὰ κεῖνος δὲν ἔδωσε καμμιὰ προσοχή. Ναί, ἰδοὺ ἡ ἐξήγηση. Ἡ ἐκδίκησις τῆς νεκρᾶς!

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡσύχασε. Κατάλαβε πιὸ ἦταν τὸ πεπρωμένο ποὺ τὸν ἔσπρωχνε. Δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ρίχνῃ τὸ λάθος στὴν τρέλλα του... ἦταν ἡ τιμωρία.

...Λοιπόν, τὴ Μπρίττα Βάνγκεν, ἐκείνη ποὺ ἦταν ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς του, θὰ τὴν ἄφηνε τ' ἀλήθεια πειὰ εὐτυχισμένη μαζὶ μὲ τὸν ἐραστή της! Ὄχι, ὄχι, ὄχι, ἐπήγαινε πολύ. Δὲν ἀντεῖχε σ' αὐτό. Ἂς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ!...

Προτοῦ φύγῃ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, τὴν ἄλλη μέρα, πολὺ ἐνωρίς, ἔγραψε στὸν Λίνκολν:

«Ἀγαπητέ μου νεαρὲ φίλε,

«Ἐλπίζω ὅτι δὲν χάνετε τὸν καιρό σας. Θὰ ἔχετε τὶς πεντακόσιες χιλιάδες σας, τὴν ἡμέρα, ποὺ γράφει τὸ συμβόλαιό μας. Μὴν ἀφήνετε τὴ δουλειά. Τελειῶστε τὸ ἀεροπλάνο σας καὶ ἡ νίκη θὰ εἶνε μαζί μας.

Εἰλικρινεῖς χαιρετισμούς.

«Χ. Ρόζεν».

Πολὺ καλά. Ἔτσι ὁ Λίνκολν θὰ ἐτελείωνε τὴ μηχανή του καὶ θὰ ἐδήλωνε συμμετοχὴ στὸν διαγωνισμό... καὶ ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ συμμετεῖχε. Ἄ! τί εἶχε ὑποσχεθῇ στὸν ἑαυτό του; Νὰ μὴ πῇ ἀκόμη τὴν τελευταία του λέξι...

Ἔβαλε τὸ γράμμα στὸ ταχυδρομεῖο, στὴ Νίκαια, καθὼς ἐπερνοῦσε. Ἀπὸ κεῖ θὰ ἦταν δυσκολώτερο νὰ βροῦν τὰ ἴχνη του...

Ἔτρεχε μὲ ὅλη τὴν ταχύτητα. Ἐπήγαινε ποῦ; Δὲν ἤξερε. Τοῦ ἦταν ἀδιάφορο. Εἶχε τρόφιμα γιὰ πολλὲς ἡμέρες... χωρὶς νὰ λογαριάσῃ δυὸ μποτίλιες κονιὰκ καὶ τὸ βερονάλ. Εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ αὐτὰ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ κοιμηθῇ τὶς πρῶτες νύχτες...

Στὸν Ἅγιο - Ραφαὴλ ἐσταμάτησε. Εἶχε τρομερὸ πονοκέφαλο. Ὁ ἥλιος;...ἡ συγκίνησις; ἡ ἀϋπνία; Αἰσθανόταν πολὺ κουρασμένος. Ἐπῆρε βερονὰλ καὶ κονιάκ... πολλὰ ποτηράκια καὶ πολλὰ δισκία.

Τοῦ ἄρεσε ἐκεῖνο τὸ μέρος. Τὰ πεῦκα ἀπάνω στοὺς κόκκινους βράχους... καὶ τὴ θάλασσα, ποὺ ἦταν τόσο γαλανή!.... Ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῇ ἀπὸ κοντὰ τὸ ἄρωμα τῆς θαλάσσας... τὸν καθαρὸ καὶ ἁλμυρὸ ἀέρα.... θὰ τοῦ ἔκανε καλό. Τὸν ἔπιασε ζάλη....Ὁ ἥλιος ἦταν πολὺ δυνατὸς καὶ εἶχε ξεχάσει τὰ μαῦρα γυαλιά του....

Κατέβηκε ἴσαμε κάτω στὴν ὄχθη, στὰ μικρὰ βραχάκια.... Ἄχ! τί ἀέρας καὶ τί καθαρὸ ποὺ ἦταν τὸ νερό! Ὁ ἥλιος ἔρριχνε ἀπάνω τους ὁλόχρυσες ἀχτίδες...

Ὁ Ρόζεν ἐκάθησε σὲ μιὰ πέτρα καὶ ἔκλεισε τὰ μάτια. Οἱ πάνοι τοῦ κεφαλιοῦ του μαλάκωσαν.. Μπᾶ! τὸν ἔπαιρνε ὁ ὕπνος! Πιάστηκε ἀπὸ τὴν πέτρα.... εἶχε πάλι ζάλη... Ἐν τούτοις αἰσθανόταν μιὰ ἀπέραντη μακαριότητα. Ἦταν τὸ βερονάλ... ἀναμφιβόλως... ἢ τὸ κονιάκ... Ναί....νὰ πιῇ. Ἐξ ἄλλου δὲν τοῦ ἀπέμενε παρὰ αὐτό... νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα!...

Θεέ! τί ἦταν;.... κεῖ πέρα, στὴ θάλασσα.... ἡ μορφὴ τῆς Πέτρας! τοῦ χαμογελοῦσε.... ἐκεῖ ὅπου ἔπαιζαν οἱ ἀχτίδες τοῦ ἡλίου...

Πέτρα!... Μὰ ναί.... ἦταν ἐκείνη!

Ἅπλωσε τὰ χέρια του.

Ἐγλύστρησε;

. . . .

Κάποιοι διαβάται βρῆκαν τὸ αὐτοκίνητό του ἄδειο. Εἰδοποίησαν τὴν ἀστυνομία....

(Ἀκολουθεῖ).

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259.3 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία. Σβήλινγκ: Δύο παληὰ γερμανικὰ τραγούδια μὲ παραλλαγάς. Μπάχ: Πασακάλια καὶ φούγκα. Κάργκ - Ἔλερτ: Καντσόνα. Τόμας: Παραλλαγαὶ σ' ἕνα θέμα. 7 ¾ μ.μ. «Ἴννσμπρουγκ» ἕνα ἠχητικὸ παιχνίδι. 11 ½ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263.4 μ.). 8½ μ. μ. συναυλία τοῦ βιολιστοῦ Στεπάνεκ. Λαλό: Ἱσπανικὴ Συμφωνία.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.). 7 μ.μ. «Νάσα» μονόπρακτο. 11.20' μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 7 μ. μ. Συναυλία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κουαρτέττου ἐγχόρδων. 9 ½ μ. μ. Ἡ Ραδιορχήστρα. 11 ½ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385. 1 μ.). 6 μ. μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Μελωδίαι. Μουσικὴ χοροῦ. 7 μ. μ. Συναυλία. 9 μ. μ. Ἄριες ἀπὸ ὄπερες. 9 ¼ μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 9 ½ μ.μ. Μουσική. 9 ¾ μ.μ. Φυσαρμόνικα. Στρατιωτικὴ μουσική. 11 μ. μ. Δίσκοι. 11.40' μ. μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους. 12 ½ μ.μ. Καντσονέττες.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (389.6 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία. 9.40' μ. μ. Συναυλία. Γκλίκα: εἰσαγωγή. Ντβόρζακ: Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ ὄπ. 53. Σμετάνα: Συμφωνικὸ ποίημα. 10.40' μ. μ. Παληὰ μουσικὴ χοροῦ. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 7 μ.μ. Δίσκοι. 9 ½ μ.μ. «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης» ὄπερα τοῦ Ροσίνι. Σολίστ τῆς ὄπερας καὶ ἡ Ραδιορχήστρα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (429.8 μ.). 6 ½ μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποὶ ἀπὸ δίσκους. 10 ½ μ.μ. Ἄριες ἀπὸ ὄπερες καὶ ντουέττα. 11.20' μ. μ. Δίσκοι.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ.μ. Ποικίλη συναυλία 10 μ.μ. «Ἡ ἁγνὴ Σουζάννα» ὀπερέττα τρίπρακτος τοῦ Ζιλμπέρ.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας. Μόζαρτ: Ἄριες ἀπὸ τὸν «Δὸν Ζουάν». Γκλούκ: Ἄριες καὶ ντουέττα ἀπὸ τὸν «Ὀρφέα». Λεονκαβάλλο: Ντουέττο ἀπὸ τοὺς «Παλιάτσους». Βέρδι: Ἡ τρίτη πρᾶξις ἀπὸ τὸν «Χορὸ μετημφιεσμένων». 8 μ. μ. Συνθέσεις Τζὰζ γιὰ δύο πιάνα. Τσέχων συνθετῶν. 8.50' μ.μ. Μουσικὴ πνευστῶν. 10 μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία. Λαλό: εἰσαγ. ἀπὸ τὸν «Ρουὰ ντ' Ὕς». Βιετάν: Μπαλλάντα καὶ Πολωνέζα (βιολί). Ντεμερσεμάν: Ἱσπανικὴ φαντασία. Σόλο βιολί. Νεμντάλ: Σουΐτα. 11.20' μ. μ. Βοηθικὴ ὀρχήστρα.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 6 ½ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8 μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 9 ¾ μ. μ. Μεταβίβασις τῆς ὄπερας «Τζοκόντα» τοῦ Πουτσίνι.

ΒΙΕΝΝΗ (516.4 μ.). 7 ¾ μ. μ. Συναυλία στρατιωτικῆς μουσικῆς. 9 μ. μ. Συναυλία λαϊκῶν μουσικῶν συμμετοχὴ ἀοιδῶν. 10.25' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκάνγκλμπέργκερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6.40' μ.μ. Οὐγγρικὰ λαϊκὰ τραγούδια συνοδεία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 8.20' μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας συμμετοχὴ Φιλ. Τσιπερνόφσκυ. Ἔρκελ: Εἰσαγωγή: Λέχαρ: «Εὔθυμη χήρα». Χουμπαύ: Τσάρδας. Τσαϊκόφσκυ: Ἰταλικὸ καπρίτσιο. 9.40' μ.μ. «Ἡ κυρία», παιγνίδι τοῦ Κίς. Κατόπιν συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 6.40' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 ¼ μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία. Λιτῶλφ: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸν «Ροβεσπιέρο». Πουτσίνι: Ἰντερμέτζο ἀπὸ τὴν «Μανὸν Λεσκώ». Μοσκόβσκυ: Σουΐτα. Παντερέβσκι: Μενουέττο. Ντελίμπ: Ἄρια ἀπὸ τὴν «Λακμέ». Ρ. Στράους: Νανούρισμα. Σιμπέλιους: Φίνλανδ. Μασίνσκι: Δύο τραγούδια. Βαλδτόϋφελ: Τὸ ὄνειρο. Γκρόσμαν: Μαζούρκα. 11.20' μ.μ. Τραγούδια. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν:

205.5 τόννων συρματοπλέκτων κιβωτίων διαφόρων διαστάσεων.

42 τόννων συρματοπλέγματος εἰς ρόλους.

14 τόννων σύρματος ραφῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὰ ἐν Σέρραις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Βερανζέρου 10, ἐν Σέρραις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁδὸς Κουντουριώτου 37, γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δραχ. 200, ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα συμμετασχόντα τοῦ διαγωνισμοῦ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΘΗΝΑΙ—ΑΙΔΗΨΟΣ—ΒΟΛΟΣ

Τὸ ἀ)π. «ΒΑΣΙΛΙΚΗ» ἀναχωρεῖ ἐκ Χαλκίδος μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἐξ Ἀθηνῶν πρωϊνῆς ἁμαξοστοιχίας ἕκαστον Σάββατον, Κυριακήν, Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην διὰ Λίμνην, Αἰδηψόν. Ἑκάστην Πέμπτην διὰ Λίμνην, Αἰδηψόν, Ὠρεούς, Βόλον, Σκίαθον, Σκόπελον, Ἀλόνησον καὶ Γλῶσσαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια δι' Αἰδηψὸν ἐκδίδονται εἰς τὸ Πρακτορεῖον Χαλκίδος καὶ εἰς τὰς θυρίδας τῶν Σταθμῶν τοῦ Σιδηροδρόμου.

Κ/ΤΑ ΑΡΑΓΩΝΑ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ
Διαφ. "ΦΟΙΝΙΞ"

ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ «ALSTHOM»
διὰ κάθε γοῦστο — διὰ πᾶν βαλάντιον
Στερεοὶ — Κομψοὶ
Ἀθόρυβοι — Καταναλίσκουν ἐλάχιστον ποσὸν ρεύματος.
Ἐπιτραπέζιοι — τοίχου — ὀροφῆς. Σταθεροὶ — ἀρθρωτοὶ — περιστροφικοί. Διαφόρων διαμέτρων — ἀπὸ 25 ἑκατοστῶν καὶ ἄνω.
Τιμαὶ ἀπὸ 550 δραχμὰς καὶ ἄνω.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ & ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Πεσμαζόγλου 1 ΑΘΗΝΑΙ — Τηλ. 52—18 καὶ 66—39
Διαρκὴς παρακαταθήκη
Ὁδὸς Μητροπόλεως ἀριθ. 10 ΑΘΗΝΑΙ—Τηλ. 75-75
ΔΕΟ

Ἐπισκεφθῆτε τὴν
EXPOSITION COLONIALE INTERNATIONALE
DE PARIS
ἀπὸ 7 Μαΐου ἕως τέλος Νοεμβρίου 1931
Ἐξωτικὴ Ζωὴ καὶ Τέχνη
Τὸ ὡραιότερον ταξεῖδι τοῦ γύρου τοῦ κόσμου
ΓΚΡΕΚΑ

ΚΑΤΟΛ
Ἰαπωνικὸν ἐντομοκτόνον
ΚΑΤΟΛ "COIL"
Τὸ εὐθηνότερον ἐντομοκτόνον
Σᾶς ἐξασφαλίζει ἥσυχον ὕπνον ἐπὶ ἓξ ὥρας ἄνευ βλάβης τῆς ὑγείας σας καὶ μὲ ἀνοικτὰ παράθυρα
Πωλεῖται πανταχοῦ
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ Εὐριπίδου 4, Ἀθῆναι
ΚΕΝΤ ΓΚΡΕΚΑ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΜΠΑΝΙΟΥ
μάλλινα. Ἕτοιμα. Μπιζάμες ΠΛΑΖ ἐπὶ μέτρῳ
Ἡ Μπανιερά σας τοῦ 1931— Εἶνε ἀπαράμιλλα εἰς σχέδια καὶ χρώματα. Τὰ χρώματα δὲν ξεβάφουν. Εἶνε ἀνώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν
Τιμαὶ 125. 130. 135. 140 καὶ 145. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΒΕΜ.
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 22 (ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΛΕΓΓΕΡΗ)

Ἡσυχία σας ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς σας
ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΑΣ ΑΣΦΑΛΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΣΑΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ο "ΑΣΤΗΡ"
Μέγαρον Τσαγάλη Ἀθηνῶν

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Πωλοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἰκόπεδα 72.000 πήχεις παρὰ τὸν Συνοικισμὸν Κυπριάδου ἀπὸ δραχ. 7—40 κατὰ πῆχυν. Πληροφορίαι Συμβολαιογραφεῖον Α. Κοκκοτάκη, ὁδὸς Πατησίων 13. Μεσῖται ἀποκλείονται.

ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΟΔΑΝΕΙΑ
Οἱ [illegible]οῦντες ν' ἀγοράσουν ἢ νὰ πωλήσουν ἀκίνητα παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν [illegible]εφ. Μπολοβίνου, γνωστὰ διὰ τὴν τάξιν καὶ δραστηριότητα μεθ' ἧς ἀπὸ τριακονταετίας ἐργάζονται, εἶνε δὲ τὸ κέντρον ἀγοραπωλησίας παντὸς πωλουμένου ἀκινήτου εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ προαστείων καὶ ἔχουν καλὰς καὶ ἐπωφελεῖς εὐκαιρίας πωλουμένων κτημάτων μὲ καθαρὸν εἰσόδημα 10—12 % ἐτησίως. Ἐπίσης διενεργοῦν κτηματοδάνεια καὶ προεξοφλήσεις ἐνοικίων εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ μὲ τόκον 10—12 % ἐτησίως.
Γραφεῖα Σταδίου 61 καὶ πλατεῖα Ὁμονοίας (ἐντὸς τῆς Νέας Στοᾶς Σαρόγλου). Τηλ. 75-63.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς δερματολόγος—συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἡ πληροφορία, καθ' ἣν τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρείας ἀνεγέρσεως τῆς Ν. Σμύρνης ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς, ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸν ἐν Κιλκὶς εὑρισκόμενον κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας.

Ἐπίσης ἡ πληροφορία ἐγνώσθη μετὰ χαρᾶς ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων οἰκιστῶν, ἤρχισε δὲ ἀπὸ τῆς χθὲς νὰ σημειοῦται σοβαρὰ κίνησις διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων οἰκοδομῶν.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ Παρισίων τοῦ γεν. ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρείας κ. Μαυρομμάτη θὰ γίνῃ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, καθ' ἣν θὰ κανονισθοῦν καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων.

Διὰ τὴν Ν. Καλλίπολιν, ὡς γνωστόν, πρὸ καιροῦ ἀπεφασίσθη νὰ μὴ ἀναλάβῃ ἡ ἑταιρεία τὴν ἀνέγερσίν της, καθόσον δὲν ὑπεβλήθη ἀρκετὸς ἀριθμὸς αἰτήσεων.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔ. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Κιλκὶς συνειργάσθη μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καταρτισμοῦ νέας νομοθεσίας διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τῶν οἰκοδομικῶν προσφυγικῶν συνεταιρισμῶν.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, διὰ τῆς νέας ταύτης νομοθεσίας θὰ δίδωνται τοιαῦται εὐκολίαι εἰς τὰ μέλη τῶν συνεταιρισμῶν, ὥστε καὶ τὸ ἔργον τῆς αὐτοστεγάσεως τῶν προσφυγικῶν οἰκιῶν νὰ προωθηθῇ ἀρκούντως, ἀλλὰ καὶ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ.

Διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τοῦ καταρτισθησομένου νομοσχεδίου θὰ ἐπακολουθήσουν συσκέψεις εἰς ἃς θὰ λάβωσι μέρος καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὴν προσεχῆ τῆς συνόδου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Σπ. Νικολάου, Θεσσαλονίκην. Δυστυχῶς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας, ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα. Παρ' ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον, ὅπως γράφετε, ἐπέδειξεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, τὸ ζήτημα δὲν θὰ λάβῃ τὴν ὁδὸν τῆς εὐνοϊκῆς ἐπιλύσεως, λόγῳ τῶν διατυπουμένων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀντιρρήσεων. Ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐλάβομεν καὶ ἠμποροῦμεν νὰ σᾶς τὸ στείλωμεν, διὰ νὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς πληροφορίας μας.

κ. Κ. Στόϊκον, Θεσσαλονίκην. Ἡ αἴτησίς σας μετὰ τῶν συνημμένων δικαιολογητικῶν ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτ. ὑπουργείου Στρατιωτικῶν 15935)25—5—31, εὑρίσκεται δὲ εἰς τὰ πρὸς ἐνέργειαν τοῦ τμήματος συντάξεων.

Συνέσιον, Πάτρας. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ ἀντίγραφον τοῦ διπλώματος καὶ τῆς συνταξιοδοτικῆς ἀποφάσεως.

κ. Ι. Ἰωσηφίδην, Ράχωβαν. Τὸ φυλλάδιον, τὸ δίπλωμα καθὼς καὶ ἔνταλμα ἐκ δραχμῶν 8329,10, ἐστάλησαν εἰς τὸν ταμίαν Ἡμαθίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 61864)9—6—31 διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

κ. Γ. Λιακόπουλον, Βασιλικό. Ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὰ εἰσπράξετε. Παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς κληρώσεως.

κ. Βασ. Κον. Λάρισαν. Ἡ ἐν λόγῳ δικαιοῦχος κατεχωρήθη εἰς τὸ Β' φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου Ἁγίου Κωνσταντίνου Σμύρνης, ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 86. Τ' ἐπιστολῆς δὲν ἀπαντῶμεν.

κ. Μ. Φερέτον. Ἐτοποθετήθητε εἰς τὸ Β' σύνταγμα ἱππικοῦ ὁ κ. Μαρτῖνος εἰς τὴν Αην Ἴλην Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰς τὸ Σχολεῖον Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Α. Ε.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ Ἐν ὄψει εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον νόμισμα 3 1)2 0)0
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ μέχρι Δρχ. 100.000 ἢ Ξ. νόμισμα μέχρι τοῦ ἰσοτίμου τῶν 100.000 5 0)0
Ἀγορὰ καὶ πώλησις χρεωγράφων. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.

LLOYD SABAUDO
ΦΑΛΗΡΟΝ - ΒΕΝΕΤΙΑ
Ἐκδρομὴ διὰ τοῦ πολυτελεστάτου ὑπερωκεανείου «ΚΟΝΤΕ - ΡΟΣΣΟ»
ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΦΑΛΗΡΟΥ τὴν 17ην Ἰουλίου 1931 διὰ Ρόδον, Κέρκυραν, Ζάραν, Φιούμε, Βριένι, Τεργέστην καὶ Βενετίαν.
Τετραήμερος παραμονὴ εἰς Βενετίαν
ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΒΕΝΕΤΙΑΣ τὴν 29ην Ἰουλίου 1931.— Ἐπιστροφὴ εἰς Φάληρον τὴν 4ην Αὐγούστου 1931.
ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ GRAND HOTEL
Ἑορταὶ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.—Χοροί.—Συναυλίαι.— Βαριετέ. Εἰδικαὶ δεξαμεναὶ διὰ θαλάσσια λουτρά.— Ἀθλητικαὶ ἑορταί.
Διὰ πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα ταξειδίων καὶ εἰς τὸ LLOYD SABAUDO, ὁδὸς Σταδίου 60β, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλέφ. 65-8[illegible]

ΣΥΦΙΛΙΣ
Τὸ Γαλλικὸν ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ (χάπια) ἐπιδέχθη ἄριστον φάρμακον κατὰ τῆς Συφιλίδος καὶ χορηγεῖται παρὰ τῶν Δημοσίων Γαλλικῶν Ὑπηρεσιῶν: Ὑπουργεῖα Ὑγιεινῆς, Προνοίας, Ἀντιλήψεως (ἔγγραφ. 3294), Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ (ἔγγραφ. 8), Ὑπουργεῖον Ἀποικιῶν (ἔγγραφ. 2546), Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον Παρισίων (ἔγγραφον 634).
Κρατοῦμεν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἰατροῦ τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημα ἔγγραφα (ΥΙΟΙ Κ. ΦΩΤΙΑΔΗ ΚΑΙ Σια, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ).
ΔΙΤΣ

ΤΟΜΠΡΑΛΚΟ — ΖΩΡΖΕΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΑΛ ΝΤΕ ΣΟΑ
ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
3 ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 3
ΔΕΟ

Σύγχρονα θεάματα

Κυριακή, ἡ ἡμέρα τοῦ ποδοσφαίρου

Τί βλέπει κανεὶς σ' ἕνα ποδοσφαιρικὸ μὰτς

«Σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ὁ «Παρθενών», πρωταθλήτρια ὁμὰς τῶν Ἀθηνῶν, συναντᾶται μὲ τὸν «Ἑρμῆν», πρωταθλητὴν τοῦ Πειραιῶς, διὰ τὸ πρωτάθλημα ἐθνικῆς κατηγορίας. Τὸ μὰτς προμηνύεται ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον.»

Εἶνε ἡ στερεότυπος εἴδησις ποὺ φιγουράρει κάθε Κυριακὴν εἰς τὰς ἀθλητικὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸ φίλαθλον κοινὸν ὅτι τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ μία «ἐνδιαφέρουσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις», μεταξὺ τῶν πρωταθλητριῶν ὁμάδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Διάβολε! Ἡ λέξις πρωταθλητὴς καὶ πρωταθλήτρια εἶνε τόσον εὔηχος εἰς τὰ αὐτὰ τῶν φιλάθλων καὶ τόσον ἠλεκτρίζει τὴν εὐέξαπτον φαντασίαν των, ὥστε ἀξίζει τὸν κόπον νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ μὰτς καὶ νὰ ἀναμιχθῶμεν μὲ τὸ πολὺ κοινὸν ποὺ συρρέει εἰς πυκνὰς μάζας πρὸς τὸ γήπεδον τοῦ ποδοσφαίρου. Ἡ πεῖρα, ἄλλως τε τοῦ παρελθόντος μᾶς ἔχει διδάξει, ὅτι εἰς τὰς «μεγάλας» ποδοσφαιρικὰς συναντήσεις, ἐκτὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ προκαλοῦν, συμβαίνουν πολλὰ πράγματα καὶ ὑπάρχει μιὰ μεγάλη μερὶς θεατῶν, ἡ ὁποία τὰς παρακολουθεῖ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ περάσῃ μερικὲς ὧρες μέσα εἰς τὴν ἐνθουσιώδη καὶ φανατικὴν ἀτμόσφαιραν ποὺ διεξάγεται ἡ συνάντησις. Γρήγορα, λοιπὸν γιὰ τὸ γήπεδον. Ἡ ὥρα πλησιάζει.....

* * *

2½ μ. μ. Ἡ Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας παρουσιάζει ἀσυνήθη κίνησιν. Τὰ αὐτοκίνητα — ταξί, πολυτελεῖς λιμουζίνες, λεωφορεῖα,— διασχίζουν γρήγορα σὲ μακρὲς σειρές, τὴν ἀσφαλτοστρωμένη λεωφόρο, ἁμιλλώμενα εἰς ταχύτητα. Οἱ φίλαθλοι μόλις πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσαν βιαστικὰ τὸ μεσημεριανό τους γεῦμα καὶ σπεύδουν γρήγορα εἰς τὸ τερραὶν γιὰ νὰ καταλάβουν μιὰ καλὴ θέσι. Μέσ' τὰ ταξὶ χαρούμενες φυσιογνωμίες ποὺ σὲ λίγο θὰ δοκιμάσουν ζωηρὲς συγκινήσεις ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν «ἄσσων». Στὰ πρόσωπά των εἶνε ζωηρὰ ἀποτυπωμένη ἡ συγκίνησις διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ «μεγάλου» ἀγῶνος. Εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ φανατικοὶ ἐκεῖνοι ὀπαδοὶ τοῦ ποδοσφαίρου, τοὺς ὁποίους φέρει γρήγορα πρὸς τὸ γήπεδον ὁ κοινὸς.... ρεφενές. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνο τὰ ταξὶ καὶ ἡ λιμουζίνες ποὺ μεταφέρουν τὸν βιαστικὸ κόσμο στὸ γήπεδο, μέσα σὲ δαιμονιώδη κρότο. Νὰ καὶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ τέσσαρα μεγάλα φορτηγὰ αὐτοκίνητα ποὺ στενάζουν ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίο ποὺ φέρουν. Προηγεῖται ἕνα, τὸ πιὸ μεγάλο, μὲ μιὰ μεγάλη σημαία κόκκινη, καὶ ἕνας ἀνύποπτος διαβάτης, ἀμύητος εἰς τὰ ποδοσφαιρικὰ μυστήρια, παρασυρόμενος ἀπὸ τὸ κόκκινο χρῶμα ποὺ δεσπόζει, ἐκλαβάνει τὴ φίλαθλο πειραϊκὴ νεολαία, γιὰ.... κομμουνιστάς. Δὲν ἐννοεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἡ κόκκινες σημαῖες, ἡ ἀσπροκόκκινες ὀμβρέλλες, ἡ ροκάνες, τὰ τραγούδια, δὲν εἶνε τίποτα ἄλλο παρά, μία ἐκδήλωσις συγχρόνου ποδοσφαιρικοῦ φανατισμοῦ, ὑπὸ τὴν πλέον ἔντονον μορφήν της.

Τὰ τρὰμ ἀσφυκτικῶς γεμάτα ξεφορτώνουν διαρκῶς κόσμον εἰς τὸ τέρμα καὶ ἡ Πάουερ εὔχεται ἐνδομύχως νὰ ἔχῃ κάθε ἡμέρα ποδοσφαιρικὰ μάτς.

Τὸ 11, τὸ 10, τὸ 14, μεταφέρουν συνεχῶς, κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ τέρμα, καὶ ὅσοι περιμένουν στὶς στάσεις, τὰ βλέπουν μὲ λύπη νὰ περνᾶνε κατάφορτα χωρὶς νὰ σταματήσουν.

Νὰ ἐπὶ τέλους καὶ τὸ γήπεδον! Μοιάζει μὲ φρούριον ποὺ ἰσχυρὰ στρατιωτικὴ δύναμις, τὸ προφυλάσσει ἀπὸ κάθε ἐνδεχομένην βέβηλον ἐπίθεσιν. Διπλοῖ καὶ τριπλοῖ στίχοι πόλισμαν, κανονίζουν, ἢ μᾶλλον προσπαθοῦν νὰ κανονίσουν, τὴν προσέλευσιν τῶν θεατῶν καὶ νὰ ἐπιβάλλουν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν τάξιν εἰς τὸ ἀτίθασσον φίλαθλον κοινόν. Ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὶς θυρίδες τοῦ γηπέδου ἐξαιρετικὸς συνωστισμός, διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς ἀπὸ «τὰ ὀλίγα ἐναπομείναντα εἰσιτήρια» ὀρθίων, διότι τῆς ἐξέδρας ἐξηφανίσθησαν μόλις ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν. Μεγάλη ζήτησις, βλέπετε... Ἕνας ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ «στραπατσαρισμένος» κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὶς σπρωξιὲς καὶ τὴν πάλην ἐμπρὸς στὴ θυρίδα, ἐπιδεικνύει ὡς τρόπαιον, τὸ πολυπόθητον εἰσιτήριον τοῦ παραδείσου, εἰς τοὺς τριγύρω του. Τὰ βλέμματα τῶν τελευταίων ρίπτονται ἐπάνω του ἀχόρταγα, ζηλότυπα, βουλιμιῶντα. Εἶνε ἥρως.... Πιὸ κάτω μερικοὶ ἐπιχειρηματίαι τοῦ ποδαριοῦ —τὸ ποδόσφαιρον ἔχει δημιουργήσει πολλοὺς τέτοιους— προθυμοποιοῦνται νὰ πωλήσουν τὰ... εἰσιτήριά των σὲ κείνους ποὺ δὲν εἶχαν τὴν πρόνοιαν ἢ τὸν καιρὸν νὰ προαγοράσουν. Ὁ κύριος μὲ τὴν κομψὴ δεσποινίδα, πληρώνει εὐχαρίστως τὶς 400 δραχμὲς— διὰ δύο εἰσιτήρια— καὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του εὐτυχῆ καὶ ὑπερήφανον ποὺ κατώρθωσε χωρὶς νὰ προαγοράσῃ εἰσιτήριον, νὰ παρακολουθήσῃ τὸ μάτς. Τί σημασία ἔχει τὸ χρῆμα σὲ τέτοιες περιστάσεις... Μὲ τὸ εἰσιτήριο στὰ χέρια ὁ πολὺς κόσμος ἀντικρύζει τὴν εἴσοδον τοῦ ποδοσφαιρικοῦ γηπέδου, καὶ σπεύδει νὰ τὰ ἐπιδείξῃ ὑπερηφάνως, εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἐπόπτας.

Ἕνας ἀθλητικὸς δημοσιογράφος ἐμφανίζεται εἰς τὴν πόρταν καὶ ἐπιδεικνύει τὴν ταυτότητά του.

— Δὲν ἰσχύει, τοῦ ἀπαντᾷ ξηρῶς, κάποιος. Ἐστείλλαμε προσκλήσεις.

— Μά...

— Δὲν ἔχει μὰ καὶ ξεμά. Ἂν θέλετε πλ....

Μία ὁμαδικὴ ἐπέλασις πλήθους, διέκοψεν, εὐτυχῶς, τὴν συνομιλίαν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον κῦμα διασπᾶσαν τὴν ζώνην, παρέσυρε καὶ τὸν δημοσιογράφον εἰς τὴν ὁρμήν του. Εὐτυχῶς ποὺ συνέβη ἔτσι, γιατὶ πιθανὸν νὰ μὴν εἰσήρχετο ἀλλοιῶς. Οἱ ποδοσφαιρικοὶ παράγοντες εἶνε τόσον αὐστηροὶ καὶ σκληροί, εἰς τὰς περὶ τύπου ἀποφάσεις των....

* * *

Εὑρισκόμεθα ἐπὶ τέλους εἰς τὸν ποθεινότατον ποδοσφαιρικὸν παράδεισον: Σκονισμένοι, στραπατσαρισμένοι, καταπατημένοι, μὲ τὰ ροῦχα τσαλακωμένα καὶ τὸν νοῦν σκοτισμένον, ἀναπνέομεν, ἐνῷ ματαίως τὸ βλέμμα μας ζητεῖ τριγύρω μίαν μικρὰν θέσιν. Τὰ σπρωξίματα ἐξακολουθοῦν ἀκόμη, καὶ ἐδῶ, ἐλαφρότερα βέβαια ἀπὸ πρίν, ἐνῷ ὁ καυστικὸς ἥλιος μᾶς καψίει. Ἕνας εὐγενικὸς καὶ γνωστὸς κύριος μᾶς παραχωρεῖ λίγον χῶρον εἰς τὸν διάδρομον τῆς ἐξέδρας, καὶ λογιζόμεθα εὐτυχεῖς, ποὺ καθόμαστε ἐπὶ τέλους. Δίπλα μας μία εὐτραφὴς κυρία, ἀπροσδιορίστων Μαΐων, μὲ ἕνα κατακόκκινο φόρεμα, στρέφεται καὶ ἐρωτᾷ χαριέντως, ἐνῷ ὁ ἱδρὼς τρέχει ποταμηδὸν στὸ μέτωπό μου.

— Θὰ εἶσθε Ὀλυμπιακός, βέβαια, κύριε. Τί χαρά! Ἔκανα, βλέπετε, τὴν ἀπρονοησία νὰ βάλω ἀσυναίσθητα στὴ μπουτονιέρα μου ἕνα κόκκινο γαρύφαλλο....

4½ μ. μ. Ὁ κόσμος συνωθεῖται ἀσφυκτικὰ ἔξω ἀπὸ τὶς πόρτες τοῦ γηπέδου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἤδη γεμᾶτο, καὶ ὁλονὲν προσέρχονται. Μέσα στὸ γήπεδον μεγάλος ἀναβρασμός. Φωνές, ψίθυροι, γέλια, ἐνθουσιασμοί, χάχανα, μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ποὺ τὴν πυρώνει ὁ ἥλιος. Σωστὴ πιέννα, στὴ μεγάλη ἐξέδρα, ἡ ὁποία εἶνε ὑπερπληρωμένη. 75, παρακαλοῦμεν δραχμάς, κατὰ κεφαλήν, καὶ οἱ παράγοντες τρίβουν τὰ χέρια τους ἀπὸ χαράν, διότι αἱ εἰσπράξεις θὰ εἶνε πλέον ἢ ἱκανοποιητικαί. Τὸ ὡραῖον φῦλον δεσπόζει ἐδῶ ἐπιβλητικά. Τουαλέττες, «κομψὲς ἐμφανίσεις»— ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ κοσμικὸς συντάκτης— ὡραῖες κυρίες περιφέρονται ἐπιδεικτικῶς στὴν ἐξέδρα. Πιὸ κάτω ὅλοι οἱ ποδοσφαιρικοὶ παράγοντες: Πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος, σύμβουλοι, παρασύμβουλοι, καὶ ἡ ἀτελείωτος σειρὰ τῶν «φίλων» καὶ «ἡμετέρων» ποὺ ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος κάθε μεγάλης ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως. Διακρίνομεν ἐπίσης: τοὺς φίλους τῶν ὀπαδῶν, τοὺς φίλους τῶν φίλων τῶν παραγόντων, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει διατεθῆ καὶ ἡ τελευταία πρόσκλησις. Στὴν ἐξέδρα θεᾶται ἐπίσης μεγαλέμπορος τῆς γειτονιᾶς σύρων ὄπισθέν του τὴν ὀκταμελῆ οἰκογένειάν του μὲ μεγαλοπρεπὲς ὕφος. Πλησιάζει ἡ ὥρα τοῦ ἀγῶνος καὶ ὁ κόσμος ζητεῖ νὰ βρῇ μίαν διέξοδον εἰς τὴν ἀγωνία του. Ἤδη αἱ θύραι τοῦ γηπέδου ἔκλεισαν, καὶ τὰ ἀπεγνωσμένα, ἀπ' ἔξω κτυπήματα τῶν.... μωρῶν παρθένων, δὲν συγκινοῦν τοὺς ἐπόπτας. Ἕνας καταβρεκτὴρ τοῦ Δήμου εἰσελαύνει ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, καὶ περιβρέχει τὸ ἡλιοκαμμένο τερραίν, ἐνῷ ὁ Δήμαρχος, ὁ ὁποῖος μόλις πρὸ ὀλίγου ἀφίχθη, παρακολουθεῖ, ἐλλείψει ἄλλης ἀπασχολήσεως τὸ θέαμα, ἱκανοποιημένος ὅτι συμβάλλει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ποδοσφαίρου. Ἕνας σκύλλος, ἄγνωστον πόθεν διαφυγών, διατρέχει περίτρομος τὸ τερραίν, καὶ ὁ κόσμος ξεσπᾷ σὲ.... χειροκροτήματα. Τὰ τριγύρω τοῦ γηπέδου χαμηλὰ σπίτια ἔχουν καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς τζαμπατζῆδες καὶ ὁ λόφος τοῦ Λυκαβηττοῦ εἶνε κατάμαυρος ἀπὸ τὸν κόσμο, ποὺ παρακολουθεῖ... ἀφ' ὑψηλοῦ τὸ μάτς. Διακρίνει κανεὶς δύο μεγάλες σημαῖες, μιὰ κόκκινη καὶ μιὰ πράσινη, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὰς δύο παρατάξεις. 5½ μ. μ. Εἶνε ἡ ὥρα τοῦ ἀγῶνος. Ὅλο. τὸ γήπεδο ἔχει καταληφθῆ ἀπὸ φιλάθλους καὶ δυσκόλως θἀνευρίσκε κανεὶς ἐλεύθερον χῶρον γῆς. Ἡ ἀστυνομία μετὰ δυσκολίας κρατεῖ τὴν τάξιν, ἐνῷ ἰσχυρὰ δύναμις ἀπὸ στρατιώτας μὲ ξιφολόγχας περιτρέχει τὸν στίβον, ἑτοίμη διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἕνας ἀφελὴς θεατής, διὰ πρώτην φορὰν παρακολουθῶν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατατοπισθῇ πρὸς τὸ ποδοσφαιρικὸν περιβάλλον, ἐρωτᾷ μὲ ἔκπληξιν τὸν διπλανόν του:

— Μὰ γιατί, φέρανε τὶς ξιφολόγχες καὶ τόσους πόλισμαν; Εἰς τὰ ἀποδυτήρια, οἱ ποδοσφαιρισταὶ εἶνε ἤδη ἕτοιμοι γιὰ τὸ μάτς, καὶ πυκναὶ μᾶζαι νεαρῶν φιλάθλων, φανατισμένων μὲ τοὺς ἄσσους, τοὺς θαυμάζουν ἀπὸ τὰ παραθυράκια.

— Νὰ ἡ Ζοζεφίνα! Νὰ ὁ Φίλιππας! Νὰ ὁ Μπράκ! Νὰ ὁ στραβοσουγιᾶς! Νὰ ὁ παδάρας! Νὰ κι' ὁ στηθάκιας, φωνάζουν οἱ μικροί, μὴ δυνάμενοι νὰ συγκρατήσουν τὸν θαυμασμόν τους, πρὸς τὰ ποδοσφαιρικὰ εἴδωλα.

* * *

Ἔχει ἤδη παρέλθει ἡ ὥρα τῆς συναντήσεως καὶ αἱ ὁμάδες δὲν ἐμφανίζονται ἀκόμη. Ὁ κόσμος ἀγωνιᾷ καὶ ξεσπᾷ σὲ χειροκροτήματα μήπως μ' αὐτὰ δεήσουν καὶ κατεβοῦν οἱ ποδοσφαιρισταί. Τὰ βλέμματα ὅλων στρέφονται πρὸς τὰ ἀποδυτήρια, ὅταν μία εἴδησις ἀναστατώνει τὴν ἐξέδραν— Ὁ διαιτητὴς δὲν δέχεται νὰ παίξῃ φοβούμενος τὰ ἐξημμένα πνεύματα. Τί θὰ γίνῃ τώρα; Αἱ διαδόσεις κυκλοφοροῦν εὐρύτατα μεταξὺ τοῦ κοινοῦ καὶ κανεὶς δὲν ξέρει, ἐὰν τὸ μάτς θὰ γίνῃ, ἢ ὄχι, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος μὲ ἀθλητικὴ φανέλλα, κατεβαίνει τρεχάτος μὲ τὴ σφυρίχτρα στὸ στόμα καὶ μπαίνει στὸ γήπεδο. Εἶνε ὁ διαιτητής. Θύελλα χειροκροτημάτων ὑποδέχεται τὴν ἐμφάνισίν του. Ὀλίγον κατόπιν μπαίνει καὶ ὁ «Παρθενών», ὑπὸ καταιγίδα χειροκροτημάτων, σφυριγμάτων καὶ παντοειδῶν ἐπιφωνήσεων. Τὸν ἀκολουθεῖ ὁ «Ἑρμῆς», ἐνῷ ὁ κόσμος ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη ἡσυχάσει ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἐκδηλώσεις, τὸν ὑποδέχεται ὄρθιος, σείων τὶς κόκκινες σημαῖες καὶ ὀμβρέλλες καὶ συρίζων συνεχῶς.

— Νὰ μᾶς ζήσῃς Ἀχιλλέα, φωνάζει ὄρθιος κάποιος ἐκεῖ κοντά μας, ποὺ ἐνεθουσιάσθη ἀπὸ τὴν δυνατὴν μπαλιὰν ποὺ ἔδωσεν ὁ τερματοφύλαξ.

Οἱ τοῦ «Παρθενῶνος» μαζεύονται ὅλοι καὶ φωνάζουν τρία δυνατὰ «γκρό» κατόπιν δὲ κάνει τὸ ἴδιο καὶ ὁ Ἑρμῆς, φωνάζων τρία ἑλληνικὰ ζήτω. Ἀνταλλάσσονται, φιλικαὶ ἀνθοδέσμαι εἰς ἀνάμνησιν τῆς συναντήσεως, ὁ διαιτητὴς καλεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ στρίβει τὴν δεκάραν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τερμάτων, καὶ ὅλα εἶνε ἕτοιμα.

6¼ μ. μ. ἀκριβῶς. Ὁ διαιτητὴς σφυρίζει τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ μάτς ἀρχίζει, ἐνῷ ὁ κόσμος σιωπᾷ. Ἡ στιγμὴ εἶνε ἐξαιρετικῶς συγκινητική....

* * *

Στὴν ἀρχὴ ὁ ἀγὼν δὲν παρουσιάζει μεγάλον ἐνδιαφέρον διότι αἱ ὁμάδες παίζουν ἐπιφυλακτικά, ἂν καὶ μὲ κάποιαν νευρικότητα. Σιγὰ - σιγὰ τὸ παιγνίδι ἀποκτᾷ ζωηρότητα καὶ οἱ κυνηγοὶ ἀρχίζουν νὰ σουτάρουν. Πότε ἡ μία ὁμάς, πότε ἡ ἄλλη ἔχει τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἔτσι ἱκανοποιοῦνται καὶ αἱ δύο παρατάξεις τῶν θεατῶν. Ὁ Παρθενὼν κατέρχεται συνδυασμένα καὶ ἀρχίζει νὰ συγκροτῇ ἀπειλὰς πρὸς τὸ τέρμα τοῦ Ἑρμοῦ. Ἕνα σοὺτ τοῦ Μπρὰκ ἀποκρούεται ἀπὸ τὸν Ἀχιλλέα, ἐνῷ ἄλλοι χειροκροτοῦν καὶ ἄλλοι ἐκβάλλουν ἕνα ἠχηρόν. Ἄχ! Μὲ τὴν σειράν του ὁ Ἑρμῆς πραγματοποιεῖ καθόδους εἰς μίαν τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνει διὰ τοῦ κεντρικοῦ κυνηγοῦ τὸ πρῶτον τέρμα. Ὁ διαιτητὴς ὅμως δὲν τὸ καταλογίζει ὡς τέρμα, διότι τὸ ἰσχυρὸν σοὺτ ἐτρύπησε δίκτυα καὶ ἐξῆλθεν, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ διαιτητοῦ, ἄουτ. Διαμαρτυρίαι, φωνές,, τὸ Κοινὸν ὠρύεται, ἀλλ' ὁ διαιτητὴς ἐπιμένει καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Ὁ Παρθενὼν ἀναλαμβάνει καὶ πάλιν τὴν πρωτοβουλίαν πιέζων συνεχῶς τὸ τέρμα τοῦ Ἑρμοῦ. Εἰς μίαν κάθοδον τοῦ, ὁ Φίλιππος σταματάει μὲ τὸ χέρι ἀντίπαλον παίκτην καὶ ὁ διαιτητὴς σημειώνει πέναλτυ. Ὁ Ἑρμῆς διαμαρτύρεται καὶ πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ διαιτητοῦ, οἱ τοῦ Παρθενῶνος παραβιάζουν τὸ κενὸν τέρμα, διότι ὁ τερματοφύλαξ δὲν ἐδέχθη νὰ ἀποκρούσῃ. Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται τώρα σκληρὸς καὶ ὁ Ἑρμῆς καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν του νὰ σταματήσῃ κάθοδον τοῦ Παρθενῶνος, κλωτσάει— κατὰ λάθος— στὰ ψαχνὰ ἀντίπαλον παίκτην, ὁ ὁποῖος τραυματισθεὶς σοβαρὰ μεταφέρεται ἐκτὸς τοῦ γηπέδου. Ὁ ἀγὼν σταματᾷ καὶ τὸ κοινὸν ὠρύεται, ἐνῷ ἄλλοι ἀπειλοῦν νὰ εἰσ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΞΙΑΙ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ 66 ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΟΥ 1930

Ἡ συνεχὴς πτωτικὴ τάσις τῶν τελευταίων μηνῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν καὶ δὴ τῶν βιομηχανικῶν, οἰκοδομικῶν, οἰνοποιητικῶν, τραπεζιτικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἀπέναντι κυρίως τῶν διαφόρων δανείων τοῦ Κράτους, δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, ἐκτὸς τῆς γενικῆς δυσπιστίας λόγῳ τῆς κρίσεως καὶ ἐκ τῆς ἀσταθείας τῶν ἐπιχειρήσεών μας, τῶν κυμαινομένων καὶ συνεχῶς ἐλαττουμένων μερισμάτων καὶ τῆς ἐν γένει τακτικῆς αὐτῶν (δανειακῆς, δημοσιεύσεως στρυφνῶν ἰσολογισμῶν κλπ.).

Ἡ λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως ἐλαχίστη, σχετικῶς πρὸς τοὺς κινδύνους, ἀπόδοσις τῆς χρήσεως 1930 εἰς μερίσματα ἐπιτείνει τὴν χρηματιστηριακὴν πτωτικὴν τάσιν, διότι κάθε ἐλάττωσις μερίσματος ἰσοδυναμεῖ πρὸς συνεχῆ αὐξητικὴν πλεονεκτικότητα ἀποδόσεως διὰ τὰ ἐθνικὰ χρεώγραφα, ἅτινα μὲ τοὺς ὑψηλοὺς τόκους των ἀποτελοῦν τὸν πλέον ἐπικίνδυνον ἢ μᾶλλον μονοπωλιακὸν συναγωνιστὴν τῶν ἐπιχειρήσεών μας καὶ μόνιμον ἀπορροφητὴν τῆς καθόλου ἑλληνικῆς ἀποταμιεύσεως.

1ον) Ἡ μέση ἀπόδοσις 14 ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, δημοσιευσασῶν ἰσολογισμούς, ἐξ ὧν αἱ 10 εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον, εἶνε 5,56 % διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1930.

2ον) Ἡ μέση ἀπόδοσις τῶν βιομηχανικῶν μας ἐπιχειρήσεων, δημοσιευσασῶν ἰσολογισμούς, ἐξ ὧν 20 εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἀπέδωσαν κατὰ τὸ 1930 μέσον ὅρον εἰσοδήματος 5,55 %.

3ον) Πέντε ναυτικῶν μας ἐπιχειρήσεων (εἰδικῶς: «Υἱοὶ Δ. Ἰγγλέση», «Μιχαληνός», «Δ. Α. Σταθάτος», «Ἐθνικὴ Ἀτμοπλοΐα» καὶ «Ποταμιάνος») ἡ μέση ἀπόδοσις εἶνε 0,4 %.

4ον) Ἑπτὰ οἰκοδομικῶν μας ἐπιχειρήσεων, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μόνον εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον —ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων ἰσολογισμῶν— ἡ μέση ἀπόδοσις εἶνε 6,71 %. Τὸ ποσοστὸν τοῦ κέρδους διὰ τὰς μὴ εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχὰς ὑπολογίζω ἐπὶ ὅλων γενικῶς τῶν περιπτώσεων μὲ τιμὴν ἐκδόσεως, ἐνῷ ἀντιθέτως διὰ τὰς εἰσηγμένας τὴν τρέχουσαν —ἀρχὰς Ἰουνίου— χρηματιστηριακὴν τιμήν.

5ον) Ἐπὶ 11 ἐμπορικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἡ μέση ἀπόδοσις εἶνε 5,21 % διὰ τὴν χρῆσιν πάντοτε 1930.

Ἤτοι ἡ μέση ἀπόδοσις συνολικῶς τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν χρῆσιν 1930 εἶνε 4,68 %.

Γνωστοῦ ὄντος ὅτι κατὰ τὰς περιόδους ἀπραξίας ἡ λαϊκὴ καὶ ἡ ἐν γένει ἀποταμίευσις τρέπεται πρὸς τὰς καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις καὶ πρὸς τὰς ὁμολογίας ὡς ἀποδιδούσας πάγια καὶ σταθερὰ εἰσοδήματα, φθάνομεν εἰς ἀζήτησίαν τῶν λοιπῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν (εἰδικῶς μετοχῶν), συνεπῶς αὔξησιν τῆς προσφορᾶς καὶ μείωσιν τῆς τιμῆς των, ἐνισχυομένης τῆς μειώσεως των καὶ ὑπὸ τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας, ἥτις τὰ μέγιστα διευκολύνεται εἰς τὴν προσπάθειάν της ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς λαϊκῆς, ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ ἀμφιβολίας.

Ἐκ τῶν ἄνω ἀναφερομένων 14 ἑλληνικῶν Τραπεζῶν αἱ σπουδαιότεραι 10 (Ἐθνική, Ἐμπορική, Ἀθηνῶν, Ἀνατολῆς, Πειραιῶς, Χίου, Κοσμαδοπούλου, Κεντρική, Ἑλληνικῆς Ἐμπορ. Πίστεως καὶ Καραβασίλη) ἐμφανίζουν τὴν ἑξῆς κατάστασιν διὰ τὸ 1930:

Καταθέσεις ὄψεως 6.313.512.118. Καταθέσεις προθεσμίας 2.268.904.990. Ταμιευτήριον 3.070.441.063. Ἤτοι σύνολον γενικῶν καταθέσεων παρ' ὅλαις ταῖς ἄνω Τραπέζαις 11.652.858.171. Ἐναντι αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑποχρεώσεων αἱ αὐταὶ Τράπεζαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διατηροῦν μετρητὰ παρὰ Τραπέζαις ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ 2.198.305.204, ἤτοι ποσοστὸν 18,87 %, ὅπερ εἶνε μέγα ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι δὲν συνυπολογίζω εἰς τὰ διαθέσιμά των τὰς προεξοφλήσεις καὶ τὰ χρεώγραφα ἢ ἔστω μέρος αὐτῶν (διὰ τοὺς ἔχοντας ἀντιρρήσεις διὰ τὸ σύνολον), ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι συνυπολογίζω εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ἐκ καταθέσεων καὶ τὰς ὑποχρεώσεις προθεσμίας (ἕνα μέγα μέρος τῶν ὁποίων εἶνε διαρκεῖς ἢ πολὺ μακρᾶς λήξεως), ἄνευ τῶν ὁποίων τὸ ποσοστὸν ἀνέρχεται εἰς 23,43 %. Ἡ αὐτοδέσμευσις τῶν Τραπεζῶν εἰς διατήρησιν μεγάλων ἀποθεμάτων, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ φόβου τυχὸν πανικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς διστακτικότητος πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀγορὰν λόγῳ τῆς ἀσταθείας της καὶ τῶν πολλῶν πτωχεύσεων (ὅρα καὶ κλονισμὸν Τραπέζης Βιομηχανίας, ἥτις κατὰ τὴν χρῆσιν 1929 ὑπέστη ζημίας 63.700.000 καὶ ἔκλεισε μὲ ὑπόλοιπον ζημιῶν εἰς νέον δραχ. 51.655.869), μειώνει τὰς δυνατότητας ἀποδόσεως ὑπολογισίμου μερίσματος.

Ἐνῷ δὲ τὰ μερίσματα τῶν ἐπιχειρήσεών μας εἶνε ὡς ἀνωτέρω εἴδομεν, οἱ τόκοι τῶν κρατικῶν δανείων κυμαίνονται ἀπὸ 6,55—8,55 % καὶ εἰδικῶς:

Δάνειον τοῦ 1898 5 % τρέχουσα τιμὴ 72, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 6,94 %.

Δάνειον τοῦ 1917 6 % τρέχουσα τιμὴ 87, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 6,90 %.

Δάνειον τοῦ 1918 6 % τρέχουσα τιμὴ 87, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 6,90 %.

Ἀναγκαστικὸν 1922 6 ½ % τρέχουσα τιμὴ 98,25, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 6,61 %.

Ἀναγκαστικὸν Β' 1926 6 % τρέχουσα τιμὴ 91,50, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 6,55 %.

Δάνειον τοῦ 1919 8 % τρέχουσα τιμὴ 93,50, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 8,55 %.

Πολεμοπαθῶν 6 % τρέχουσα τιμὴ 76,25, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 7,86 %.

Ἀνταλλάξιμα Α' 8 % τρέχουσα τιμὴ 974, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 8,22 %.

Ἀνταλλάξιμα Β' 6 % τρέχουσα τιμὴ 840, ἄρα πραγμ. ἐπιτόκιον 7,14 %.

Ἀλλὰ μήπως καὶ τοῦ τελευταίου Β' παραγωγικοῦ τὸ πραγματικὸν ἐπιτόκιον τοποθετήσεως δὲν εἶνε 7,5 %;

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας εἶνε μάταιαι αἱ τελευταῖαι συζητήσεις μὲ ἡμίμετρα, διότι ὅσον αἱ ἐπιχειρήσεις μας ἀποδίδουν ὀλιγώτερον, τόσον θὰ προτιμῶνται τὰ κρατικὰ χρεώγραφα καὶ συνεπῶς θὰ ὑποτιμῶνται αἱ μετοχαι εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Προτιμότερα θὰ ἦτο μία ἀποφασιστικὴ καὶ οὐσιαστικωτέρα μεταρρύθμισις τῆς παρεχομένης εἰς τὴν νεαρὰν βιομηχανίαν μας προστασίας διὰ συστηματικῆς καθιερώσεως τοῦ συστήματος ἀποκαταστάσεως (ἐπιστροφῆς) τῶν δασμῶν (drawbacks) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων κατειργασμένων προϊόντων μας, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἐξαγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὰς γειτονικὰς ἐπικρατείας καὶ θὰ κατορθώσωμεν οὕτω τὴν ἰσχυροποίησιν τῶν ὑγιῶν παραγωγικῶν μας κλάδων καὶ τὴν αὐτόματον δι' αὐτῆς ἀποκατάστασιν εἰς τὴν χρηματιστηριακὴν ἀγοράν.

Ἐν Βόλῳ τῇ 11-6-31.

Σ. Ι. ΣΑΚΚΗΣ
Τελειόφοιτος Ἀν. Σχολῆς
Οἰκον. & Ἐμπ. Ἐπιστημῶν.

Πῶς σφυρηλατεῖται ἡ νέα γενεά

Μαζὶ μὲ τὰ παιδάκια εἰς τὴν παιδικὴν ἐξοχὴν τῆς Βούλας

Εἴκοσι πέντε ἡμέρες γεμᾶτες ἥλιο, φῶς, νερὸ καὶ ἀέρα.—Ἄμυνα κατὰ τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς κακομοιριᾶς.

Ἐντελῶς ἀθορύβως, ἀπὸ ἑξαετίας περίπου, συντελεῖται μὲ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν ὀλίγων ἀνθρώπων μία μεγάλη ἐπανάστασις ἐναντίον κάθε στοιχείου ποὺ φθείρει τὸ παιδὶ στὴν πρώτη του ἀνάπτυξι. Χωρὶς πολλὰ μέσα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ γενίκευσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κόσμου, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ περιβάλῃ μὲ στοργὴν τὴν ἐργασίαν ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ, μόνο μὲ μιὰ καλὴ θέλησι ποὺ σιγὰ-σιγὰ ἔγινε φανατικὸς πόθος, ὀλίγοι ἄνθρωποι, ἤρχισαν νὰ προετοιμάζουν τοὺς Ἕλληνας πολίτας τῆς αὔριον. Ἤρχισαν νὰ προετοιμάζουν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὄχι μόνον θὰ ξέρουν πῶς πρέπει νὰ ζήσῃ κανεὶς ἀνάμεσα στὰ ἀνεκτίμητα χαρίσματα τοῦ ὑπαίθρου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀρχίσουν νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἀνάγκην του, τόσον ἐπιβλητικά, τόσον ἀπαραίτητα, ὅσον αἰσθάνονται καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς τροφῆς ἴσως. Ὅταν κανεὶς ἀρχίσῃ νὰ ζῇ ἔτσι, δύσκολα ξεσυνηθίζει, σὲ οἱανδήποτε ἡλικίαν. Παύει πλέον νὰ σκέπτεται πῶς μιὰ τέτοια ζωὴ στὸ νερὸ καὶ στὸν καθαρὸ ἀέρα σφυρηλατεῖ τὴν ὑγεία μόνον. Καὶ σκέπτεται, ἢ μᾶλλον αἰσθάνεται πῶς εἶνε ὁ τρόπος τῆς ζωῆς ποὺ δὲν ἔχει ἄλλον καλύτερον. Τοῦ γίνεται ἀνάγκη ἀπαραίτητος.

Μακρυὰ ἀπὸ κάθε μολυσμένη ἀτμόσφαιρα τῆς πόλεως, στὴ Βούλα, ἀπὸ ἑξαετίας ὑπάρχει μιὰ νέα ζωή. Ἄνω τῶν χιλίων παιδιῶν ἀπὸ 5 ἕως 12 ἐτῶν, ζοῦν ἐπὶ εἰκοσιπέντε μέρες σὲ ἕναν ὑπέροχον ὀργασμὸν ζωῆς μιᾶς ἐλεύθερης πειθαρχίας, ποὺ τὰ μαθαίνει νὰ συνηθίζουν τὴν καθαρὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου, τοῦ λουτροῦ, τῆς παιδικῆς χαρᾶς, ποὺ ἀσυναισθήτως παράγεται μέσα σὲ κάθε ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς θαλάσσης. Εἶνε μιὰ δυνατὴ ἔνεσις ὑγείας κατὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνθυγιεινοῦ περιβάλλοντος τῆς πόλεως, τῶν κακοφτειαγμένων σπιτιῶν της καὶ τῆς κακῆς ἴσως μεθόδου ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ, ποὺ δυστυχῶς ἐπιβάλλουν αἱ ἀμαθεῖς μητέρες. Ὅποιος παρηκολούθησεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς των τὰς παιδικὰς ἐξοχάς, θὰ θυμᾶται τὰ πρῶτα βήματα. Μιὰ κατασκήνωσις τσιγγάνων στὴν ἀρχή, ποὺ ἐξελίχθη σήμερα σὲ μιὰ πρώτης τάξεως ἐγκατάστασι μὲ μόνιμα περίπτερα, μὲ ἑστιατόρια πλακόστρωτα καὶ μαρμάρινα τραπέζια, μὲ μαγειρεῖο, μὲ θεραπευτήριο καὶ μὲ ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται. Τὰ πρῶτα 350 παιδάκια ποὺ τὰ ἐνεπιστεύθησαν τότε μὲ κάποιαν ἀμφιβολία ἡ μητέρες καμπτόμεναι εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, ἔγιναν σήμερα 3.200, ποὺ σπεύδουν παρακαλῶντας, τώρα, εἰς τὸ ἐργαστήριον αὐτὸ τῆς ὑγείας, ὅπου φύσις καὶ ἐπιστήμη συμπράττουν διὰ νὰ σφυρηλατήσουν μυῶνας καὶ ψυχὴν τῆς νέας γενεᾶς. Ἐκεῖ κάτω, ἂς μὴ νομισθῇ πῶς ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὰς λέξεις: «τὸ καϋμένο τὸ παιδί». Οὔτε ὑπάρχει τὸ αἴσθημα τῆς φιλανθρωπίας. Ὑπάρχει μόνον τὸ αἴσθημα τῆς ἀνάγκης νὰ δημιουργηθοῦν γεροὶ πολῖται τῆς αὔριον, γεροὶ γονεῖς καὶ γερὰ παιδιὰ κατὰ συνέπειαν.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν παιδιῶν γίνεται μὲ σύστημα καθαρῶς ἐπιστημονικόν. Ἀφοῦ πρῶτα ἐξετασθῇ ἡ κοινωνικὴ κατάστασις τῆς οἰκογενείας ποὺ θὰ στείλῃ τὸ παιδί, θὰ ἐξετασθῇ τοῦτο ἰατρικῶς, θὰ συνταχθῇ δελτίον κοινωνικῆς καταστάσεως τῆς οἰκογενείας, καὶ ἄλλα πολλά. Αὐτὰ ὅλα τὰ φροντίζουν παιδιὰ τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν ποὺ ἔγιναν δεκαὲξ ἢ δεκαεπτὰ ἐτῶν. Αὐτὰ γυρίζουν σὰν τὶς μέλισσες μέσα στὰ λαϊκὰ σπίτια καὶ ἀνακαλύπτουν τὰς ἀνάγκας των ὅταν αὐτὲς ἔχουν παιδιά. Καὶ αὐτὰ κρίνουν, μαθημένα ἐκ τῶν προτέρων. Εἶνε ἴσως ἡ πρώτη μορφὴ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης αὐτό. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀνακαλύψουν τὰ παιδάκια ποὺ ἔχουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξοχῆς, τὰ καλοῦν... προσωπικῶς χωρὶς νὰ ἀναμίξουν τοὺς γονεῖς, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν τὸ Ἵδρυμα. Τὰ παιδιὰ ποὺ προσέρχονται, ὑποβάλλονται, ὅπως εἴπαμε, σὲ ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἰδίως διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἔχουν μέσα των τὸ μικρόβιο τῆς φυματιώσεως. Καὶ δυστυχῶς τέτοια παιδιὰ φθάνουν τὸ 87 ο)ο! Μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτὴν χωρίζονται... τὰ ἥμερα ἀπὸ τὰ ἄγρια, δηλαδὴ τὰ ἀγόρια ἀπὸ τὰ κορίτσια ἐφ' ὅσον εἶνε μεγαλύτερα ἀπὸ δέκα ἐτῶν. Τὰ μικρότερα, ὡς ἀκίνδυνα, συντάσσονται... Ἔτσι γίνεται ἡ κάθε ἀποστολὴ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτακόσια παιδάκια μὲ τὸ ἀνάλογον ἀριθμὸν προσωπικοῦ ποὺ φθάνει τὰ ἑκατὸν ἄτομα. Ἡ ἀποστολή, ὡς φθάσῃ στὴ Βούλα μὲ αὐτοκίνητα, διαιρεῖται εἰς ὁμάδας κατὰ 48 παιδιὰ καὶ ἕνα προϊστάμενον, τὸν «βοηθόν» καὶ μίαν παιδονόμον ποὺ ὑπάγονται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς γενικῆς διευθύντρια. Τὸ σύστημα ποὺ διέπει τὰς παιδικὰς ἐξοχὰς εἶνε ἡ αὐτοδιοίκησις. Τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ ἐλέγχουν τὰς καθαρίστριας, τὴν καθαριότητα, ὑποδέχονται τοὺς ξένους, τὸ φαγητὸν κλπ. Ἐπίσης τὰ ἴδια ἀποτελοῦν τὴν ἀστυνομίαν τοῦ λουτροῦ. Τὰ συμβούλια καὶ αἱ παιδονόμοι κατευθύνουν ἁπλῶς τὴν προσπάθεια, μὲ σύστημα τὴν αὐτοδιοίκησιν καὶ μὲ μέσον ἐπιβολῆς τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐν γένει πνεῦμα τοῦ σκοποῦ τῆς παιδικῆς ἐξοχῆς. Καὶ ἰδοὺ ὁ δωδεκάλογος ποὺ τίθεται ὡς ἕνας ἠθικὸς νόμος:

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΩ:

1) Αἱ «Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ» μοῦ χαρίζουν ὑγεία καὶ μὲ κάνουν ἕνα καλὸ καὶ γερὸ παιδί.

2) Εἰς τὴν ἐξοχὴν ἀγαπῶ τὰ παιδάκια ποὺ εἶνε σήμερα μαζί μου καὶ θὰ εἶνε ὅταν μεγαλώσω φίλοι μου καὶ σύντροφοι τῆς ζωῆς μου.

3) Εἶμαι καθαρὸ στὸν ἑαυτόν μου, κρατῶ καθαρὸ τὸ κρεββάτι μου καὶ βοηθῶ τὰ ἄλλα παιδάκια νὰ κρατοῦν καθαρὰ τὴν παιδική μας ἐξοχή.

4) Εἶμαι πειθαρχικὸ παιδὶ καὶ ἀκούω τοὺς μεγαλυτέρους μου καὶ διότι τοὺς ἀγαπῶ καὶ διότι μὲ ἀγαποῦν καὶ θέλουν τὸ καλό μου.

5) Πηγαίνω στὴ θάλασσα διότι μοῦ ἀρέσει πολὺ τὸ λουτρὸ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα παιδάκια.

Δὲν πηγαίνω ποτὲ μόνο καὶ διότι δὲν τὸ θέλουν οἱ μεγαλύτεροί μου καὶ διότι κινδυνεύω νὰ πνιγῶ.

6) Ἀγαπῶ τὰ δένδρα τῆς παιδικῆς ἐξοχῆς καὶ ὅλα τὰ πράγματα. Περιποιοῦμαι τὰ δένδρα, προσέχω τὰ πράγματα, διότι ὅλα αὐτὰ εἶνε δικά μου καὶ πρέπει νὰ τὰ προσέχω.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Διελκυστίνδα: Παιδιαὶ τῶν τροφίμων Παιδικῶν Ἐξοχῶν

Ο ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ

Εἶνε βέβαιον ὅτι κανεὶς ἕως τώρα δὲν ἔδειξεν ἐνδιαφέρον νὰ ἐξετάσῃ διὰ τὰς κολοσσιαίας περιουσίας τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων τῆς Οὐγγαρίας. Ἕλληνες πρὸ παντὸς ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Μακεδονίας ἐγκατασταθέντες δι' ἐμπορικοὺς λόγους πρὸ αἰώνων ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ τηροῦντες ἄσβεστον τὸ αἴσθημα τῆς πρὸς τὴν πίστιν των ἀγάπης, ἵδρυσαν κοινότητας, ἔκτισαν μεγαλοπρεπεῖς ναούς, τοὺς ἐπροικοδότησαν καὶ τοὺς ἐξησφάλισαν μὲ κληροδοτήματα καὶ δωρεάς. Οἱ ἀπόγονοι τῶν ἔχουν ἐξουγγρισθῆ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἀγνοοῦν καὶ στοιχειωδῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μένουν δ' Ὀρθόδοξοι μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δικαιοῦνται νὰ νέμωνται κατὰ βούλησιν καὶ νὰ διοικοῦν τὰς σωζομένας ἐκκλησίας καὶ τὰς περιουσίας των. Καὶ αἱ περιουσίαι αὗται διαχειρίζονται ἀνεξελέγκτως καὶ χάνονται. Ἓν μέγα κληροδότημα Ἕλληνος, τοῦ Παύλου Χαρίση, χαμένον ἀπὸ ἐτῶν, ἐσώθη χάρις εἰς τοὺς ἀτρύτους κόπους καὶ μόχθους τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βουδαπέστῃ κ. Δελμούζου, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται δι' αὐτὸ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη. Ἀλλ' οἱ ἐξουγγρισμένοι Ἕλληνες μας δὲν χωρατεύουν. Καὶ ἀπόδειξις τὸ μέγα σκάνδαλον τὸ ὁποῖον κατήντησε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐν Βουδαπέστῃ, ὄχι μόνον διὰ τοὺς Ἕλληνας τοὺς ὁποίους θίγει ἀμέσως, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς Οὐγγρους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γράψει ἐν ἐκτάσει εἰς τὰς ἐφημερίδας των περὶ αὐτοῦ, κάπως καὶ εἰρωνικῶς.

Ἐπίτροπος τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας Βουδαπέστης ἦτο ἀπὸ τινων ἐτῶν ὁ Οὐγγροέλλην Νικόλαος Δοῦμα Τσίκο. Πρὸ τινος ὅμως ἀντικατεστάθη ὑπὸ νέας ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εὗρεν ὅτι ὁ κ. Τσίκο ἔμενεν ἀνοικτὸ διὰ 72.000 Πέγκα, ἤτοι 1.000.000 δραχμάς. Ὁ κ. Τσίκο ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν, ὡμολόγησεν ὅτι τὸ ἔλλειμμα τὸν εὐθύνει ἀποκλειστικῶς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ τὸ καλύψῃ ἐντὸς προθεσμίας τὴν ὁποίαν ὥρισεν, ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου. Ὅταν ὅμως ἔφθασεν ἡ 1η Ἰουνίου ὁ κ. Τσίκο εἶχεν ἐξαφανισθῆ, ἀφοῦ προηγουμένως ἤλλαξε καὶ κατοικίαν ἐν Βουδαπέστῃ. Τότε κατόπιν καταγγελίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ, ἡ ἀστυνομία Βουδαπέστης ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως καὶ εὗρεν ὅτι ὁ κ. Τσίκο κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ εὑρίσκεται τώρα. Ἐπειδὴ δ' ἐν τῷ μεταξὺ μετεβίβασε καὶ ὅλα τὰ ἔπιπλα τῆς οἰκίας του ἐπ' ὀνόματι τῆς συζύγου του, ἥτις καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἀγνοεῖ ποῦ εὑρίσκεται ὁ σύζυγός της, ἡ ἀστυνομία Βουδαπέστης παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀνακριτήν, ὅστις καὶ ἐξέδωκεν ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ κ. Τσίκο, διαβιβασθὲν ἤδη εἰς τὴν διεύθυνσιν ἀστυνομίας Ἀθηνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Τσίκο εἶνε Οὔγγρος ὑπήκοος, θὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Βουδαπέστης ἡ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἀπέλασίς του ἐξ Ἑλλάδος.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα γράφουν αἱ Οὐγγρικαὶ ἐφημερίδες διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς καταχρήσεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινότητι Βουδαπέστης. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπείρως λυπηρόν, εἶνε δὲ καιρὸς ὅπως Κράτος καὶ Ἐκκλησία φροντίσουν διὰ τὴν περιφρούρησιν ὅλων αὐτῶν τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν περιουσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀδέσποτοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι ἔχουν μείνει εἰς χεῖρας οἷαι αἱ τοῦ κ. Τσίκο, χωρὶς νὰ ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον κατωχυρώθησαν ἀπὸ φιλοπάτριδας Ἕλληνας, καὶ τὴν τακτοποίησιν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν ἐπαναλήψεις παρομοίων σκανδάλων τὰ ὁποῖα ζημιώνουν πολὺ τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Χάρτης ταπετσαρίας τοίχων
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Τὰ χωριὰ τῆς Ἀττικῆς

Τὸ Κορωπί

Μία ἔρευνα τῆς «Πρωΐας»

Μολονότι ἡ θέσις τῶν περισσοτέρων δήμων τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς εἶνε ἀνεξακρίβωτος καὶ ἑπομένως ἀμφισβητήσιμος, φαίνεται πιθανωτέρα ἡ ἐκδοχὴ τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζουν πολλοὶ ἀρχαιολόγοι, ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Κορωπίου εὑρίσκετο ὁ δῆμος Σφηττός, ἀνήκων εἰς τὴν Ἀκαμαντίδα φυλήν, ἐξ ἧς κατήγετο ὁ μέγας ἀναμορφωτὴς τῶν Ἀθηνῶν Περικλῆς. Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, δὲν δικαιολογεῖται οὔτε ἡ ἀρχική του ὀνομασία εἰς δῆμον Ἀραφῆνος, οὔτε ἡ μετονομασία του ὀλίγα ἔτη ἀργότερα— τῷ 1846—εἰς Κρωπείας, διότι ἡ Κρωπεία ἢ Κρωπιὰ εὑρίσκετο μᾶλλον δυτικῶς τοῦ ὄρους Αἰγάλεω. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ λέξις Κορωπὶ ἐθεωρήθη ὡς παραφθορὰ τῆς λέξεως Κρωπεία καὶ αὐτὸς ἴσως εἶνε ὁ λόγος τῆς ἐσφαλμένης ὀνομασίας τοῦ δήμου εἰς Κρωπείας. Τεκμήρια ἄλλως τε, μαρτυροῦντα περὶ τῆς ὀρθοτέρας ἐκδοχῆς, ὡς πρὸς τὴν ἀρχαίαν τοπωνυμίαν τοῦ δήμου, ἀποτελοῦν τὰ πλούσια ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα ποὺ ἀνεκαλύφθησαν, κατὰ διαφόρους ἐποχάς, εἰς τὰ πέριξ τοῦ Κορωπίου, ὅπως εἶνε μαρμάρινοι πλάκες μὲ διαφόρους ἐπιγραφάς, διάφοροι ἀνάγλυφοι παραστάσεις, τάφοι μὲ ἐπιτυμβίους πλάκας καὶ ἄλλα ἀριστα τέχνης, μέρος τῶν ὁποίων φυλάσσεται εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς πόλεως.

Ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀρχαίαν του τοπωνυμίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἠμποροῦν νὰ ἀσχοληθοῦν οἱ εἰδικοί, ἡ σημερινὴ πόλις παρουσιάζει πολὺ ἐνδιαφέρον, ὑπὸ ἔποψιν ἰδίως γεωργικῆς προόδου. Ἡ γεωργικὴ ἀνάπτυξις τοῦ Κορωπίου ὀφείλεται καὶ εἰς ἄλλας μὲν ἰδιότητας, αἱ ὁποῖαι συναντῶνται εἰς τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς, κυρίως ὅμως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς συνεταιριστικῆς ἰδέας, εἰς τὴν πλήρη ὑπὸ τῶν κατοίκων κατανόησιν τῶν ὠφελημάτων τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Οἱ Κορωπιῶται, ἀντὶ νὰ περιμένουν τὰ πάντα ἀπὸ τὸ Κράτος—τὸ ὁποῖον, ἄλλως τε, ἐνθυμεῖται τὸ Κορωπὶ μόνον ὅταν πρόκηται νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους—ἐφρόντισαν νὰ τακτοποιήσουν μόνοι των τὰ τοῦ οἴκου των. Καὶ ἔτσι βλέπει κανεὶς παντοῦ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς φιλοπροόδου καὶ προγραμματισμένης δράσεως τῶν συνεταιρισμένων κατοίκων, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὁποίων δὲν περιορίζεται εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ ἐκδηλοῦται παντοῦ ὅπου παρουσιάζονται ἀνάγκαι καὶ συμφέροντα γενικά, ἀκόμη καὶ ἐκεῖ ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξεδηλοῦτο τὸ ἀνύπαρκτον ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους.

Κύριος μοχλὸς τῆς ἀξιολόγου γεωργικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως τῆς πόλεως εἶνε ὁ Ἀναγκαστικὸς Συνεταιρισμὸς Συνιδιοκτητῶν Κορωπίου, ὁ ὁποῖος χάρις εἰς τὴν πρόθυμον ἐνίσχυσιν ὅλων τῶν κατοίκων ἐκπληροῖ ἄριστα τὸν κοινωφελῆ προορισμόν του.

Ὁ συνεταιρισμὸς αὐτὸς συνεπήχθη ἐπὶ Τουρκοκρατίας, πρὸς τὸν σκοπὸν κυρίως τῆς περιφρουρήσεως τῆς γεωργικῆς περιουσίας ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῆς ἀγροζημίας καὶ τῆς ζωοκλοπῆς, εἶχε δὲ — καὶ ἔχει ἀκόμη—πόρους τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰς ἐν ἀγραναπαύσει ἐκτάσεις ἐνοίκια, τὰ ὁποῖα κατατίθενται ἑκάστοτε εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ συν)σμοῦ. Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ἱδρύθη ἀγροφυλακή, βαθμιαίως δὲ ἐξετελέσθησαν καὶ διάφορα ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Τὸ Κράτος δὲν ἔχει—ἀκόμη καὶ σήμερον—κανένα δικαίωμα νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπόλυτον καὶ ἄμεσον τὴν ἐξάρτησιν ἐκ τῆς κρίσεως καὶ τῆς βουλήσεως τῶν μελῶν του.

Δὲν πρόκειται δηλαδὴ περὶ συνήθους τύπου γεωργικοῦ συν)σμοῦ. Οἱ κάτοικοι ἐκλέγουν, κατὰ τετραετίαν, κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως καὶ ἄνευ ψηφοφορίας, μίαν ἐπιτροπήν, ἐκ πέντε ἕως δώδεκα μελῶν, τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης των. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν δίδουν, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, τὸ δικαίωμα νὰ διαχειρίζεται τὰ συμφέροντα τῆς ὀργανώσεως, ἀσκοῦν δὲ ἀπ' εὐθείας τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τοῦ συν)σμοῦ, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως ἢ τῆς μεσολαβήσεως οἱασδήποτε ἀρχῆς. Τὸ σύστημα αὐτὸ τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἔχει τοῦτο τὸ μέγα πλεονέκτημα: Ὅτι τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως ἠμποροῦν νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὸν συνεταιρισμόν, κανονίζουν τὰ τοῦ οἴκου των μὲ ἀπεριόριστον δικαίωμα αὐτοδιοικήσεως, ἀπηλλαγμένοι τῶν παρελκύσεων τῆς γραφειοκρατίας καὶ τῆς στενοκεφαλίας τοῦ Κέντρου, ἠμποροῦν δὲ νὰ ἐλέγχουν εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον νομίζουν ἀσφαλέστερον τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ἰδικήν των.

Μὲ τοιοῦτον πρόγραμμα καὶ μὲ τοιαύτας ὑγιεῖς ἀρχάς, ἡ λαμπρὰ αὐτὴ γεωργικὴ ὀργάνωσις συνεχίζει τὴν κοινωφελῆ δρᾶσιν της, αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ὁποίας εἶνε ποικίλαι. Θὰ ἀρκεσθῶμεν ὅμως εἰς τὰς σπουδαιοτέρας.

Ἐκτὸς τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας τὴν ὁποίαν ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ ὁ Συνεταιρισμὸς ἐξετέλεσε τὰ ἑξῆς κοινωφελῆ ἔργα: Ἵδρυσεν ἐργοστάσιον ἠλεκτροφωτισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξυπηρετεῖται ὁλόκληρος ἡ πόλις καὶ παρέχεται—δωρεὰν— ὁ κοινοτικὸς φωτισμός. Τὸ ἐργοστάσιον ἔχει μίαν μηχανὴν «Ντῖζελ» δυνάμεως 100 ἵππων, παράγει δὲ τριφασικὸν ρεῦμα ἐντάσεως 125)220 βόλτ. Συνέβαλε εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου τοῦ γυμνασίου, διὰ τὴν ὁποίαν συνεισέφερε περὶ τὰς 700 χιλ. δραχμῶν. Κατεσκεύασε τέλειον ὑδραγωγεῖον, δι' οὗ ἐξησφαλίσθη ἡ ἐπαρκὴς ὕδρευσις τῆς πόλεως. Ἀνήγειρε δύο δεξαμενὰς πρὸς ἐναποθήκευσιν μούστου, χωρητικότητος 800 χιλ. ὀκάδων, μὲ τὴν πρόβλεψιν τῆς ἀπορροφήσεως παρουσιασθησομένης ὑπερπαραγωγῆς. Τέλος, κατεσκεύασε πλῆρες δίκτυον ἀγροτικῆς ὁδοποιΐας, ἐν συνεργασίᾳ δὲ μετὰ τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς, προέβη εἰς τὸν ἐκβραχισμὸν βραχώδους ἐκτάσεως, διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ἤδη ἡ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς Κορωπίου—Ἀλυκοῦ. Ὑπὸ μελέτην ἔχει ἐπίσης ὁ συν)σμὸς τὴν ἀνέγερσιν οἰνοποιείου—κατὰ τὸ σύστημα τοῦ οἰνοποιείου Μαρκοπούλου, καθὼς καὶ μερικὰ ἄλλα δευτερευούσης σημασίας ἔργα.

Ὁ συν)σμὸς διοικεῖται ὑπὸ δωδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ φιλοπροόδου καὶ ἰδεολόγου συνεταιριστοῦ κ. Ἀναστ. Παπασπύρου.

Ἀξία λόγου γεωργικὴ ὀργάνωσις εἶνε ἐπίσης καὶ ὁ Γεωργικὸς Συνεταιρισμὸς Κορωπίου, μὲ πρόεδρον τὸν ἀκούραστον καὶ πεπειραμένον εἰς τὰ συνεταιρικὰ κ. Κων. Γιόκαν. Ὁ συν)σμὸς αὐτὸς ἐργάζεται ἀρκετὰ καλά, ἔχει δὲ νὰ ἐπιδείξῃ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα κοινωφελοῦς δράσεως. Διατηρεῖ καὶ ἰδιόκτητον ἁλωνιστικὴν μηχανήν.

Αὐτή, ἐν ὀλίγοις, ὡς πρὸς τὴν συνεταιριστικὴν κίνησιν τοῦ Κορωπίου. Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα τὴν δρᾶσιν τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ Κοινότης ἔχει μεγάλας καὶ πολλαπλᾶς ἀνάγκας, ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ χρῆμα—χρῆμα δὲ δυσανάλογον πρὸς τοὺς πόρους της. Ὀφείλει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι—ὄχι μόνον τώρα—ἀλλὰ ἀνέκαθεν οἱ κοινοτικοὶ ἄρχοντες τῆς πόλεως κατέβαλλον κάθε φιλότιμον προσπάθειαν διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ Κορωπίου καὶ τὴν θεραπείαν ὅλων ἐν γένει τῶν ἀναγκῶν του. Ἀλλ, ὅπως εἴπομεν, παρ' ὅλην τὴν καλήν των θέλησιν καὶ τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅλαι αἱ ἐλλείψεις δὲν ἠμποροῦν νὰ θεραπευθοῦν διὰ μιᾶς.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς κ.κ. Γεωργ. Σουρλαντζῆν, πρόεδρον, Δημ. Στουργιώτην, ἀντιπρόεδρον, Γ. Παπασπύρου, Π. Κορωναῖον, Κ. Τζεβᾶν, Δ. Ντούνην, Γ. Ἀναγνώστου, Κ. Ἀδάμ, Ι. Λάμπρου, Γ. Νικολοῦ, Δ. Λέκαν, Γ. Κυσουρέλην Γ. Πρόφην Α. Χατζηδήμαν καὶ Β. Γρίβαν, μέλη, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σειρὰν κοινωφελῶν ἔργων, ἀρκούμεθα δὲ νὰ ἀναφέρωμεν τὴν χάραξιν καὶ ἐπιχωμάτωσιν τῆς σπουδαιοτάτης τοπικῆς συγκοινωνίας τῆς ὁδοῦ Κορωπίου-Ἀλυκοῦ, μήκους 20 χιλιομέτρων, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συνδεθῇ ἤδη μὲ τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν Φαλήρου—Γλυφάδος — Βούλας κλπ. μέχρι Σουνίου. Διὰ τῆς ἐπαρχιακῆς αὐ-

ΔΗΛΩΣΙΣ
Καλυφθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 1000 συνδρομητῶν ἐν τῇ ΓΕΝΙΚΗ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΥΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ὑπὸ τὸν τίτλον:
„ΚΩΔΗΞ ΘΕΜΙΔΟΣ 1830-1930"
Δηλοῦμεν ὅτι θὰ δεχθῶμεν ἐγγραφὰς ἐν τῇ αὐτῇ βάσει τῶν κοινοποιηθέντων τιμολογίων μέχρι καὶ τῆς 30ῆς τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου (δι' ἐφ' ἅπαξ καταβολῆς δρχ. 2500. Διὰ δόσεων προκαταβολὴ δρχ. 300. Ἀποδοχὴ 27×100 συναλλαγματικῶν ἐν ὅλῳ δρχ. 3.000).
Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου καὶ ἐφεξῆς καὶ μέχρι νεωτέρου αἱ ἐγγραφαὶ θὰ γίνωνται βάσει τοῦ κάτωθι τιμολογίου ἤτοι:
Α') ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ: . . . . Δρχ. 2.750
Β') ΔΙΑ ΔΟΣΕΩΝ: Προκαταβολὴ . . . . . . Δρχ. 300
Ἀποδοχὴ 20 μηνιαίων συναλλαγματικῶν ἐκ δρχ. 150 ἑκάστης . . . » 3.000 » 3.300
Οἱ κ.κ. Νομικοί, Δικηγορικοὶ Σύλλογοι, Δικαστήρια, Νομάρχαι, Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, Ἀστυνομικοὶ Πόλεων καὶ χωροφυλακῆς, Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια, Ὀργανισμοὶ Δημοσίου δικαίου, Ἑταιρεῖαι κλπ. κλπ. ἂς ἐπωφεληθῶσι τῶν χαμηλῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος τιμολογίου καὶ τῶν μεγάλων εὐκολιῶν πληρωμῆς ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὴν σειράν των.
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Ι. Ν. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ—ΑΡΣΑΚΗ 6

τῆς ὁδοῦ θὰ ἐξυπηρετηθοῦν σπουδαίως τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος, διότι ὁ Ἁλυκὸς χρησιμεύει καὶ ὡς ἐπίνειον τοῦ Κορωπίου, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν πλουσίων προϊόντων του, εἰς Πειραιᾶ, Φάληρα, Λαύριον καὶ ἀλλαχοῦ.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ ὑπολείπεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν τεχνικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβε νὰ κάμῃ τὸ Κράτος. Καὶ προεκηρύχθη μὲν σχετικὴ δημοπρασία ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθησαν κλπ., ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων δὲν ἤρχισε καὶ θὰ βραδύνῃ ἀσφαλῶς νὰ ἀρχίσῃ, διότι . . . δὲν ὑπάρχει πίστωσις. Καὶ ἔτσι ἡ ὡραία αὐτὴ χειρονομία τοῦ Κράτους παραμένει καὶ θὰ παραμένῃ διὰ πολὺν καιρὸν ἀπραγματοποίητος, ἕως ὅτου ἴσως τὸ πάρουν ἀπόφασιν οἱ κάτοικοι καὶ ἀναλάβουν μόνοι των τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ δρόμου. Ἐχόρτασαν ἄλλως τε ἀπὸ ὑποσχέσεις ἀπραγματοποιήτους, τόσην δὲ ὀλίγην ὑπόληψιν τρέφουν πρὸς τὴν λεγομένην ἀγροτικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ μὴ περιμένουν καὶ μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὴν νυσταλέαν κρατικὴν ἀντίληψιν.

Τὸ σπουδαιότερον ζήτημα ποὺ ἀπασχολεῖ καὶ ἐνδιαφέρει τοὺς Κορωπιώτας ἦτο ἡ νέα ῥυμοτομία τῆς πόλεως. Τὸ ζήτημα αὐτὸ περιεπλάκη ἀπό τινος, διότι δὲν ὑπῆρξε, δυστυχῶς, ὁμογνωμία, κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νέου σχεδιαγράμματος.

Τὸ τμῆμα Σχεδίων Πόλεων τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην τοῦ καταρτισμοῦ νέου σχεδίου ῥυμοτομίας τοῦ Κορωπίου, ἀνέστειλε, πρὸ τετραετίας, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παλαιοῦ σχεδιαγράμματος καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὴν κοινοτικὴν ἀρχὴν τὸν καταρτισμὸν νέου, συγχρονισμένου, τοιούτου. Μέχρι σήμερον ἐν τούτοις δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ κατάλληλον σχέδιον πρὸς ἔγκρισιν, οὕτω δὲ τὸ ζήτημα ἐκκρεμεῖ ἔκτοτε, πρὸς ἀνυπολόγιστον, φυσικά, ζημίαν τῶν κατοίκων καὶ τῆς πόλεως ἐν γένει.

Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι καὶ τὸ πρόβλημα τοῦτο βαίνει ἤδη πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς ἐπιλύσεως, κατόπιν τῆς γενομένης καταλλήλου καὶ ἐπισταμένης ἐρεύνης τῶν νεωτέρων ἀναγκῶν τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων καὶ μόνον θὰ καταρτισθῇ τελικῶς τὸ σχεδιάγραμμα καὶ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας πρὸς ἔγκρισιν. Τὸ ἐγνωσμένον ἄλλωστε φιλόπολι ἐνδιαφέρον τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου μᾶς πείθει πλήρως περὶ τούτου.

Οἱ Κορωπιῶται, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν ἄλλων παραγωγικῶν κέντρων τῆς Ἀττικῆς, διατυπώνουν σφοδρὰ παράπονα ἐναντίον τοῦ Κράτους, διότι δὲν λαμβάνει μέτρα προστασίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Καὶ μήπως ἔχουν ἄδικον; Ἐνῷ τὸ Κράτος ἐπιβαρύνει τὸν παραγωγὸν μὲ πολυωνύμους ἀμέσους καὶ ἐμμέσους φόρους, δὲν φροντίζει, ὅσον θὰ ἔπρεπε, διὰ τὴν προστασίαν τῆς καταναλώσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Πῶς νὰ χαρακτηρίσῃ λ. χ. κανεὶς τὸ μέτρον τῆς εἰσαγωγῆς χόρτου εἰς ὑψηλὰς τιμὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡ ὁποία συνεχίζεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἐγχώριον «σανὸ» σαπίζει εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν παραγωγῶν μας, κατήντησε δὲ ὥστε νὰ ἐκπέσῃ ἡ τιμή του σήμερον καὶ κάτω τῆς μιᾶς δραχμῆς κατ' ὀκᾶν; Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ἄχυρον, τὸ ὁποῖον οἱ χωρικοὶ τῆς Ἀττικῆς πωλοῦν εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς πρωτευούσης πρὸς 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἐνῷ μόνον τὰ μεταφορικὰ στοιχίζουν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς τιμῆς αὐτῆς.

Ἔρχεται τώρα τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξένων λαχανικῶν. Μὲ τὸ μέτρον αὐτό, χωρὶς νὰ ἐξυπηρετοῦνται ἀναλόγως οἱ πληθυσμοὶ τῶν ἀστικῶν κέντρων, πλήττεται εἰς τὰ καίρια ἡ ἐγχωρία παραγωγή, ἡ ὁποία ἔχει ἄλλωστε νὰ παλαίσῃ ἐναντίον τόσων ἄλλων ἀντιξοοτήτων, ὥστε φθίνει ὁσημέραι. Αἱ γεωργικαὶ ὀργανώσεις τῆς Ἀττικῆς ὑπέβαλαν πρό τινος σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διεκτραγῳδοῦσαι τὴν δεινὴν θέσιν τῶν παραγωγῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς ξένων λαχανικῶν, ἐζήτουν δε τὴν λῆψιν ἀναλόγων μέτρων προστασίας τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Ἀλλὰ ποῖος τοὺς ἤκουσε;

Ἀντιθέτως οἱ γεωργοί μας ἀγοράζουν πανάκριβα τὰ λιπάσματα, τόσον τα ἐγχώρια, ὅσον καὶ τὰ ξένα, ἐπιβαρύνονται δὲ μὲ βαρεῖαν φορολογίαν καταναλώσεως καὶ ἐξαγωγῆς, ἡ ὁποία καθιστᾷ μειονεκτικὴν τὴν θέσιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς, λόγῳ τοῦ γινομένου διεθνοῦς συναγωνισμοῦ.

Εἶνε ἐπομένως καιρὸς νὰ ἐγκαταλείψῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν μεγαλοπράγμονα πολιτικὴν καὶ νὰ ἐπιδοθῇ μετὰ περισσοτέρου ἐνδιαφέροντος εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐνισχύσεως τῆς χειμαζομένης ἐντοπίου παραγωγῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ν. ΚΤΕΝΙΑΔΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ καὶ πωλεῖται μονοκατοικία ἡμιτριώροφος ἐκ δωματίων 13, πάροδος Πατησίων, πλησίον τὸν Ἅγιον Λουκᾶν. Ἔχει ἠλεκτρικὸν φῶς, κῆπον, ἄφθονον ὕδωρ κλπ. Παράδοσις ἀμέσως.

Πληροφορίαι: Γραφεῖον Ἰω. Δημοπούλου (ὁδὸς Λυκούργου 8).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΕΞΟΧΗΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

7) Ὅταν θέλω νὰ ἐκδηλώσω τὴν χαρά μου δὲν ζητωκραυγάζω ἀλλὰ γελῶ καὶ χαίρομαι.

8) Τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως ἢ τοῦ ὕπνου δὲν ἀνησυχῶ τοὺς διπλανούς μου, δὲν τοὺς πειράζω, ἀλλὰ κάθουμαι ἥσυχο εἰς τὸ κρεββατάκι μου.

9) Μανθάνω τὴν προσευχή μου καὶ τὰ ὡραῖα τραγουδάκια τῆς Παιδικῆς ἐξοχῆς.

10) Τρώγω σὰν ἕνα καλὸ καὶ εὐγενικὸ παιδάκι καὶ ἔχω ὑπομονὴ νὰ μοῦ μοιράσουν τὸ φαγητό μου, μὲ τὴν σειρά μου.

11) Σέβομαι τοὺς γονεῖς καὶ τὴν διευθύντριάν μου, ἀγαπῶ τὰς διδασκαλίσσας μου καὶ τοὺς διδασκάλους μου.

12) Πάντοτε εἰς τοὺς φίλους μου καὶ γνωστούς μου μιλῶ γιὰ τὸ καλὸ ποὺ κάνει εἰς τὴν ὑγεία μου ἡ «Παιδικὴ Ἐξοχή».

Αὐτὸς εἶνε ὁ δωδεκάλογος. Ἀληθινὰ ὑπέροχος καὶ χαριτωμένος.

Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ὅταν ἀκόμη οἱ πιτσιρίκοι βλέπουν στὰ ὄνειρά τους τὰ παιγνίδια τους, μία καμπάνα κτυπᾷ ἐγερτήριο. Πρὶν ἀκόμη σβύσῃ ὁ ἦχος τῆς καμπάνας αὐτῆς, ἡ φωνὲς, τὰ γέλια καὶ τὰ τραγούδια ἀναστατώνουν τὸ σύμπαν. Μετὰ λίγα λεπτὰ ὅμως ἐπικρατεῖ καὶ πάλιν ἡ ἴδια ἡσυχία. Τώρα ἔχουν μεταβῆ ἐν σώματι στὸν βωμὸν ποὺ βρίσκεται στὴν πλατεῖα ὅπου ὑπάρχει μιὰ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ εἰς στάσιν «ἄφες τὰ παιδία ἐλθεῖν πρός με». Ἐκεῖ θὰ προσευχηθοῦν, θὰ γίνῃ ἡ ἀναπέτασις τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἀπὸ τὴν φρουρὰν τῆς σημαίας, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ φρουροὺς 60 πόντων, καὶ θὰ τραγουδήσουν ἐν χορῷ ἕνα πατριωτικὸ τραγοῦδι. Ἐπακολουθεῖ γυμναστικὴ καὶ πρωϊνὸν ῥόφημα, παιγνίδια μέχρι τῆς 11ης μεθ' ὃ λουτρὸν καὶ ἡλιοθεραπεία. Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἡ ἐπέλασις κατὰ τοῦ μαγειρίου εἶνε ἀκάθεκτος. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἡ τροφὴ εἶνε ἀρίστη. Τέσσαρας φορὰς τὴν ἑβδομάδα τρώγουν κρέας, μία φορὰ ψάρι, χόρτα, φροῦτο καθημερινῶς, ῥιζόγαλο, ἐλευθερία στὴν ποσότητα τοῦ ψωμιοῦ καὶ μερίδες δσης ποσότητος καὶ αἱ στρατιωτικαί. Τὸ μεσημέρι ἀναγκαστικὴ ἀνάπαυσις ἐπὶ δύο ὥρας. Τὸ ἀπόγευμα παιγνίδια ἕως τὰς 7 καὶ τέλος ὑποστολὴ τῆς σημαίας, φαγητὸν καὶ στὰς 9 σιωπητήριον. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας τὰ παιδιὰ εἶνε γυμνὰ σχεδὸν καὶ ἐκτεθειμένα ἔτσι ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐπίδρασι τῆς φύσεως. Αὐτὴ ἡ ἱστορία κρατεῖ ἐπὶ 25 ἡμέρες, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων δημιουργεῖται ἦθος, ὑγεία καὶ ἰδανικά, πράγματα ποὺ ἐμεῖς ἐκάναμε ὅ,τι ἦτο δυνατὸν γιὰ νὰ τὰ καταστρέψουμε. Τώρα τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα μᾶς καλεῖ νὰ τὰ ἀποκαταστήσωμεν. Ὁ δρόμος δὲν εἶνε μακρυά, καὶ ὁ τρόπος δὲν εἶνε καθόλου δυσάρεστος.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

Μεγάλος πλοῦτος. — Νέαι ἀφίξεις. Τιμαὶ πρωτοφανεῖς.
ΔΙΟΝΑΤΟΣ & ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων Τηλ. 74-98

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΣΧΟΛΗΣ «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Μαθηταὶ—Ὑποψήφιοι φοιτηταὶ — ὑποψήφιοι διὰ προσηρτημένα Πολυτεχνείου καὶ σχολὴν ὑπαξιωματικῶν Ναυτικοῦ, μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ πομπώδεις διαφημίσεις καὶ ὑποσχέσεις, ἀλλὰ καταρτισθῆτε ἀρτίως ὑπὸ ειδικῶν καὶ πεπειραμένων καθηγητῶν, οἵους διαθέτει ἡ σχολὴ «ὁ Πλάτων», τῶν καθηγητῶν Γκαστή — Ὀκταποδᾶ. Στουρνάρα 7.

ΚΥΡΙΑΚΗ, Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

βάλουν εἰς τὸν στίβον. Εἰς τὴν ἐξέδραν δημιουργοῦνται ἐπεισόδια καὶ ἡ ἀστυνομία προβαίνει εἰς συλλήψεις. Μετὰ δεκάλεπτον διακοπήν, ὁ ἀγὼν συνεχίζεται καὶ οἱ παῖκται παίζουν σκληρότατα. Τὰ φάουλ διαδέχονται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο. Μία κάθοδος τοῦ Ἑρμοῦ ἀπολήγει εἰς τὸν Ποδάραν, ὁ ὁποῖος ἑτοιμάζεται νὰ σουτάρῃ, ὅταν τὸ κοινὸν βοᾷ: Πέναλτυ, πέναλτυ. Ὁ Ἑρμῆς ἐπιμένει εἰς τὰς προσπαθείας του, ἐνῷ ὁ Παρθενὼν ἀμύνεται ἀπεγνωσμένως. Σοὺτ τοῦ Στραβοσουγιᾶ ἀποκρούεται εἰς κόρνερ ἀπὸ τὸν τερματοφύλακα, ὁ ὁποῖος μαρκαρισμένος τραυματίζεται καὶ ἀποχωρεῖ. Νέα πάλιν ἐπεισόδια ἀπειλοῦν σύρραξιν, ἀλλ' εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ λήγει τὸ ἡμιχρόνιον, μὲ 1—0 ὑπὲρ τοῦ Παρθενῶνος.

Μετὰ δεκάλεπτον ἀνάπαυσιν ἀρχίζει ὁ ἀγών. Ὁ Ἑρμῆς ἐμφανίζεται μὲ τέσσαρας παίκτας φέροντας ἐπιδέσμους ἐκ τῶν τραυμάτων, ἐνῷ ὁ Παρθενὼν μὲ 10 παίκτας, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πέντε εἶνε τραυματισμένοι. Οἱ τοῦ Παρθενῶνος κατέρχονται ἀμέσως, ἀλλ' ἀνακόπτονται ἀντικανονικὰ καὶ ὁ διαιτητὴς προβαίνει εἰς παρατηρήσεις πρὸς τοὺς παίκτας. Νέα κάθοδος τοῦ Ἑρμοῦ χαρακτηρίζεται ὀφ σάϊδ, ἐνῷ τὸ κοινὸν ἀποδοκιμάζει δαιμονιωδῶς τὸν διαιτητήν. Εἰς τὴν ἐξέδραν σημειοῦται νέον ἐπεισόδιον. Ὁ ἀγὼν γίνεται σκληρός, καὶ ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ μελὲ ἰσοφαρίζει τὸν ἀγῶνα, ἐνῷ οἱ ἀντίπαλοι διαμαρτύρονται, διότι ὁ Ποδάρας ἐσούταρε μὲ τὸ... δεξὶ πόδι. Παίκτης τοῦ Παρθενῶνος ὑβρίζει τὸν διαιτητήν, ὁ ὁποῖος τὸν διατάσσει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ γήπεδον. Νέα ἐπεισόδια, μεταξὺ τῶν θεατῶν. Μετὰ διακοπὴν ¼ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται μὲ τὸν Παρθενῶνα παίζοντα διὰ 9 παικτῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἑρμῆς παίζει μὲ 9 παίκτας, διότι δύο ἐν τῷ μεταξὺ τραυματισμένοι κατέστησαν ἀνίκανοι νὰ συνεχίσουν. Πλησιάζει νὰ λήξῃ ὁ ἀγών. Αἱ ὁμάδες παίζουν μὲ φανατισμόν, ὅτε σημειοῦται νέον πέναλτυ — πραγματικὸν— εἰς βάρος τοῦ Παρθενῶνος. Ὁ ἀρχηγὸς διαμαρτύρεται, ὁ διαιτητὴς ἐπιμένει, καὶ ἐν τέλει ἡ ὁμὰς ἀποχωρεῖ τοῦ γηπέδου, ἐνῷ ὁ διαιτητὴς ἀνακηρύσσει νικητὴν τὸν Ἑρμῆν. Οἱ θεαταὶ ὄρθιοι παρακολουθοῦν τὸ θέαμα, ἂν ὁ διαιτητὴς κυττάξῃ τὸ ῥολόϊ του.

Στρέφει γύρω του τὰ βλέμματα φοβισμένα καὶ τρέμων σφυρίζει τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος. Αὐθωρεὶ ὁ κόσμος διασπᾷ τὴν στρατιωτικὴν ζώνην καὶ εἰσελαύνει ὡς μαινόμενος ταῦρος εἰς τὸ γήπεδον καὶ μὲ ἀπειλητικὰς διαθέσεις κατὰ τοῦ διαιτητοῦ. Ἰσχυρὰ στρατιωτικὴ δύναμις τὸν συνοδεύει μέχρι τῶν ἀποδυτηρίων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει ὁμάδα θερμοαίμων νὰ τοῦ ἐπιτεθῇ καὶ νὰ τὸν τραυματίσῃ εἰς τὴν κεφαλήν. Αἱμόφυρτος πλέον μεταφέρεται εἰς τὰ ἀποδυτήρια καὶ λογίζεται εὐτυχής, ὅτι ζῇ ἀκόμη. Εἰς τὰ ἀποδυτήρια παραμένει μέχρι βαθείας νυκτὸς καὶ τὴν 12ην νυκτερινὴν διὰ μιᾶς κρυφίας ὀπισθίας θύρας ἀπέρχεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ὁ κόσμος ἀκόμη καιροφυλακτεῖ....

* * *

Δευτέρα πρωΐ: Αἱ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται εἰς πολυστήλους— πολλαὶ καὶ εἰς ὁλοσελίδους— περιγραφὰς μὲ τὸν «δραματικὸν» ἀγῶνα. Ὅλοι ὁμοφώνως κατακρίνουν τὴν στάσιν τῶν ποδοσφαιριστῶν ζητοῦντες τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ποδοσφαιρικοῦ σώματος ἀπὸ τὴν γάγγραιναν ποὺ τὸ κατατρώγει. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ....

Β. ΣΑΚΑΛΗΣ

LAURA

ATELIER DE HAUTE COUTURE
MODÉLES PARISIENS
45 ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 45

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΜΑΤΣΟΥΚΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

Ἐάν, κύριοι ἔφεται, εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ἀνωτέρων πολιτισμῶν ὑπάρχῃ μία τιμὴ ὑψηλῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ βαρυτάτων ἐν ταὐτῷ εὐθυνῶν, περιβάλλουσα μὲ τὴν φωτοστεφάνην τοῦ μεγαλείου της τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ συνείδησιν, ἀμφοτέρας κινουμένας ἐντὸς φωτεινοῦ κύκλου τραγικῶν ἐρωτημάτων, ἡ τιμὴ αὐτὴ εἶνε ἐκείνη τῆς Πολιτείας πρὸς τὸν ποινικὸν δικαστήν, καλούμενον ἐξ ἐπιταγῆς αὐτῆς νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου καὶ ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς πολίτου, δικαιώματα ἀναγνωρισθέντα μέσα εἰς τὰς θυσίας τῶν μεγάλων πρωτοπόρων τῆς κοινωνικῆς χειραφετήσεως, δικαιώματα καθαγιασθέντα μέσα εἰς τὰς θυσίας τοῦ ἐλευθέρου πνεύματος πρὸς τὴν καταδυναστευομένην ἀνθρωπότητα ἐν σειρᾷ ὁλοκλήρων σκληρῶν αἰώνων. Τὸ ὑψηλὸν τοῦτο τοῦ δικαστοῦ λειτούργημα ἐν τῇ δικαιοδοτικῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ καθορίζει τὴν θέσιν τῶν λαῶν ἐν τῇ πυραμίδι τῶν πολιτισμῶν. Κρούει τοὺς ἀστέρας διὰ τῆς κεφαλῆς του καὶ φθάνει τὰ ὕψη τοῦ θείου ἐξ οὗ ἀπέρρευσεν ἡ ἔννοια τῆς ἀνθρωπίνης Δικαιοσύνης. Καὶ ἀκούομεν τὸν Γάλλον ἀοιδημαῖκὸν Richepin ἐπιγραμματικῶς καθορίζοντα εἰς μίαν στροφήν του τὴν ἀλήθειαν ταύτην: Le juge est assez dieu pour rendre la justice.

Καὶ πράγματι οἱ εὐρύτατοι κοινωνικοὶ σκοποὶ οὓς ἀπεργάζεσθε, κύριοι ἔφεται, ὡς ποινικοὶ δικασταὶ καὶ ἡ φύσις τῆς ποινικῆς δίκης ὡς αὐτόχρημα καθαρᾶς ψυχολογίας καθορίζουσι τὴν θέσιν ὑμῶν μέχρι τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὴν βαθυτάτην συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς ταύτης τιμῆς καὶ τῶν βαρυτάτων ὑμῶν καθηκόντων ὡς ποινικῶν δικαστῶν διέκρινα μέσα εἰς τὴν μακρὰν ἐξονυχιστικὴν διαδικασίαν τῆς παρούσης δίκης. Διέκρινα εἰς τὴν διαυγῆ ἀκούραστον ὑμῶν σκέψιν, ἐγκύπτουσαν ὑπεράνω πολλῶν σκοτεινῶν σημείων τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, τὰ ὁποῖα ἴσως ἡ τυχὸν ἐγκληματικὴ βούλησις τῶν κατηγορουμένων, τὰ ὁποῖα ἴσως τὸ ἀντίπαλον ἀνθρώπινον πάθος, τὰ ὁποῖα ἴσως ἡ σύμπτωσις παρεσκεύασε. Τὴν διέκρινα μέσα εἰς μίαν ἐπιγραμματικὴν φράσιν τοῦ ἐξ ὑμῶν κ. Σπηλιάδου, ὅστις εἰς μίαν ἐρώτησιν πρὸς μάρτυρα ἐν διαλογικῇ συζητήσει εἶπεν: «Ἡ δίκη αὐτὴ εἶνε δίκη εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ τηρηθοῦν προσχήματα». Ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης, κύριοι ἔφεται, διέκρινα τὸ φῶς τῆς ἀντικειμενικῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἐπεζητοῦμεν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, υἱοθετῶν τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὑπόσχομαι νὰ ἀντικρύσω τὴν ἀνάλυσιν τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως ἄνευ προσχημάτων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ματσούκας, ἀναπτύσσων πράγματι μὲ βαθυστόχαστα ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα τὰ ψυχολογικὰ αἴτια τοῦ κοινωνικοῦ τούτου σκανδάλου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξειλίχθη ἡ ὑπόθεσις τῆς κρατικῆς κινίνης, ἐπάγεται: Ἀντιπαρέρχομαι, κύριοι ἔφεται, τὰς λεπτομερείας καὶ συλλαμβάνω τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ κρατῶ ταύτην εἰς ἕνα δημιουργικὸν ἐναγκαλισμόν. Τὴν διευθύνω, δὲν μὲ διευθύνει, τὴν ἀναλύω, δὲν τὴν συνθέτω, καὶ κύπτων ὑπεράνω αὐτῆς διακρίνω μίαν σκιάν. Διακρίνω ἁπλούστατα μίαν ὑπόθεσιν τῆς ἑταιρείας Ἔλφα, εἰς τὴν ὁποίαν ἕνα δικαστικὸν σφάλμα ἔδωκε τὴν ἔκτασιν ἑνὸς κοινωνικοῦ σκανδάλου. Δικαστικὸν σφάλμα ἀποκαλῶ τὴν ἕνωσιν τριῶν δικῶν ὅλως διαφόρων πρὸς ἀλλήλας, μὴ ὑπαγομένων δὲ εἰς οὐδεμίαν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Ἀκολούθως ὁ κ. Ματσούκας καθορίζει τὰς συνεπείας τῆς ἑνώσεως ταύτης, ἥτις ἦτο ἀποτέλεσμα μιᾶς σπουδῆς τοῦ κ. ἀνακριτοῦ, χωρήσαντος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἄνευ φρονηματισμένης σκέψεως καὶ ὑπὸ ἕνα ὑπερβολικὸν ζῆλον, ἐκ τοῦ ὁποίου πολλάκις ἡ ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης ἐξῆλθε καθημαγμένη. Ὑπέστη ὁ κ. ἀνακριτής, λέγει, τὴν ἐπίδρασιν ψυχολογικῶν εἰσορμήσεων καὶ ἔσπευσε νὰ ὑψώσῃ ἕνα ἔργον ἡράκλειον, ἀντὶ τούτου ὅμως ἐπέτυχε μίαν ἡροστράτειον δόξαν. Καὶ ἐξακολουθῶν ὁ κ. Ματσούκας δίδει τὴν εἰκόνα τῶν ψυχολογικῶν αἰτίων τῆς ἑνώσεως τῶν δικῶν καὶ τῶν ἐκ ταύτης συνεπειῶν μὲ μίαν ὄντως θαυμασίαν ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ματσούκας ἀναλύει τὸ κατηγορητήριον μὲ μίαν πραγματικὴν δικανικὴν εὐστροφίαν, ἀντιπαραθέτων ἰσχυρισμοὺς τείνοντας εἰς ἀνατροπὴν τῆς κατηγορίας, μεταχειριζόμενος τὰ δεδομένα τῆς διαδικασίας ὑπὸ τὸ πρίσμα μιᾶς τετραγωνικῆς λογικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης. Ἀνασκευάζει τὰ ἀποτελέσματα τῶν πραγματογνωμοσυνῶν, ἐπικαλούμενος τὰ ἐκ τῆς διαδικασίας προκύψαντα ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνικὰ δεδομένα, ὑποστηρίζων ὅτι αἱ γενόμεναι ἀναλύσεις ἀποτελοῦσιν ἀσταθμήτους παράγοντας ἀναποδέκτους δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ματσούκας ἀναλύει τὸ παρελθὸν τοῦ Χριστοπούλου ὃν ἐρευνᾷ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ψυχοβιολογικῆς ἐρεύνης καὶ καθορίζει ὡς συμπέρασμα τῆς ἐρεύνης του ταύτης ὅτι τὰ κατηγορούμενα ἀδικήματα δὲν φέρουσι τὸν τύπον τὸν ἐναρμονιζόμενον πρὸς τὰς ῥοπὰς καὶ διαθέσεις τοῦ κατηγορουμένου. Ἐπικαλεῖται σειρὰν συγγραφέων ξένων, ἀποδεικνύων ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὸ ἔγκλημα ἄνευ ψυχοβιολογικῆς ἐρεύνης τοῦ κατηγορουμένου ὡς ὁρμῆς καὶ προδιαθέσεως.

Ἀκολούθως ἐρευνᾷ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὡς ὑπόθεσιν βιομηχανίας, ἐπικαλούμενος τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Πολιτείας ἀπέναντι αὐτῆς ὡς συντελεστοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τέλος ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἀναλύει τὴν πρότασιν αὐτοῦ, καθορίζων ὅτι αὕτη ὡς ἀναιτιολόγητος δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν κοινὴν περὶ Δικαίου συνείδησιν. Ἀκολούθως ὁμιλεῖ περὶ δικαστικῆς πλάνης καὶ τέλος ἐν ἐπιλόγῳ ἐπάγεται: Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐνθυμοῦμαι μίαν φράσιν τοῦ ἐξ ὑμῶν κ. Φωκᾶ, ὅστις εἰς μίαν πρός τινα μάρτυρα ἐρώτησιν τοῦ εἶπε «Λέγε, μάρτυς, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἀνησυχίας μας». Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, κύριοι ἔφεται, συνέλαβον τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν καὶ τώρα διακρίνω στὰ πρόσωπά σας. Σᾶς βλέπω ὀρθοῦντας τὰ ἠθικά σας ἀναστήματα μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Σᾶς βλέπω προσευχομένους ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν τῶν σκληρῶν καθηκόντων σας. Ἡ σκέψις καὶ ἡ συνείδησις ὑμῶν κινεῖται ὑπὸ μίαν θείαν ἀκτινοβολίαν ἐν τῷ μέσῳ τραγικῶν ἐρωτημάτων. Σᾶς βλέπω Δίας στοὺς Ὀλύμπους σας συμβουλευομένους τὴν Ἐγερίαν νύμφην ἐν μέσῳ ἀστραπῶν. Εὔχομαι, κύριοι ἔφεται, ν' ἀρθῆτε εἰς τὸ ὕψος τῶν στιγμῶν ὑπεράνω πάσης ἐντυπώσεως καὶ τῆς φωνῆς τοῦ ἀνευθύνου κοινωνικοῦ παράγοντος μὲ μίαν θέλησιν ἰσχυρὰν, φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸ ἀείζωον φῶς τῆς ἐξυψουμένης διανοίας πρὸς τὰ ἀνώτερα κοινωνικὰ ἰδεώδη πειθαρχοῦντες εἰς τὴν ἐντολὴν ἐν ᾗ ἐκλήθητε.

Εὔχομαι ὅταν παρέλθουν αἱ στιγμαὶ τοῦ δράματος τούτου καὶ ὁ νόμος τῆς προοπτικῆς ἀσκήσῃ τὴν κυριαρχίαν του, νὰ μὴ φθάσῃ ποτέ, μὰ ποτέ, μέχρις ὑμῶν ἡ ἀγωνιώδης φωνὴ τοῦ Χριστοπούλου ὡς φωνὴ ἀδικηθέντος. Παραδίδω τὸν Χριστόπουλον εἰς τὴν δικαίαν σας κρίσιν. Ἀπονείματε δίκαιον. Ἀπεκδέχομαι μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν.

SWEEPSTAKES - ΣΟΥΐΠΣΤΕΗΚ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΡΙΘΜΩΝ
Μόνον στοῦ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ
Σοφοκλέους 9.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
κ. Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
Δέχεται ἐν τῷ νέῳ Ἰατρείῳ του, ὁδὸς ΔΩΡΟΥ 10Β, ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.
Νοσήματα παθολογικὰ, λοιμώδη, δερματικά. Ἠλεκτροθεραπεῖαι, Ἀκτινοθεραπεία. Ἐιδικὸν Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον.
Ὧραι ἐπισκέψεων 11—1 ½ π. μ. καὶ 6—8 μ.μ.

Κοντάρια Παραπετασμάτων καὶ Στώρ
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Τὰ σιγαρέττα Ἀγρινίου

Δ. ΦΟΥΚΑ Α. Ε.

ΥΠΕΡΕΧΟΥΝ ΕΙΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΓΕΥΣΙΝ ΚΑΙ
ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ

ΔΙΟΤΙ

κατασκευάζονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ καθαρὰ καπνὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων περιφερειῶν Ἀγρινίου.

Ἡ ἀνάμιξις (χαρμάνι) αὐτῶν γίνεται ἀπὸ ειδικοὺς (χαρμαντζῆδες) ἐγνωσμένης τριακονταετοῦς **ΠΕΙΡΑΣ**.

Συσκευάζονται ἐπιμελῶς μὲ ὅλους τοὺς τεχνικοὺς ὅρους ἐντὸς **ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΩΝ** κυτίων καὶ

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καπνοπωλεῖα πρὸς δραχμὰς 11 τὸ κυτίον

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ
ΠΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΙΔΟΥ
ΠΩΣ ΠΑΧΥΝΕΙ
ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ
ΜΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἀναγέννησι
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ
ΑΝΑΙΜΙΑΝ · ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ · ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΝ · ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ — ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Δ.Η. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ - ΡΩΜΗΙ - ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΙ - ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΑΜΕΡΙΚΗ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΑΙ - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΡΚΥΡΑ

Τὸ Μαργαριτάρι τῶν Καλλονῶν τῆς Ἑλληνικῆς Φύσεως. Δροσιὰ - Λουτρὰ - Ἐκδρομαὶ - Ψάρευμα - Διασκεδάσεις.— Παραθερισμὸς ἰδεώδης εἰς τὸ θαυμάσιον Ξενοδοχεῖον

ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΩΡΑΙΑΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Μὲ τὰ φημισμένα μεγάλα δροσερὰ δωμάτιά του καὶ τὸν μαγευτικὸν κῆπον. — Τιμαὶ χαμηλαὶ

ΔΙΤΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ .... » 226.200.000

Ἐξυπηρετεῖ ταχέως καὶ ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας

ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑ

Τὸ νέον Γαλλικὸν φάρμακον ΥΣΤΑΝ (καψοῦλες) θεραπεύει τὴν βλενόρροιαν, παλαιὰν καὶ νέαν, καὶ τὴν χρονίαν κυστίτιδα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐπενεργεῖ ἀνωδύνως καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἔτυχεν ἐγκρίσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

ΔΙΤΣ

ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΚΑΦΕ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΠΕΛΚΑ

Ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Βολωνίας ὅτι κατὰ τὴν αὐτόθι διεθνῆ Ἔκθεσιν ἀπενεμήθη μέγα δίπλωμα τιμῆς μετὰ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὸν καφὲ τοῦ λίαν εὐφήμως γνωστοῦ εἰς πάντας καφεκοπτείου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΠΕΛΚΑ

Κάτωθι Δημοτικοῦ Θεάτρου, Ἀθηνᾶς 54.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν Νικαίας 1931, καθ' ἣν, ὡς γνωστόν, ἀπενεμήθη τῷ αὐτῷ Οἴκῳ Μέγα Βραβεῖον μετὰ Χρυσοῦ Μεταλλίου καὶ μετὰ τὴν νέαν ταύτην ἐξαιρετικὴν τιμὴν συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν τιμήσαντα τὴν Ἑλληνικὴν Βιομηχανίαν Καφὲ

ΟΙΚΟΝ Γ. Ι. ΜΠΕΛΚΑ

ΧΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΦΑΚΕΛΛΟΙ ΚΤΛ.

ὅλων τῶν σχεδίων καὶ χρωμάτων σχεδὸν δωρεὰν
Ἀποθήκη Στοὰ Ὀρφανίδου 9—10
ΑΔΕΛΦΟΙ Β. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς Νομικῆς, κάτοχος Γαλλικῆς καὶ Στενογραφίας ζητεῖ δικηγορικὸν γραφεῖον ἢ συμβολαιογραφικὸν τοιοῦτον διαθέτων ὥρας ἀπογευματινάς. Συστάσεις ἄρισται. Ἀμοιβὴ μετρία. Γράψατε: Φροντιστήριον Σ. Καποδιστρίου 16.

Ψάθες Κίνας καὶ Ἰνδιῶν
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΕΤΟΣ Δ'—ΧΡΗΣΙΣ 1930

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑΣ, ΒΥΝΟΠΟΙΪΑΣ ΚΑΙ ΠΑΓΟΠΟΙΪΑΣ "ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ"

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Ἐγκαταστάσεις	Δρχ. 83.503.845.30	Μετοχικὸν κεφάλαιον		Δρχ. 65.454.000.—
Δοχεῖα ζύθου	» 5.914.800.05	Τακτικὸν ἀποθεματικὸν		
Ἐμπορεύματα	» 1.545.879.40	Προηγ. χρήσεων	Δρχ. 2.544.058.80	
Προϊόντα καὶ πρῶται ὗλαι	» 22.241.214.—	Παρούσης χρήσεως	607.002.70	» 3.151.061.60
Ταμεῖον	» 458.147.15	Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν		» 4.900.000.—
Τίτλοι ἐν χαρτοφυλακίῳ	» 18.357.224.—	Πιστωταὶ		» 66.135.880.90
Διάφοροι χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ	» 17.842.208.25	Μερίσματα πληρωτέα		
Χρεῶσται καὶ δάνεια πελατῶν	» 14.008.527.80	Προηγ. χρήσεων	Δρχ 28.719.75	
		Παρούσης χρήσεως	» 5.236,320.—	» 5.265.039.75
		Ἀμοιβαὶ διοικητικοῦ συμβουλίου		» 560.000.—
		Ἀμοιβαὶ διευθυνόντων συμβούλων		» 826.035.40
		Κέρδη καὶ ζημίαι		
		Προηγ. χρήσεων	Δρχ. 17.569.130.15	
		Παρούσης χρήσεως	» 10.698.25	» 17.579.828.80
	Δρχ. 163.871.845.95			Δρχ. 163.871.845.95

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ"

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ἀποσβέσεις	Δρχ. 17.468.718.30	Ἀκαθάριστα κέρδη ἐκ πωλήσεως προϊόντων	
Καθαρὰ κέρδη διατιθέμενα	» 12.140.056.35	Μερίσματα Ἑταιρειῶν	Δρχ. 29.234.374.65
		Α. Ε. Ψυγεῖα καὶ Παγοποιεῖα Μακεδονίας	» 374.400.—
	Δρχ. 29.608.774.65		Δρχ. 29.608.774.65

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧ. 12.140.056.35

Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	Δρχ. 607.002.70
Μέρισμα παρούσης χρήσεως πρὸς Δρ. 20 κατὰ μετοχὴν	» 5.236.320.—
Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν	» 4.900.000.—
Ἀμοιβαὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	» 560.000.—
Ἀμοιβαὶ Διευθυνόντων Συμβούλων	» 826.035.40
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον	» 10.698.25
	Δρχ. 12.140.956.35

Τὸ Μέρισμα ἐκ Δραχμῶν 20.— κατὰ μετοχὴν, μεῖον φόρου Δημοσίου, πληρωθήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΦΙΞ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
ΔΗΜ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ GRAND PRIX

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3.30

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ Δρ. 375.000

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3.30

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΜΕΘΟΡΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἶμαι ἐκ τῶν ἐμποροπαραγγελιοδόχων οἵτινες συνεχῶς ταξειδεύουν καὶ ὡς ἐκ τούτου μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶ τὸν θόρυβον ὡς ἐκ τῆς μεθορμίσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὴν ἀκτὴν τῶν Ἁλῶν.

Παρηκολούθησα ὅτι ὁ θόρυβος ἔχει μεροληπτικὸν χαρακτῆρα καὶ σπεύδω νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰ κάτωθι ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν ὡς ἀντελήφθην κατὰ τὰ ταξείδιά μου καὶ τὰς γνώμας τοῦ ταξειδεύοντος ἐπαρχιακοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ ὅλου ἄλλου ταξειδιωτικοῦ κόσμου νομίζω ὅτι ἔχει τὸ μεγαλύτερον δικαίωμα γνώμης.

1) Ὁ Πειραιεὺς ἐὰν δὲν ἦτο ἡ Ἀθῆνα (ἡ πρωτεύουσα) τόσον κοντά, ποῖος θὰ ἦτο καὶ ποίαν ἐξέλιξιν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχε λάβει;

2) Ὁ Πειραιεὺς καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀνήκουν εἰς τοὺς Πειραιεῖς καὶ Ἀθηναίους ἢ εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς πρωτεύουσαι καὶ ὡς πόλεις ἐξαρτῶσαι τὴν ζωὴν καὶ τὴν πρόοδον των ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ κόσμου;

3) Πέραν τῶν διαμαρτυρομένων καὶ μὴ τοιούτων Πειραιωτῶν διατί δὲν εἰδοποιήθησαν οἱ ταξειδεύοντες, ἀφ' ὅτου ἔλαβε χώραν ἡ μεθόρμισις τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὴν νέαν αὐτῶν βάσιν διὰ νὰ φανῇ ποίαν κατάστασιν προτιμοῦν καὶ ποίαν ἐξυπηρετεῖ ἐν τῷ συνόλῳ τὴν γενικωτέραν πρόοδον τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς χώρας;

4) Εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ μεσολαβήσῃ πρόοδος τις χωρὶς νὰ δημιουργήσῃ θύματα;

5) Εἰλικρινῶς πιστεύουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά των εἶνε ὀρθὰ ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προόδου τοῦ Πειραιῶς καὶ φαντάζονται ὅτι θὰ ἔπρεπε χάριν διακοσίων μικροεπαγγελματιῶν νὰ ἐμποδισθῇ ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξις τοῦ Πειραιῶς;

6) Ἔχουν ἰδέαν οἱ θορυβοῦντες ποίαν ἐμπορικήν, βιομηχανικήν, τουριστικήν, μεταναστευτικὴν καὶ γενικωτέραν ἀποστολὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔχει ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς;

Κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ ἦτο λογικώτερον ἀντὶ ἐντυπωσιακῶν ἐνεργειῶν καὶ θορύβου μὲ μεροληπτικὰς βλέψεις νὰ ἠσχολοῦντο οἱ ἁρμόδιοι, οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ὅλα τὰ Σωματεῖα τοῦ Πειραιῶς περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ σημειωθῇ πραγματικὴ γενικωτέρα πρόοδος πάσης φύσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς μὲ βάσιν τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ὡς τοιαῦτα ὑποδεικνύω τὰ κάτωθι:

Τὴν ἀπόκτησιν τῆς διεθνοῦς ἐλευθέρας ζώνης μὲ πλήρη διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας οὕτως ὥστε ὁ Πειραιεὺς νὰ γίνῃ σταθμὸς διαμετακομίσεως διὰ τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν.

Τὴν συγκέντρωσιν τῆς συσκευασίας καὶ ἐξαγωγῆς τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν προϊόντων καπνοῦ, σταφίδος, ἐλαίου κλπ. εἰς Πειραιᾶ (διατί ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ σταφίδος ἐκ Πειραιῶς;) καθ' ὅτι λόγῳ τῶν μεγάλων τεχνικῶν, οἰκονομικῶν κλπ. μέσων διὰ τοῦ Πειραιῶς, οἱ ἐξαγωγεῖς θὰ δυνηθοῦν ἐπιτυχέστερον νὰ δράσουν ὑπὲρ τῆς μεγαλυτέρας καὶ συστηματικωτέρας ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων μας.

Νὰ διοργανώσουν τουριστικῶς καὶ μεταναστευτικῶς τὴν ἐν Πειραιεῖ κατάστασιν μὲ ἐγκαταστάσεις καὶ γραφεῖα ειδικῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ διευκολύνσεως τοῦ ταξειδιωτικοῦ, περιηγητικοῦ καὶ μεταναστευτικοῦ κόσμου οὕτως ὥστε ὁ Πειραιεὺς νὰ καταστῇ ὁ ἀποκλειστικὸς λιμὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς κέντρον συγκεντρώσεως καὶ διελεύσεως τῶν ἐκ τῆς Βαλκανικῆς καὶ Ἐγγὺς Ἀνατολῆς ἀναχωρούντων διὰ τὴν Εὐρώπην, Ἀμερικὴν καὶ λοιπὰς ξένας χώρας ταξειδιωτῶν.

Μετὰ τιμῆς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΣΡΑΕΛΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Φίλη «Πρωΐα»,

Εἰς τὸ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» ἄρθρον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ νέον ἔργον τοῦ Μωρουᾶ» ὁ κ. Σωτήριος Σκίπης ὁμιλῶν διὰ τὸν Μωρουὰ παραθέτει τί λέγει οὗτος περὶ τῶν ἐντυπώσεων τοῦ Δισραέλη ἐκ τοῦ ταξειδίου αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, τουτέστιν ὅτι «αὕτη τοῦ ἤρεσεν. Ἄσπρα σπίτια, πράσινα παραθυρόφυλλα, ἕνας Φιγαρὼ σὲ κάθε δρόμο, μία Ροζίνα σὲ κάθε μπαλκόνι». Προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὰς ἐντυπώσεις τοῦ Δισραέλη περὶ τῶν Ἀθηνῶν, καθόσον ὁ Δισραέλης μετὰ τὴν Ἱσπανίαν ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἔτος 1830. Τὰς ἐντυπώσεις ταύτας τοῦ Δισραέλη περὶ τῶν Ἀθηνῶν εὑρίσκομεν ἐκτιθεμένας εἰς ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἐδ. Μποῦλβερ τῆς 27 Δεκεμβρίου 1830 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως περιεχομένην εἰς τὸν πρόλογον τοῦ ἀγγλικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Λὸρ Μπίκονσφιλντε Ὂν Δὶ Κονστιτίουσιον» ὑπὸ Φράνσις Ἥτσμαν. Αἱ ἄνω ἐντυπώσεις τοῦ Δισραέλη περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: «Ἐξ ἁπάντων τῶν μερῶν, ἅτινα ἐπεσκέφθην μέχρι τοῦδε, τελείως αἱ Ἀθῆναι ἐπραγματοποίησαν πᾶν ὅ,τι ἠδυνάμην νὰ ἐπιθυμήσω. Τὸ μέρος ἄνευ ὁμοίου εἶνε ἐκ τῶν τερπνοτέρων ἐν τῷ κόσμῳ. Δὲν ἐκπλήσσομαι ὅτι ἡ καλαισθησία τῶν ἰθυνόντων ἐν τῇ λεπτῇ ταύτῃ χώρᾳ ἐξέλεξε τὴν ἐλαίαν ὡς τὸ ἐπίλεκτον αὐτῶν δένδρον καὶ τὸ ἴον ὡς τὸ ἀγαπητὸν αὐτῶν ἄνθος».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1931.
Μετὰ τιμῆς
Γ. Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΛΕΟΝΤΑ ΦΕΡΡΕΡΟ

Ἤλθατε νὰ μελετήσητε τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ διαπιστώσητε ἂν συνεχίζεται καὶ σήμερον ὁ πολιτισμὸς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργον σας εἶνε μεγάλης σημασίας καὶ δὲν ἔχει κανεὶς εἰμὴ νὰ σᾶς εὐχηθῇ ἐπιτυχίαν. Ἀλλ' ἡ μελέτη τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, φρονοῦμεν ὅτι δὲν θὰ εἶνε πλήρης, ἐὰν δὲν μελετηθῇ συγχρόνως καὶ ὁλόκληρος ἡ σημερινὴ ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐθνικὴ τοιαύτη τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς ὁποίας ἑστία εἶνε αἱ Ἀθῆναι. Ἓν στοιχεῖον τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν εἶνε τὸ καὶ οὐσιωδέστατον εἶνε ἡ πίστις τὴν ὁποίαν τρέφουσιν οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες πρὸς τὸν πολιτισμὸν αὐτόν. Μὲ ἄλλας λέξεις οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Δωδεκανήσιοι —ὑπόδουλοι τῆς πατρίδος σας Ἰταλίας— πιστεύουν ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ καθόλου ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὁποίου συνετέλεσαν καὶ αὐτοί, θὰ κατορθώσῃ καὶ πάλιν νὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ.

Αὐτὸ τὸ λεπτὸν σημεῖον πρέπει νὰ μὴ διαφύγῃ τὴν προσοχήν σας, ἐὰν θέλητε νὰ παρουσιάσητε ἄρτιον ἔργον ἀντάξιον τοῦ μεγάλου ὀνόματός σας. Ἅπαξ δὲ καὶ θὰ ἀναφέρητε καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἀκροθιγῶς μόνον σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ εἴπητε ὅτι ἡ Φασιστικὴ Ἰταλία συμπεριφέρεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν κακὴν τύχην νὰ εἶνε ὑπόδουλοί της, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν ἀνθρωπισμόν.

Μετὰ τιμῆς
Ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ζυθοποιΐας, Βυνοποιΐας καὶ Παγοποιΐας «ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ»

Καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 11ην Ἰουλίου 1931, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὰ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ 59 γραφεῖα αὐτῆς πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

1) Ὑποβολὴ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930.
2) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3) Ὑποβολὴ Ἐκθέσεως Ἐλεγκτῶν.
4) Ἀπόφασις περὶ διαθέσεως κερδῶν.
5) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1931 καὶ ὁρισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
6) Ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐλεγκτῶν.

Μέτοχοι ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Δανείων καὶ Παρακαταθηκῶν ἢ εἰς οιανδήποτε τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Αἱ ἀποδείξεις καταθέσεως τῶν ἄνω μετοχῶν ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα πληρεξουσιότητος δέον νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἀθῆναι τῇ 18 Ἰουνίου 1931.
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΝ ΡΟΤΣΙΛΔ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΡΟΖΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

εὐθηνοτέρα. Διὰ τὰ φωτιστικὰ νομίζω ὅτι εἶνε ὅλα ἀπαραίτητα. Ὕστερα συμφωνῶ ἀπολύτως μὲ τὴν τακτικὴν τῶν περιωρισμένων δαπανῶν, διότι αἱ χίλιαι θέσεις τῆς πλατείας δὲν δικαιολογοῦν δαπάνας μεγάλας. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου, νομίζω ὅτι τὰς μεγάλας δαπάνας δὲν δικαιολογεῖ κυρίως ἡ πνευματικότης τοῦ θεάτρου τῆς πρόζας καὶ οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει. Ὁ Γκαστὸν Μπατὺ γνωρίζετε ὅτι δὲν ἠμπορεῖ καλὰ καλὰ νὰ ἐργασθῇ μέσα εἰς τόσο πλούσιον μηχανικὸν περιβάλλον ὅπως εἶνε τὸ περιβάλλον τοῦ Τεάτρ Τιγκάλ. Θὰ ἤθελε μίαν σκηνὴν περισσοτέρας πλαστικὰς ἐπιδείξεις παρὰ μίαν σκηνὴν μὲ καταπληκτικὴν μηχανικὴν ἀρτιότητα. Καὶ δὲν τὸν ἀδικῶ. Σεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχετε ἕνα μειονέκτημα. Ὅτι διορθώνετε, ἐπισκευάζετε ἕνα ἤδη κτισμένον θέατρον. Ἂν ἐπρόκειτο ὅμως νὰ κτίσετε νέον, θὰ εἶχα τὴν γνώμην ὅτι ἐπὶ μεγαλυτέρου ἐπιπέδου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κτισθῇ ταυτοχρόνως καὶ τὸ θερινὸν καὶ τὸ χειμερινὸν μὲ μίαν μόνον περιστροφικὴν σκηνήν. Θὰ ἐχωρίζατε τὸ οἰκόπεδον εἰς δύο. Εἰς τὸ κέντρον θὰ ἐτοποθετεῖτο ἡ σκηνὴ ἡ ὁποία θὰ εἶχε δύο μποῦκες. Ἡ μία θὰ ἔβλεπε πρὸς τὸ χειμερινὸν καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὸ θερινόν. Ἔτσι μὲ μίαν καὶ μόνην φθηνὴν περιστροφικὴν σκηνὴν θὰ εἴχετε δύο περίφημα, εὐρύχωρα καὶ μοντέρνα θέατρα. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτό, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως τῶν κτιρίων, δὲν εἶνε δυνατὸν διὰ τὸ θερινόν σας θέατρον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνέγερσιν νομίζω ἀπολύτως ἀπαραίτητον, πρέπει νὰ προτιμήσετε τὴν περιστροφικὴν σκηνήν. Θὰ κοστίσῃ ὀλιγώτερον πάντως καὶ θὰ εἶνε περισσότερον εὔχρηστος καὶ ἁπλῆ.

— Ἀποδίδετε μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ θερινὰ θέατρα;

— Μεγίστην. Νομίζω ὅτι τὸ θέατρον πρέπει νὰ εἶνε εἰς τὸ ὕπαιθρον. Εἰς τὰ κλίματα μάλιστα ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν τὸ θερινὸν θέατρον νομίζω ὅτι εἶνε προωρισμένον νὰ διαδραματίσῃ ἕναν σοβαρώτατον ῥόλον. Θὰ ἔλεγα νὰ ἐχρησιμοποιοῦντο τὰ ἀρχαῖα θέατρα τὰ ὁποῖα ἔχουν καὶ περίφημον ἀκουστικήν, διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅμως χρειάζεται ἐπισκευή, κάποιος συγχρονισμὸς καὶ μεταρρυθμίσεις αἱ ὁποῖαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νομίζω ὅτι ἐπιτρέπονται ἐπὶ ἀρχαίων μνημείων. Θὰ ἦτο ἱεροσυλία καὶ βέβηλος πρᾶξις νὰ ἐγγίσωμεν ἔστω καὶ μίαν πέτραν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου. Ἂς ἀφεθοῦν λοιπὸν αὐτὰ τὰ θέατρα ὡς ἔχουν καὶ ἂς εὑρεθοῦν ἄλλοι χῶροι κατάλληλοι.

— Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου πῶς σᾶς φαίνεται;

— Περίφημον. Εἶνε συμπαθεστάτη μικρὰ αἴθουσα, εἶνε ὅ,τι χρειάζεται διὰ θέατρον πρόζας. Ἔχει πολὺ ἔντιμ ἀτμόσφαιραν καὶ μόνον ἡ ῥοκοκὸ διακόσμησις τῆς στέγης νομίζω ὅτι πρέπει ν' ἀλλαγῇ.

Ὁ κ. Ρότσιλδ ἐζήτησε ἀκολούθως νὰ μελετήσῃ κατὰ τὴν εἰς Ἅγιον Ὄρος παραμονήν του τὰ διάφορα σχέδια καὶ μὲ ἐβεβαίωσεν ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι ἡ δημιουργία καλῶν θεάτρων πρόζας εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐνδιαφέροντα τῆς ζωῆς του.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τὰς ἀξιοτίμους Κυρίας ὅτι οἱ κομμωταὶ Ζουλιὲν καὶ Παντελῆς τέως ὑπάλληλοι εἰς τὰ κομμωτήρια «Τζώρτζ» καὶ «Σωτήρη» ἀπεχώρησαν ἐκ τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ ἰδιόκτητον κομμωτήριόν των ὁδὸς Κριεζώτου 6, ἄρχονται δὲ τῶν ἐργασιῶν των ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας.

Παρακαλεῖται ὅθεν ἡ ἀξιότιμος πελατεία των ὅπως τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας της τὸ νέον κατάστημα ὅπου θέλει τύχῃ ἀμερίστου περιποιήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν τελευταίων τύπων κομμώσεως.

Μαξιλάρια Κρετὸν
Τουὰλ ζουῒ δι' ἐξοχάς
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΣΑΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΩΝΩΠΩΝ ΧΡΟΝΑΤ-ΜΟΣΚΙΤΟ

Σᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὴν ἑλονοσίαν
Πωλεῖται παντοῦ

ΔΙΤΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ Ἀλβανικὴ πρεσβεία κατόπιν τῶν διαφόρων δημοσιεύσεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν δῆθεν δολοφονικὴν ἀπόπειραν κατὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Ζώγου τῆς Ἀλβανίας ὡς καὶ τὴν ὑγείαν αὐτοῦ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διαψεύσῃ διὰ τοῦ πλέον κατηγορηματικοῦ τρόπου τὰς κακοβούλους καὶ ἐντυπωσιακὰς ταύτας διαδόσεις.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Ζώγου χαίρει ἄκρας ὑγείας παραθερίζει δὲ εἰς Δυρράχιον ἀσχολούμενος τῶν κυβερνητικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

(Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἀλβανικῆς Πρεσβείας).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΛ. ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ

μελέτη τοῦ κ. Ἠλ. Βουτιερίδη Ἡ Ζωὴ καὶ τὸ Ἔργο τους.
ΣΕΛ. 112 δραχμ. 20.—
Ἔκπτωσις 50 ο/ο » 10.—

Στὴ μελέτη αὐτὴ ὁ κ. Βουτιερίδης ζωγραφίζει γενικὰ ἀλλὰ & μ' ἀρκετὰ καθέκαστα τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῶν δύο μεγάλων Ἑλλήνων διηγηματογράφων. Καθορίζει τὸν προσωπικὸ χαρακτῆρα καὶ τῶν δύο καὶ πόσο τοῦτος φαίνεται μέσα στὸ ἔργο τους. Δείχνει ὅλες τὶς ὁμοιότητες ποὺ ὑπάρχουνε στὴ ζωὴ καὶ στὰ ἔργα καὶ τῶν δύο καὶ ποιὲς ἡ αἰτίες τους. Ἐξετάζει ποιὰ ἡ ἀξία τοῦ ἠθογραφικοῦ διηγήματος καὶ μυθιστορήματος καὶ ποιὰ ἡ ἐπίδρασί του στὴν κοινωνία. Γιὰ νὰ κάμῃ πιὸ φανερὴ τὴ λογοτεχνικὴ μορφὴ καὶ τῶν δύο διηγηματογράφων, δημοσιεύει ἀρκετὰ ἄγνωστα ποιήματά τους καὶ στὸ τέλος βάνει τοὺς τίτλους ὅλων τῶν διηγημάτων τους, μυθιστορημάτων τους κι' ἄλλων ἔργων τους. Ἔτσι ὁ καθένας μὲ τὴ μελέτη αὐτὴ μπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μιὰ σωστὴ εἰκόνα τῆς λογοτεχνικῆς μορφῆς τοῦ Παπαδιαμάντη καὶ τοῦ Μωραϊτίδη.

ΕΚΔΟΤ. ΟΙΚΟΣ Μ. ΖΗΚΑΚΗ

ΔΙΑΤΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΜΑΙ ΤΗΝ ΠΟΥΔΡΑ ΤΟΚΑΛΟΝ ΜΕ ΤΗΝ MOUSSE DE CREME

Η ΜΥΤΗ ΤΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΟΤΕ ΓΙΑΛΑΔΕΣ

Ἔξω εἰς τὴν καλοκαιρινὴν ζέστην καὶ τὰ θαλάσσια λουτρὰ παρὰ τὴν ἐφίδρωσιν τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ σπὸρ ἢ τοῦ χοροῦ εἰς τὰς ὑπερθερμασμένας αἰθούσας ἡ πούδρα Τοκαλὸν κρατᾷ διότι συνίσταται ἀπὸ πούδραν λεπτοτάτην, ἀεροποιημένην, ἀναμεμιγμένην μὲ τὴν πλέον ἀφρώδη mousse de creme.

Αἱ πούδραι Τοκαλὸν περιέχουν καὶ αὐταὶ τὸ mousse de creme ὥστε νὰ προσκολλῶνται στὴν ἐπιδερμίδα ὅπως καὶ τὰ κοκκινάδια τοῦ προσώπου. Πρόκειται περὶ κάτι τοῦ νεωτέρου, τοῦ καλυτέρου καὶ διαφορετικοῦ τῶν κοινῶν πουδρῶν.

Γαλλικὰ - Γερμ. - Λογιστικὰ - Ἀλληλ. - Μαθημ. - Groupes διάφορα δι' ἀρχαρίους. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Literature. Conversation. Sujets Divers Παρὰ Καθηγητρίας Σχολῆς Παρισίων. Μεταφράσεις διάφοροι.—Καποδιστρίου ἀρ. 16.

ΣΦΟΔΡΟΤΑΤΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΜΑΚΡΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

"ΦΩΣ ΛΟΙΠΟΝ ΑΠΛΕΤΟΝ, ΑΥΤΗ ΕΙΝΕ ΑΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Γ. Καφαντάρης προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ἐγγράφους δηλώσεις:

«Τὸ προέχον ζήτημα τῆς συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κατωρθώθη νὰ παρακαμφθῇ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεσαζόντων συζήτησιν ἐντοπισθεῖσαν ειδικῶς εἰς ἄλλο σημεῖον, τὸ δυνατὸν ἢ μὴ τῆς ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως τῆς ὁδοποιΐας. Ἀλλ' ἐὰν ἡ πρότασίς μας παρεκάμφθη εἰς τὴν ἐν λόγῳ συζήτησιν εὔκολον δὲν εἶνε νὰ ἀποσιωπηθῇ μέχρι τέλους καθόσον ἡ ἄμεσος, εἰλικρινὴς καὶ πλήρης διαλεύκανσις τῶν ὑπόπτων ἐν γένει ὑποθέσεων, καὶ δὴ ὅλων τῶν περιστατικῶν τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν σύναψιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν συμβάσεων τῆς τελευταίας τετραετίας εἶνε βαθεῖα πλέον κοινωνικὴ ἀνάγκη καὶ ἀξίωσις καὶ ἐπιβάλλεται ὡς συνέπεια ἀναπότρεπτος τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων καὶ ἐνεργειῶν. Θὰ εἴπωμεν περαιτέρω ποῖαι αἱ δηλώσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι αὗται ἀφοῦ πρότερον ἀποκαταστήσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀληθῆ των θέσιν ἀναφορικῶς πρὸς ὅσα ἐλέχθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς πρὸς τὸ δυνατὸν τῆς ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως τῆς ὁδοποιΐας.

Δὲν ἔχομεν λόγους ἰδιαιτέρους νὰ ὑπεραμυνώμεθα τῆς συμβάσεως ταύτης, περὶ τῆς ὁποίας ἁρμόδια ἐπίσης θὰ ἦσαν νὰ παράσχουν ἐξηγήσεις μέλη ἐξέχοντα τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Τὸ γεγονὸς ἐν τούτοις ὅτι οἱ ἄλλοι σιωποῦν δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι διὰ τὴν σύμβασιν τῆς ὁδοποιΐας προεκηρύχθη μειοδοτικὴ δημοπρασία, εἰς ἣν πρὸς ἀνάπτυξιν συναγωνισμοῦ ἔγιναν παρατύπως δεκτοὶ καὶ οἶκοι μὴ συμμορφωθέντες πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ἐδόθη δὲ τὸ ἔργον εἰς τὴν ἑταιρείαν Μακρῆ μόνον ἀφοῦ κατῆλθεν αὕτη εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς τελευταίας τῶν ἄλλων προσφορᾶς, τῆς προτιμήσεως ὑπαγορευθείσης ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον προετίθετο νὰ ἐφαρμόσῃ ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διαρρύθμισιν τῶν ὁδῶν, σύστημα κατὰ προτίμησιν μονίμου καὶ ἡμιμονίμου ὁδοστρωσίας καὶ ὄχι ἁπλοῦ σκυροστρώματος ἐξέθετεν ὡς ἦτο ἐκ πικρᾶς πείρας ἀποδεδειγμένον εἰς τὸν κίνδυνον ὀλεθριωτάτης κακοτεχνίας, καθ' ἧς τὴν σοβαρωτέραν ἐγγύησιν παρεῖχεν ἡ τεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ τῆς ἀναδόχου ἑταιρείας συγκρότησις, ἥτις καὶ ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Ἐκ διαμέτρου διάφορος ἐδόθη κατεύθυνσις ὑπὸ τῆς νῦν κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων υἱοθετηθείσης τῆς διὰ μακαδὰμ ὁδοστρωσίας, ἥτις ἁπλοποιοῦσα καὶ τὴν κατασκευὴν καὶ τὸν ἔλεγχον ἔθεσεν ἐκποδὼν μίαν τῶν οὐσιωδεστέρων τῆς συμβάσεως προϋποθέσεων. Ὅταν ἡ σημερινὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀρχίσει ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, ὑποχρεώσιν δὲ εἶχεν αὕτη νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως δὲν ἀπέβαινον ἐπαχθεῖς ἐφαρμοζομένου συστήματος ἁπλουστέρου καὶ συνήθους, μὴ ἀπαιτοῦντος τεχνικὴν καταρτισιν ἰδιαιτέραν, οὐδὲ παρακολούθησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν ἔργων λεπτομερῆ καὶ πολυδάπανον. Σκέψις ὅμως τοιαύτη δὲν διῆλθεν ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς κυβερνήσεως, προθυμοποιηθείσης μόνον νὰ καθορίσῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ δίκτυον τῶν κατασκευαστέων ὁδῶν ὄχι πρὸς ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων σκοπῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰς μικροπολιτικὰς τῆς ἀνάγκας καὶ νὰ ἑορτάσῃ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἔργων, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἰδικοῦ της κατορθώματος. Ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.

ΕΙΧΕ ΤΗΝ ΕΥΧΕΡΕΙΑΝ Ν' ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν υἱοθετήσασα ἁπλοῦν τύπον κατασκευῆς ἠμέλησε, ὡς εἴπομεν, νὰ ἐξετάσῃ μήπως κατόπιν τούτου οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως ἀπέβαινον βαρύτεροι τοῦ δέοντος καὶ νὰ προέλθῃ εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα πρὸς ἑκουσίαν τροποποίησιν των ἐπισταμένως ἐν ταὐτῷ μελετῶσα καὶ τὸ δυνατὸν τῆς πλήρους ἐν ἀνάγκῃ ἐγκαταλείψεώς της. Ἀλλ' εἶχεν ἄρά γε ἡ κυβέρνησις τὴν νομικὴν εὐχέρειαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν σύμβασιν; Τὴν εἶχε χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν καθόσον αὐτὴ ἡ σύμβασις περιεῖχε ῥήτρας ἐπιτρεπούσας εἰς τὸ κράτος νὰ ἀποστῇ ταύτης ἐὰν τὴν ἔκρινεν ἀσύμφορον. Τοιαύτη ῥήτρα ἦτο ἐκείνη δι' ἧς ὁ ἀνάδοχος ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξευρέσεως δανείου ὑπὸ ὅρους παρεμφερεῖς ἢ πλειότερον ἐπωφελεῖς τῶν ὅρων τοῦ δανείου τῆς σταθεροποιήσεως πρὸς χρηματοδότησιν τῶν ἔργων, ὑποχρέωσιν τῆς ὁποίας ἡ ἀθέτησις ἔδιδεν εἰς τὸ Δημόσιον τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ μονομερῶς εἰς λύσιν τῆς συμφωνίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἠθέλησε νὰ ἀσκήσῃ ἡ κυβέρνησις ἐν γνώσει οὖσα ὅτι ὁ ἀνάδοχος δὲν ἦτο εἰς θέσιν παρὰ τὰς ὑποσχέσεις του νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν χρηματοδότησιν ὑπὸ τοὺς συμφωνηθέντας ὅρους, ἀλλὰ καὶ ἐσκεμμένως διετήρησε τὴν σύμβασιν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀμετάβλητον καθ' ὅλας τὰς λοιπάς της διατάξεις. Ὅταν δὲ μάλιστα ἠλέγχθη διὰ τοῦτο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκραύγασε μελοδραματικῶς ὅτι ἀπηξίωσε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ ὅρου τούτου τῆς συμβάσεως διότι ἐθεώρησεν ἀναξιοπρεπὲς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν δανείου νὰ προσφύγῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν βοήθειαν μιᾶς ἑταιρείας, τῆς ὁποίας ἡ παρέμβασις εἰς τὰς ξένας χρηματαγορὰς θὰ εἶχεν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς τὴν πίστιν μας καὶ ὅτι μόνον κυβέρνησις μὴ σεβομένη ἑαυτὴν θὰ ἐζήτει νὰ ἐπωφεληθῇ ὡς κοινὸς κερδοσκόπος ὅρου τοῦ ὁποίου ἐγνώριζεν ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐκπλήρωσις. Μὲ τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸ πρωτάκουστον κήρυγμα ὅτι εἶνε ἔσχατος ἐξευτελισμὸς νὰ ἀξιοῦν αἱ κυβερνήσεις τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συμβατικῶν τοῦ ἀναδόχου ὑποχρεώσεων ἀπεπειράθη νὰ δικαιολογήσῃ ὁ πρωθυπουργὸς τὴν ἐμμονήν του εἰς σύμβασιν διὰ τὴν ὁποίαν δὲν παρέλειπεν εὐκαιρίαν νὰ ῥίπτῃ, κατὰ τὸ σύστημά του, ὑπαινιγμοὺς κατὰ τῶν προκατόχων του.

«ΕΑΝ ΕΣΕΒΕΤΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΝ»

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐσέβετο τὴν κοινὴν νοημοσύνην, δὲν θὰ ἔφθανε βιαίως μέχρι τοῦ σημείου νὰ προβάλλῃ τοιαύτας δικαιολογίας. Διότι διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων τῆς ὁδοποιΐας προεκηρύχθη δημόσιος συναγωνισμός, βάσις τοῦ ὁποίου ἐτέθη ὁ συνδυασμὸς τῶν ἑλληνικῶν ἑταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ μετεῖχον εἰς αὐτόν, μετ' ἰσχυρῶν οἰκονομικῶν παραγόντων δι' ὧν θὰ ἐξησφαλίζετο εὐθὴς χρηματοδότησις. Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν εἶνε νέον, παρουσιάζει δὲ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἡ συγκρότησις μεγάλων ὁμίλων τεχνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ συνάμα χαρακτῆρος μειώνει διὰ τῆς συγκεντρώσεως αἰσθητῶς τὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ τὰ βάρη τὰ ὁποῖα θὰ ἐπεβάλλοντο δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

Οἱ ὅμιλοι οὗτοι προσερχόμενοι εἰς τὸν συναγωνισμὸν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των τὸ σύνολον τῆς ἐπιχειρήσεως, τοὺς ὅρους δηλαδὴ τοῦ δανείου καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ κανονίζουν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὰς προσφοράς των. Καὶ τολμᾶται νὰ λέγεται κατόπιν τούτου ὅτι ὅταν ὑπὸ παρομοίας προϋποθέσεις ἔγινεν ἡ κατακύρωσις τῆς δημοπρασίας τὸ Δημόσιον δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ συνόλου τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως; Ποῦ ποτὲ ἠκούσθη ὅτι εἶνε ταπεινωτικὸν διὰ τὸ κράτος νὰ ζητῇ ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες πάντα ταῦτα λαβόντες ὑπ' ὄψιν προσῆλθον εἰς τὸν συναγωνισμὸν νὰ ζητῇ, λέγω, νὰ φανοῦν συνεπεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ ὅτι εἶνε εὐθὺ δῆθεν ἐκ μέρους του νὰ ἀποκλείῃ μὲν τῆς δημοπρασίας τοὺς εἰλικρινῶς ἀνομολογοῦντας τὴν ἀδυναμίαν των πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ δανείου ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους, νὰ ἔρχεται δὲ ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ἀπαλλάσσῃ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, δι' ἣν ἄλλοι ἀπεκλείσθησαν, τοὺς ψευδῶς βεβαιώσαντας ὅτι ἔχουν τὴν πρὸς τοῦτο ἐπάρκειαν; Συναισθανόμενος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά του ἀνέμενεν ἡ τύχη τὴν ὁποίαν ἔχουν ὅλαι αἱ πομφόλυγες ἐνόμισεν ὅτι εὗρεν ἀλλαχοῦ σανίδα σωτηρίας καὶ θορυβωδῶς ἐπεκαλέσθη νομοσχέδιον τῶν προκατόχων του, τῶν ὁποίων τὸ ἔργον δὲν ἔπαυσε μικροψύχως νὰ διασύρῃ ἐπὶ τρία ἤδη ἔτη, νομοσχέδιον φανερῶνον δῆθεν ὅτι καὶ οὗτοι ἀναγνωρίσαντες ὡς σφαλερὰν τὴν ὁδὸν τῆς χρηματοδοτήσεως μέσον τοῦ ἀναδόχου ἐζήτησαν παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν τῆς ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Κράτους συνομολογήσεως τοῦ δανείου. Δὲν φαντάζομαι ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπω ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἔχει τόσην πρὸς τὴν πραγματικότητα σχέσιν ὅσην καὶ πᾶσα ἄλλη τοῦ πρωθυπουργοῦ βεβαίωσις. Τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ δὲν κάμνει ἄλλο τι ἢ νὰ ἀντιγράφῃ ἁπλῶς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 26 τῆς συμβάσεως, ἥτις, μὴ περιλαμβανομένη εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, ἔχρῃζε νομοθετικῆς κυρώσεως. Ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη, μακρὰν τοῦ νὰ ἀπαλλάσσῃ τὴν ἀνάδοχον ἑταιρείαν καὶ ἑνὸς μορίου τῶν οἰκονομικῶν της ὑποχρεώσεων παρέχει τοὐναντίον εἰς τὸ κράτος τὴν εὐχέρειαν τὴν ὁποίαν ἄλλως δὲν θὰ εἶχε, νὰ συνομολογήσῃ προκαταβολὴν ἐὰν τὸ ἐθεώρει συμφέρον καὶ νὰ ἀποκρούσῃ καὶ τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον θὰ προσέφερε τυχὸν ὁ ἀνάδοχος καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους ἀκόμη τοῦ δανείου τῆς σταθεροποιήσεως, ἐάν, καθ' ἃ εἶχε βασίμους λόγους νὰ πιστεύῃ ἡ τότε Κυβέρνησις, ἡ πίστις τοῦ Κράτους ἔβαινε βελτιουμένη καὶ ὄχι ὀπισθοδρομοῦσα ὡς συνέβη δυστυχῶς ἔκτοτε ἐν τοῖς πράγμασι. Ἡ διάταξις λοιπὸν αὕτη ἡ προστεθεῖσα ηὔρυνε τὰ δικαιώματα τοῦ κράτους ἀπέναντι τοῦ ἀναδόχου, ὑπέχοντος ἀκεραίας τὰς ἐκ τῆς συμβάσεως πρὸς χρηματοδότησιν ὑποχρεώσεις του.

ΤΟ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΚΕΧΗΝΑΙΩΝ

Εἶχε λοιπὸν ἡ κυβέρνησις πᾶσαν δύναμιν νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν καὶ δὲν τὴν ἔλυσε, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἀπήλλαξε τὸν ἀνάδοχον τῆς πρὸς χρηματοδότησιν ὑποχρεώσεως, ἄνευ μάλιστα ἀντισταθμίσματός τινος καὶ χωρὶς κἂν νὰ θέσῃ καθαρὰ εἰς αὐτὸν τὸ ζήτημα ἢ τῆς τελείας τῆς συμβάσεως ἀνατροπῆς ἢ τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων της, ὅρων ὧν ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ πάντοτε νὰ ῥίπτῃ κατὰ τὴν συνήθειάν της δηλητηριώδεις ὑπαινιγμούς. Ἢ μήπως καὶ ἡ ἀξίωσις τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων θὰ ἦτο ἐξευτελιστικὴ διὰ τὸ Κράτος; Ἡ πολιτικὴ λοιπὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ μίαν τριετίαν ὑπῆρξε νὰ ἀφήνῃ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι οἱ προκάτοχοί της—καὶ ὁ ἀντιπρόεδρός της φυσικῷ τῷ λόγῳ—τῆς ἐκληροδότησαν σύμβασιν ἐπιζήμιον, καὶ κεκτημένη τὸ δικαίωμα τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως ταύτης νὰ μὴ τὴν θίγῃ ἐπὶ τριετίαν, νὰ κλείῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνώπιον τῆς μονομεροῦς ἀθετ[illegible] ἀπὸ μέρους τοῦ ἀναδόχου θεμελιώδους αὐτοῦ ὑποχρεώσεως, νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ἑταιρείαν καὶ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης καὶ ὅλων τῶν βαρῶν καὶ τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας θὰ συνεπήγετο δι' αὐτὴν ἡ ἐφαρμογὴ ἐντελεστέρων καὶ συμφορωτέρων πρὸς τὰς σημερινὰς συγκοινωνιακὰς συνθήκας συστημάτων κατασκευῆς καὶ τέλος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ πυροτέχνημα τοῦ νομοσχεδίου τῶν μεσαζόντων χάριν τῶν κεχηναίων.

Τὸ νομοσχέδιον αὐτό, περιττὸν ἐφόσον οἱ κείμενοι νόμοι ἐπαρκῶς προέβλεπον περὶ τῶν ἀνηθίκων συμβάσεων, πρὸς θεαματικοὺς προφανῶς ὑπεβλήθη σκοπούς, παραμένους ὅμως πλήρη ἐνδιαφέροντος ὅσα ἐλέχθησαν κατὰ τὴν πρώτην του ἀναγγελίαν, συζητουμένης τῆς ἐπερωτήσεως τῆς ὁδοποιΐας. Ἀνέφερε τότε στεμφωδῶς ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ὁ ἀνάδοχος ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅτι μέρος τοῦ ποσοστοῦ τῶν γενικῶν ἐξόδων διετίθετο εἰς ὄφελος τρίτων δι' ὑπηρεσίας προσενεχθείσας πρὸς συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως. Προσέθεσε μάλιστα ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τῶν μεσαζόντων δὲν φαντάζεται ὅτι ἐξοντώθη τελείως καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀλλὰ πιστεύει ὅτι ἡ ἐπιτυχία του εἶνε πολὺ μικροτέρα ἤδη, διότι αὐτὸς εἰς κάθε περίστασιν μεγάλης συμβάσεως λαμβάνει τὴν πρόνοιαν νὰ καταστήσῃ προσεκτικοὺς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἀφήσας τοιουτοτρόπως νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν πράττουν τὸ αὐτὸ καμμύοντες ἴσως καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμφαντικῶς εἰς τοὺς ζητοῦντας ἐργολαβίας διὰ νὰ ὑποδείξουν εἰς αὐτοὺς ποία εἶνε ἡ ἀσφαλὴς ὁδὸς τῆς ἐπιτυχίας.

ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟΣ ΕΙΣ ΥΠΟΥΛΟΥΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ

Τί καὶ ἂν ἔσπευσεν ἀμέσως ὁ πρωθυπουργὸς ἐφαρμόζων ὑπούλους μεθόδους, τῶν ὁποίων ἀνεδείχθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνυπέρβλητος ἀριστοτέχνης, νὰ δηλώσῃ ὅτι οὐδὲ πόρρωθεν ἐν τῇ σκέψει του ἐνυπῆρχεν ἡ πρόθεσις νὰ ῥίψῃ ὑπαινιγμοὺς κατὰ πολιτικῶν προσώπων, ἐφόσον κατηγορηματικῶς εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 Μαρτίου ἐβεβαίωνεν ὅτι ἐπιλήψιμοι μεσολαβήσεις ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως τῆς ὁδοποιΐας; Ἡ χρησιμοδότησίς του περὶ τῶν πολιτικῶν προσώπων τὴν ὁποίαν καλῶς ἐγνώριζεν οὗτος ὅτι ἕκαστος θὰ ἡρμήνευε κατὰ τὸ δοκοῦν, δὲν ἐμείωνε ποσῶς τὴν σημασίαν τῆς γενομένης ἀποκαλύψεως ἥτις ἔχρῃζε διαλευκάνσεως διὰ τῆς μόνης ἐνδεδειγμένης ὁδοῦ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν σύστασιν τῆς ὁποίας ἠρνήθη ὁ πρωθυπουργὸς ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ ἐχρειάζετο τὴν προσαγωγὴν πληρεστέρων στοιχείων. Ποίων ὅμως ἄλλων στοιχείων θὰ ἦτο ἀνάγκη διὰ νὰ προκληθῇ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ ἀνησυχία τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ προβῇ αὕτη ἄνευ ἀναβολῆς εἰς ἐξονυχιστικὴν ἔρευναν, ὅταν ἡ κυβέρνησις ἐβεβαίωσεν ὅτι ὄντως ἔλαβον χώραν πρὸς συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως ἀδρῶς ἀμειφθεῖσα μεσολαβήσεις; Δὲν ἠγείρετο πλέον ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐρώτημα ποῖοι ἦσαν ἐκεῖνοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐχρησιμοποιήθησαν οἱ μεσάζοντες; Τὸ ἓν ἐκ τῶν μερῶν τὸ γνωρίζομεν βεβαίως. Εἶνε ὁ ἀνάδοχος, ἀλλὰ τὸ ἄλλο μέρος ἢ οἱ ἄλλοι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠσκήθησαν αἱ κρύφιαι ἐπιρροαὶ ποῖοι ἦσαν; Δὲν ἦσαν, εἶπεν ὁ πρωθυπουργός, πρόσωπα πολιτικά. Ἀλλὰ τί ἦσαν τότε; Ἦσαν μήπως πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας; Καὶ ἐὰν περὶ τούτου ἐπρόκειτο θὰ ἦτο μήπως τὸ σκάνδαλον μικρότερον καὶ ἀνάξιον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Βουλῆς; Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἠθέλησε βραδύτερον νὰ κολάσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν σημασίαν τῆς ἀποκαλύψεώς του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς οὐδέποτε εἶπέ τι περὶ ἀνηθίκων μεσολαβήσεων, ὅταν δὲ ὡμίλει περὶ «μεσαζόντων» ἐνόει—ἀκούσατε—ὅτι «πολλοὶ ἐπέτυχον ἀπὸ τὸν ἀνάδοχον παροχὰς ἀμοιβῶν δι' ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερον εἴτε νομικὰς εἴτε τεχνικάς», ὁπωσδήποτε ὅμως ὑπερόγκους. Εἰς ὑπηρεσίας λοιπὸν «νομικῆς καὶ τεχνικῆς φύσεως» ἀνεφέρετο ὅταν ὡμίλει περὶ ἀνθρώπων, «οἱ ὁποῖοι πηγαίνουν εἰς τοὺς ἔχοντας συναλλαγὰς μὲ τὸ κράτος καὶ τοὺς λένε: Ἔχομεν τὰ μέσα μὲ τὸν τάδε ὑπουργὸν ἢ τὸν τάδε διευθυντὴν» καὶ προσέθετε «δὲν ἐπιθυμῶ νὰ νοηθῇ ὅτι ὑπῆρξε κυβέρνησις ἥτις ὑπέστη ἐπιρροὰς αἵτινες ἐξηγοράσθησαν διὰ χρημάτων. Πάντως ὅμως εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἔχομεν τὸ δεδομένον ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἐδόθησαν». Εἰς ὑπηρεσίας νομικῆς καὶ τεχνικῆς φύσεως ἀπέβλεπεν ὅταν ἤγειρε τὸν θόρυβον περὶ τῆς λύμης τῶν μεσαζόντων!!

ΑΝΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ

Ἀλλὰ πρωθυπουργός, ὅστις θὰ ἐθορύβει καθ' ὃν τρόπον ἐθορύβησεν ὁ κυβερνῶν σήμερον τὸν τόπον δι' ὑπηρεσίας «τεχνικῆς καὶ νομικῆς φύσεως» θὰ ἦτο ἀνάξιος τῆς θέσεώς του. Πάντως οὐδεὶς θέλει ἀρνηθῆ ὅτι ἀκεραία παραμένει, συνεπείᾳ τῶν ἀρχικῶν του δηλώσεων, ἡ ὑποχρέωσις πλήρους τῶν πραγμάτων ἐκκαθαρίσεως. Ἡ σύστασις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ ἀποφευχθῇ εἰμὴ μόνον διὰ σκαιᾶς καὶ ἀπροκαλύπτου καταχρήσεως τῆς κυβερνητικῆς δυνάμεως.

Ἀλλὰ καλῶς ἀντιλαμβάνεται ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ ἀπετέλει ἐσχάτην ξετσιπωσιὰν νὰ περιορισθῇ ἡ ἔρευνα εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ μόνον τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως τῆς ὁδοποιΐας, τὰς εὐθύνας δηλαδὴ τῶν προκατόχων του, οἵτινες δὲν ἀποφεύγουν τὴν διαλεύκανσιν, ἀλλὰ τὴν ἐπιζητοῦν, καὶ νὰ ἀποφευχθῇ, μεθ' ὅσα παρενέπεσαν, ἡ ἐπέκτασίς της καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοὐλάχιστον τῆς συμβάσεως ταύτης. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ πρωθυπουργὸς ἐξιφούλκει κατὰ τῆς λύμης τῶν μεσαζόντων ἐκείνων, οἵτινες ὅμως δὲν ἠμείφθησαν, ὡς εἶπε μετ' ὀλίγον, εἰμὴ δι' ὑπηρεσίας «τεχνικῆς καὶ νομικῆς φύσεως», βουλευτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεκάλυπτεν ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι ὄχι πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλ' ἤδη ἐπὶ τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως σμήνη μεσαζόντων εἶχον κατακλύσει τὰς Ἀθήνας πρὸς ἐκπόρθησιν ὑπεργολαβιῶν καὶ μεταπώλησιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν ἔργων. Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἐπεβεβαίωσεν ἐπισημότατα αὐτὸς ὁ πρωθυπουργός, διαμαρτυρηθεὶς μόνον διότι οἱ ἐξασφαλίζοντες κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τοιούτου εἴδους ὑπεργολαβίας ἐχαρακτηρίζοντο ὡς μεσάζοντες καὶ καθίσταντο ἀντικείμενον ἐπικρίσεων, ἐνῷ δὲν ἦσαν εἰμὴ ἐπιχειρηματίαι ἐρχόμενοι εἰς ἰδιαιτέρας μὲ τὸν ἀνάδοχον συμφωνίας μὴ ἐνδιαφερούσας τὸ Κράτος.

ΕΣΧΑΤΗ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΙΣ

Εἶνε φανερὸν ὅτι οἱ κυβερνῶντες τρέφουν τὴν ἐσχάτην πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὸν μακάβριον τόπον μας περιφρόνησιν. Πῶς θὰ ἀπετόλμων ἄλλως νὰ μᾶς εἴπουν ὅσα εἶπον; Εἶνε λοιπὸν φαινόμενον ὁμαλὸν τὸ ὅτι στίφη ἀεριτζήδων ἐπέδραμον εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ κατορθώνουν νὰ λαμβάνουν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς συμβάσεις ὑπεργολαβιῶν, τὰς ὁποίας μεταπωλοῦν ἀντὶ μεγάλων κερδῶν εὐθὺς ἀμέσως εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν ἔργων; Δὲν ἐσκέφθη τάχα ποτὲ ὁ πρωθυπουργὸς τί νὰ εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξαναγκάζει τὸν ἀνάδοχον νὰ μοιράζῃ ἀφειδῶς ῥεγάλα ἑκατομμυρίων εἰς ἀνθρώπους ἀγνώστους εἰς αὐτόν, ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ ὁ ἴδιος ἐρχόμενος εἰς ἄμεσον πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν ἔργων συνεννόησιν; Τὸ ἐσκέφθη καὶ γνωρίζει ἄριστα ὁ πρωθυπουργὸς πῶς ἐκπορθοῦν οἱ ἀεριτζῆδες τὰς ὑπεργολαβίας. Καὶ πῶς νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ ὅταν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐξηναγκάσθη, δὲν θέλω νὰ εἴπω ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως, εἰς παραίτησιν καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ὁ πρώην ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας; Εἶνε λοιπὸν αἱ ὑποθέσεις αὗται ξέναι πρὸς τὴν δημοσίαν ζωὴν ἢ εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς δημοσίας ζωῆς;

Αἱ δηλώσεις ὅθεν τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ βήματος, αὗται καὶ μόναι, θὰ ἤρκουν νὰ καταστήσουν ἀναπόδραστον τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν. Ἐὰν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διωχετεύθησαν μέχρι τῆς Βουλῆς δὲν ἦσαν εἰ μὴ βόρβορος τῶν τριόδων, κατὰ τὴν πρωθυπουργικὴν ἔκφρασιν, τόσον τὸ χειρότερον. Ὅ,τι δὲν θὰ ἦτο ἀνεκτὸν καὶ εἰς κοινωνίαν Κάφρων νὰ γίνῃ, μεθ' ὅσα ἐλέχθησαν καὶ συνέβησαν εἶνε ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἀδράνεια, τόσον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοποιΐας, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὑποθέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅμοιαι ἂν μὴ καὶ βαρύτεραι ἦλθον εἰς φῶς περιστάσεις. Διότι ἡ συγκάλυψις, τοὺς ἐνόχους μόνον εὐνοεῖ καὶ αὕτη εἶνε ἐκείνη, ἥτις κλονίζει τὰ θεμέλια τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Ἐὰν τινες, πολλοὶ ἢ ὀλίγοι, ἐκάμφθησαν εἰς δεδομένας στιγμὰς καὶ δὲν ἀντεπεκρίθησαν εἰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις δὲν εἶνε τοῦτο ἱκανὸν νὰ θίξῃ σύστημα ἐγκλεῖον ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τοῦ αὐτοκαθαρμοῦ. Τὸ σύστημα ὑποσκάπτεται καὶ διατρέχει τὸν κίνδυνον τῆς καταρρεύσεως μόνον ὅταν εἰς τὰ ὄμματα τῆς κοινωνίας ἐμφανίζεται διὰ τῶν συγκαλύψεων συνένοχον τῶν καταχρήσεων καὶ ἐν μέσῳ τοῦ κρατοῦντος σκότους αἱ ὑπόνοιαι, πλήττουν ἀδιακρίτως τοὺς πάντας καὶ τοὺς τυχὸν πταίσαντας καὶ τοὺς μὴ πταίσαντας. Φῶς λοιπόν, φῶς ἄπλετον. Αὐτὴ εἶνε τοῦ λαοῦ ἡ ἐπιτακτικὴ ἀξίωσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀλλοίμονον ἐὰν ἠθέλομεν κωφεύσει μέχρι τέλους.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΕΝ Θ' ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι δὲν θ' ἀπαντήσῃ οὔτε εἰς τὰς δημοσιευθείσας δηλώσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη, οὔτε εἰς τὰς δημοσιευομένας σήμερον τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μεσαζόντων» καὶ διότι θεωρεῖ τὸ θέμα ἐξηντλημένον καὶ διότι νομίζει ὅτι ἐφ' ὅσον συνεδριάζει ἡ Βουλὴ δὲν δύνανται νὰ γίνωνται συζητήσεις ἐκτὸς αὐτῆς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΩΡΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ 15ης ΙΟΥΝΙΟΥ
8 π.μ. ἕως 12 1/2 μ.μ.

(Ἐξαιρετικῶς αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τοῦ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ὡρίσθησαν ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς συνεχῶς καὶ ἄνευ μεσημβρινῆς διακοπῆς).

URODONAL

Προλαμβάνει καὶ ἀποσοβεῖ τὴν ἀρτηριοσκλήρωσιν

Ἡ ἐξόγκωσις τῆς κροταφικῆς ἀρτηρίας μαρτυρεῖ ἔνυπαρξιν ἀρτηριοσκληρώσεως

Ρευματισμοὶ καὶ ἰσχυαλγίαι, παχυσαρκία, ἀρθρῖτες, λ[illegible] θέασεις.

«Εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως ἐνδείκνυται πρωτίστως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ γέννησις καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἀρτηριακῶν ἀλλοιώσεων. Εἰς τὴν περίοδον τῆς προσκληρώσεως τὸ οὐρικὸν ὀξὺ εἶνε ὁ μόνος πρόξενος ὑπερτάσεως. Παρίσταται ὅθεν ἀνάγκη, πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ παλαίσωμεν ἐνεργητικῶς καὶ συνεχῶς ἐναντίον τῆς ἐν τῷ ὀργανισμῷ κατακρατήσεως τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος, χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο τὸ URODONAL». — Καθηγητὴς FAIVRE τῆς ἐσωτερικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου POITIERS.

Ἀνακοινώσεις: Ἰατρικὴ Ἀκαδημία 10 Νοεμβρίου 1908. Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν 14 Δεκεμβρίου 1908.

Γηράσκει τις ὅταν γηράσκουν αἱ ἀρτηρίαι του. Διατηρήσατε τὰς ἀρτηρίας σας νεανικὰς λαμβάνοντες URODONAL. Οὕτω θὰ ἀποφύγητε τὴν ἀρτηριοσκλήρωσιν, ἥτις σκληρύνει τὰ τοιχώματα τῶν ἀγγείων καὶ τὰ καθιστᾷ ὅμοια πρὸς σωλῆνας σκληροὺς καὶ ἀκάμπτους.

Etablissements CHATELAIN προμηθευταὶ τῶν νοσοκομείων τῶν Παρισίων. 13 ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ 2 bis, rue de Valenciennes PARIS.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΞΟΥΘΟΥ 17 — ΑΘΗΝΑΙ

MARELLI ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 15γ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΕΝΟΙΚΙΩ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΤΥΠΟΙ ΑΠΟ ΔΡΑΧ. 575
ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία Μηχανημάτων MARELLI: Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία ΤΕΧΝΙΚ. ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ Α. Ε.

Η Καθημερινή 5-6-31

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΝΕΣΤΑΤΩΣΑΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΟΥΒΕΡ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀπὸ τῆς ἀφίξεως εἰς Λονδῖνον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Μέλον ἡ παγκόσμιος προσοχὴ συνεκεντρώθη ὁλόκληρος εἰς τὰ δύο ἀκανθώδη προβλήματα τῶν χρεῶν καὶ τῶν ἐπανορθώσεων.

Τὸ ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ὁ πρόεδρος Χοῦβερ τόσον ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐδῶ ὅσον καὶ ἐν Βερολίνῳ κρίνεται ὡς ἡ πρώτη ἔνδειξις ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπανεξετασθῇ τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ τῶν ἐπανορθώσεων. Βεβαιοῦται μάλιστα ἀπὸ τὰς πλέον ἐγκύρους πηγὰς ὅτι ἡ περίπτωσις αὐτὴ θέλει ἀποτελέσῃ τὸ ἀποκλειστικὸν ἀντικείμενον εἰς τὸ κύριον θέμα τῶν συζητήσεων μεταξὺ τῶν Ἄγγλων καὶ Γερμανῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς μεταβάσεως τῶν πρώτων εἰς τὸ Βερολῖνον.

Ἡ γενικὴ πεποίθησις ἡ ὁποία ἐσχηματίσθη ἤδη παντοῦ εἶνε ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ ῥιζικῆς μεταβολῆς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ὅλων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἥτις μεταβάλλεται ἢ μᾶλλον ἐξελίσσεται εἰς διεθνῆ οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι βαίνομεν ἀσφαλῶς πρὸς παγκόσμιον οἰκονομικὴν συνδιάσκεψιν ἥτις θὰ συγκληθῇ ταὐτοχρόνως μὲ τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΑΙ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΧΟΥΒΕΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ κείμενον τῶν δηλώσεων εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ πρόεδρος κ. Χοῦβερ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ τῆς περιοδείας ἀνὰ τὰς δυτικὰς πολιτείας, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀναγραφομένας πληροφορίας διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἀμερικῆς ἔναντι τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Εὐρώπης, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου χθὲς, συνεσκέφθην μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων, οἵτινες εὑρίσκονται ἤδη εἰς Οὐασιγκτῶνα, ἐν σχέσει πρὸς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἵνα ὑποβοηθήσωμεν τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ συνομιλίαι αὗται ἀπέβλεπον ἰδιαιτέρως εἰς τὴν λίαν ἀνησυχητικὴν κατάστασιν τῆς Γερμανίας. Εἰς οὐδὲν σχέδιον ἢ ὁριστικὸν συμπέρασμα κατελήξαμεν εἰσέτι, ἀλλ' ὁ τρόπος καθ' ὃν οἱ ἡγέται τῶν δύο κομμάτων ἀπήντησαν, ὑπῆρξεν ἄκρως ἱκανοποιητικός. Πᾶσα πληροφορία περὶ μεθόδων ἢ σχεδίων εἶνε ἁπλῆ εἰκασία μὴ βασιζομένη ἐπὶ γεγονότων.»

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Τρανζόσεαν).— Αἱ ἀπροσδόκητοι καὶ ἐπιμελῶς διατυπωμέναι δηλώσεις τοῦ προέδρου κ. Χοῦβερ ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν ἀνάγκην λήψεως μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισίν των, ἔσχον ζωηρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ὅπου ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας ἐσημειώθησαν ἀνατιμήσεις μέχρις 6 %.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Χοῦβερ ὅπως ἐνεργήσῃ δραστηρίως προεκλήθη ὑπὸ τῶν ἐπειγόντων τηλεγραφημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν ἐκ Λονδίνου ὁ κ. Μέλον περιγράφων μὲ μελανὰ χρώματα τὴν ἀπελπιστικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Γερμανίας καὶ τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας θὰ εἶχεν ἡ κατάρρευσις αὐτῆς διὰ τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν. Οἱ πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ κύκλοι ἀσχολοῦνται μὲ εἰκασίας περὶ τῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ ἀνακουφιστικὴ ἐπέμβασις τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ ἐκ Νέας Ὑόρκης τηλεγραφήματα ὁμιλοῦν περὶ δύο σχεδίων. Κατὰ τὸ ἓν ἡ Φέντεραλ Ρεζὲρβ Μπὰνκ θὰ παράσχῃ εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ μακροπρόθεσμον πίστωσιν 3 δισεκατομμυρίων 300 ἑκατομμυρίων. Κατὰ τὸ ἄλλο, θὰ κηρυχθῇ χρεωστάσιον δι' ὅλα τὰ πολεμικὰ χρέη. Πιστεύεται ὅτι ἡ δευτέρα μέθοδος, μολονότι ὁ ἀντίκτυπός της θὰ ἦτο μεγαλυτέρας διαρκείας, ἔχει ὀλιγωτέρας πιθανότητας ἐφαρμογῆς, καθόσον αὐτὴ θ' ἀπῄτει ἀρκετὸν χρόνον, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας, ἥτις ἐπανειλημμένως ἐδείχθη οὐχὶ διατεθειμένη ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης.

Τὴν αἰσιοδοξίαν ταύτην τῆς πρώτης στιγμῆς μετριάζουν αἱ πληροφορίαι, καθ' ἃς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ προτείνουν τὴν συσχέτισιν τῆς συνδρομῆς των μὲ τὸν συνασπισμὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν πρὸς διενέργειαν μποϋκοτὰζ κατὰ τῆς Ρωσσίας.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.).— Μέγα ἐνδιαφέρον προεκάλεσεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἐξ Οὐασιγκτῶνος διαβιβασθεῖσα εἴδησις, καθ' ἣν ὁ πρόεδρος κ. Χοῦβερ συνεσκέφθη μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο ἀμερικανικῶν κομμάτων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ τῆς στάσεως τῆς Ἀμερικῆς ἐπ' αὐτοῦ. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἀποδίδουν μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην καὶ τὴν χαρακτηρίζουν ὡς τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Ἀμερικῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς μέχρι τοῦδε τηρηθείσης πολιτικῆς της ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ τῶν ἐπανορθώσεων. Αἱ ἐφημερίδες συνδυάζουν τὴν εἴδησιν ταύτην πρὸς τὰς ἐν Λονδίνῳ συνομιλίας τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μέλον μετὰ τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας κ. Νόρμαν καὶ πιστεύουν ὅτι ὁ κ. Μέλον ἐκ τῶν συνομιλιῶν τούτων θὰ ἔλαβεν ἤδη πλήρη γνῶσιν τῆς ὑφισταμένης ἐν Εὐρώπῃ οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΥ ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Πληροφορίαι ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, διαβιβασθεῖσαι σήμερον τηλεγραφικῶς ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ἀναφέρουν ὅτι ἡ πρότασις παροχῆς χρεωστασίου εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπεδοκιμάσθη γενικῶς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ πρόεδρος κ. Χοῦβερ συνδιελέχθη χθὲς ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον. Προστίθεται ὅτι ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν παρουσία τοῦ κ. Μέλον εἰς Λονδῖνον θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ προέδρου κ. Χοῦβερ μετὰ τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Πρ κτ. Τρανζόσεαν). — Ἐξαιρέσει τῶν ἐφημερίδων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐπικροτοῦν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χοῦβερ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν προθυμίαν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ὅπως συνδράμῃ οἰκονομικῶς τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις καὶ εἰδικώτερον τὴν γερμανικήν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» χαρακτηρίζει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Χοῦβερ ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ παγκοσμίου πολέμου, τονίζει ὅμως ὅτι πρέπει ν' ἀποφευχθῇ ἡ διατύπωσις ὑποθέσεων αἵτινες μόνον σύγχυσιν θὰ ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν.

Ἡ «Βερολίνειος» ἐκφράζει ἐπίσης τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶνε κατάλληλος ἡ στιγμὴ δι' «ὡσαννά» καὶ προσθέτει: «Ἂν πράγματι ἡ Ἀμερικὴ σκέπτεται νὰ διακανονίσῃ τὰ ζητήματα τῶν διεθνῶν χρεῶν ἐκκαθαρίζουσα τὴν ὀλεθρίαν μεταπολεμικὴν κληρονομίαν, ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου Χοῦβερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα ἀποφασιστικὴν καμπὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Γερμανίας.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ κυβέρνησις θ' ἀσχοληθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος μὲ τὸ ζήτημα τοῦ χρεωστασίου τῆς Γερμανίας διὰ νὰ καθορίσῃ σχετικῶς τὴν στάσιν της.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

Διπλῆ ἀπόπειρα αὐτοκτονίας δι' ἐρωτικοὺς λόγους ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα παρὰ τὴν Πεντέλην καὶ εἰς τὴν θέσιν «Φραγκοεκκλησιά».

Ὁ σπουδαστὴς τοῦ Πολυτεχνείου Γεώργιος Βαρδουλάκης, 23 ἐτῶν, ἐκ Κρήτης καὶ ἡ Δέσποινα Μαντωνάκη, 18 ἐτῶν, ἐπίσης ἐκ Κρήτης ὑπάλληλος ὑπουργείου, συνδεόμενοι ἀπὸ ἑξαμήνου ἐρωτικῶς, ἀπεπειράθησαν ν' αὐτοκτονήσουν, λαβόντες ἰσχυρὰν δόσιν ἀρσενικοῦ.

Ἡ νεᾶνις διαμένει μετὰ τῆς οἰκογενείας της ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θόλου 14, ὑπὸ τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ νέος διαμένει μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τῆς οἰκίας τῆς νέας. Ἀπὸ ἑξαμήνου χρονολογεῖται ὁ ἐρωτικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν δύο νέων, οἵτινες ἐβλέποντο καθ' ἑκάστην καὶ συνηντῶντο τακτικὰ εἰς διάφορα ἐξοχικὰ κέντρα.

Αἱ μεταξὺ τῶν δύο νέων ἐρωτικαὶ σχέσεις ἀπεκαλύφθησαν εἰς τοὺς οἰκείους των, οἵτινες ἀπέκρουσαν τὸ συνοικέσιον. Ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, ἂν καὶ ὁ Βαρδουλάκης ἦτο εὔπορος καὶ μέλλων μηχανικὸς— ἦτο ἤδη τριτοετὴς τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν— εὐθὺς ὡς περιῆλθον εἰς γνῶσιν του αἱ σχέσεις των, ἐξυλοκόπησε τὴν κόρην του καὶ ἐξήσκει ἐπ' αὐτῆς αὐστηρὰν ἐπαγρύπνησιν, ἀξιώσας νὰ διακόψῃ πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ φίλου της.

Παρ' ὅλα τὰ ληφθέντα παρὰ τοῦ πατρὸς μέτρα, ἡ νεᾶνις κατώρθωνε νὰ συναντᾶται μετὰ τοῦ Βαρδουλάκη, μεθ' οὗ καὶ ἀπεφάσισε τελευταίως νὰ τερματίσουν τὴν ζωήν των, ἀφοῦ οἱ οἰκεῖοι ἠναντιοῦντο εἰς τὴν ἕνωσίν των. Χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ ζεῦγος μετέβη εἰς Χαλάνδριον καὶ ἐκάθησαν εἰς τὸ ἐκεῖ κέντρον «Ρομάντσα», ὅπου προεγευμάτισαν. Ἐκεῖθεν μετὰ μίαν ὥραν τὸ ζεῦγος ἀπῆλθε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δάσος, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς μεσημβρίας. Ἀκολούθως πεζῇ οἱ δύο ἐρασταὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὸ παρὰ τὴν θέσιν «Φραγκοεκκλησιά» ἑστιατόριον τοῦ κ. Ἀδάμ, ὅπου παρέμειναν μέχρι τῆς 2ας μ. μ.

Ἐκεῖθεν δὲ κατηυθύνθησαν εἰς πλησίον κειμένην δασώδη περιοχὴν ὅπου οἱ δύο ἐρασταὶ ἐκάθησαν εἰς ἕνα ρέμμα καὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἀπόφασίν των.

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Πρώτη ἡ νέα ἔπιεν ἐκ φιάλης, περιεχούσης ἀρσενικόν, ἣν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀκολούθως ὁ νέος ἔπιε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δηλητηρίου., τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ ἡ ἰσχυροτέρα δόσις. Ἐπιπροσθέτως ἡ νεᾶνις ἀπέκοψε καὶ τὰς ἀρτηρίας τοῦ καρποῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς διὰ τεμαχίου ὑάλου. Περὶ τὴν 4ην μ. μ. ὁ σωφὲρ Ἀθαν. Κουρᾶς διερχόμενος ἐκεῖθεν ἀνεῦρε τοὺς δύο ἐραστὰς ἐν ἡμιαναισθησίᾳ, τοὺς ὁποίους καὶ μετέφερεν ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου του εἰς Χαλάνδριον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Πολιτικὸν νοσοκομεῖον. Ἡ κατάστασις ἀμφοτέρων εἶνε κρίσιμος.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΑΡΗ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Διὰ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ἀφίκετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐξ Εὐρώπης ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἐπὶ τῶν συζητουμένων κατ' αὐτὰς διαφόρων οἰκονομικῶν ζητημάτων ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, πρὶν ἢ ἐνημερωθῇ σχετικῶς. Ἐτόνισεν ἐν τούτοις ὅτι θεωρεῖ σκόπιμον τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ δικαίωμα νὰ καταστήσῃ ἐμπορεύσιμον μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους τοῦ Δημοσίου.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως μέρους τοῦ μήπω ἐκδοθέντος τμήματος τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τοῦ 1914, πρὸς ἐξαγορὰν ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων τύπου 8 ο)ο ὁ κ. Μαρῆς εἶπεν ὅτι πρὸ πάσης ἀποφάσεως τὸ ζήτημα θὰ μελετηθῇ ἀπὸ ὅλων τῶν πλευρῶν καὶ μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

ΗΘΩΩΘΗΣΑΝ ΟΙ ΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, ΜΠΑΚΑΚΟΣ, ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΑΒΑΣΑΡΟΣ, ΚΑΝΔΗΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΕΞ ΠΡΩΤΟΙ ΗΘΩΩΘΗΣΑΝ ΛΟΓΩ ΑΜΦΙΒΟΛΙΩΝ

ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΙΝΑΣ

ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.- ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ.- ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Χθὲς ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς νοθείας τῆς κινίνης.

Ἀπὸ τῆς 5ης μ. μ. ὁ πρὸ τοῦ δικαστηρίου χῶρος τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ κόσμον, συνωθούμενον διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων. Δύναμις ἀστυφυλάκων εἶχε τοποθετηθῇ ἐντὸς τῆς αἰθούσης καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, πρὸς πρόληψιν ἐπεισοδίων. Εἰς τὸ κοινὸν ἐπετρέπετο τμηματικῶς ἡ εἴσοδος μέχρι τῆς 6ης ἀπογευματινῆς, ὁπότε ἡ αἴθουσα εἶχε πληρωθῇ ἀσφυκτικῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ διάφοροι φῆμαι ἐκυκλοφόρουν ἀπὸ τῆς αἰθούσης μέχρι τῶν πεζοδρομίων τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα, ἄλλοτε ὑπὲρ καὶ ἄλλοτε κατὰ τῶν κατηγορουμένων, οἵτινες διετέλουν ἐν ἀδιαπτώτῳ νευρικότητι.

ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟΝ

Τὴν 7ην μ.μ. ἀκριβῶς οἱ δικασταὶ κατέλαβον τὰς ἕδρας των, ὁ δὲ πρόεδρος ἤρχισεν ἀναγινώσκων τὸ σκεπτικόν, συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον:

Ὁ Δεπάστας κρίνεται ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως καὶ ἀπάτης κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ὁ Τσέκερης κρίνεται ἔνοχος συνεργείας ἐν γνώσει τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ τῆς ἀπάτης.

Ὁ Κουβαρᾶς κρίνεται ἔνοχος συνεργείας ἐν γνώσει.

Ὁ Δημητρογιάννης κρίνεται ἔνοχος ἰδιοποιήσεως ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 4000 δρχ.

Ὁ Φάρος κρίνεται ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως καὶ ἀπάτης.

Ὁ Βελιμᾶς κρίνεται συνεργὸς ἐν γνώσει τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ τῆς ἀπάτης.

Ὁ Χριστόπουλος κρίνεται ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 4000 δρχ.

Οἱ Δασκαλάκης, Μπακάκος, Ἀργυρόπουλος, Τραβασάρος, Ἰωαννίδης, Γαλόπουλος, κηρύσσονται ἀθῶοι λόγῳ ἀμφιβολιῶν, οἱ δὲ Κάνδης καὶ Κυριακόπουλος κηρύσσονται ἀθῶοι, τοῦ δικαστηρίου πεισθέντος ἀπολύτως περὶ τῆς ἀθωότητός των.

Οἱ Δημητρογιάννης καὶ Χριστόπουλος δικάζονται κατὰ συνέπειαν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος.

ΤΙ ΕΖΗΤΗΣΕΝ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Ἀκολούθως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ἀγναγνωστόπουλος, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐπιβληθοῦν αἱ ἑξῆς ποιναὶ εἰς τοὺς ἐνόχους:

Διὰ τὸν Φάρον ποινὴ 8 ἐτῶν εἱρκτῆς διὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν καὶ 8 ἐτῶν διὰ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο ποινῶν εἰς 9 ἐτῶν εἱρκτήν.

Διὰ τὸν Βελιμᾶν ποινὴ 2 ½ ἐτῶν φυλακίσεως.

Διὰ τὸν Δεπάσταν ποινὴ 5 ἐτῶν διὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν καὶ 5 διὰ τὴν ἀπάτην.

Διὰ τὸν Τσέκερην 4 ἐτῶν φυλάκισιν.

Διὰ τὸν Κουβαρᾶν 2 ½ ἐτῶν φυλάκισιν.

Διὰ τὸν Χριστόπουλον 2 ½ ἐτῶν φυλάκισιν.

Διὰ τὸν Δημητρογιάννην 1 ἔτους φυλάκισιν.

Οἱ συνήγοροι ζητοῦν τὴν ἐπιείκειαν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον κατόπιν ἀποσύρεται εἰς σύσκεψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ποινῶν.

ΑΙ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν περίπου τὸ δικαστήριον ἐπανέρχεται, ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ τὰς ἐπιβληθείσας ποινὰς αἵτινες εἶναι αἱ ἑξῆς:

Δεπάστας: 5 ἐτῶν φυλάκισις διὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν καὶ 5 ½ διὰ τὴν ἀπάτην. Συγχώνευσις τῶν δύο ποινῶν εἰς 5 ½ ἐτῶν φυλάκισιν.

Τσέκερης: 2 ½ ἐτῶν φυλάκισις καὶ στέρησις ἐπὶ ἑξάμηνον τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Κουβαρᾶς: 2 ½ ἐτῶν φυλάκισις καὶ στέρησις ἐπὶ ἑξάμηνον τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Φάρος: 7 ἐτῶν εἱρκτὴ διὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν καὶ 7 ἐτῶν διὰ τὴν ἀπάτην. Συγχώνευσις τῶν δύο ποινῶν εἰς 7 ½ ἐτῶν εἱρκτήν.

Βελιμᾶς: 2 ½ ἐτῶν φυλάκισις καὶ στέρησις ἐπὶ ἑξάμηνον τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Χριστόπουλος 11 μηνῶν φυλάκισις διὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν καὶ 11 μηνῶν διὰ τὴν ἀπάτην. Συγχώνευσις τῶν δύο ποινῶν εἰς 1 ἔτους φυλάκισιν.

Δημητρογιάννης: 2 ἐτῶν φυλάκισις, ἔκπτωσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ στέρησις τῶν ἐπ' αὐτῆς δικαιωμάτων του ἐπὶ 2 ἔτη.

Ἐν τέλει ἐξηγοράσθη ἡ ποινὴ τοῦ Χριστοπούλου, ἐζητήθη δὲ ἡ ἄσκησις ἀναιρέσεως ὑπὸ τῶν Κουβαρᾶ καὶ Δημητρογιάννη.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ παρεπέμφθη εἰς τὰ Πολιτικὰ Δικαστήρια.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς ταξείδιον ἀναψυχῆς εἰς Τῆνον, ὅθεν θὰ ἐπανέλθῃ αὔριον τὴν πρωΐαν.

Προτοῦ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Βουλῆς ὁ κ. Βενιζέλος ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς νοθείας τῆς κινίνης. Πρὸς τοὺς περιστοιχίζοντας αὐτόν, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς ἐξεφράσθη μὲ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου.

Προσέθεσεν ὅτι ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ δικαστὰς περιωπῆς, οἷοι ἦσαν οἱ ἀποτελέσαντες τὸ πενταμελὲς Ἐφετεῖον «καὶ ἡ γενομένη ἀληθῶς ἐξονυχιστικὴ διαδικασία, δὲν ἐπιτρέπουν καμμίαν ἀμφισβήτησιν ὅτι ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καὶ δικαία ὑπῆρξε καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀποκατέστησε».

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν κύκλων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κ. κ. Γαλοπούλου καὶ Ἰωαννίδου ἀπὸ τῆς κατηγορίας ἐγένετο λόγῳ ἀμφιβολιῶν, δημιουργεῖται ὑποχρέωσις διὰ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ δικαστικὴν ἀνάκρισιν ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς ὁποίας καὶ νὰ καθορίσῃ τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θέσιν τῶν τριῶν ὑπαλλήλων.

Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις ὁ διοικητικὸς ἔλεγχος ὁ ἐνεργούμενος κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Β. Γεωργαντᾶ, συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θὰ συνεχισθῇ. Οἱ κ. κ. Μαρῆς καὶ Δεληγιάννης εἰς οὐδεμίαν ἠθέλησαν νὰ προβοῦν ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θέσεως τῶν τριῶν ἀθωωθέντων ὑπαλλήλων.

Κατά τινας πληροφορίας ὁ κ. Γαλόπουλος θὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεώς του, τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ γνωσθείσας θετικὰς πληροφορίας μακροτάτη διεξήχθη κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του συζήτησις ἐὰν εἰς τὸν κ. Γαλόπουλον θὰ κατελογίζετο βαρεῖα ἀμέλεια ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του ὡς δημοσίου λειτουργοῦ ἢ θ' ἀπηλλάσσετο οὗτος πάσης κατηγορίας λόγῳ ἀμφιβολιῶν, ἐπεκράτησε δὲ τελικῶς ἡ δευτέρα ἄποψις.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς νοθείας τῆς κινίνης καὶ ἡ ἄσκησις τῆς διώξεως ἐναντίον τῶν κατηγορηθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων πρόκειται ν' ἀχθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὑπὸ βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀρχῆθεν ὑπεστήριζαν τὴν ἀθωότητα τοῦ κ. Γαλοπούλου.

Οἱ βουλευταὶ οὗτοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν στοιχεῖα καὶ θὰ τὰ θέσουν ὑπ' ὄψει τῆς Βουλῆς, ἀποδεικνύοντα ὅτι διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ κατηγορίαν ὁ κ. Γαλόπουλος ἐγένοντο ἐνέργειαι κάθε ἄλλο παρὰ ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ ἀνωτάτων δημοσίων λειτουργῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν. Εἰδικώτερον οἱ βουλευταὶ οὗτοι πρόκειται νὰ δημιουργήσουν ζήτημα διὰ τοὺς δύο ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. κ. Ράμμον καὶ Παναγιωτόπουλον, εἰς τὰς καταθέσεις τῶν ὁποίων κυρίως ἐβασίσθη ἡ ἐναντίον τοῦ κ. Γαλοπούλου κατηγορία, θὰ ὑποστηρίξουν δὲ ὅτι αἱ καταθέσεις αὗται, ὅπως ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ὅλης διαδικασίας, ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα ἐμπαθείας καὶ προσωπικῆς ἐκδικήσεως κατὰ τοῦ κ. Γαλοπούλου.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΝΕΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας εὐθὺς μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας, ἡ κυβέρνησις θ' ἀνακοινώσῃ πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας, τὴν ἀπόφασίν της ὅπως προβῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν εἰς τὴν παραγγελίαν τεσσάρων ἀντιτορπιλλικῶν.

Ἡ συμφώνως πρὸς τὴν ναυτικὴν σύμβασιν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἀνακοίνωσις πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν, θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν πληροφορίαν περὶ παραγγελίας τῶν ἀντιτορπιλλικῶν μαζὶ μὲ τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέτει ὁριστικῶς ἐκτὸς ὑπηρεσίας (προκειμένου νὰ τὰ ἐκποιήσῃ προσεχῶς), τὰ παλαιὰ θωρηκτά. Ἐνδεχομένως δέ, νὰ προστεθῇ καὶ ἡ πληροφορία, ὅτι προσεχῶς ἡ Ἑλλὰς θὰ προβῇ καὶ εἰς ἄλλας παραγγελίας μικρῶν σκαφῶν, προκειμένου νὰ ἰσοφαρίσῃ τὴν ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν θωρηκτῶν μείωσιν τῆς πολεμικῆς δυνάμεως τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐντύπωσιν ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Ἑλλάδος δὲν πρόκειται νὰ προκαλέσῃ παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, ἀναγνωριζούσης τὸ ἐν προκειμένῳ ἑλληνικὸν δίκαιον.

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΝ

Ὁ κ. Θ. Τουρκοβασίλης διὰ χθεσινῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν «Πρωΐαν» δηλοῖ ὅτι δὲν ὑπέβαλεν αὐτὸς τὴν τροπολογίαν περὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσιογράφων κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης ὑπέβαλε, λέγει, μόνον τὴν τροπολογίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν δυσφήμησιν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ Ο ΕΥΘ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τὴν 9ην π. μ. χθὲς ἀπεβίωσε κατόπιν ὀλιγοημέρου ἀσθενείας ὁ Εὐθ. Ζαχαρόπουλος, διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ κηδεία του θὰ γίνῃ σήμερον τὴν 10ην π. μ.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐγένοντο αἱ εἰσηγήσεις τῶν δύο εἰσηγητῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Α.Σ.Ο., τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθῇ αὔριον.

Ἡ Γερουσία ἐψήφισε νομοσχέδια.

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

Η ΝΕΑ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΜΑΞ

Διὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος διερρυθμίσθη τοῦτο τελικῶς ὡς ἑξῆς:

1) Προσθήκη νέων κλάσεων.— Ἀντὶ τῶν ὑπαρχουσῶν 22 κλάσεων προστίθενται καὶ ἄλλαι ὀκτὼ νέαι. Πλὴν τούτου αὐξάνεται καὶ τὸ ποσὸν τῆς τεκμαιρομένης προσόδου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος.

2) Ἡ νέα κλῖμαξ:

Κλάσις	Τεκμαιρομένη Πρόσοδος	Σύνολον Φόρου
Πρώτη	25.000	600
Δευτέρα	30.00	900
Τρίτη	35.000	1.200
Τετάρτη	40.000	1.600
Πέμπτη	45.000	2.000
Ἕκτη	50.000	2.400
Ἑβδόμη	55.000	2.900
Ὀγδόη	60.000	3.400
Ἐνάτη	65.000	4.000
Δεκάτη	70.000	4.600
Ἑνδεκάτη	75.000	5.300
Δωδεκάτη	80.000	6.000
Δεκάτη τρίτη ..	90.000	7.500
Δεκάτη τετάρτη	100.000	10.500
Δεκάτη πέμπτη ..	110.000	10.500
Δεκάτη ἕκτη ..	120.000	12.000
Δεκάτη ἑβδόμη	130.000	13.500
Δεκάτη ὀγδόη .	140.000	15.000
Δεκάτη ἐνάτη ..	150.000	16.500
Εἰκοστὴ	160.000	18.000
Εἰκοστὴ πρώτη	170.000	19.500
Εἰκοστὴ δευτέρα	180.000	21.000
Εἰκοστὴ τρίτη ..	190.000	22.500
Εἰκοστὴ τετάρτη	200.000	24.000
Εἰκοστὴ πέμπτη	210.000	25.500
Εἰκοστὴ ἕκτη ..	220.000	27.000
Εἰκοστὴ ἑβδόμη	240.000	30.000
Εἰκοστὴ ὀγδόη	260.000	33.000
Εἰκοστὴ ἐνάτη	280.000	36.000
Τριακοστὴ	300.000	39.000

Οὐσιώδης τροποποίησις τοῦ ἰσχύοντος συστήματος ἐξ ἧς ἐπέρχεται ἐλάφρυνσις τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος εἶναι καὶ ἡ κατάργησις τοῦ προσθέτου φόρου λόγῳ ἀναγκαστικοῦ δανείου τοῦ ἀνερχομένου εἰς ποσοστὸν 40 %.

3) Φορολογία μικροεπιτηδευματιῶν. — Διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος καθωρίσθη ὡς ἑξῆς:

Προκειμένου περὶ μικροεπιτηδευματιῶν, κατονομαζομένων διὰ διατάγματος, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος καθορίζεται παγίως ὡς ἀκολούθως:

α΄) Διὰ χωρία ἢ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 3000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑκατόν.

β΄) Διὰ κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 3.001—10.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς διακοσίας.

γ΄) Διὰ πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.001—25.000 κατοίκων εἰς δρχ. τριακοσίας.

δ΄) Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ πάγιος φόρος ἐπιτηδεύματος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου νὰ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

4) Φορολογία ἐπιτηδεύματος ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν. — Αὐτὴ ηὐξήθη ἀπὸ 2 ο)οο εἰς 2 ½ τοῖς ο)οο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου διὰ τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἢ τὴν ἕδραν αὐτῶν μόνον.

5) Ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι. — Ηὐξήθη τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας ἐκ δραχμῶν 10.000 ἐτησίως εἰς δραχμὰς 25.000 ἐτησίως.

6) Καπνεμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐνεργοῦσαι ἐξαγωγὴν καπνοῦ εἰς φύλλα. Ἀλλοδαποὶ περιοδεύοντες πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι. — Οὗτοι ὑπήγοντο κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον εἰς τὴν ἀνωτάτην κλάσιν. Ἤδη ὑποβάλλονται εἰς φορολογίαν ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπιτηδευματίαι ἀναλόγως τῆς τεκμαιρομένης προσόδου αὐτῶν.

Ἐπιτηδευματίαι ἀσκοῦντες τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐπιτήδευμα εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα ἢ γραφεῖα ἢ πρακτορεῖα. — Οἱ ἀνωτέρω ὑποβάλλονται εἰς ἑνιαῖον φόρον διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τόπους καταστημάτων, γραφείων κλπ. Ὑπόκεινται δὲ μόνον εἰς τὸν φόρον τῆς κατωτάτης κλάσεως ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὰ κατὰ τόπους γραφεῖα ἢ καταστήματα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς 15 Ἰουνίου 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928— ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης— καὶ τῆς 7ης Ἰουνίου 1931 εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	7)6)31	15)6)31
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους....δρχ	876.3	484.8	486.1
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ 62)........................	3.191.0	2.990.7	2.966.7
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλλαγμα	9 8	1.8	1.8
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα............	—	145.6	153 8
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ .. .. δρχ.	49.9	151.3	149.2
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς........	—	103.9	101 1
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	98.6	99 5
Χρέος τοῦ (Ἐκ δανείων κυκλοφορίας.....	—	2.714.1	2.714 1
Δημοσίου)Ἐκ λοιπῶν δανείων..........	3.759.5	574.6	574 6
Ἐπενδύσεις	—	392.8	392.0
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις.......	—	101.2	101.2
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ........	42.9	965.8	1.018.1
Σύνολον.. ..	7.929.6	8 725.0	8 759.2

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	7)6)31	15)6)31
Κεφάλαιον καταβεβλημένον.	400.0	400.0	400 0
(Τακτικὸν		60.4	60.4
)Ἔκτακτον		10.1	10.1
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	4 863 3	4 263 3	4.246.8
Λογαριασμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσεις			
α΄) Δημοσίου	666.6	638.0	460.8
β΄) Τραπεζῶν	964.5	333.9	344.2
γ΄) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	891.4	692.1	688 2
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	—	23.1	16 6
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ			
Δημόσιον	—	200 0	300 0
Τραπεζῶν		225.0	225 0
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερ. συνάλλαγμα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατ. ἄρθρ. 62)	103.3	871.8	945.5
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9 8	1.2	1.2
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.3	1.006.5	1.060.0
Σύνολον.. ..	7.929.6	8 725.8	8.759.2

Ἡ κατάστασις τῆς 15ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ πλέον μὲν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 829.600.000, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 7ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. κατὰ 34.200.000 δραχμάς.

Ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους κατὰ 1.300.000, κερμάτων κατὰ 8.200.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 900.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 52.300.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 24.000.000 ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 2.100.000 καὶ πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 2.800.000.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις τῶν καταθέσεων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ προθεσμίᾳ κατὰ 100.000.000, τῶν λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 10.300.000, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 73.700.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 53.500.000. Μείωσις δὲ τραπεζιτικῶν γραμματίων κατὰ 16.500.000, λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου κατὰ 177.200.000, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 3.900.000 καὶ γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 6.500.000.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14 Μαΐου 1928—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς 7ης Ἰουνίου 1931 προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστατικοῦ ἄρθ. 62)	14)5)1928	7)6)31	15)6)31
Χρυσὸς .. .. Δραχ.	876.3	484.8	486.1
Καθαρὸν ἐξωτ. συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν Δρχ.	3.087.6	2.118.8	2.021.2
Σύνολα (α)	3.664.0	2.603.7	2.507.5
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια .. .. Δρχ.	4.863.3	4.263.7	4.246.8
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς Δραχμὰς	2.522.7	1.687.2	1.510.0
Σύνολα (β)	7.386.1	5.950 6	5.756.8

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14) 5)28=53.67 ο)ο
7) 6)31=61.07 ο)ο
15) 6)31=43.05 ο)ο

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορ.:
14) 5)28=81.51 ο)ο
7) 6)31=61 31 ο)ο
15) 6)31=59 31 ο)ο

Ὡς παρατηρεῖται ἀνωτέρω τὸ κάλυμμα ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 1.156.700.000, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. κατὰ 96.400.000. Ἐκ παραλλήλου, αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 1.629.300.000, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. κατὰ 193.800.000.

Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α΄) πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β΄)— δυναμικὴ κυκλοφορία —ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 10.32%, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.41 %. Ἡ ἀναλογία δὲ τοῦ καλύμματος (σύνολον α΄.) πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 21.46%, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. κατὰ 2.26 %.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδῖνον, 20 Ἰουνίου.— Παρισίων 124.30 Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.09, Ἰταλίας 92.95, Ἰσπανίας 50.80, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.505, Βιέννης 34.63, Πράγας 164.25 Βελιγραδίου 275, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.91.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ.— Φὶξ 440, Φῶς 40, Κάδμος 95, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 40 Ἀβετζὰν 23, Ψυχικοῦ 32, Ξενοδοχείων 650, Τιτὰν 450, ΕΤΜΑ 270. Ἱπποδρομίου 315, Χαρτ. Αἰγίου 240, Πουλόπουλος 180.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου...	374.25	375.—
Παρισίων...	3.01	3.02
Ν. Ὑόρκης..	73.85	77.03
Ἑλβετίας...	14.82	14.89
Ἰταλίας....	4 03	4.05
Ὀλλανδίας..	30.93	31.04
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.23	18.30
Βιέννης....	10.84	10.84
Σόφιας.....	0 550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας....	2.280	2.295
Δηνάριον...	1 137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας		Κλείσιμον 19)6	
5 % 1910	61.75	5 % 1881	77.75
5 % 1914	79.75	5 % 1884	77.75
7 % 1924	102.—	4 % 1887	64.—
6 % 192	90.50	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	99.50	5 % 1890	73.50
Παραγωγ.	82.50	4 % 1902	63.50
Ἀνταλλάξ.	96.50	5 % 1907	91.—
ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.		Κλείσ. 20)6	
5 % 1914	1955	Λαυρίου.	
Τρ. Ἀθηνῶν	120	Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ	202	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	162	Σιδ. Θεσσ.	318
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ.		Κλεισ. 20)6	γρόσ.
Τρ. Ἀθην.	25.50	Ἀνταλλάξ.	253.—
Τρ. Ἀνατ.	42.—		

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο "ΝΑΥΤΙΛΟΣ,, ΑΧΡΗΣΤΕΥΘΕΙΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΕΠΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). —Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουν ὅτι τὸ ὑποβρύχιον «Ναυτίλος» κατ' οὐσίαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπολεσθὲν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ καὶ εἰς ἀπόστασιν 280 μιλίων ἀπὸ τοῦ Κουΐστάουν. Ὁ πλοίαρχος τοῦ ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ «Οὐάϊσμιγκ» τὸ ὁποῖον προσέτρεξεν εἰς βοήθειαν τοῦ «Ναυτίλου», τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ βλάβαι του εἶνε τοιαῦται, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπισκευασθῶσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ πλήρωμα τοῦ ὑποβρυχίου θὰ μεταφερθῇ ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ «Οὐάϊσμιγκ» πρὶν ἡ ἐπέλθῃ ἡ νὺξ καὶ τὸ σκάφος θὰ ἐγκαταλειφθῇ.

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΠΕΙΣΜΑΤΩΔΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σόφιας αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διενεργοῦνται σήμερον Κυριακὴν καθ' ὅλην τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων μερίδων θὰ διεξαχθῇ τραχύτατος, μετὰ πρωτοφανοῦς πείσματος καὶ κομματικοῦ φανατισμοῦ. Τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατηγοροῦν τοὺς κυβερνητικοὺς ὅτι μετέρχονται τρομοκρατικὰς μεθόδους κατὰ τῶν ἀντιπάλων των.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύονται τηλεγραφήματα τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σάββωφ καὶ ἄλλων ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι ἀπευθύνουν ἔκκλησιν πρὸς τὸν βασιλέα Βόριδα τὸν ὁποῖον παρακαλοῦν νὰ ἐπέμβῃ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας.

Οἱ κυρίως ἀντίπαλοι μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ ἡ ἐκλογικὴ πάλη εἶνε ὁ κυβερνητικὸς ἀφ' ἑνὸς συνασπισμὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως τοῦ κ. Λιάπτσεφ μετὰ τῶν Ἐθνικοφιλελευθέρων τῶν δύο νέων ἐν τῇ κυβερνήσει ὑπουργῶν κ. κ. Μπογιὰν Σμίλωφ καὶ Χρήστου Στατεφ καί, ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐθνικὸς συνασπισμὸς τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως περιλαμβάνων τὰς τρεῖς πτέρυγας τοῦ ἑνιαίου ἀγροτικοῦ συνδέσμου, τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα τοῦ κ. Μαλίνωφ, τοὺς Ἐθνικοφιλελευθέρους τοῦ Πέτρωφ καὶ Δασκάλεφ καὶ τὸ Ριζοσπαστικὸν κόμμα.

Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων συνασπισμῶν κατέρχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς ὁ συνασπισμὸς τῆς ἀριστερᾶς μὲ τοὺς ἀγροτικοὺς τοῦ Τόμωφ καὶ τοὺς διϊσταμένους Ριζοσπάστας τοῦ Γκιόργκωφ καὶ τοὺς ἐπαγγελματίας. Ἐπίσης οἱ διϊστάμενοι Λαϊκόφρονες τοῦ Μπούρωφ ὑπὸ τὸν Γκάνεφ, οἱ διϊστάμενοι ἀγροτικοὶ τοῦ Γκίτσεφ συνασπισθέντες μὲ τοὺς ἀριστερίζοντας τοῦ Μπαλκάνσκυ. Ἡ ἐθνικιστικὴ ὀργάνωσις ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σκοΐκωφ. Ὁ συνασπισμὸς τῶν διϊσταμένων ἐθνικοφιλελευθέρων τοῦ Ραδοσλάβωφ ὑπὸ τὸν πρώην ὑπουργὸν Τότσεφ. Οἱ κομμουνισταί. Οἱ σοσιαλισταὶ τοῦ Γιάγκο Σακίζωφ καὶ τοῦ Παστούχωφ. Ὁ κ. Σακίζωφ πρόεδρος τοῦ Βουλγαρικοῦ ὁμίλου τῶν Βαλκανικῶν διασκέψεων ἐκθέτει ὑποψηφιότητα εἰς τὸν νομὸν Πύργου.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν εἰς Σόφιαν δι' ἀνακοινωθέντος του κηρύσσεται ἐναντίον τῆς ἐγκαθιδρύσεως δικτατορίας τὴν ὁποίαν δηλοῖ ὅτι θὰ καταπολεμήσῃ. Ἐπιτίθεται ἐπίσης ἐμμέσως κατὰ τοῦ συνταγματάρχου Σλαβέϊνωφ ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅστις κατὰ τὸ 1923 εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν Σταμπολίνσκυ, ἀπειλοῦντος ὅτι θὰ κηρυχθῇ ἡ δικτατορία εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐὰν ἐπικρατήσουν εἰς τὰς ἐκλογὰς οἱ ἀγροτικοί.

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως δηλοῦν ἀπροκαλύπτως ὅτι δὲν θὰ παραδώσουν τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς καὶ ὅτι θ' ἀνακηρυχθῇ ἡ δικτατορία ὑπὸ τὸν πρώην πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως κ. Τσαγκώφ.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Τσαγκώφ εἰς τὸν τελευταίως ἐκφωνηθέντα προεκλογικὸν λόγον του ἐκηρύχθη κατὰ τῆς δικτατορίας καὶ ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Ἀσύρματος). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ Πάπας, ὁμιλῶν σήμερον πρὸς μέλη τοῦ συνδέσμου τῆς «Προπαγάνδας τῆς Πίστεως», ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εὑρίσκεται ἐν διωγμῷ εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς τὸ Μεξικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας χώρας. Οὕτω οἱ ἐν Ἰταλίᾳ καθολικοὶ ἐπίσκοποι —ἐξηκολούθησε— συνεχῶς ἀναφέρουν πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἕδραν τὴν ἀσκουμένην ἐναντίον αὐτῶν καὶ τῶν καθολικῶν ὀργανώσεων κατασκοπείαν πλήρη μίσους καὶ ἐχθρότητος. Ὁπωσδήποτε, προσέθεσεν ὁ Πάπας, καταβάλλονται προσπάθειαι ἑκατέρωθεν διὰ μίαν συνεννόησιν πρὸς τερματισμὸν τῆς ὑφισταμένης ἤδη μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Φασισμοῦ ἀνωμάλου καταστάσεως.

ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Κατόπιν διαμονῆς μηνὸς σχεδὸν ἐν Ἀθήναις ἐπέστρεψε τελευταίως εἰς Μόναχον ὁ διάσημος Γερμανὸς ἀρχιτέκτων, μυστικοσύμβουλος καὶ καθηγητὴς κ. Μὰξ Λίντμαν, ὅστις μετεκλήθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὠδείου διὰ νὰ φιλοτεχνήσῃ τὰ σχέδια τοῦ νέου μεγάρου τοῦ Ὠδείου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς του συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τελικὴ σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας, τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχεδίου Πόλεως καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἀπεφασίσθη ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Λίντμαν ἡ ἐκπόνησις τοῦ σχεδίου τοῦ νέου μεγάρου τοῦ Ὠδείου εἰς τὸν Κῆπον τοῦ Κλαυθμῶνος, κατεδαφιζομένου τοῦ νῦν μεγάρου τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅπερ θὰ μεταφερθῇ εἰς νέον μέγαρον κτιζόμενον ἐκεῖ ὅπου σήμερον κεῖται τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν ἢ ἀλλαχοῦ.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν δι' Ἀγγλίαν τὴν 8ην Ἰουλίου, ὥστε νὰ εὑρίσκεται εἰς Λονδῖνον τὴν 13ην ἰδίου, προκειμένου, ὡς γνωστόν, νὰ ἐγκαινιάσῃ αὐτοπροσώπως τὸ νέον μουσεῖον τοῦ Βύρωνος εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διασκευασθέντα πύργον τοῦ Νιούστεντ Ἀμπεϋ.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ παραμείνῃ εἰς Ἀγγλίαν μέχρι τῆς 18ης Ἰουλίου θὰ συνομιλήσῃ δὲ μετὰ τῶν Ἄγγλων κυβερνητῶν. Ἀκολούθως προκειμένου νὰ μεταβῇ εἰς Μπανιὸλ διὰ τὴν τακτικὴν λουτροθεραπείαν του θὰ διέλθῃ ἐκ Παρισίων, ὅπου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μπριάν.

Εἰς Ἀθήνας θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ κ. Βενιζέλος περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου.

ΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΜΑΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἠγγέλθη σήμερον ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας διέταξε τὸν νομάρχην Σμύρνης νὰ παραδώσῃ τὰς ἐκεῖ εὑρισκομένας ἑλληνικὰς βιβλιοθήκας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛ. ΚΤΙΡΙΟΝ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν χθεσινὴν του συνεδρίασιν ἀπεφάσισε τὴν μεταφορὰν τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὸ παλαιὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κτίριον ἐπισκευαζόμενον. Ἐπίσης ἐνέκρινε τὸ διχαιοστάσιον, ὡς τὸ ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ χθεσινόν μας φύλλον. Τὸ συμβούλιον ὑπέγραψε τέλος διάφορα διατάγματα.